

Holy Bible

Aionian Edition®

Η Καινή Διαθήκη
Greek NT SBL

Holy Bible Aionian Edition ®
Η Καινή Διαθήκη
Greek NT SBL

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 12/28/2024

Source copyright: Creative Commons Attribution 4.0

Society of Biblical Literature and Logos Bible Software, 2010

Formatted by Speedata Publisher 4.21.18 (Pro) on 3/8/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	1
Κατα Μαρκον	43
Κατα Λουκαν	69
Κατα Ιωαννην	114
Πραξεις	147
Προς Ρωμαιους	191
Προς Κορινθιους Α΄	207
Προς Κορινθιους Β΄	223
Προς Γαλατας	234
Προς Εφεσιους	240
Προς Φιλιππησιους	246
Προς Κολοσσαεις	250
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	254
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	258
Προς Τιμοθεον Α΄	260
Προς Τιμοθεον Β΄	265
Προς Τιτον	269
Προς Φιλημονα	271
Προς Εβραιους	272
Ιακωβου	285
Πετρου Α΄	290
Πετρου Β΄	295
Ιωαννου Α΄	298
Ιωαννου Β΄	303
Ιωαννου Γ΄	304
Ιουδα	305
Αποκαλυψις Ιωαννου	307

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

‘Ο δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν’
διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλήρους
Κατα Λουκαν 23:34

κυρίου καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκεν
ῥιόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

2 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλέεμ
τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ
βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν
παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα 2 λέγοντες·
Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ
ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.
3 ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ἐταράχθη
καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ, 4 καὶ
συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ'
αὐτῶν ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται. 5 οἱ δὲ
εἶπαν αὐτῷ· Ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας·
οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου
6 Καὶ σύ, Βηθλέεμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς
ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ
σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις
ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. 7
Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους
ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ
φαινομένου ἀστέρος, 8 καὶ πέμψας αὐτούς
εἰς Βηθλέεμ εἶπεν· Πορευθέντες ἐξετάσατε
ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου ἐπὶν δὲ εὔρητε,
ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν
προσκυνήσω αὐτῷ. 9 οἱ δὲ ἀκούσαντες
τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν, καὶ ἰδοὺ ὁ
ἀστήρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν
αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ
παιδίον. 10 ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν
χαρὰν μεγάλην σφόδρα. 11 καὶ ἐλθόντες
εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ
Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες
προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς

θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ
δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.
12 καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ
ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην δι' ἄλλης ὁδοῦ
ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. 13
Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος
κυρίου ῥαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ
λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι·
μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ
ἀπολέσαι αὐτό. 14 ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε
τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, 15 καὶ
ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ
προφήτου λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα
τὸν υἱόν μου. 16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι
ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν,
καὶ ἀποστείλας ἀνεΐλεν πάντας τοὺς παῖδας
τοὺς ἐν Βηθλέεμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις
αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν
χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων.
17 τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου
τοῦ προφήτου λέγοντος· 18 Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ
ἠκούσθη κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος πολὺς·
Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ
οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσίν.
19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ
ἄγγελος κυρίου ῥαίνεται κατ' ὄναρ τῷ
Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ 20 λέγων· Ἐγερθεὶς
παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ
καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ, τεθνήκασιν
γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. 21
ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ καὶ εἰσηλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

22 ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλευεῖτης ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. 11 Ἐγὼ Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς ἔστιν, οὗ οὐκ εἰμί ἰκανὸς τὰ ὑποδήματα Γαλιλαίας, 23 καὶ ἔλθων κατώκησεν εἰς βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῆ ἀγίῳ· καὶ πυρί· 12 οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν

3 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας 2 καὶ λέγων· Μετανοεῖτε, ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 3 οὗτος γὰρ ἔστιν ὁ ῥηθεὶς· διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 4 αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, ἡ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. 5 τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ Ἰορδάνου, 6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ἑποταμῶν· αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. 7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας 9 καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. 10 ἤδη δὲ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν

ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. 11 Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς ἔστιν, οὗ οὐκ εἰμί ἰκανὸς τὰ ὑποδήματα Γαλιλαίας, 23 καὶ ἔλθων κατώκησεν εἰς βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῆ ἀγίῳ· καὶ πυρί· 12 οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἄποθήκην τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. 13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. 14 ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· Ἐγὼ χρειᾶν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; 15 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι, οὕτως γὰρ πρέπον ἔστιν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν. 16 βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐϋθύς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεώχθησαν οὐρανοί, καὶ εἶδεν πνεῦμα θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· 17 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. 2 καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσεράκοντα καὶ νύκτας τεσσεράκοντα ὕστερον ἐπεινάσεν. 3 καὶ προσελθὼν ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. 4 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπιπαντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. 5 Τότε παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς

τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· **19** καὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, **6** καὶ λέγει αὐτῷ· λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. **20** οἱ δὲ εὐθέως γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν **21** Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου σου. **7** ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεὸν σου. **8** τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, ὅρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. **22** οἱ δὲ εὐθέως πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν δόξαν αὐτῶν **9** καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ταῦτά ἠκολούθησαν αὐτῷ. **23** Καὶ περιῆγεν ἕν ὄλη ἔσοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς μοι. **10** τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγπαγε αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν θεὸν σου βασιλείας καὶ θεραπέων πᾶσαν νόσον προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. **24** καὶ **11** τότε ἀφήσιν αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὄλην τὴν ἰδοῦ ἄγγελος προσῆλθον καὶ διηκόνουν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντα αὐτῷ. **12** Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰωάννης παρεδόθη τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **13** καὶ βασάνοις συνεχομένους δαιμονιζομένους καταλιπὼν τὴν Ναζαρά ἐλθὼν κατώκησεν καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ εἰς Καφαρναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ἐθεράπευσεν αὐτούς. **25** καὶ ἠκολούθησαν ὀρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλίμ· **14** ἵνα αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ προφήτου λέγοντος· **15** Γῆ Ζαβουλῶν καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

5 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· **2** καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτούς λέγων· **3** Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. **4** μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. **5** μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. **6** μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 20 λέγω γὰρ ὑμῖν ἐλεηθήσονται. 8 μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. 9 πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν κληθήσονται. 10 μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι οὐρανῶν. 21 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἀρχαίσις. Οὐ φονεῦσαι ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 11 μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν ἵπνον καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. 12 χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἔδιδξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. 13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθὲν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. 14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπ' ἀνῶν ὅρους κειμένη. 15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. 16 οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἕμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. 18 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἕν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. 19 ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ

βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. 20 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. 9 πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν κληθήσονται. 10 μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι οὐρανῶν. 21 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἀρχαίσις. Οὐ φονεῦσαι ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 11 μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν ἵπνον καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. 12 χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἔδιδξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. 13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθὲν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. 14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπ' ἀνῶν ὅρους κειμένη. 15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. 16 οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἕμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. 18 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἕν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. 19 ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ

βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. 20 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. 9 πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν κληθήσονται. 10 μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι οὐρανῶν. 21 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἀρχαίσις. Οὐ φονεῦσαι ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 11 μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν ἵπνον καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. 12 χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἔδιδξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. 13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθὲν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. 14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπ' ἀνῶν ὅρους κειμένη. 15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. 16 οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἕμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. 18 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἕν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. 19 ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ

βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. 20 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. 9 πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν κληθήσονται. 10 μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι οὐρανῶν. 21 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἀρχαίσις. Οὐ φονεῦσαι ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 11 μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν ἵπνον καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. 12 χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἔδιδξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. 13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθὲν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. 14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπ' ἀνῶν ὅρους κειμένη. 15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. 16 οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἕμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. 18 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἕν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. 19 ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ

ἔεις γέενναν ἀπέλθῃ. (Geenna g1067) 31 Ἐρρέθη βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. 46 Ἐάν
ἴδέ Ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, γὰρ ἀγαπήσῃτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα
δότη αὐτῇ ἀποστάσιον. 32 ἐγὼ δὲ λέγω μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι ἴτὸ
ὑμῖν ὅτι ἴπᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὸ ποιοῦσιν; 47 καὶ Ἐάν ἀσπάσηθε τοὺς
παρεκτὸς λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτὴν ἴἀδελφουσύμων μόνον, τί περισὸν ποιεῖτε;
ἴμοιχευθῆναι καὶ ὃς Ἐάν ἀπολελυμένην οὐχὶ καὶ οἱ ἴέθνικοί ἴτὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; 48
γαμήσῃ μοιχᾶται. 33 Πάλιν ἴκούσατε ὅτι ἴἜσεσθε οὐν ὑμεῖς τέλειοι ἴῶς ὁ πατὴρ ὑμῶν
ἴἔρρέθη τοῖς ἀρχαίοις. Οὐκ ἴπιπορκήσεις, ὁ ἴοῦράνιος τέλειός ἴστιν.

6 Προσέχετε ἴδέτην ἴδικαιοσύνην ὑμῶν
μὴ ποιεῖν ἴμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων
πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. εἰ δὲ μὴ γε,
μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν
τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 2 Ὅταν οὐν ποιῆς
ἴελεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἴμπροσθέν
σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως
δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. 3
σοῦ δὲ ποιοῦντος ἴελεημοσύνην μὴ γνώτω
ἴἄριστερά σου τί ποιεῖ ἴἡ δεξιὰ σου, 4
ὅπως ἴἡ σου ἴἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ
καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ ἴκρυπτῷ
ἀποδώσει ἴσοι 5 Καὶ ὅταν ἴπροσεύχησθε,
οὐκ ἴἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ ὅτι φιλοῦσιν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις
τῶν πλατειῶν ἴἔστῶτες προσεύχεσθαι,
ἴὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω
ἴὑμῖν ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. 6 σὺ δὲ
ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου
καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσσευξαι τῷ
πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ
σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει
ἴσοι 7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατταλογήσητε
ὥσπερ οἱ ἴέθνικοί, δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν
τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἴσακουσθήσονται·
8 μὴ οὐν ὁ οἰωθῆτε αὐτοῖς, οἶδεν γὰρ ἴὁ

πατήρ ὑμῶν ὧν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς ὀφθαλμός σου πονηρός ἦ, ὅλον τὸ σῶμά
αἰτῆσαι αὐτόν. **9** Οὕτως οὖν προσεύχεσθε σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ
ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐν σοὶ σκότος ἐστίν, τὸ σκότος πόσον. **24**
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, **10** ἐλθέτω ἡ Οὐδεις δύναται δυσι κυρίοις δουλεύειν·
βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἡ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπίγῃ· **11** τὸν ἄρτον ἡμῶν ἀγαπήσει, ἡ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου
τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· **12** καὶ ἄφες καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν
ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς καὶ μαμωνᾶ. **25** Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ
ἄφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· **13** καὶ μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε μηδὲ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσηθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἁπονηροῦ· **14** ἐὰν γὰρ ἀφῆτε πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ
τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἐνδύματος; **26** ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ
ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· οὐρανοῦ ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν
15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲ οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ
ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς
ὑμῶν. **16** Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; **27** τίς δὲ ἐξ
ἄλλοι ὑποκριταὶ σκυθρωποί, ἀφανίζουσιν ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ
γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσιν τοῖς τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; **28** καὶ
ἀνθρώποις νηστεύοντες ἀμὴν λέγω ὑμῖν περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε
ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. **17** σὺ δὲ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς ἀυξάνουσιν·
νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθουσιν· **29** λέγω δὲ
πρόσωπόν σου νίψαι, **18** ὅπως μὴ φανῆς ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρί αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. **30** εἰ δὲ
σου τῷ ἐν τῷ ἁκρυφαίῳ καὶ ὁ πατήρ σου ὁ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ
βλέπων ἐν τῷ ἁκρυφαίῳ ἀποδώσει σοι. **19** αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς
Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς οὔτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον
γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; **31** μὴ οὖν μεριμνήσητε
κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· **20** λέγοντες· Τί φάγωμεν; ἢ Τί πίνωμεν; ἢ Τί
θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, περιβαλώμεθα; **32** πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη
ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, ἐπιζητοῦσιν οἷδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ
καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων.
κλέπτουσιν· **21** ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρός **33** ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν καὶ
ἁ σου ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ἁ σου **22** Ὅ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα
λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός, προστεθήσεται ὑμῖν. **34** μὴ οὖν μεριμνήσητε
ἐὰν οὖν ἡ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς, ὅλον εἰς τὴν αὔριον, ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει
τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· **23** ἐὰν δὲ ὁ αὐτῆς ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακία αὐτῆς.

7 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· **2** ἐν ᾧ γὰρ ζώην, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ **15** Ἐπιπροσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν. **3** τί δὲ οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ προβάτων ἕσθωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες. ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῶ ὀφθαλμῷ **16** ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε δοκὸν οὐ κατανοεῖς; **4** ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ αὐτοῦς. μὴ τι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν ἀδελφῶ σου· Ἄφες ἐκάλω τὸ κάρφος ἕκ ἑσταφυλάς ἡ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; **17** οὕτως τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ὀφθαλμῷ σου; **5** ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς ἕκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου τὴν δοκόν, καὶ τότε πονηροὺς ποιεῖ· **18** οὐ δύναται δένδρον διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ἑποιεῖν οὐδὲ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. **6** Μὴ δῶτε δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, μηδὲ βάλητε τοὺς **19** πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **20** ἄρα μήποτε ἑκαταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. αὐτοῦς. **21** Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι· Κύριε **7** Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ **8** πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν πατρός μου τοῦ ἐν ἑτοιμοῦρανοις. **22** πολλοὶ εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἑανοιγήσεται **9** ἢ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε κύριε, τίς ἔστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἑαίτησιὸ οὐ τῷ σῶ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον— μὴ λίθον ἐπιδώσει σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ αὐτῷ; **10** ἢ καὶ ἑίχθυν αἰτήσῃ— μὴ ὄφιν σῶ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; ἐπιδώσει αὐτῷ; **11** εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ **23** καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε ὄντες οἶδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς ἕγνω ὑμᾶς ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. **24** Πᾶς οὖν ὅστις ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. **12** Πάντα οὖν ὅσα αὐτοῦς, ἑομοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ, ἑἀνθέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ὅστις ἑκοδόμησεν ἑαὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὕτως τὴν πέτραν. **25** καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ γὰρ ἑστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφηταί. **13** ἢ ἔλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἕπνευσαν οἱ ἄνεμοι Εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης ὅτι πλατεῖα καὶ προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἑ ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα ἕπεσεν, τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. **26** εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· **14** ὅτι στενὴ ἡ πύλη καὶ μὴ ποιῶν αὐτοῦς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν μωρῷ, ὅστις ἑκοδόμησεν ἑαὐτοῦ τὴν οἰκίαν

ἐπὶ τὴν ἄμμον. 27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ ὑμῖν, 'παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ τῷ Ἰσραὴλ εὖρον. 11 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν καὶ ἔπεσαν, καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη. καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ 28 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἔτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν λόγους τούτους, ἐξεπλήσοντο οἱ ὄχλοι οὐρανῶν. 12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. 29 ἦν γὰρ διδάσκων ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον αὐτοῦς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς γραμματεῖς αὐτῶν τῶν ὀδόντων. 13 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς

8 Καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους τῷ ἑκατοντάρχη· Ὑπαγε, ὡς ἐπίστευσας ἡκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. 2 γεννηθῆτω σοι καὶ ἰάθῃ ὁ παῖς ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. 14 Καὶ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν. 15 καὶ ἦψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. 16 Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλοὺς καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν. 17 ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. 18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. 19 καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. 20 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. 21 ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. 22 ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. 23

Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ ἑίς πλοῖον ἠκολούθησαν **9** Καὶ ἑμβὰς ἑίς πλοῖον διεπέρασεν καὶ αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **24** καὶ ἰδοὺ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. **2** Καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κλίνης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κυμάτων, αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. **25** καὶ τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ· ἑπροσελθόντες ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· Θάρσει, τέκνον· ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι. Κύριε, σῶσον ἀπολλύμεθα. **26** καὶ λέγει **3** καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν αὐτοῖς· Τί δειλοὶ ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. **4** καὶ ἐγερθεὶς ἐπέτιμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ ἑιδῶς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. εἶπεν· ἑἰνατί ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς **27** οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· καρδίαις ὑμῶν; **5** τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι εἶπεν· ἑΑφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἶπεν· καὶ ἡ θάλασσα ἑαὐτῷ ὑπακούουσιν; **28** ἑἑγειρεκαὶ περιπάτει; **6** ἑἑνα δὲ εἰδῆτε Καὶ ἑέλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὴν χώραν τῶν ἑΓαδαρηνῶν ὑπὴντησαν ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας— τότε αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἑἑγερθεὶς ἑἑάρῶν σου ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἑισχύειν τὴν κλίνην καὶ ἑἑπαγε εἰς τὸν οἶκόν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. **29** σου. **7** καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν καὶ ἰδοὺ ἑκράξαν λέγοντες· Τί ἑμῖν καὶ οἶκον αὐτοῦ. **8** ἑιδόντες δὲ οἱ ὅχλοι ἑσοὶ υἱὲ τοῦ θεοῦ; ἑἑλθες ὥδε πρὸ καιροῦ ἑἑφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν βασανίσαι ἑμᾶς; **30** ἑἑν δὲ μακρὰν ἀπῗ αὐτῶν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. ἀγγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. **31** οἱ δὲ **9** Καὶ παράγων ὁ ἑἑσοῦς ἐκεἶθεν εἶδεν δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Εἰ ἑἑάνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, ἐκβάλλεις ἑμᾶς, ἑἀπόστειλον ἑμᾶς εἰς τὴν Μαθηθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀγγέλην τῶν χοίρων. **32** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἑἑκολούθει μοι καὶ ἀναστὰς ἑἑκολούθησεν ἑἑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς αὐτῷ. **10** Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἑἑτούς χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἑἑκαὶ ἑιδου πολλοὶ τελῶναι ἑἑἀγγέληκατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἑἑμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. **33** οἱ δὲ ἑἑσοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **11** καὶ βόσκοντες ἑἑφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς ἑιδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἑἑλεγοντοῖς μαθηταῖς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν αὐτοῦ· Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ δαιμονιζομένων. **34** καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ἑἑμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; **12** πόλις ἐξῆλθεν εἰς ἑἑπάντησιν τῷ ἑἑσοῦ, καὶ ὁ ἑἑδᾶκούσας εἶπεν· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἑιδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἑἑισχύοντες ἑἑατροῦ ἑἑἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες. ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν.

13 πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν· ἑἑελεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἑἑλθον καλέσαι

δικαίους ἀλλὰ ἄμαρτωλούς 14 Τότε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. λέγοντες· Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι 26 καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐτῆ εἰς ὅλην τὴν νηστεύομεν Ἐπολλά οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ γῆν ἐκείνην. 27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν νηστεύουσιν; 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν ἄνθρωποι τυφλοὶ Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν κρᾶζοντες καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; Ἐνὶ Δαυὶδ. 28 ἔλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῆ ἄπ' προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν. αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεῦτε ὅτι δύναμαι 16 οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκου τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, κύριε. ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ 29 τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. 30 χειρὸν σχίσμα γίνεται. 17 οὐδὲ βάλλουσιν καὶ ἠνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ ἔνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρᾶτε μὴ γε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος μηδεὶς γινωσκέτω· 31 οἱ δὲ ἐξελθόντες ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἄπόλλυνται ἀλλὰ διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ. 32 βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινούς, αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν καὶ ἀμφοτέροι συντηροῦνται. 18 Ταῦτα αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· 33 αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων εἰς καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ἔλθῶν προσεκύνη αὐτῷ λέγων ὅτι Ἡ ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. 34 ἐπίθεις τὴν χειρὰ σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν 19 καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. 35 Καὶ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 20 Καὶ ἰδοὺ γυνὴ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ αἰμορροῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὅπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς αὐτοῦ· 21 ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον βασιλείας καὶ θεραπέων πᾶσαν νόσον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. 22 ὁ καὶ πᾶσαν Ἐμαλακίαν 36 Ἰδὼν δὲ τοὺς δὲ Ἰησοῦς ἔστραφεις καὶ ἰδὼν αὐτήν εἶπεν· ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας μὴ ἔχοντα ποιμένα. 37 τότε λέγει τοῖς ἐκείνης. 23 καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς ἀυλιτὰς οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· 38 δεῆθητε οὖν τοῦ καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον 24 ἔλεγεν κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας Ἄναχωρεῖτε, οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. 25 ὅτε

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἔξω τῆς μαθητᾶς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. **15** ἀμὴν ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σοδόμων νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. **2** τῶν δὲ καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῆ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστιν πόλει ἐκείνῃ. **16** Ἴδου ἐγὼ ἀποπέλλω ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰάκωβος οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν αἰ περιστεραί. **17** προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν αὐτοῦ, **3** Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖος **4** Σίμων μαστιγῶσους ὑμᾶς· **18** καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας ὁ Καναναῖος καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. **5** Τούτους τοὺς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. **19** ὅταν δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας δὲ παραδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε τί λαλήσητε δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ καὶ εἰς πόλιν Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· **6** τῆ ὥρᾳ τί λαλήσητε· **20** οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. **7** πορευόμενοι ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. **21** παραδώσει δὲ δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι Ἠγγικεν ἡ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. **8** ἀσθενοῦντας τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ θεραπεύετε, ἄνεκτους ἐγείρετε, λεπρούς γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. **22** καὶ καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. **9** μὴ κτήσησθε ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς σωθήσεται. **23** ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν ζώνας ὑμῶν, **10** μὴ πῆραν εἰς ὁδὸν μηδὲ τῆ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς ἀξίος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ **11** εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε, ἀνθρώπου. **24** Οὐκ ἔστιν μαθητῆς ὑπὲρ τὸν ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἀξίος ἐστίν· κάκει διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε. **12** εἰσέρχόμενοι αὐτοῦ. **25** ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀπάσασθε αὐτῆν· **13** ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἢ ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτῆν· ἐὰν δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἢ Βεελζεβούλ ἔπεκάλεσαν πόσω μᾶλλον εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. **14** τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ. **26** Μὴ οὖν φοβηθῆτε καὶ ὅς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ αὐτοῦ· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν κεκαλυμμένον ὁ

οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν δ' οὐ ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται γνωσθήσεται. 27 ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, τὸν ἀποστείλαντά με. 41 ὁ δεχόμενος εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὁ εἰς τὸ οὐδ' ἀκούετε, προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων. 28 καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γέεννῃ. (Geenna g1067) 29 οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. 30 ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν. 31 μὴ οὖν φοβεῖσθε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. 32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί· ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 33 ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι καγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐνούρανοῖς. 34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. 35 ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς, 36 καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. 37 ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. 38 καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. 39 ὁ εὐρών τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. 40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς

ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται

προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων. 28 καὶ μὴ δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμψεται. 42 καὶ ὃς ἄντιπῆσι ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσει τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. 2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 3 εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; 4 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· 5 τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, καὶ νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· 6 καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. 7 Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλαθε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 8 ἀλλὰ τί ἐξήλαθε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν γαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων· εἰσίν 9 ἀλλὰ τί ἐξήλαθε; προφήτην ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. 10 Ὁὐτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς

κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν **986)** **24** πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων σου. **11** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί. γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ **25** Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε τοῦ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. **12** ἀπὸ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψαταῦτα δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, αὐτὰ νηπίοις· **26** ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως καὶ βιασται ἀρπάζουσιν αὐτήν. **13** πάντες εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. **27** Πάντα γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐπροφήτευσαν· **14** καὶ εἰ θέλετε δεξασθαι, οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς **15** ὁ ἔχων ὠτακούετω. **16** Τίνι δὲ καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. **28** Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ παιδίοις ἑκαθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. **29** προσφωνοῦντα τοῖς ἐτέροις **17** λέγουσιν ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε Ἡὐλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῦς εἰμι καὶ ταπεινὸς ἑθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε· **18** τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε ψυχαῖς ὑμῶν· **30** ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς πίνων, καὶ λέγουσιν· Δαιμόνιον ἔχει· **19** καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασις διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπέινασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. **2** οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ· Ἰδοὺ οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. **3** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε ἔπείνασεν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; **4** πῶς εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, ὃ οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις; **5** ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασις οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀνάτιοί εἰσιν; **6** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ἐστίν ὧδε. **7** εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστίν· Ἔλεος

θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τὸν ἴκωφὸν λαλεῖν καὶ βλέπειν. 23 καὶ τοὺς ἀναιτίους. 8 κύριος γὰρ ἐστὶν τοῦ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 9 Καὶ Μήτηρ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυίδ; 24 οἱ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· Οὗτος αὐτῶν· 10 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ ξηρᾶν. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. 25 Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἰθεραπεύειν ἵνα εἰδῶς· δὲ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. 11 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' αὐτοῖς· Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. 26 τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; 12 πόσω οὖν διαφέρει ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη πῶς οὖν σταθήσεται ἢ ἄνθρωπος προβάτου. ὥστε ἔξεστιν τοῖς βασιλεία αὐτοῦ; 27 καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ σάββασιν καλῶς ποιεῖν. 13 τότε λέγει ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτείνον ἴσου τὴν χεῖρα· τίνοι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ἴκριται καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγιῆς ὡς ἔσσονται ὑμῶν. 28 εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἢ ἄλλῃ. 14 ἔξελεθόντες δὲ οἱ Φαρισαῖοι ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' συμβούλιον ἔλαβον καθ' αὐτοῦ ὅπως ὑμᾶς ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 29 ἢ πῶς δύναται αὐτὸν ἀπολέσωσιν. 15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γινούς τις εἰσελεθῆν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἴσχυροῦ καὶ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. καὶ ἠκολούθησαν τὰ σκευὴ αὐτοῦ ἴάρπασαι ἐὰν μὴ πρῶτον ἴαυτῶ πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς δῆση τὸν ἴσχυρόν; καὶ τότε τὴν οἰκίαν πάντας, 16 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτοῦ ἴδιαρπάσει 30 ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ καθ' φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν, 17 ἴνα πληρωθῆ ἴμοῦ ἐστὶν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ τὸ ῥηθὲν διὰ ἴΗσαίου τοῦ προφήτου σκορπίζει. 31 διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα λέγοντος· 18 ἴδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα, ὁ ἄμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀγαπητός μου· εἰς ὃν εὐδόκησεν ἢ ψυχὴ ἀνθρώποις, ἢ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, οὐκ ἀφεθήσεται. 32 καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. 19 κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν 20 κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει ἴτούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. (αἰθῶ g165) 33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ ἐκβάλλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν. 21 καὶ τῷ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ ὄνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν. 22 Τότε δένδρον σαπρόν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἴπροσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε γινώσκεται. 34 γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς

δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες· ἐκ καὶ κεκοσμημένον. **45** τότε πορεύεται γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ στόμα λαλεῖ. **35** ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ, εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. **36** λέγω δὲ πρώτων. οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥήμα ἀργὸν ὃ Ἰσραηλῆσουςινοὶ τῇ πονηρᾷ. **46** Ἐτι Ἰδεαυτοῦ λαλοῦντος τοῖς ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· **37** ἐκ γὰρ τῶν λόγων εἰστήκεισαν ἕξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλήσαι. σου δικαιοθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου **47** εἶπεν δέ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ καταδικασθήσῃ. **38** Τότε ἀπεκρίθησαν οἱ ἀδελφοὶ σου ἕξω ἐστήκασιν, ζητοῦντές ἑαυτῶν τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων σοὶ λαλήσαι· **48** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ ἰδέσθαι τὴν μήτηρ μου, καὶ σημεῖον ἰδεῖν. **39** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; **49** καὶ ἐκτείνας αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. **40** μου· **50** ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. **41** ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινούσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. **42** βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. **43** Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὐρίσκει. **44** τότε λέγει· Εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέψω ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἔλθὼν εὐρίσκει ἰσχυροτάτα σαρμαμένον

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεθὼν ὁ Ἰησοῦς τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· **2** καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰσπλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. **3** καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων· Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων τοῦ σπεῖρειν. **4** καὶ ἐν τῷ σπεῖρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἐλθόντα τὰ πετεινὰ κατέφαγεν αὐτά. **5** ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς, **6** ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. **7** ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αὐτὰς καὶ ἔπνιξαν αὐτά. **8** ἄλλα δὲ

των οὐρανῶν κόκκω σινάπεως, ὃν λαβὼν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ
ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. **43**
32 ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶν πάντων τῶν τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος
σπερμάτων, ὅταν δὲ ἀύξηθῇ μεῖζον τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων
λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ᾧταάκουέτω. **44** Ὅμοιά ἐστὶν ἡ βασιλεία
ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν οὐρανῶν θησαυρῶν κεκρυμμένῳ ἐν τῷ
κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. **33** ἀγρῷ, ὃν εὐρῶν ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ
ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὅμοία ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ ἴπωλεῖ
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη, ἣν πάντα ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
λαβοῦσα γυνὴ ἑνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα ἐκεῖνον. **45** Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τρία ἕως οὗ ἐξυμῶθη ὅλον. **34** Ταῦτα πάντα τῶν οὐρανῶν ἄνθρώπων ἐμπόρῳ ζητοῦντι
ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς καλοῦς μαργαρίτας· **46** εὐρῶν δὲ ἕνα
ὄχλους, καὶ χωρὶς παραβολῆς ἑοῦδὲν ἐλάλει πολῦτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν
αὐτοῖς· **35** ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥήθην πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. **47**
διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεῦξομαι σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν καὶ
κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς· **36** τότε ἐκ παντὸς γένους συναγαγούση· **48** ἦν ὅτε
ἀφείδους τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη
λέγοντες· Διασάφισον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τὰ δὲ σαπρὰ ἕξω ἔβαλον. **49** οὕτως ἔσται
τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. **37** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται
εἶπεν· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηροὺς
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· **38** ὁ δὲ ἀγρός ἐκ μέσου τῶν δικαίων (αἰῶν g165) **50** καὶ
ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ
οὐτοῖ εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
ζιζανία εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, **39** ὁ δὲ τῶν ὀδόντων. **51** Ὅμοια ἐστὶν πάντα·
ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος· λέγουσιν αὐτῷ· Ναί· **52** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός ἐστιν, Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς
οἱ δὲ θεριστὰ ἄγγελοί εἰσιν. (αἰῶν g165) τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὁμοίός ἐστιν
40 ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη ὅστις ἐκβάλλει ἐκ
πυρὶ καίεται οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.
τοῦ αἰῶνος (αἰῶν g165) **41** ἀποστελεῖ ὁ **53** καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, παραβολὰς ταύτας, μετῆρην ἐκεῖθεν. **54** καὶ
καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν
πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε
τὴν ἀνομίαν, **42** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· Πόθεν

τούτῳ ἢ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; **55** καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. **12** καὶ οὐχοῦτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; ὁὐχ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ ἢ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ καὶ οἱ ἑπτῶμακαὶ ἔθασαν αὐτόν καὶ ἐλθόντες ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσήφ καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. **13** Ἀκούσας δὲ ὁ Σίμων καὶ Ἰούδας; **56** καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν; πόθεν οὖν ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες τούτῳ ταῦτα πάντα; **57** καὶ ἐσκανδαλίζοντο οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ ἀπὸ ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστιν τῶν πόλεων. **14** καὶ ἐξεθλωνεῖδεν πολὺν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἐν ὄχλῳ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **58** καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ θεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. **15** δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ

14 Ἐν ἐκεῖνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, **2** καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. **3** Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, **4** ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν· **5** καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. **6** Ἐγενεσίους δὲ γενομένοις τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἢ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρρεσεν τῷ Ἡρώδῃ, **7** ὅθεν μετὰ ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐἀναίτησεται. **8** ἢ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς· Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. **9** καὶ ἄλυπηθεις ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνακαίμενους ἐκέλευσεν δοθῆναι, **10** καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· **11** καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ,

ἑρημὸς ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. **16** ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. **17** οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. **18** ὁ δὲ εἶπεν· Φέρετέ μοι ὧδε αὐτούς. **19** καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρτου, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. **20** καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. **21** οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. **22** Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. **23** καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. **24** τὸ δὲ πλοῖον

ἤδη ἑσταδίουσ πολλοὺσ ἀπὸ τῆσ γῆσ ἀπεῖχεν, πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰσ χεῖρασ βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ ἑαυτῶν ὄταν ἄρτον ἐσθίωσιν. 3 ὁ δὲ ἐναντίοσ ὁ ἄνεμοσ. 25 τετάρτη δὲ φυλακῆ ἀποκριθεῖσ εἶπεν αὐτοῖσ· Διὰ τί καὶ ὑμεῖσ τῆσ νυκτοσ ἤλθεν πρὸσ ἑαυτοὺσ περιπατῶν παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ ἐπὶ τὴν θάλασσαν. 26 οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντεσ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; 4 ὁ γὰρ θεὸσ εἶπεν αὐτὸν ἐπὶ τῆσ θαλάσσησ περιπατοῦντα Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἐταράχθησαν λέγοντεσ ὅτι Φάντασμά Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτω ἐστί, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. 27 τελευτάτω 5 ὑμεῖσ δὲ λέγετε· Ὁσ ἂν εἶπη ἑυθὺσ δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖσ ὁ Ἰησοῦσ λέγων· τῶ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ· Δῶρον ὁ ἂν ἐξ ἐμοῦ θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. 28 ὠφεληθῆσ, 6 ἑοῦμῆ τμησεῖτον πατέρα Ἀποκριθεῖσ δὲ αὐτῶ ὁ Πέτροσ εἶπεν· Κύριε, ἑαυτοῦ καὶ ἠκυρώσατε ἑτὸν λόγον τοῦ θεοῦ εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με ἑλθεῖν πρὸσ σὲ ἐπὶ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. 7 ὑποκριταί, τὰ ὕδατα 29 ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. καὶ καταβάσ καλῶσ ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐασ ἀπὸ τοῦ ἑπλοίου Πέτροσ περιεπάτησεν ἐπὶ λέγων· 8 Ὁ λαὸσ οὔτοσ τοῖσ χεῖλεσὶν με τὰ ὕδατα· καὶ ἤλθεν πρὸσ τὸν Ἰησοῦν. 30 τιμᾶ, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπὸ βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἑσχυρὸν ἐφοβῆθη, ἐμοῦ· 9 μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντεσ καὶ ἀρξάμενοσ καταποντίζεσθαι ἔκραξεν διδασκαλίασ ἐντάλματα ἀνθρώπων. 10 Καὶ λέγων· Κύριε, σῶσόν με. 31 εὐθέωσ δὲ προσκαλεσάμενοσ τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖσ· ὁ Ἰησοῦσ ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο Ἀκούετε καὶ συνίετε· 11 οὐ τὸ εἰσερχόμενον αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῶ· Ὀλιγόπιστε, εἰσ εἰσ τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, τί ἐδίστασασ; 32 καὶ ἑαναβάντων αὐτῶν ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματοσ εἰσ τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμοσ. 33 τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. 12 Τότε οἱ δὲ ἐν τῶ ἑπλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῶ προσελθόντεσ οἱ ἑμαθηταὶ λέγουσιν αὐτῶ λέγοντεσ· Ἀληθῶσ θεοῦ υἱὸσ εἶ. 34 Καὶ Οἶδασ ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντεσ τὸν διαπεράσαντεσ ἤλθον ἑπὶ τὴν γῆν εἰσ λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; 13 ὁ δὲ ἀποκριθεῖσ Γεννησαρέτ. 35 καὶ ἐπιγνόντεσ αὐτὸν οἱ εἶπεν· Πᾶσα φυτεία ἦν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ ἄνδρεσ τοῦ τόπου ἐκεῖνου ἀπέστειλαν πατῆρ μου ὁ οὐράνιοσ ἐκριζωθήσεται. 14 εἰσ ὄλην τὴν περίχωρον ἐκεῖνην, καὶ ἄφετε αὐτοὺσ· τυφλοὶ εἰσιν ὄδηγοὶ τυφλῶν· προσήνεγκαν αὐτῶ πάντασ τοὺσ κακῶσ τυφλοὺσ δὲ τυφλὸν ἂν ὄδηγῆ, ἀμφοτέροι ἔχοντασ, 36 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἑνα εἰσ βόθυνον πεσοῦνται. 15 Ἀποκριθεῖσ δὲ μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἑματίου ὁ Πέτροσ εἶπεν αὐτῶ· Φράσων ἡμῖν τὴν αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν. παραβολὴν ἑταύτην 16 ὁ δὲ εἶπεν· Ἀκηὴν καὶ ὑμεῖσ ἀσύνετοὶ ἐστε; 17 ἑοῦνοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰσ τὸ στόμα εἰσ τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰσ ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; 18 τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ

15 Τότε προσέρχονται τῶ ἑΙησοῦ ἀπὸ ἑΙεροσολύμων ἑΦαρισαῖοι καὶ γραμματεῖσ λέγοντεσ 2 Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν

τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, ἡ αὐτοῦ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. **31** ὥστε
 κάκεινα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. **19** ἐκ τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς
 γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ λαλοῦντας ἑκκαλοῦντες ὑγιεῖς καὶ καὶ χλωλοῦς
 πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας καὶ
 ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. **20** ταῦτά ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραήλ. **32** Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ἐστὶν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
 δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ εἶπεν· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι
 τὸν ἄνθρωπον. **21** Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι καὶ οὐκ
 ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς
 Τύρου καὶ Σιδῶνος. **22** καὶ ἰδοὺ γυνὴ νήστευς οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν
 Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων τῇ ὁδῷ. **33** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 ἐξελθοῦσα ἔκραζεν λέγουσα· Ἐλέησόν με, Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι
 κύριε υἱὸς Δαυὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; **34** καὶ
 δαιμονίζεται. **23** Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους
 λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ ἔχετε; οἱ δὲ εἶπαν· Ἐπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.
 αὐτοῦ ἠρώτουναὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον **35** καὶ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν
 αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. **24** Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν **36** ἔλαβεν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους
 ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς καίτους ἰχθῦας καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν
 τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς οἱ δὲ μαθηταὶ
25 ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνη αὐτῷ λέγουσα· τοῖς ὄχλοις. **37** καὶ ἔφαγον πάντες καὶ
 Κύριε, βοήθει μοι. **26** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐχορτάσθησαν, καὶ τὸ περισσεῦον τῶν
 Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν κλασμάτων ἦραν ἑπτὰ σφυρίδας πλήρεις.
 τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. **27** ἡ **38** οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι
 δὲ εἶπεν· Naί, κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. **39**
 ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς τὸ
 ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. **28** πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγαδάν
 τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ
 γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις γεννηθήτω σοι
 ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ
 τῆς ὥρας ἐκείνης. **29** Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν
 ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς
 Γαλιλαίας, καὶ ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο
 ἐκεῖ. **30** καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ
 ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν κωφοὺς, τυφλοὺς,
 χλωλοὺς, κυλλοὺς, καὶ ἑτέροισιν πολλοὺς,
 καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας

16 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ
 Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν
 αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξάιν
 αὐτοῖς. **2** Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
 Ὁ ψυχίας γενομένης λέγετε· Εὐδία, πυρράζει
 γὰρ ὁ οὐρανός· **3** καὶ πρῶτ'· Σήμερον χειμῶν,
 πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ
 μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε
 διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ
 δύνασθε. **4** Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς

σημείον ἐπιζητεῖ, καὶ σημείον οὐ δοθήσεται μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημείον Ἰωνᾶ καὶ καταλιπὼν κατισχύσουσιν αὐτῆς (Hadēs 986) 19 Ἰδῶσσοι αὐτοὺς ἀπήλθεν. 5 Καὶ ἔλθόντες οἱ τὰς ῥκλειδάς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ῥμαθηταῖς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους καὶ ὁ ῥἐάνδησις ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον λαβεῖν. 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὁ ῥἐάνλύσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 20 Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 7 οἱ δὲ τότε ῥδιστεῖλατοτοῖς ῥμαθηταῖς ῥίνα μηδενὶ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι εἴπωσιν ὅτι αὐτός ῥἐστίνὸ χριστός. 21 ῥΑρτους οὐκ ἐλάβομεν. 8 γνοὺς δὲ ὁ ῥΑπὸ τότε ἦρξατο ὁ ῥΙησοῦς δεικνύειν Ἰησοῦς ῥεἶπεν Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ῥεἰς ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ῥἐλάβετε 9 Ἰεροσόλυμα ἀπελθεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν οὐῥω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἄρχιερέων καὶ ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ κοφίνους ἐλάβετε; 10 οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἡμέρα ἐγερθῆναι. 22 καὶ προσλαβόμενος ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας αὐτὸν ὁ Πέτρος ἦρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ σπυρίδας ἐλάβετε; 11 πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι λέγων ῥΙλεῶς σοι, κύριε οὐ μὴ ἔσται σοι οὐ περὶ ῥἄρτωνεῖπον ὑμῖν; ῥπροσέχετε τοῦτο. 23 ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ ῥΥπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ σκάνδαλον εἶ Σαδδουκαίων. 12 τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ ἐμοῦ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων τῶν ἀνθρώπων. 24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου Σαδδουκαίων. 13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. 25 ὅς γὰρ ῥἐάνθέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι μαθητὰς αὐτοῦ λέγων ῥΤίναλέγουσιν οἱ 25 ὅς γὰρ ῥἐάνθέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; 14 ἀπολέσει αὐτήν ὅς δ ῥἀν ἀπολέση τὴν οἱ δὲ εἶπαν Ὁὶ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν. 26 τί γὰρ ῥῶφεληθήσεται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν τῶν προφητῶν. 15 λέγει αὐτοῖς ῥΥμεῖς κόσμον ὅλον κερδήση τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; 16 ἀποκριθεὶς ζημιωθῆ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 27 μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν ῥΣὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 27 μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. 17 ἀποκριθεὶς ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Μακάριος εἶ, αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. 28 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ῥοτιεῖσίν τινες τῶν ὧδε οὐρανοῖς 18 κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ ἐστῶτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω

ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

17 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. **2** καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. **3** καὶ ἰδοὺ ἑώρα αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἑσθλαλοῦντες μετ' αὐτοῦ. **4** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ἑποίησά ἡμεῖς τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἡλίᾳ μίαν. **5** ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· ἀκούετε αὐτοῦ. **6** καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. **7** καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν· Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. **8** ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ αὐτὸν Ἰησοῦν μόνον. **9** Καὶ καταβαίνοντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἔγερθῆ. **10** καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; **11** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἡλίας μὲν ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· **12** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. **13** τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. **14** Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτὸν **15** καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. **16** καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. **17** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε μεθ' ὑμῶν ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. **18** καὶ ἐπέτιμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. **19** Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; **20** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσεται ὑμῖν **22** Ὑστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, **23** καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. **24** Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καφαρναοὺμ προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπαν· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; **25** λέγει· Ναί, καὶ ἐλθόνταίς τὴν οἰκίαν προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ

τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἰῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων; 26 εἰπόντος δὲ Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων, ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ὑρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. 27 ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰςθάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν ἀναβάνταπρῶτον ἰχθὺν ἄρον, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα· ἐκεῖνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; 2 καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν 3 καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. 4 ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν 5 καὶ ὃς ἐὰνδέξῃται ἕν παιδίον τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. 6 Ὅς δ' ἂν σκανδαλίῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῆ μύλος ὄνικος εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῆ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. 7 οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἔλθειν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. 8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοὶ ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ἢ κυλλὸν ἢ χωλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. (aīōnios g166) 9 καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε

αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοὶ ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna g1067) 10 Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 12 τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῆ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; 13 καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. 14 οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται ἕντων μικρῶν τούτων. 15 Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνοῦ. ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· 16 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἑτὶ ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῆ πᾶν ῥῆμα· 17 ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἔθνικος καὶ ὁ τελῶνης. 18 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰνδῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν οὐρανῷ καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ. 19 Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 20 οὗ γὰρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἔμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν

μέσω αὐτῶν. **21** Τότε προσελθὼν ἄνθρωπος αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐπτάκις; **22** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά. **23** Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἄνθρωπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· **24** ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναῖρειν ἠρώτησεν αὐτῷ εἷς ὄφειλέτης μυρίων ταλάντων. **25** μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος πρᾶξαι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἔχει καὶ ἀποδοθῆναι. **26** πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ λέγων· Ἐμὸν καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. **27** σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκέλευσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. **28** ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκείνος εὔρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὠφείλειεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπνίγετο λέγων· Ἐμὸν καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. **29** πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· Μακροθύμησον ἐπὶ ἐμοί καὶ ἀποδώσω σοι. **30** ὁ δὲ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως ὅτου ἀποδοῦναι τὸ ὀφειλόμενον. **31** ἰδόντες οὖν οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. **32** τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· Δούλε πονηρὸν, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεισάς με· **33** οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καγὼ σὲ ἠλέησα;

καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως ὅτου ἀποδοῦναι τὸ ὀφειλόμενον. **35** Οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐὰν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν

19 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. **2** καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. **3** Καὶ προσῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες· Εἰ ἔξοστιν ἄνθρωπῳ ἀπολυθῆναι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; **4** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ κύριος ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς **5** καὶ εἶπεν· Ἐνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ κολληθήσεται τῇ γυναίκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν; **6** ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία. ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. **7** λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν Μωϋσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολυθῆναι αὐτήν; **8** λέγει αὐτοῖς ὅτι Μωϋσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολυθῆναι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπὸ ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως. **9** λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅστις ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται. **10** λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναίκος, οὐ συμφέρει γαμήσαι. **11** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον ἀλλ’

οἷς δέδοται. 12 εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 25 ἀκούσαντες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως, καὶ δὲ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσαντο σφόδρα εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; 26 τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω. 13 θεῶ πάντα δυνατά. 27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία ἵνα τὰς Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς καὶ προσεῦξεται· οἱ δὲ πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. 14 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἡμῖν; 28 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν εἶπεν· Ἀφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές ἐλθεῖν πρὸς με, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 15 καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν. 16 Καὶ ἰδοὺ κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. 29 καὶ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν ὀικίας ἢ ἀδελφοῦς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἔκατονταπλασίονα λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. (αἰθῆριος g166) 30

εἶπεν· Τὸ Οὐ φονεύσεις, Οὐ μοιχεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐ ψευδομαρτυρήσεις, 19 Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 20 λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἔφυλαξα τί ἔτι ὑστερῶ; 21 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἴδὲς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. 22 ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. 23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. 24 πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος εἰσελεθῆναι πλούσιον

20 Ὅμοία γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωτὶ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. 2 συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. 3 καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· 4 καὶ ἐκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον δώσω ὑμῖν· 5 οἱ δὲ ἀπῆλθον. Ἐπάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. 6 περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην

τὴν ἡμέραν ἄργοι; 7 λέγουσιν αὐτῶ· Ὅτι ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; λέγει αὐτῶ· Εἰπέ οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἷς ἐκ Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἄμπελῶνα 8 δεξιῶν ἴσουκαὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ ὀψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ βασιλείᾳ σου. 22 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον εἶπεν· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω ἴπινειν λέγουσιν ἄρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν αὐτῶ· Δυνάμεθα. 23 Ἔλεγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν πρῶτων. 9 καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ποτήριόν μου ἴπισθε τὸ δὲ καθῆσαι ἐκ ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν 10 καὶ ἐλθόντες οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι ἔμῶν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται ὑπὸ τοῦ ἴπλεῖον λήμψονται· καὶ ἔλαβον τὸ ἀνὰ πατρός μου. 24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα δηνάριον καὶ αὐτοί. 11 λαβόντες δὲ ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. 25 ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου 12 ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἴλέγοντες Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν εἶπεν· Οἶδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἔθνῶν ἐποίησαν, καὶ ἴσους αὐτοὺς ἡμῖν ἐποίησας κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. 26 οὐχ οὕτως καύσωνα. 13 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐνὶ αὐτῶν ἴσταίεν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἂνθέλη ἐν ὑμῖν μέγας εἶπεν· Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου γενέσθαι ἔσται ὑμῶν διάκονος, 27 καὶ ὅς συνεφώνησάς μοι; 14 ἄρον τὸ σὸν καὶ ἂνθέλη ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἴσταί ὑμῶν ὑπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς δοῦλος· 28 ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ σοί· 15 οὐκ ἔξεστίν μοι ὃ θέλω ποιῆσαι οὐκ ἤλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρός καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ ἐστὶν ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἶμι; 16 οὕτως ἔσονται πολλῶν. 29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἴσχατοι. 17 Ἰερικῶ ἠκολούθησεν αὐτῶ ὄχλος πολὺς. Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα 30 καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ παρέλαβεν τοὺς δώδεκα ἴμαθητάς κατ' τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς· 18 Ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἴυἱὸς Δαυίδ. 31 ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μεῖζον καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινουσὶν αὐτὸν ἴκραξαν λέγοντες· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, θανάτῳ, 19 καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἴυἱὸς Δαυίδ. 32 καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ αὐτοὺς καὶ εἶπεν· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἴγερθήσεται 33 λέγουσιν αὐτῶ· Κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν 20 Τότε προσῆλθεν αὐτῶ ἡ μήτηρ τῶν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 34 σπλαγχνισθεὶς δὲ υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς ὁ Ἰησοῦς ἴψατο τῶν ὀμμάτων αὐτῶν, προσκυνούσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. 21

καὶ εὐθέως ἄνέβλεψαν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγή ἑῖς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς 2 λέγων αὐτοῖς· Πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἄγαγετέ μοι. 3 καὶ ἂν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, εἰρεῖτε ὅτι Ὁ κύριος αὐτῶν χρειὰν ἔχει· εὐθύς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. 4 Τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· 5 Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι πρῶτος καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ ἐπὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. 6 πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς 7 ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. 8 ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. 9 οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ· Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. 10 καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσεῖσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστὶν οὗτος; 11 οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρέθ τῆς Γαλιλαίας. 12 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν

καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περισσότερας, 13 καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον ληστῶν. 14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἔθεράπευσεν αὐτούς. 15 ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας τοὺς κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ, ἠγανάκτησαν 16 καὶ εἶπαν αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Naί. οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος νηπιῶν καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; 17 καὶ καταλιπὼν αὐτούς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ. 18 Πρωτῶ δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπέειπεν. 19 καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. (αἰῶν g165) 20 καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ; 21 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἂν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κὰν τῷ ὄρει τοῦτω εἴπητε· Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται. 22 καὶ πάντα ὅσα ἄναιτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψετε. 23 Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερόν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; 24 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ

Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· 25 τὸ βᾶπτισμα αὐτοῦ. 35 καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο ἑνᾷ αὐτοῖς ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. 36 πάλιν λέγοντες Ἐὰν εἴπωμεν Ἐξ οὐρανοῦ, ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν ἐρεῖ ἡμῖν· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. αὐτῷ; 26 ἐὰν δὲ εἴπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων, 37 ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς φοβούμεθα τὸν ὄχλον, πάντες γὰρ ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων Ἐντραπήσονται προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην. 27 καὶ τὸν υἱόν μου. 38 οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν Οὐκ οἶδαμεν. τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς Οὗτός ἐστιν ὁ ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω κληρονόμος δευτέρου ἀποκτείνωμεν αὐτὸν ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. 28 Τί καὶ ἰσχωμεντὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· 39 δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἕξω τοῦ προσελθόντων πρώτου εἶπεν Τέκνον, ὕπαγε ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. 40 ὅταν σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι 29 ὁ οὖν ἔλθη ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ὅυ θέλω ὕστερον δὲ ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκεῖνοις; 41 λέγουσιν μεταμεληθεῖς ἀπήλθεν. 30 προσελθὼν δὲ αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως ὁ δὲ ἀποκριθεὶς καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις εἶπεν Ἐγὼ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπήλθεν. γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς 31 τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. 42 Λέγει τοῦ πατρός; λέγουσιν Ὁ πρῶτος λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ ταῖς γραφαῖς Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 32 ἦλθεν γὰρ γωνίας παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; 43 καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ὑμῶν ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἰδόντες οὐδέ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ ἔθνευ ποιῶντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. 44 πιστεῦσαι αὐτῷ. 33 Ἄλλην παραβολὴν Ἐκαὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον ἀκούσατε. Ἐάνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμησεί ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτόν. 45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· 46 καὶ ζητοῦντες αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. 34 αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἐπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰσὶν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. **15** Τότε εἶπεν ἕν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων· πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον **2** Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους **16** καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς τῷ υἱῷ αὐτοῦ. **3** καὶ ἀπέστειλεν τοὺς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν ἠέγοντες δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. **4** ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ βλέπεις εἰς Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἴδου τὸ ἄριστόν πρόσωπον ἀνθρώπων· **17** εἶπὸν οὖν ἡμῖν τί μου ἤτοιμάκα οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σοι δοκεῖ ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε ἢ οὐ; **18** γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν εἰς τοὺς γάμους. **5** οἱ δὲ ἀμελήσαντες αὐτῶν εἶπεν· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ἀπῆλθον, ἴδμεν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, **19** ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. ἴδεδε ἔπιτὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· **6** οἱ δὲ οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. **20** καὶ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ὕβρις καὶ ἀπέκτειναν. **7** ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιγραφῆ; **21** λέγουσιν ἑαὐτῷ Καίσαρος. ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. **22** πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. **8** τότε λέγει καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός αὐτὸν ἀπῆλθαν. **23** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐστίν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· **9** προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, ἠέγοντες μὴ πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν **24** καὶ ὅσους ἑἀνεύρητε καλέσατε εἰς τοὺς ἠέγοντες· Διδάσκαλε, Μωϋσῆς εἶπεν· Ἐάν γάμους. **10** καὶ ἐξεληθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ἰούσεύρον, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. **25** ὁ ἑγάμος ἀνακειμένων. **11** εἰσελθὼν δὲ ὁ ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους πρῶτος ἑγίμαξε τελευτήσεν, καὶ μὴ ἔχων εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἔνδυμα γάμου· **12** καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἀδελφῷ αὐτοῦ· **26** ὁμοίως καὶ ὁ δεῦτερος πῶς εἰσηλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; καὶ ὁ τρίτος, ἔως τῶν ἑπτὰ· **27** ὕστερον ὁ δὲ ἐφιμώθη. **13** τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν δὲ πάντων ἀπέθανεν ἑγυνη. **28** ἐν τῇ τοῖς διακόνους· Δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ ἀναστάσει οὖν τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνη; χεῖρας ἑκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. **29** Ἀποκριθεὶς ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε μὴ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. **14** πολλοὶ γὰρ εἰδότες τὰς γραφὰς μὴδὲ τὴν δύναμιν

τοῦ θεοῦ· **30** ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε Ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ
γαμοῦσιν οὔτε ᾠγαμίζονται ἀλλ' ὡς ἄγγελοι γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. **3** πάντα οὖν
θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσιν· **31** περὶ δὲ τῆς ὅσα ἐάνειπωσιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε,
ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε, λέγουσιν
ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος· **32** Ἐγὼ γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. **4** δεσμεύουσιν
εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ· **33** καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι δακτύλω αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινῆσαι
ἐξελθόντες ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ. **34** Οἱ αὐτά. **5** πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν
δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις
τοὺς Σαδδουκαίους συνήχθησαν ἐπὶ τὸ πλατύνουσι γάρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν
αὐτό. **35** καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα **6** φιλοῦσι
νομικὸς πειράζων αὐτόν· **36** Διδάσκαλε, δέτην πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ
ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; **37** ὁ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς
δὲ ἔφη αὐτῷ Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν **7** καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς
σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· Ῥαββί
τῆ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· **38** ὁ ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί, εἷς γὰρ
αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή. ἐστὶν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος πάντες δὲ ὑμεῖς
39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ Ἀγαπήσεις τὸν ἀδελφοί ἐστε· **9** καὶ πατέρα μὴ καλέσητε
πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **40** ἐν ταύταις ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, εἷς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν
ταῖς δυσιν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέματα ὁ πατήρ ὁ οὐράνιος **10** μὴδὲ κληθῆτε
καὶ οἱ προφηταί. **41** Συνηγμένων δὲ τῶν καθηγητῶν, ὅτι καθηγητῆς ὑμῶν ἐστὶν
Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς εἷς ὁ χριστός· **11** ὁ δὲ μεῖζων ὑμῶν ἔσται
42 λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ; ὑμῶν διάκονος. **12** ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν
τίνος υἱός ἐστιν; λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυίδ. ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει
43 λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν πνεύματι ἑαυτὸν ὑψώθησεται **13** Οὐαὶ δὲ ὑμῖν,
καλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων· **44** Εἶπεν κύριος γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν
θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ
σου; **45** εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, εἰσερχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε
πῶς υἱός αὐτοῦ ἐστὶν; **46** καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν **15** Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ
ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησεν Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν
θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται ποιεῖτε
αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

23 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις
καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ **2** λέγων·

(Geenna g1067) **16** Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ

λέγοντες Ὅς ἂν ὁμότης ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ ἔστε μεστοὶ ὑποκρισεως ἐστίν, ὅς δ' ἂν ὁμότης ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ καὶ ἀνομίας. 29 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς ναοῦ ὀφείλει. 17 μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε γὰρ μεζῶν ἐστίν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε ἁγιάσαστον χρυσόν; 18 καὶ Ὅς ἂν ὁμότης τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, 30 καὶ λέγετε ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἐστίν, ὅς δ' Εἰ ἤμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἂν ὁμότης ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεθα αὐτῶν κοινωνοὶ ὀφείλει. 19 Ἐὰν τυφλοὶ τί γὰρ μεζῶν, τὸ δῶρον ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν· 31 ὥστε ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; 20 μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν ὁ οὐκ ὁμώσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει φονευσάντων τοὺς προφήτας. 32 καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. 21 καὶ ὁ ὁμώσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν 33 ὄφεις γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε αὐτῷ καὶ ἐν τῷ ἑκατοικοῦντι αὐτόν· 22 ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; (Geenna καὶ ὁ ὁμώσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν g1067) 34 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποπέλλω τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ ἐπάνω αὐτοῦ. 23 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ γραμματεῖς ἑξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ σταυρώσατε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσατε ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· 35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ' τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἑπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ ὁδηγοῦ τυφλοῦ, οἰδιῦλίζοντες τὸν κώνωπα δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες. 25 Οὐαὶ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. 36 ἀμὴν ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου λέγω ὑμῖν, ἡξείταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν γενεὰν ταύτην. 37 Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἁκρασίας 26 Φαρισαῖε ἢ ἁποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται αὐτήν— ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν καὶ τὸ ἐκτὸς ἑαυτοῦ καθαρόν. 27 Οὐαὶ τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυναγαγεῖ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ὅτι ἑπαρομοιάζετέ τοις κεκονιαμένοις, ἠθέλησατε; 38 ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος οἴτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι ὑμῶν ἔρημος 39 λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος πάσης ἀκαθαρσίας 28 οὕτως καὶ ὑμεῖς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις

24 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ ἐπορεύετο, καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, αὐτοῦ ἐπιδειξάμενος αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, **16** τότε οἱ ἐν ἱεροῦ· **2** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπιτὰ ὄρη, **17** βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω ἄραι οὐ μὴ ἀφεθῆ ὡς λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, **18** καὶ ὁ ἐν τῷ καταλυθήσεται. **3** Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ ἀργῶ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὸ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ ἰμάτιον αὐτοῦ. **19** οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες· Εἶπὸν ἡμῖν ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς ταῖς ἡμέραις. **20** προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος. γένηται ἢ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ **(aiōn g165)** **4** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν σαββάτω· **21** ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη αὐτοῖς· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ· **5** οἶα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. **22** καὶ εἰ μὴ μου λέγοντες· Ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός, καὶ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν πολλοὺς πλανήσουσιν. **6** μελλήσετε δὲ ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. **23** τότε ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ ὡς ὁ χριστός, οὐπω ἔστιν τὸ τέλος. **7** ἐγερθήσεται γὰρ ἢ· Ὡς δὲ, μὴ πιστεύσητε· **24** ἐγερθήσονται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ καὶ ἔσονται ἱεροσολιμαῖοι κατὰ τόπους· δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε **8** πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδίνων. **9** ἡ πλανήσασθαι δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ **25** ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. **26** ἐάν οὖν εἴπωσιν ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσθε μισούμενοι ὑμῖν· Ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔστιν, μὴ ἐξέλθητε ὑπὸ πάντων τῶν ἔθνων διὰ τὸ ὄνομά μου. Ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· **10** καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ **27** ὡς περὶ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἀλλήλους· **11** καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· **28** ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλοὺς· ὅπου ἐὰν ᾗ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται **12** καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν οἱ ἄετοί. **29** Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ψυγήσεται ἢ ἀγάπη τῶν πολλῶν. **13** ὁ δὲ ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. **14** καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς αἰ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε **30** καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ ἡξί· τὸ τέλος. **15** Ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ

τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἂν εἶασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. **44** διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ἔτοιμοι, ὅτι ἢ ἴσως δοκεῖτε ὥρα ὁ υἱὸς τοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. **31** ἀνθρώπου ἔρχεται. **45** Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος ὃν κατέστησεν ἱσχυρὸς ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ τοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἁγίων αὐτοῦ τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; **46** ἀνέμων ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ἕως τῶν μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ ἀκρῶν αὐτῶν. **32** Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ἴσως ποιῶντα τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς **47** ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. **48** γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· **33** οὕτως καὶ ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ἅπαντα ταῦτα, γινώσκετε καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ἴσως μου ὁ κύριος, **49** καὶ ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. **34** ἀμὴν λέγω ἄρξεται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ὑμῖν ἵνα μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνηῃ μετὰ τῶν μεθυόντων, ἂν ἅπαντα ταῦτα γένηται. **35** ὁ οὐρανὸς καὶ **50** ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡ γῆ ἵνα παρελεύσεται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ ἡμέρα ἢ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ παρέλθωσιν. **36** Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης γινώσκει, **51** καὶ διχοτομήσει αὐτὸν καὶ τὸ καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει οὐρανῶν ἴσως ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν **37** ὡς περὶ γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ὀδόντων.

ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· **38** ὡς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ γαμιζόντες ἄχρι ἡσθίῃς ἡμέρας εἰσηλθὼν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, **39** καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἤλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **40** τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, εἷς παραλαμβάνεται καὶ εἷς ἀφίεται· **41** δύο ἀλήθουςαι ἐν τῷ μύλῳ μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. **42** γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ἡμέρα ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. **43** ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα φυλακῆ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐργηγορήσεν ἂν

25 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. **2** πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἡ μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι. **3** αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· **4** αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἡμέραις ἐκείναις μετὰ τῶν λαμπάδων ἑαυτῶν **5** χρονίζοντες δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. **6** μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδου ὁ νυμφίος ἐξέρχεται εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ **7** τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν **8** αἱ δὲ μωραὶ

ταῖς φρονίμοις εἶπαν· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν ἐκέρδησα 23 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, σβέννυνται. 9 ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρονίμοι δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστός, λέγουσαι· Μήποτε ὄυ μὴ ἀρκέσει ἡμῖν ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς καὶ ὑμῖν· Ἐπορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 24 προσελθὼν πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10 δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν· ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν Κύριε, ἔγνω σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσηλθόν μετ' ἑριζών ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ ὄθεν οὐ διεσκόρπισας· 25 καὶ φοβηθεὶς θύρα. 11 ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε κύριε, γῆ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. 26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀνοιξὼν ἡμῖν· 12 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 καὶ ὀκνηρὲ, ἦδεις ὅτι ἑριζὼν ὅπου οὐκ γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν ἔσπειρα καὶ συνάγω ὄθεν οὐ διεσκόρπισα; οὐδὲ τὴν ὥραν 14 Ὡσπερ γὰρ ἄνθρωπος 27 ἔδει ὅτι βαλεῖν τὰ ἀργύριά μου τοῖς ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δούλους τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. 28 ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ 15 καὶ ᾧ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα ᾧ δὲ δύο τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, τάλαντα· 29 τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ ἀπεδήμησεν. εὐθέως 16 Ἐπορευθεὶς καὶ περισσευθήσεται· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν ἠργάσατο ἐν καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. 30 καὶ τὸν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα ἑπέντε 17 ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος ἑωσαύτως ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν ἄλλα δύο· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ 18 ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὠρυξεν βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἡ γῆ καὶ ἔκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ αὐτοῦ. 19 μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ καὶ πάντες ὀϊᾶγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· 32 καὶ ὀλόν μετ' αὐτῶν 20 καὶ προσελθὼν ὁ τὰ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα ἔθνη, καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, πέντε τάλαντα λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα τῶν ἐρίφων, 33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκέρδησα 21 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐυωνύμων. δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστός, 34 τότε ἔρει ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν αὐτοῦ· Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 22 προσελθὼν δὲ καὶ μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὁ τὰ δύο τὰ τάλαντα εἶπεν· Κύριε, δύο τάλαντά ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

35 ἐπεινάσα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ ἀνθρώπου παραδίδομαι εἰς τὸ σταυρωθῆναι. συνηγάγετέ με, 36 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ 3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ με, ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ φυλακῆ ἦμην καὶ ἤλθατε πρὸς με. 37 τότε ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, 4 καὶ ἀποκριθήσονται αὐτῶ οἱ δίκαιοι λέγοντες· συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλω Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν· 5 ἔλεγον ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; 38 δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, γένηται ἐν τῷ λαῷ. 6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; 39 πότε δέ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ σε εἶδομεν ἄσθενοῦντα ἢ ἐν φυλακῆ καὶ λεπροῦ, 7 προσῆλθεν αὐτῶ γυνὴ ἔχουσα ἡλθομεν πρὸς σε; 40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου καὶ κατέχευεν βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν 8 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτησαν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. 41 τότε λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπόλεια αὕτη; 9 ἐδύνατο ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορευέσθε ἀπ' γὰρ τοῦτοπραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι ἐμοῦ οἰκατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον πτωχοῖς. 10 γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ ἀγγέλοις αὐτοῦ. (αἰθῆριος g166) 42 ἐπεινάσα γὰρ καλὸν ἠργάσατο εἰς ἐμέ· 11 πάντοτε γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμέ δὲ οὐκ ἐποτίσατέ με, 43 ξένος ἦμην καὶ οὐ οὐ πάντοτε ἔχετε· 12 βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς με, ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῆ καὶ οὐκ τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. 13 ἀμὴν λέγω ἐπεσκέψασθέ με. 44 τότε ἀποκριθήσονται ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον καὶ αὐτοὶ λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν τοῦτο ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῆ καὶ οὐ διηκονησάμεν αὐτῆς. 14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ σοι; 45 τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἀρχιερεῖς 15 εἶπεν· Τί θέλετέ μοι δοῦναι ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ καγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν ἐποιήσατε. 46 καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς αὐτῶ τριάκοντα ἀργύρια. 16 καὶ ἀπὸ τότε κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῶ. 17 αἰώνιον. (αἰθῆριος g166) Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· Ποῦ θέλεις ἔτοιμάσωμένσοι φαγεῖν τὸ πάσχα; 18 ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· 2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο

δεῖνα καὶ εἶπατε αὐτῶ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· καὶ ἴδιασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς
Ἐκείνου· Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστίν· πρὸς σὲ ποιῶ ποιμνῆς· 32 μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω
τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. 19 καὶ ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 33 ἀποκριθεὶς
ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς· ὁ δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῶ· Εἰ πάντες
Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. 20 Ὁψίας σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἔγω οὐδέποτε
δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα σκανδαλισθήσομαι. 34 ἔφη αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς·
Ἰησοῦς· 21 καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς ἀπαρνήση
με. 22 καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο με. 35 λέγει αὐτῶ ὁ Πέτρος· Κἂν δέη με
λέγειν αὐτῶ· εἷς ἕκαστος· Μήτι ἐγὼ εἰμι, σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἄπαρνήσομαι
κύριε; 23 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν. 36 Τότε
μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ οὗτός ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον
με παραδώσει· 24 ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου λεγόμενον Γεθσημανί, καὶ λέγει τοῖς
ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθῶν
δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἔκει προσεύξωμαι. 37 καὶ παραλαβὼν
ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῶ τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου
εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. 25 ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. 38 τότε
ἀποκριθεὶς δὲ Ἰουδᾶς ὁ παραδιδούς αὐτὸν λέγει· αὐτοῖς Περίλυπός ἐστίν ἡ ψυχὴ μου
εἶπεν· Μήτι ἐγὼ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῶ· ἕως θανάτου· μέναιτε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε
Σὺ εἶπας. 26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβῶν μετ' ἐμοῦ. 39 καὶ ἠρξατο προσελθὼν μικρὸν ἔπεσεν
ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ
καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς εἶπεν· Λάβετε λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστίν,
φάγετε, τοῦτό ἐστίν τὸ σῶμά μου. 27 καὶ παρελθὰς ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο
λαβὼν ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ.
αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, 28 40 καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ
τοῦτο γάρ ἐστίν τὸ αἷμά μου τῆς διαθήκης εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει
τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον εἰς ἄφεισιν τῶ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν
ἀμαρτιῶν· 29 λέγω δὲ ὑμῖν οὐ μὴ πίνω ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; 41 γρηγορεῖτε
ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ
πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ δὲ σὰρξ ἀσθενής. 42 πάλιν ἐκ δευτέρου
τοῦ πατρὸς μου. 30 καὶ ὑμνήσαντες ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ
ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. 31 οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν ἐάν μὴ αὐτὸ
τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς πίνω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. 43 καὶ ἐλθὼν
σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν
ταύτη, γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. 44 καὶ

ἀφεις αὐτοὺς ἄλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν
ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν ἄλιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. τότε οἱ μαθηταὶ
45 τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς ἄμαθητάςκαὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον. 57 Οἱ δὲ
λέγει αὐτοῖς Καθεύδετε ἄτλοιοπὸν καὶ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς
ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ Καΐάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. 58 ὁ δὲ
χεῖρας ἀμαρτωλῶν. 46 ἐγείρεσθε ἄγωμεν· Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἔως
ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. 47 Καὶ τῆς ἀλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἷς ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ
τῶν δώδεκα ἦλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος τέλος. 59 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἄκατὸ συνέδριον
πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ὄλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ
ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν, 60
48 ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ οὐχ εὔρον ἄπολλῶν προσελθόντων
σημεῖον λέγων· Ὅν ἂν φιλήσω αὐτός ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προσελθόντες
ἐστίν· κρατήσατε αὐτόν. 49 καὶ εὐθέως δύο· 61 εἶπαν· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι
προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν· Χαῖρε, ῥαββί καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν
καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἡμερῶν ἄοικοδομησαι. 62 καὶ ἀναστὰς ὁ
εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ὄπαρει. τότε ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη;
προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τί οὐτοῖ σου καταμαρτυροῦσιν; 63 ὁ δὲ
τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. 51 καὶ Ἰησοῦς ἐσιώπα. ἄκαὶ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ·
ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτεῖνας τὴν Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα
χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ ἡμῖν εἶπης εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν θεοῦ. 64 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας
αὐτοῦ τὸ ὠτίον. 52 τότε λέγει αὐτῷ ὁ πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν
Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς
τὸν τόπον αὐτῆς, πάντες γὰρ οἱ λαβόντες δυνάμει καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
μάχαιραν ἐν μάχαιρῃ ἄπολοῦνται 53 ἢ τοῦ οὐρανοῦ. 65 τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν
δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι παρακαλέσαι τὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων Ἐβλασφήμησεν·
πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι ἄρτι τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν
πλείω δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων; 54 πῶς ἠκούσατε τὴν ἄβλασφημίαν 66 τί ὑμῖν
οὐκ πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτως δεῖ δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· Ἐνοχος
γενέσθαι; 55 ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ θανάτου ἐστίν. 67 τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθατε πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν,
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν οἱ δὲ ἐράπισαν 68 λέγοντες· Προφήτευσον
με; καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζόμεν ἡμῖν, χριστέ, τίς ἐστίν ὁ παῖσας σε; 69 Ὁ
διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. 56 δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ ἀλῇ· καὶ

προσηλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἄγρὸς Αἵματος ἕως τῆς
καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου· σήμερον. **9** τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ
70 ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· Καὶ
λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. **71** ἐξελθόντα ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν
ἔδεις τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ τοῦ τετιμημένου ὄν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἰῶν
λέγει· τοῖς ἐκέῃ· Οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ἰσραήλ, **10** καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν
Ναζωραίου· **72** καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ τοῦ κεραμέως, καθὰ συντάξεν μοι κύριος.
ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. **73** μετὰ **11** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστάθη ἔμπροσθεν τοῦ
μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν
τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
γὰρ ἡ λαλιά σου δηλὸν σε ποιεῖ· **74** τότε ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη· Σὺ λέγεις. **12** καὶ ἐν τῷ
ἦρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ εὐθὺς ἀλέκτωρ· καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. **13**
ἐφώνησεν· **75** καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις
τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ· εἰρηκότος ὅτι Πρὶν πόσα σου καταμαρτυροῦσιν; **14** καὶ οὐκ
ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς ἀπαρνήσῃ με, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε
ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς.

27 Πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον
ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· **2**
καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ
παρέδωκαν Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. **3** Τότε
ιδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτόν ὅτι
κατεκρίθη μεταμεληθεὶς ἔστρεψεν τὰ
τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν
καὶ πρεσβυτέροις **4** λέγων· Ἥμαρτον
παραδοὺς αἷμα ἄθῳον οἱ δὲ εἶπαν· Τί πρὸς
ἡμᾶς; σὺ ὄψῃ **5** καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια
εἰς τὸν ναὸν ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπελθὼν
ἀπήγατο. **6** οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες
τὰ ἀργύρια εἶπαν· Οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν
αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός
ἐστίν· **7** συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν
ἐξ αὐτῶν τὸν Ἄγρὸν τοῦ Κεραμέως εἰς
ταφὴν τοῖς ξένοις. **8** διὸ ἐκλήθη ὁ

δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν
ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἠθέλον. **16**
εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον
Ἰησοῦν Βαραββᾶν. **17** συνηγμένων οὖν
αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε
ἀπολύσω ὑμῖν, Ἰησοῦν τὸν Βαραββᾶν ἢ
Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν; **18** ἦδει
γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκεν αὐτόν.
19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος
ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ
λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ,
πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι'
αὐτόν. **20** Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν
Βαραββᾶν τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.
21 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς·
Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν;
οἱ δὲ εἶπαν· Τὸν Βαραββᾶν. **22** λέγει
αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν

τὸν λεγόμενον χριστόν; ἴλέγουσιν πάντες σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ Σταυρωθήτω. 23 ὁ δὲ ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, 36 καὶ ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. 37 καὶ Σταυρωθήτω. 24 Ἴδὼν δὲ ὁ Πιλαῶτος ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν γίνεται λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 38 ἄπεναντι τοῦ ὄχλου λέγων· Ἀθῶός εἰμι· Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, ἀπὸ τοῦ αἵματος τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. 25 καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν· Τὸ 39 οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αἷμα αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 40 ἡμῶν. 26 τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. 27 Τότε οἱ σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, ἁκατάβηθι ἀπὸ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τοῦ σταυροῦ. 41 ὁμοίως ἁκατοῖ ἀρχιερεῖς τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἐπ’ αὐτὸν ὄλην τὴν σπεῖραν. 28 καὶ ἁπρεσβυτέρων ἔλεγον· 42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἐκδύσαντες αὐτὸν ἁλαμῦδα κοκκίνην ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· βασιλεὺς Ἰσραὴλ περιέθηκαν αὐτῷ, 29 καὶ πλέξαντες ἐστίν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τῆς πιστεύσομεν ἐπ’ αὐτόν 43 πέποιθεν ἐπὶ τὸν κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾷ θεόν, ῥυσάσθω ἁνυεὶ θέλει αὐτόν· εἶπεν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός. 44 τὸ δ’ αὐτὸ καὶ αὐτοῦ ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, οἱ λησταί οἱ συσταυρωθέντες ἁσυναὐτῷ ἁβασιλεῦτῶν Ἰουδαίων, 30 καὶ ἐμπτύσαντες ὠνεῖδιζον αὐτόν. 45 Ἀπὸ δὲ ἔκτης ὥρας εἰς αὐτόν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 31 καὶ ὥρας ἐνάτης. 46 περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν ἁνεβόησεν Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· τὴν ἁλαμῦδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἁΗλὶ ἁλὶ λεμὰ σαβαχθάνι; τοῦτ’ ἐστίν· Θεέ ἁμάτια αὐτοῦ καὶ ἁπήγαγον αὐτόν εἰς μου θεέ μου, ἁνατί με ἁγκατέλιπες; 47 τὸ σταυρῶσαι. 32 Ἐξερχόμενοι δὲ εὔρον τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἁἐστηκότων ἀκούσαντες ἁνθρωπον Κυρηναῖον ὄνοματι Σίμωνα· ἔλεγον ὅτι ἁΗλίαν φωνεῖ οὔτος. 48 καὶ τοῦτον ἁγγάρευσαν ἁνα ἁρη τὸν σταυρὸν εὔθως δραμῶν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν αὐτοῦ. 33 Καὶ ἁλθόντες εἰς τόπον σπόγγον πλήσας τε ὄζους καὶ περιθεῖς λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστίν ἁΚρανίου καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. 49 οἱ δὲ λοιποὶ Τόπος λεγόμενος, 34 ἔδωκαν αὐτῷ ἔλεγον ἁΑφες ἁδωμεν εἰ ἁρχεται ἁΗλίας πιεῖν ἁοῖνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ σῶσον ἁαὐτόν 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας γευσάμενος οὐκ ἁθήλησεν πιεῖν. 35 φωνῇ μεγάλῃ ἁφῆκεν τὸ πνεῦμα. 51 καὶ

ἰδοῦ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες
 ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω εἰς δύο, καὶ ἡ γῆ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ
 ἐσεισθῆ, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, **52** καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ Ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν,
 τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς
 τῶν κεκοιμημένων ἁγίων Ἡγέρθησαν **53** πρώτης. **65** Ἐφ' αὐτοῖς ὁ Πιλάτος Ἔχετε
 καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσηλθόντες εἰς τὴν ἁγίαν
 πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. **54** Ὁ δὲ τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ
 ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τῆς κουστωδίας.
 τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ **28** Ὅψε δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ
 γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν Ἡ Μαριάμ ἡ
 Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. **55** Ἦσαν Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι
 δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν τὸν τάφον. **2** καὶ ἰδοῦ σεισμός ἐγένετο
 θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ μέγας ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβάς ἐξ
 ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ. **56** οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν
 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. **3** ἦν δὲ
 ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Ἰωσήφμητηρ καὶ ἡ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα
 μητῆρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. **57** Ὁψίας δὲ αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. **4** ἀπὸ δὲ τοῦ
 γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ φόβου αὐτοῦ ἐσεισθησαν οἱ τηροῦντες
 Ἀριμαθαίας, τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί. **5** ἀποκριθεὶς
 ἐμαθητεύθη τῷ Ἰησοῦ. **58** οὗτος προσελθὼν δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναῖξιν· Μὴ
 τῷ Πιλάτῳ ῥητέσθε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν
 τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι **59** ἔσταυρωμένον ζητεῖτε. **6** οὐκ ἔστιν ὧδε,
 καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν Ἡγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε ἴδετε τὸν
 αὐτὸς ἰδόντι καθαροῖ, **60** καὶ ἔθηκεν αὐτὸ τόπον ὅπου ἔκειτο **7** καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι
 ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ἡγέρθη
 ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοῦ προάγει ὑμᾶς
 τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπήλθεν. **61** ἦν δὲ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε ἰδοῦ
 ἐκεῖ Ἡ Μαριάμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη εἶπον ὑμῖν. **8** καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ
 Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης
62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶν μετὰ τὴν ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. **9**
 παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ Ἡγέρθη καὶ ἡ ἄλλη τὰς λέγων·
 οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον **63** λέγοντες Χαίρετε· αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν
 Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.
 εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι **10** τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς Μὴ φοβεῖσθε·
64 κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου

ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κάκει
με ὄψονται. **11** Πορευομένων δὲ αὐτῶν
ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς
τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν
ἅπαντα τὰ γενόμενα. **12** καὶ συναχθέντες
μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε
λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς
στρατιώταις **13** λέγοντες· Εἶπατε ὅτι Οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλειψαν
αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων· **14** καὶ ἐὰν
ἀκουσθῆ τοῦτο ἔπι τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς
πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους
ποιήσομεν. **15** οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια
ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη
ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίους μέχρι τῆς
σήμερον ἡμέρας **16** Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ
ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, **17**
καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν οἱ δὲ
ἐδίστασαν. **18** καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς
ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα
ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· **19**
πορευθέντες ὁὔνημαθητεύσατε πάντα τὰ
ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος, **20** διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν
πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς
συντελείας τοῦ αἰῶνος (aiōn g165)

Κατα Μαρκον

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
2 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἡσαΐα τῷ προφήτῃ· Ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν ἱεροσολύμων· ἵνα ἐξέλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμᾶς. **3** φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, **4** ἐγένετο Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅφεςιν ἁμαρτιῶν. **5** καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται ἅπαντες, καὶ ἐβαπτίζοντο· ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **6** καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκριδὰς καὶ μέλι ἄγριον. **7** καὶ ἐκήρυσσεν λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμᾶντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· **8** ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **9** Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου. **10** καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἐκ τοῦ ὕδατος εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον εἰς αὐτόν· **11** καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἐδόξασα. **12** Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. **13** καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἑξήκοντα ἡμέρας πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ

τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ. **14** Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ **15** καὶ λέγων ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεῦτε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. **16** Καὶ παράγων παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος ἄμφιβάλοντας ἐν τῇ θαλάσῃ, ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· **17** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. **18** καὶ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. **19** καὶ προβάς ὀλίγον εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα, **20** καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς. καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. **21** Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναοὺμ. καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασιν ἐδίδασκεν εἰς τὴν συναγωγὴν. **22** καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. **23** καὶ εὐθὺς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ καὶ ἀνέκραξεν **24** λέγων· Τίμήμιν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. **25** καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. **26** καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνῆσαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. **27** καὶ ἐθαμβήθησαν ἅπαντες ὥστε

συζητεῖν ἑαυτοὺς λέγοντας· Τί ἐστὶν 42 καὶ ἑυθὺς ἀπήλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, τοῦτο; ἡ διδαχὴ καινὴ· κατ' ἐξουσίαν καὶ καὶ ἐκαθαρίσθη. 43 καὶ ἐμβριμησάμενος τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, αὐτῷ ἑυθὺς ἐξέβαλεν αὐτόν, 44 καὶ λέγει καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ. 28 καὶ ἐξῆλθεν ἡ αὐτῷ· Ὅρα μηδὲν μηδὲν εἴπης, ἀλλὰ ὑπαγε ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς ἑπανταχοῦεις ὅλην τὴν σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. 29 Καὶ ἑυθὺς ἐκ περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. 45 ὁ δὲ οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ καὶ Ἰωάννου. 30 ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος διαφημίζει τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ ἑυθὺς λέγουσιν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, αὐτῷ περὶ αὐτῆς. 31 καὶ προσελθὼν ἠγειρεν ἀλλὰ ἕξω ἑπέριήμοις τόποις ἦν καὶ αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρός καὶ ἀφήκεν ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἑπάντοθεν

2 Καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρναοὺμ δι' ἡμερῶν ἠκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστὶν 2 καὶ αἰσινήθησαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. 3 καὶ ἔρχονται ἑφέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 καὶ μὴ δυνάμενοι ἑπροσενέγκαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. 5 καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἑαμαρτίαι 6 ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· 7 Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ; ἑβλασφημεῖ τίς δύναται ἀφίεναι ἑαμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός; 8 καὶ ἑυθὺς ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς ἑλέγει αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 9 τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· ἑΑφίενταί σου αἱ ἑαμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἑΕγειρε καὶ ἄρον τὸν

κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; **10** ἵνα ἔστιν νηστεύειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν τὸν δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς νυμφίον μετ' αὐτῶν οὐ δύνανται νηστεύειν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι **20** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' ἀμαρτίας— λέγει τῷ παραλυτικῷ. **11** αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν Σοὶ λέγω, ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. **21** Ὁὐδεὶς ἐπίβλημα σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. ῥάκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ ἱμάτιον **12** καὶ ἠγέρθη καὶ εὐθὺς ἄρας τὸν παλαιόν· εἰ δὲ μή, αἶρει τὸ πλήρωμα κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάντων, ἀπ' αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν χειρὸν σχίσμα γίνεται. **22** καὶ οὐδεὶς βάλλει τὸν θεὸν λέγοντας ὅτι Ὀὐτως οὐδέποτε οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, εἶδομεν. **13** Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν ῥήξει ὁ οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς ἀπόλλυται καὶ οἱ ἀσκοί. ἀλλὰ οἶνον νέον αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. **14** καὶ εἰς ἀσκούς ἱκινούς **23** Καὶ ἐγένετο αὐτὸν παράγων εἶδεν Λεὺν τὸν τοῦ Ἀλφαίου ἐν τοῖς σάββασιν παραπορεύεσθαι διὰ τῶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο Ἄκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχους. **24** αὐτῷ. **15** Καὶ γίνεται κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε τί τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἱκινούσιν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν; ἀμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ **25** καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ τί ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε χρειάν ἔσχεν καὶ ἠκολούθουν αὐτῷ. **16** καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; **26** τῶν Φαρισαίων ἰδόντες ὅτι ἐσθίει μετὰ ἱκινούσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ τελωνῶν ἔλεγον τοῖς Ἀβιαθαὶ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν προθέσεως ἔφαγεν, οὐς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει **17** καὶ ἀκούσας εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς ὅτι οὐ χρειάν σὺν αὐτῷ οὖσιν; **27** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ ἄλλ' οἱ κακῶς σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο καὶ ἔχοντες οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. **28** ὥστε ἁμαρτωλός **18** Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες, σαββάτου.

καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διὰ **3** καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην καὶ ἦν ἐκεῖ ἀνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. **2** καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα ἁμαρτωλός **19** καὶ εἶπεν ἐπὶ τοῖς σάββασιν ἁμαρτωλός **19** καὶ εἶπεν ἐπὶ τοῖς σάββασιν ἁμαρτωλός **3** καὶ λέγει τῷ κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. **3** καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τὴν χεῖρα ἔχοντι ξηράν·

Ἔγειρεῖς τὸ μέσον. **4** καὶ λέγει αὐτοῖς τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν Ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἄγαθοποιῆσαι ἢ ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου (καὶ ἐπέθηκεν κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; αὐτοῖς ἄνομα Βρονηγῆς, ὃ ἐστὶν Υἱὸς οἱ δὲ ἐσιώπων. **5** καὶ περιβλεψάμενος Βροντῆς), **18** καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Μαθθαῖον καὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ τῷ ἀνθρώπῳ. Ἔκτεινον τὴν χεῖρα καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον **19** καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. **6** καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθύς μετὰ **20** Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται τῶν Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐδίδουνκατ' ἄλλῃ ὁχλῳ, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς αὐτοῦ ὅπως αὐτόν ἀπολέσωσιν. **7** Καὶ ἡμῶν φραγεῖν. **21** καὶ ἀκούσαντες ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν, ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. **22** καὶ οἱ γραμματεῖς πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησεν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας **8** καὶ ἀπὸ Βεελζεβούλ ἔχει καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. **23** καὶ καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ Τύρον προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούοντες ὅσα ἔλεγεν αὐτοῖς. Πῶς δύναται Σατανᾶς ἐποιεῖν ἡλθον πρὸς αὐτόν. **9** καὶ εἶπεν τοῖς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; **24** καὶ ἐὰν βασιλεῖα μαθητῶν αὐτοῦ ἵνα πλοῖαριον προσκαρτερῇ ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἵνα μὴ θλίβωσιν ἢ βασιλεῖα ἐκείνη· **25** καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' αὐτόν· **10** πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύνησεται ἢ οἰκία ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ἐκείνη σταθῆναι· **26** καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ὅσοι εἶχον μάστιγας, **11** καὶ τὰ πνεύματα ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐμερίσθη οὐ δύναται τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτόν ἐθεώρουν, ἵσταναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. **27** ἄλλ' οὐδεὶς προσέπιπτον αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντα δύναται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. **12** καὶ πολλὰ εἰσελθὼν τὰ σκευὴ αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτόν φανερόν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρόν δῆση, καὶ τότε τὴν ποιήσωσιν **13** Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει **28** Ἀμὴν λέγω καὶ προσκαλεῖται οὐδὲ ἤθελεν αὐτός, καὶ ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. **14** καὶ ἐποίησεν τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἀμαρτήματα καὶ αἱ δώδεκα ἵνα ὦσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα βλασφημίαι ὅσα ἐὰν βλασφημήσωσιν· **29** ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν **15** καὶ ἔχει ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἔξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· **16** καὶ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα, καὶ ἐπέθηκεν ἕνοχος ἐστὶν αἰωνίου ἁμαρτήματος (αἰὼν ὄνομα τῷ Σίμωνι Πέτρῳ, **17** καὶ Ἰακώβον **g165, aiōnios g166**) **30** ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα

ἀκάθαρτον ἔχει. **31** 'Καὶ ἔρχονται ἡ ἐγένετο κατὰ μόνας, ἡρώτων αὐτὸν οἱ περὶ
μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολὰς.
ἔξω ἑστήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν **11** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν τὸ μυστήριον
'καλοῦντες αὐτόν. **32** καὶ ἐκάθητο ἑπερὶ δέδοται τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις
αὐτὸν ὄχλος, 'καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡ δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα
μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσιν γίνεται, **12** ἵνα βλέποντες βλέπωσι καὶ μὴ
σε. **33** καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει· Τίς ἴδωσιν, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι καὶ μὴ
ἐστὶν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου **34** καὶ συνιῶσιν, μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῆ
περιβλεψάμενος τὸς περὶ αὐτὸν κύκλω αὐτοῖς **13** Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε
καθημένους λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας
οἱ ἀδελφοί μου· **35** ὃς γὰρ ἀν ποιήσῃ τὸ τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; **14** ὁ σπειρών
θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ τὸν λόγον σπείρει. **15** οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ
'ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν
θάλασσαν. καὶ συναγεται πρὸς αὐτὸν
ὄχλος ἑπλεῖστος ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον
ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς
γῆς ἦσαν **2** καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν
παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· **3** Ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξηλθεν
ὁ σπείρων σπείρει. **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
σπείρειν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ
ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. **5**
'καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου οὐκ
εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν
διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· **6** 'καὶ ὅτε
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἔκαυματίσθη καὶ διὰ
τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη. **7** καὶ ἄλλο
ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ
ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν
οὐκ ἔδωκεν. **8** καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν
τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα
καὶ αὐξανόμενα καὶ ἔφερεν ἔν τριάκοντα
καὶ ἔν ἐξήκοντα καὶ ἔν ἑκατόν. **9** καὶ ἔλεγεν·
"Ὅς ἔχει ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. **10** 'Καὶ ὅτε

ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς
καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς
αὐτούς. **16** καὶ οὗτοι εἰσὶν ὁμοίωσοι
ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμενοι, οἱ ὅταν
ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
λαμβάνουσιν αὐτόν, **17** καὶ οὐκ ἔχουσιν
ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν,
εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ
τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται. **18** καὶ
'ἄλλοι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι·
'οὗτοι εἰσὶν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες **19**
καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλοῦτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι
εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον,
καὶ ἄκαρπος γίνεται. (αἰθῆ g165) **20** καὶ
'ἐκεῖνοι εἰσὶν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν
σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον
καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἔν
τριάκοντα καὶ ἔν ἐξήκοντα καὶ ἔν ἑκατόν.
21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Μήτι ἔρχεται ὁ
λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῆ ὑπὸ τὴν
κλίνην, οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῆ; **22** οὐ
γάρ ἐστὶν κρυπτόν ἐὰν μὴ ἴνα φανερωθῆ,

οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον. **38** καὶ αὐτὸς ἦν ἔντῃ εἰς φανερόν. **23** εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκούειν πρῦμνη ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων ἀκούετω. **24** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί καὶ ἐγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῶ· ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖται μετρηθήσεται Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ἡμίμιν. **25** ὃς γὰρ ἔχει **39** καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ δοθήσεται αὐτῶ· καὶ ὁ οὐκ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει εἶπεν τῇ θαλάσῃ· Σιωπά, πεφίμωσο. καὶ ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **26** Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς ἄνθρωπος μεγάλη. **40** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε; βάλη τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς **27** καὶ ὄυπῶ ἔχετε πίστιν; **41** καὶ ἐφοβήθησαν καθεύδη καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ οἶδεν αὐτός. **28** αὐτομάτῃ γῆ καρποφορεῖ, θάλασσα ὑπακούει αὐτῶ;

5 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν **2** καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου καὶ ἐυθύς ὑπήντησεν αὐτῶ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, **3** ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι **4** διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσει δεδέσθαι καὶ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι, καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι. **5** καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. **6** καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτόν **7** καὶ κράζας φωνῇ μεγάλη ἔλεγεν· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς. **8** ἔλεγεν γὰρ αὐτῶ· Ἐξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. **9** καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί ὄνομά σοι; καὶ ἔλεγεν αὐτῶ· Λεγιῶν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. **10** καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω

τῆς χώρας. 11 ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη· 12 ἐπιθῆς ‘τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα σωθῇ καὶ ζήσῃ καὶ παρεκάλεσαν ‘αὐτὸν λέγοντες· Πέμψον 24 καὶ ἀπῆλθεν μετ’ αὐτοῦ. Καὶ ἠκολούθει ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτούς αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. εἰσέλθωμεν. 13 καὶ ἐπέτρεψεν ‘αὐτοῖς 25 καὶ γυνηοῦσα ἐν ῥύσει αἵματος ‘δώδεκα καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ἔτη 26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ’ αὐτῆς ἢ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον θάλασσαν, ‘ὡς δισχίλιοι, καὶ ἐπνίγοντο εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, 27 ‘ἀκούσασα περὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. 14 ‘Καὶ οἱ βόσκοντες τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ‘αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ‘ἀπήγγειλαν εἰς τὴν ἡψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· 28 ἔλεγεν γὰρ πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἠλθον εἰδὲν ὅτι· ‘Ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ τί ἐστὶν τὸ γεγονός. 15 καὶ ἔρχονται σωθήσομαι. 29 καὶ ‘εὐθύς ἐξηράνη ἡ πηγὴ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι δαιμονιζόμενον· καθήμενον ἱματισμένον ὅτι ἴται ἀπὸ τῆς μαστίγος. 30 καὶ ‘εὐθύς καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ ‘λεγιῶνα καὶ ἐφοβήθησαν. 16 ‘καὶ δύναντι ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεῖς ἐν τῷ διηγῆσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ὄχλῳ ἔλεγεν· Τίς μου ἡψατο τῶν ἱματίων; ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν 31 καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· χοίρων. 17 καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτόν· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. 18 καὶ λέγεις· Τίς μου ἡψατο; 32 καὶ περιεβλέπετο ‘ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλεῖ εἰδὲν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. 33 ἡ δὲ γυνὴ αὐτόν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα ‘μετ’ αὐτοῦ ᾤ. 19 φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ‘καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ‘αὐτῇ ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν· ‘Υπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 ὁ δὲ εἶπεν καὶ ‘ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι αὐτῇ· ‘Θυγάτηρ ἢ πίστις σου σέσωκέν σε· πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε. 20 καὶ ἀπῆλθεν ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς καὶ ἤρξατο κηρῦσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει μαστιγός σου. 35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ἐθαύμαζον. 21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ ὅτι· Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ· πάλιν εἰς τὸ πέραν σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; 36 ὁ δὲ Ἰησοῦς συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ’ αὐτόν, καὶ ἦν ‘παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει παρὰ τὴν θάλασσαν. 22 ‘καὶ ἔρχεται εἰς τῶν τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβοῦ, μόνον ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάϊρος, καὶ ἰδὼν πίστευε. 37 καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα ‘μετ’ αὐτόν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ 23 αὐτοῦ συνακολουθεῖσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ ‘παρακαλεῖ αὐτόν πολλὰ λέγων ὅτι· Τὸ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν

Ἰακώβου. **38** καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον ἐθεράπευσεν· **6** καὶ ἔθαύμαζεν διὰ τὴν τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας ἔκαστος καὶ κλαίοντες καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ, **39** κύκλῳ διδασκῶν. **7** καὶ προσκαλεῖται τοὺς καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν ἀλλὰ καθεύδει. **40** καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, **8** καὶ αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ ἄρτον, τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν μὴ πῆραν', μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, **9** τὸ παιδίον **41** καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ παιδίου λέγει αὐτῇ· Ταλιθα ἴκουμ ὃ ἐστὶν ἔνδύσησθε δύο χιτῶνας. **10** καὶ ἔλεγεν μεθερμηνεύοντες· Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, αὐτοῖς· Ὅπου ἔανεισέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ ἔγειρε **42** καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν. **11** καὶ ὅς καὶ περιεπάτει, ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἂν τόπος μὴ δέξῃται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ἐξέστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μεγάλη. **43** καὶ ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε διεστειλάτο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς **12** Καὶ ἐξεληθόντες

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ οἴοι πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· Πόθεν οὕτω ταῦτα, καὶ τίς ἢ σοφία ἢ δόξα τοῦ τούτου, καὶ τίς ἢ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι **3** οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. **4** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι· Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **5** καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν **13** καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον. **14** Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. **15** ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἶς τῶν προφητῶν. **16** ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης ἔλεγεν· Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἠγέρθη **17** Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν· **18** ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι· Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. **19** ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἠθέλην

αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο· **20** καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. **31** καὶ Ἰερωδοτοῖς ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, τόπον καὶ ἄναπαύσασθεδλίγον. ἦσαν γὰρ καὶ συνεντήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ πολλὰ ἠγόρευε καὶ ἠδέεως αὐτοῦ ἤκουεν. οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. **32** καὶ ἀπῆλθον **21** Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε ἔν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἰδίαν. **33** καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐπέγνωσαν πολλοί, καὶ πεζῆ ἀπὸ πασῶν χιλιάρχους καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον **22** καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς αὐτοῦ **34** καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἀρεσάσης καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοὺς ὅτι ἦσαν ὡς τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρξατο ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. **35** Καὶ ἦδη ὥρας θέλης, καὶ δώσω σοι· **23** καὶ ὤμοσεν αὐτῇ πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ Ὅτι ἐὰν με αἰτήσης δώσω σοι ἕως ἡμίους μαθηταὶ αὐτοῦ ἔλεγον ὅτι Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τῆς βασιλείας μου. **24** καὶ ἐξελθοῦσα εἶπεν τόπος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή· **36** ἀπόλυσον τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσωμαι ἡ δὲ εἶπεν αὐτοῦς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς· τί **25** καὶ εἰσελθοῦσα εὐθύς μετὰ σπουδῆς πρὸς φάγωσιν. **37** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς τὸν βασιλέα ἠτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν Ἐξ αὐτῆς δῶς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. **26** καὶ περίλυπος διακοσίων ἄρτους καὶ δώσομεν αὐτοῖς γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὄρκους φαγεῖν; **38** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς Πόσους καὶ τοὺς ἀνακειμένους οὐκ ἠθέλησεν ἔχετε ἄρτους; ὑπάγετε ἴδετε. καὶ γνόντες ἀθετῆσαι αὐτήν· **27** καὶ εὐθύς ἀποστείλας λέγουσιν· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. **39** ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας ἐνέγκαιτὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἀπελθὼν συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ **28** χόρτω. **40** καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ κατὰ ἑκάτον καὶ κατὰ πεντήκοντα. **41** πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτῆς. **29** καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦσαν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα καὶ ἔθιγον αὐτὸ ἐν μνημείῳ. **30** Καὶ παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ἐμέρισεν πᾶσιν. **42** καὶ ἔφαγον πάντες καὶ καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν ἐχορτάσθησαν· **43** καὶ ἦσαν κλάσματα

δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν τῶν ἰχθύων. **44** καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες ἤψαντο αὐτοῦ ἐσφάζοντο. ἔτους ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες. **45** **7** Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων **2** καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσίν, τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτους, ἐσθίουσιν ἔτους ἄρτους **3** οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, **4** καὶ ἀπ' ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν, καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν— **5** καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἑκοιναῖς χερσίν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; **6** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Καλῶς ἐπροφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται ὅτι Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· **7** μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων· **8** ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων· **9** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε· **10** Μωϋσῆς γὰρ εἶπεν· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω· **11** ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν εἴπη ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ Κορβᾶν, ὅ ἐστιν Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελήθῃς, **12** οὐκ ἐτιμᾶτε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ

'πατριῇ τῇ 'μητρὶ **13** ἀκυροῦντες τὸν λόγον ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε αὐτῆς. **27** 'καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. **14** Καὶ χορτασθῆναι τὰ τέκνα, οὐ γὰρ 'καλὸν προσκαλεσάμενος 'πάλιν τὸν ὄχλον ἔλεγεν ἔστιν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ αὐτοῖς· 'Ακούσατέμου πάντες καὶ 'σύνετε 'τοῖς κυναρίοις βαλεῖν. **28** ἡ δὲ ἀπεκρίθη **15** οὐδέν ἔστιν ἕξωθεν τοῦ ἀνθρώπου καὶ λέγει αὐτῷ· 'Κύριε 'καὶ τὰ κυνάρια εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται ὑποκάτω τῆς τραπέζης 'ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν 'κοινῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ τὰ 'ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ψυχίων τῶν παιδίων. **29** καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἐκπορευόμενά ἔστιν τὰ κοινουῦντα τὸν Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε, ἐξελέλυθεν 'ἄνθρωπον **17** Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν 'εἰς οἶκον 'ἐκ τῆς θυγατρὸς σου τὸ δαιμόνιον. **30** καὶ ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὔρεν τὸ αὐτοῦ 'τὴν παραβολὴν. **18** καὶ λέγει 'παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ αὐτοῖς· Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός. **31** Καὶ πάλιν νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἕξωθεν εἰσπορευόμενον ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου ἤλθεν διὰ εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας κοινῶσαι, **19** ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως. **32** εἰς τὴν καρδίαν ἄλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν 'καὶ 'μογιάλον καὶ εἰς τὸν ἀφροδῶνα ἐκπορεύεται; — καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ 'καθαρίζων πάντα τὰ βρώματα. **20** ἔλεγεν τὴν χεῖρα. **33** καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν δὲ ὅτι Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς ἐκεῖνο κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον· **21** δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὄτια αὐτοῦ καὶ ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, **34** καὶ ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν, καὶ ἐκπορεύονται, 'πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, λέγει αὐτῷ· Εφραθα, ὃ ἔστιν Διανοίχθητι **22** μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, **35** 'καὶ ἠνοιγῆσαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὑπερηφανία, ἀφροσύνη **23** πάντα ταῦτα τὰ ὀρθῶς **36** καὶ διεστειλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοὶ τὸν 'λέγωσιν ὅσον δὲ 'αὐτοῖς διεστέλλετο, ἄνθρωπον. **24** 'Ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν αὐτοῖ· μᾶλλον περισσότερο ἐκήρυσσον. **37** εἰς τὰ ὄρια Τύρου καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσοντο λέγοντες οὐδένα ἤθελεν γινῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνήθη Καλῶς πάντα πεποιήκεν, καὶ τοὺς κωφοὺς λαθεῖν· **25** 'ἀλλ' εὐθύς ἀκούσασα γυνὴ περὶ ποιεῖ ἀκούειν 'καὶ ἀλάλους λαλεῖν. αὐτοῦ, ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα **8** Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις 'πάλιν πολλοῦ ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν, πόδας αὐτοῦ· **26** ἡ δὲ γυνὴ ἦν Ἑλληνίς, 'προσκαλεσάμενος τοὺς 'μαθητὰς λέγει Συροφοινίκισσα τῷ γένει καὶ ἡρώτα αὐτὸν αὐτοῖς· **2** Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον

ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὐπω καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· **3** αἱ ἐὰν νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; ἡπεπωρωμένην ἔχετε ἀπολύσω αὐτοὺς νήσεις εἰς οἶκον αὐτῶν, τὴν καρδίαν ὑμῶν; **18** ὀφθαλμοὺς ἔχοντες ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· ἡκαὶ τινες αὐτῶν οὐ βλέπετε καὶ ὧτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; ἡἀπομακρόθεν ἡἡκασιν **4** καὶ ἡπεκρίθησαν καὶ οὐ μνημονεύετε **19** ὅτε τοὺς πέντε αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι Πόθεν τούτους ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπὶ πόσους κοφίνους ἡκλασμάτων πλήρεις ἐρημίας; **5** καὶ ἡἡρώτα αὐτοὺς Πόσους ἡἡρατε; λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα. **20** ὅτε ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπαν· Ἐπτὰ. **6** ἡκαὶ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, καὶ ἡπαραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων τῆς γῆς καὶ λαβῶν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους ἡἡρατε; ἡκαὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐπτὰ. **21** εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐπω συνίετε; **22** Καὶ μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα ἡπαρατιθῶσιν καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαϊδάν. καὶ φέρουσιν αὐτῷ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. **7** καὶ εἶχον ἰχθύδια τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας ἡαὐτὰ εἶπεν ἡκαὶ ἄψηται. **23** καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς ταῦτα παρατιθέναι. **8** ἡκαὶ ἔφαγον καὶ τοῦ τυφλοῦ ἡἐξήνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς ἐχορτάσθησαν, καὶ ἡἡραν περισσεύματα κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας. **9** ἡἡσαν ἡδὲ ὡς ἐπιθεις τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπῆρώτα αὐτὸν τετρακισχίλιοι. καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς. Εἴ τι ἡβλέπεις **24** καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν· **10** καὶ ἡεὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα ὀρῶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἡἡλθεν εἰς τὰ μέρη περιπατοῦντας. **25** εἶτα πάλιν ἡἐπέθηκεν τὰς Δαλμανουθά. **11** Καὶ ἐξἡἡλθον οἱ Φαρισαῖοι χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ καὶ ἡἡρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες ἡδιέβλεψεν καὶ ἡπεκατέστη καὶ ἐνέβλεπεν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, τηλαυγῶς ἡἡπαντα **26** καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν πειράζοντες αὐτόν. **12** καὶ ἀναστενάξας ἡεἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει· Τί ἡ γενεὰ ἡεἰσέληθης **27** Καὶ ἐξἡἡλθεν ὁ ἡἡσοῦς καὶ οἱ αὕτη ἡζητεῖ σημεῖον; ἀμὴν λέγω ἡὑμῖν εἰ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. **13** καὶ τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἡἐπῆρώτα ἀφεις αὐτοὺς ἡπάλιν ἐμβὰς ἡἡἡλθεν εἰς τὸ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· Τίνα με πέραν. **14** Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, λέγουσιν οἱ ἡἡνθρωποι εἶναι; **28** οἱ δὲ εἶπαν καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἡἡαυτῶν αὐτῷ λέγοντες ὅτι ἡἡωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἐν τῷ πλοίῳ. **15** καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς καὶ ἄλλοι ἡἡλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν λέγων· Ὅρατε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν προφητῶν. **29** καὶ αὐτὸς ἡἐπῆρώτα αὐτοῦ· Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης ἡἡρώδου. **16** καὶ ἡἡμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἡἀποκριθεὶς ὁ διελογίζοντο πρὸς ἡἡλλήλους ὅτι ἄρτους Πέτρος λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ χριστός. **30** καὶ οὐκ ἔχουσιν **17** καὶ ἡἡγνοῦς λέγει αὐτοῖς· Τί ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ

αυτοῦ. **31** Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, **3** καὶ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν τὰ ἰμάτια αὐτοῦ ἔγένετο στίλβοντα λευκὰ πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν ῥλιανοῖα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ οὕτως λευκᾶναι. **4** καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. **32** καὶ παρρησίᾳ σὺν Μωϋσεῖ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος ὁ Ἰησοῦ. **5** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. **33** Ἰησοῦ Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ αὐτοῦ ἐπετίμησεν Πέτρος καὶ λέγει Ὑπάγε Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἡλίᾳ μίαν. **6** οὐ γὰρ ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ ἡδεῖ τί ἀποκριθῆ ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο. **7** τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. **34** καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης Οὗτός τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς Ἐἴ τις ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε θέλει ὀπίσω μου ἔλθεῖν ἀπαρνησάσθω αὐτοῦ. **8** καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν ἀκολουθεῖτω μοι. **35** ὃς γὰρ ἐἀνθέλη τὴν μόνον μετ' ἑαυτῶν. **9** Καὶ καταβαινόντων ψυχὴν αὐτοῦ ὄσῳσαι ἀπολέσει αὐτήν ὃς αὐτῶν ἔκτου ὄρους διεστειλάτο αὐτοῖς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἵνα μηδενὶ ἂ εἶδον διηγῶνται, εἰ μὴ ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου ὄσῳσει αὐτήν. **36** ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδεῖσαι τὸν ἀναστῆ. **10** καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ αὐτοῦ; **37** τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα νεκρῶν ἀναστῆναι. **11** καὶ ἐπληρώτων αὐτὸν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; **38** ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῆ λέγοντες Ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἔλθεῖν πρῶτον; **12** ὁ δὲ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἔφη αὐτοῖς Ἡλίας μὲν ἔλθων πρῶτον ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἀποκαθιστάνει πάντα, καὶ πῶς γέγραπται ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθη τῶν ἀγγέλων τῶν ἀγίων. καὶ ἔξουδενηθῆ **13** ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι

9 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν καὶ Ἡλίας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἤθελον καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων ὅσα ἤθελον καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν **14** Καὶ ἔλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδον ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς ἐν δυνάμει. συζητοῦντας πρὸς αὐτούς. **15** καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν. **16**

καὶ ἐπὴρώτησεν αὐτούς τί συζητεῖτε πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ αὐτούς 17 καὶ ἀπεκριθὴ αὐτῷ εἰς ἕκ του δύναται ἐξελεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ 30 ὄχλου Διδάσκαλε, ἦνεγκα τὸν υἱόν μου Κάκειθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντοδιὰ πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον 18 καὶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνοῖ ὅπου ἂναυτὸν καταλάβῃ ρήσσει αὐτόν, 31 ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόνταςκαὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζηραίνεται καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς μετὰ 19 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖςλέγει Ὡ γενεὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. 32 οἱ δὲ ἠγνούον ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; τὸ ρῆμα, καὶ ἐφοβούντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτόν 33 Καὶ ἦλθονεῖς Καφαρναοῦμ. καὶ ἐν τῇ πρὸς με. 20 καὶ ἦνεγκαν αὐτόν πρὸς οἰκίαν γενόμενος ἐπὴρώτα αὐτούς τί ἐν αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτόν τὸ πνεῦμα εὐθὺς τῇ ὀδῷδιελογίζεσθε; 34 οἱ δὲ ἐσιώπων, ἔσυνεσπάραξεναὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ἐκυλίετο ἀφρίζων. 21 καὶ ἐπὴρώτησεν τὸν ὀδῷ τίς μείζων. 35 καὶ καθίσας ἐφώνησεν πατέρα αὐτοῦ Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς Εἶ τις γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐκπαιδιόθεν θέλει πρῶτος εἶναι ἔσται πάντων ἔσχατος 22 καὶ πολλάκις καὶ εἰς πῦρ αὐτόν ἔβαλεν καὶ πάντων διάκονος. 36 καὶ λαβὼν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν ἄλλ' παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶ τι δύνῃ βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς 37 ἐφ' ἡμᾶς. 23 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ Τὸ Ὅς ἂν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξεται Εἰ δύνῃ πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. 24 ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται καὶ ὅς ἐὺθὺςκράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίουἔλεγεν Ἄνέμὲ δέχεται οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν Πιστεύω βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. 25 ἀποστείλαντά με. 38 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος Διδάσκαλε, εἶδομέν τινα ἐντῷ ὀνόματί ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύομεν λέγων αὐτῷ Τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, αὐτόν, ὅτι οὐκ ἠκολούθει ἡμῖν. 39 ὁ δὲ ἐγὼ ἐπιτάσσω σοι, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ Ἰησοῦς εἶπεν Μὴ κωλύετε αὐτόν, οὐδεὶς μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. 26 καὶ κράξας γὰρ ἐστὶν ὅς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν καὶ ἐγένετο μου καὶ δυνησεται ταχὺ κακολογήσαι με ὥσει νεκρὸς ὥστε τούτους πολλοὺς λέγειν ὅτι 40 ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. 27 ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς ἐστίν. 41 Ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον χειρὸς αὐτοῦ ἠγείρῃ αὐτόν, καὶ ἀνέστη. 28 ὕδατος ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ τοῦ ἐστε, ἀμὴν καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ κατ' ἰδίαν ἐπὴρώτων αὐτόν Ὅτι αὐτοῦ. 42 Καὶ ὅς ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; 29 μικρῶν τούτωντων πιστευόντων εἰς ἐμέ,

καλόν ἐστίν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περικείται
‘μύλος ὀνικός περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ
καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. 43 Καὶ
ἐὰν ἴσκανδαλίζη σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον
αὐτήν· καλόν ἐστίν σε κυλλὸν εἰσελθεῖν
εἰς τὴν ζωὴν ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα
ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ
ἴσβεστον (Geenna g1067) 45 καὶ ἐὰν ὁ πούς
σου σκανδαλίζη σε ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν
ἐστίν ἴσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν
ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
τὴν ἴγεενναν (Geenna g1067) 47 καὶ ἐὰν
ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζη σε, ἔκβαλε
αὐτόν· καλόν ἴσέεστιν μονόφθαλμον
εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ
δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν
ἴγεενναν (Geenna g1067) 48 ὅπου ὁ σκώληξ
αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.
49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἴάλισθησεται 50 καλὸν τὸ
ἄλα· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἄναλον γένηται, ἐν
τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἴάλα,
καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

10 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ
ὄρια τῆς Ἰουδαίας ἴκαίπεραν τοῦ
Ἰορδάνου, καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι
πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν
αὐτούς. 2 ἴκαὶ ἐπηρώτων αὐτόν εἰ ἔξεστιν
ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες
αὐτόν. 3 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Τί
ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς; 4 οἱ δὲ εἶπαν·
ἴΕπέτρεψεν Μωϋσῆς βιβλίον ἀποστασίου
γράψαι καὶ ἀπολῦσαι. 5 ὁ δὲ ἴησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν
ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· 6 ἀπὸ
δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν
ἴαυτούς 7 ἔνεκεν τούτου καταλείπει

ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν
μητέρα ἴκαὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, 8 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν· ὡστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ
μία σὰρξ· 9 ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν
ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. 10 Καὶ ἴεις τὴν
οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ ἴπερὶ τούτου
ἴἐπηρώτων αὐτόν. 11 καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴὈς
ἴἀνάπολύση τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῆση
ἄλλην μοιχᾶται ἐπ’ αὐτήν, 12 καὶ ἐὰν
ἴαυτὴ ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμῆση
ἄλλον μοιχᾶται. 13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ
παιδιά ἴνα ἴαυτῶν ἄψηται· οἱ δὲ μαθηταὶ
ἴἐπετίμησαν αὐτοῖς. 14 ἴδὼν δὲ ὁ ἴησοῦς
ἴηγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἴΑφετε τὰ
παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με, μὴ κωλύετε αὐτά,
τῶν γὰρ τοιούτων ἐστίν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ. 15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁς ἴἀνμὴ δέξηται
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. 16 καὶ ἐναγκαλισάμενος
αὐτὰ ἴκατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ’
αὐτά. 17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς
ὁδὸν προσδραμῶν εἴς καὶ γονυπετήσας
αὐτόν ἐπηρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί
ποιήσω ἴνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;
(aiōnios g166) 18 ὁ δὲ ἴησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ
μὴ εἴς ὁ θεός. 19 τὰς ἐντολὰς οἴδας· Μὴ
ἴφονεύσης, Μὴ μοιχεύσης, Μὴ κλέψῃς,
Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Μὴ ἀποστερήσης,
Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. 20
ὁ δὲ ἴἐφη αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. 21 ὁ δὲ
ἴησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἴγάπησεν αὐτόν καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ἴἘν ἴσε ὑστερεῖ ἴπαγε ὅσα ἔχεις
πώλησον καὶ δὸς ἴτοῖς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις

θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν
μοι 22 ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν 33 ὅτι Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται
23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμματεῦσιν,
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ
χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν 34
εἰσελεύσονται. 24 οἱ δὲ μαθηταὶ ἔθαμβοῦντο καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ καὶ ἐμπτύουσιν
ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ
πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, ἄποκτενοῦσιν καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
πῶς δύσκολόν ἔστιν εἰς τὴν βασιλείαν ἀναστήσεται. 35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ
τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· 25 εὐκοπώτερόν ἐστιν Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἰκιστὴς Ζεβεδαίου
κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος λέγοντες αὐτῷ Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα
διελθεῖν ἡμεῖς εἰς τὴν βασιλείαν ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν σοι ποιήσῃς ἡμῖν. 36 ὁ δὲ
τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. 26 οἱ δὲ περισσῶς εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; 37 οἱ
ἐξεπλήρουντο λέγοντες πρὸς αὐτούς· Καὶ δε εἶπαν αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ
τίς δύναται σωθῆναι; 27 Ἐμβλέψασα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν καθίσωμεν ἐν
Ἰησοῦς λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον τῇ δόξῃ σου. 38 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ, πάντα γὰρ δύναται παρὰ Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν
τῷ θεῷ. 28 Ἦρξατο λέγειν ὁ Πέτρος τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, ἢ τὸ βάπτισμα
αὐτῷ· Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; 39 οἱ
ἠκολουθήκαμέν σοι. 29 Ἐφῆ ὁ Ἰησοῦς· δε εἶπαν αὐτῷ· Δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν εἶπεν αὐτοῖς· Ἐποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω
οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ μητέρα πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ βαπτισθήσεσθε, 40 τὸ δὲ καθίσει ἐκ
καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, 30 ἐὰν μὴ δεξιῶν μου ἢ ἡξὺ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν
λάβη ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. 41 Καὶ
τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν
καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 42 καὶ
διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει
ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῆ g165, αἰθῆ g166) 31 αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν
πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ
οἰσχατοὶ πρῶτοι. 32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
ὁ δὲ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦν 43 οὐχ οὕτως δὲ ἔστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς
προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔθαμβοῦντο, ἄνθελῆ ἡμέρας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται
οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ ὑμῶν διάκονος, 44 καὶ ὃς ἄνθελῆ ἔν
παραλαβῶν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος·

45 καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ τοῦ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. 5 ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; πολλῶν. 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ, καὶ 6 οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς εἶπενὸ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχώ καὶ τῶν Ἰησοῦς καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. 7 καὶ μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ ὁ υἱὸς φέρουσιν τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ Τιμαίου Βαρτιμαῖος τυφλὸς προσαίτης ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδόν. 47 καὶ ἀκούσας ὅτι ἐκάθισεν ἐπ’ αὐτόν 8 καὶ πολλοὶ τὰ ἱμάτια Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνόζεστιν ἤρξατο κράζειν αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ καὶ λέγειν· Ὑιὲ Δαυίδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. στιβάδας κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν. 9 καὶ οἱ 48 καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον ὁ δὲ πολλῶν μᾶλλον ἔκραζεν· Ὑιὲ Δαυίδ, Ὡσαννά· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ἐλέησόν με. 49 καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὄνοματι κυρίου· 10 Εὐλογημένη ἡ Φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειρε φωνεῖ Δαυίδ Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. 11 Καὶ σε. 50 ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ εἰσηλθεν εἰς Ἱεροσόλυμαίς τὸ ἱερόν· καὶ ἀναπηδήσας ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. 51 καὶ περιβλεψάμενος πάντα ὁ ψεῆδη οὔσης ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Τί σοι τῆς ὥρας ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν θέλεις ποιῆσω; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· δώδεκα. 12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξεληθόντων Ραββουνι, ἵνα ἀναβλέψω. 52 καὶ ὁ Ἰησοῦς αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπέινασεν. 13 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ. ἐλθὼν ἐπ’ αὐτὴν οὐδὲν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα, ὁ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σύκων.

11 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθφαγή καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ 2 καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ’ ὃν οὐδεὶς οὐπὼ ἀνθρώπων ἐκάθισεν· λύσατε αὐτόν καὶ φέρετε. 3 καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἶπατε ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρειάν ἔχει· καὶ εὐθὺς αὐτόν ἀποστέλλει ἵνα αὐτῷ δώδῃ. 4 καὶ ἀπῆλθον καὶ εὔρον πῶλον δεδεμένον ἵνα αὐτῷ δώδῃ πρὸς θύραν ἔξω ἐπὶ

14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. (αἰθῆ g165) 15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ εἰσελθόντες τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψεν 16 καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκευὸς διὰ τοῦ ἱεροῦ, 17 καὶ ἐδίδασκεν· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Οὐ γέγραπται ὅτι Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς

κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ αὐτῶ; **32** ἀλλὰ εἶπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων; —
ἔπεποιήκατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν. **18** καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ τὸν Ἰωάννην ὄντως ὅτι προφήτης ἦν.
ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο **33** καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν·
γὰρ αὐτόν, πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο Οὐκ οἶδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς·
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. **19** Καὶ ὅταν ὀψὲ Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ἐγένετο, ἔξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. ποιῶ.

20 Καὶ παραπορευόμενοι πρῶτ' εἶδον τὴν
συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ριζῶν. **21** καὶ
ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῶ· Ραββί,
ἴδε ἡ συκὴ ἦν κατηράσω ἐξήρανται. **22** καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ἐχετε
πίστιν θεοῦ· **23** ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν
εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ λαλεῖ γίνεται,
ἔσται αὐτῶ. **24** διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα
ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε, πιστεύετε
ὅτι ἐλάβετε καὶ ἔσται ὑμῖν. **25** καὶ ὅταν
στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε
κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ
ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται
πρὸς αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι **28** καὶ ἔλεγον αὐτῶ· Ἐν
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἡτίς σοι ἔδωκεν
τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῆς;
29 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω
ὑμᾶς ἕνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι,
καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ· **30** τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου ἐξ
οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ
μοι. **31** καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντες· Τί εἶπωμεν; ἂν εἶπωμεν Ἐξ
οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διὰ τί οὐδὲν ἐπιστεύσατε

12 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς
λαλεῖν Ἀμπελῶνα ἄνθρωπος
ἐφύτευσεν, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν
καὶ ὠρυξεν ὑπολήνιον καὶ ᾠκοδόμησεν
πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς,
καὶ ἀπεδήμησεν. **2** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς
τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα
παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν
καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος· **3** καὶ λαβόντες
αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν.
4 καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς
ἄλλον δοῦλον· καὶ κέκρινον· ἐκεφαλίσαν καὶ
ἠτίμασαν **5** καὶ ἄλλον ἀπέστειλεν·
καὶ κέκρινον ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς ἄλλους,
οὓς μὲν δέροντες οὓς δὲ ἀποκτείνοντες. **6**
ἔτι ἕνα εἶχεν, υἱὸν ἀγαπητόν· ἀπέστειλεν
αὐτόν ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι
Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. **7** ἐκεῖνοι δὲ
οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν ὅτι Οὗτός
ἐστι ὁ κληρονόμος· δευτεῖ ἀποκτείνωμεν
αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. **8** καὶ
λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἐξέβαλον
αὐτόν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. **9** τί ποιήσει
ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ
ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν
ἀμπελῶνα ἄλλοις. **10** οὐδὲ τὴν γραφὴν
ταύτην ἀνέγνωτε· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας· **11** παρὰ κυρίου ἐγένετο

αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἀναστῶσιν τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ ἡμῶν; 12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. 24 Ἐφῆ καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον, ἔγνωσαν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ εἶπεν. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. 13 θεοῦ; 25 ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν τινὰς οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἑγαμίζονται ἀλλ' εἰσὶν τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν ἵνα ὡς ἑγγελοῖεν τοῖς οὐρανοῖς· 26 περὶ δὲ αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ. 14 Ἐκείνοι οὖν τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται οὐκ ἀνέγνωτε λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως ἐπὶ τοῦ βάρτου ἀληθῆς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, Ἐπεὶ αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων· Ἐγὼ ὁ οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ θεὸς Ἰακώβ; 27 οὐκ ἔστιν ἑθνεκρῶν διδάσκεις ἔξεστιν ἑδοῦναι κῆνον Καίσαρι ἑλλὰζόντων· ἑπολυπλανᾶσθε. 28 Καὶ ἢ οὐ; δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν; 15 ὁ δὲ εἰδὼς προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί αὐτῶν συζητούντων, ἑδῶν ὅτι καλῶς με πειράζετε; φερέτε μοι δηνάριον ἵνα ἑπεκρίθη αὐτοῖς, ἑπρωτῆσεν αὐτόν· Ποία ἑδῶ. 16 οἱ δὲ ἑνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς ἑστὶν ἑντολὴ πρώτη πάντων; 29 ἑπεκρίθη Τίνος ἢ εἰκῶν αὕτη καὶ ἢ ἑπιγραφὴ; ὁ ἑησοῦς ὅτι Πρῶτη ἑστὶν ἑκουε, ἑισραὴλ, οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Καίσαρος. 17 ὁ δὲ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἰς ἑστιν, 30 καὶ ἑησοῦς εἶπεν ἑαυτοῖς ἑτὰ Καίσαρος ἑπόδοτε ἑγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἑτῆσκαρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆσ ψυχῆς ἑξεθαύμαζον ἐπ' αὐτῷ. 18 Καὶ ἑρχονται σου καὶ ἐξ ὅλης τῆσ διανοίας σου καὶ ἐξ Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ὅλης τῆσ ἑσχύος ἑσου. 31 ἑδευτέρα αὕτη ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἑπρωτῶν αὐτὸν ἑγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. λέγοντες· 19 Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἑγραψεν μείζων τούτων ἑλλη ἑντολὴ οὐκ ἑστιν. ἡμῖν ὅτι ἑάν τινος ἑδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ 32 ἑκαὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς· Καλῶς, καταλίπῃ γυναῖκα καὶ ἑμὴ ἀφῆ τέκνον, ἵνα διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι εἰς ἑστιν λάβῃ ὁ ἑδελφὸς αὐτοῦ τὴν ἑγυναῖκα καὶ οὐκ ἑστιν ἑλλοσ πλην αὐτοῦ· 33 καὶ ἑξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἑδελφῷ αὐτοῦ. 20 τὸ ἑγαπᾶν αὐτόν ἐξ ὅλης ἑτῆσκαρδίας καὶ ἑπτὰ ἑδελφοὶ ἑσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἑλαβεν ἐξ ὅλης τῆσ ἑσυνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆσ γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἑφήκεν ἑσχύος καὶ τὸ ἑγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς σπέρμα· 21 καὶ ὁ δεῦτερος ἑλαβεν αὐτήν, ἑαυτὸν ἑπερισσότερόν ἑστιν πάντων τῶν καὶ ἀπέθανεν ἑμὴ καταλιπὼν σπέρμα, καὶ ὄλοκαυτωμάτων καὶ θουσιῶν. 34 καὶ ὁ ὁ τρίτος ὡσαύτως· 22 καὶ ὁ ἑπτὰ οὐκ ἑησοῦς ἑδῶν ἑαὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἑπεκρίθη ἀφῆκεν σπέρμα· ἑσχατον πάντων ἑκαὶ ἢ εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆσ βασιλείας γυνὴ ἀπέθανεν. 23 ἐν τῇ ἀναστάσει ἑόταν τοῦ θεοῦ. καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἑτόλμα αὐτόν

ἐπερωτήσαι. 35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς οὐ μὴ ἀφεθῆ ᾧ δελίθος ἐπὶ λίθονος οὐ ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν μὴ καταλυθῆ. 3 Καὶ καθημένου αὐτοῦ οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς υἱὸς Ἐδαυίδ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἔστιν; 36 Ἄυτὸς Δαυίδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι ἱεροῦ ἔπηρώτα αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν· κύριος τῷ κυρίῳ μου Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἄνδρέας 4 Εἶπὸν Ἐάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ἐχθρὸς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου. ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα. 5 37 Ἄυτὸς Δαυίδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς· Βλέπετε πόθεν ἄυτοῦ ἔστιν υἱός; καὶ ὁ πολὺς μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ 6 πολλοὶ ἐλεύσονται ὄχλος ἦκουεν αὐτοῦ ἡδέως. 38 Καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι Ἐγὼ διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν· Βλέπετε ἀπὸ τῶν εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. 7 ὅταν δὲ γραμματέων τῶν θελότων ἐν στολαῖς ἄκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, περιπατεῖν καὶ ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς μὴ θροεῖσθε· δεῖ γενέσθαι, ἀλλ' οὔπω τὸ 39 καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς τέλος. 8 ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, 40 οἱ καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, ἔσονται σεισμοὶ κατεσθίνοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ κατὰ τόπους, ἔσονται γλιμοὶ ἀρχηγῶν δίνων προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὔτοι ταῦτα. 9 βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς λήμψονται περισσότερον κρίμα. 41 Καὶ παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς Ἐκαθίσας κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς καὶ βασιλέων σταθίσεσθε ἕνεκεν ἑμοῦ εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι μαρτύριον αὐτοῖς. 10 καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἔβαλλον πολλὰ· 42 καὶ ἔλθοῦσα μία Ἐπρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. χήρα πτωχῇ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὃ ἔστιν 11 καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, κοδράντης. 43 καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μὴ προμεριμνᾶτε τί Ἐαλήσητε ἀλλ' ὃ ἂν μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω δοθῆ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τοῦτο λαλεῖτε, ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχῇ πλεῖον οὐ γὰρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. 12 καὶ παραδώσει γαζοφυλάκιον· 44 πάντες γὰρ ἐκ τοῦ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ περισεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτοὺς· 13 καὶ ἔβαλεν, ὄλον τὸν βίον αὐτῆς. ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὔτος σωθήσεται. 14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως Ἐστηκότα ὄπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη,

13 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. 2 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς;

15 Ἐπεὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτωμηδὲ ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν εἰσελθάτω ἵνα ἄραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἐπὶ θύραις. 30 Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ 16 καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρόνμη ἐπιστρεψάτω μὴ παρέλθῃ ἢ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. 17 ταῦτα πάντα γένηται. 31 ὁ οὐρανὸς καὶ οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς ἢ γῆ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 18 μὴ παρελεύσονται 32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ 19 ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλιψὶς ἄγγελοι ἐνοῦρανῶ οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ οἶα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως πατῆρ. 33 βλέπετε ἀγρυπνεῖτε οὐκ οἴδατε ἦν ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστὶν. 34 ὡς ἄνθρωπος γένηται. 20 καὶ εἰ μὴ ἐκόλωσεν κύριος ἀπόδημος ἀφείδῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ, δούσ τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἑκάστῳ τῷ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῶ ἐκόλωσεν τὰς ἡμέρας. 21 καὶ τότε ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. 35 γρηγορεῖτε ἕάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἴδε ὧδε ὁ Χριστός οὖν, οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς Ἰδε ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε· 22 ἐγερθήσονται οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὁ ψὲ ἢ μεσονύκτιον ἢ γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται καὶ ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρῶτ, 36 μὴ ἐλθὼν δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς καθέδοντας· 37 ὁ δὲ ἀποπλανᾶν εἰ δυνάτον τοὺς ἐκλεκτούς· 23 ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω γρηγορεῖτε.

ὕμεις δὲ βλέπετε· προεῖρηκα ὑμῖν πάντα. 24 Ἀλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλιψὶν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἢ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, 25 καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται. 26 καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης· 27 καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐπισυναξει τοὺς ἐκλεκτούς ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. 28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἦδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· 29 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε

14 Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν, 2 ἔλεγον γὰρ Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε ἔσται θόρυβος τοῦ λαοῦ. 3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· συντρίψασα τὴν ἀλάβαστρον κατέχεεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. 4 ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς· εἰς τί ἢ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; 5 ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε αὐτήν· τί

αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον **20** ὁ ἑξείπεν αὐτοῖς· Ἐῖς τῶν δώδεκα, ὁ ἠργάσατο ἐν ἐμοί· **7** πάντοτε γὰρ τοὺς ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον· **21** πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἐαυτῶν, καὶ ὅταν ὄτιο μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς θέλητε δύνασθε αὐτοῖς ποιῆσαι, ἐμὲ γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· **8** ὁ ἔσχεν ἐποίησεν, ἐκεῖνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου προέλαβεν μυρίαί· τὸ σῶμά μου εἰς τὸν παραδίδοται· καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ἐνταφιασμόν. **9** ἀμὴν· δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, **22** Καὶ ἐσθιόντων ἑὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασεν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· Ἄβετε, τοῦτό εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. **10** Καὶ Ἰούδας ἐστὶν τὸ σῶμά μου. **23** καὶ λαβὼν ποτήριον Ἰσκαριῶθ ὁ εἰς τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδοῖ ἐξ αὐτοῦ πάντες. **24** καὶ εἶπεν αὐτοῖς αὐτοῖς. **11** οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ αἷμά μου τῆς διαθήκης τὸ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν. **25** ἀμὴν λέγω ἐξήκει πῶς αὐτὸν εὐκαίρως παραδοῖ. **12** Καὶ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῖω ἐκ τοῦ γενήματος τῆ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν ἔθουον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα θεοῦ. **26** Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ φάγῃς τὸ πάσχα; **13** καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. **27** Καὶ λέγει αὐτοῖς μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται. **28** ἀλλὰ αὐτῷ, **14** καὶ ὅπου ἑὰν εἰσέλθῃ εἶπατε τῷ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με προᾶξω ὑμᾶς εἰς τὴν οἰκοδεσποτῆ ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ Γαλιλαίαν. **29** ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Εἰ καὶ ἐστὶν τὸ κατάλυμά μου ὅπου τὸ πάσχα μετὰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. τῶν μαθητῶν μου φάγω; **15** καὶ αὐτὸς ὑμῖν **30** καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω δείξει ἀνάγιον μέγα ἐστρωμένον ἔτοιμον σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἢ καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. **16** καὶ ἐξῆλθον δις ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ. οἱ μαθηταὶ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ **31** ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἐλάλει· Ἐὰν δέ με εὔρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν συναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι τὸ πάσχα. **17** Καὶ ὁψίας γενομένης ἔρχεται ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. **32** Καὶ μετὰ τῶν δώδεκα. **18** καὶ ἀνακειμένων ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθημανί, αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀμὴν καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ὧδε ἕως προσεύξωμαι. **33** καὶ παραλαμβάνει ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. **19** ἤρξαντο λυπεῖσθαι τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς κατὰ εἷς· Μήτι ἔγώ μετ' αὐτοῦ καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ

ἀδημονεῖν, 34 καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν ἔστιν ἢ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ καὶ γρηγορεῖτε. 35 καὶ ἔπροελθὼν μικρὸν τὸ ὥτάριον 48 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔπιπτεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ ληστῆν ἐξήλθατε δυνατόν ἐστιν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα, 36 μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν καὶ ἔλεγεν· Ἀββα ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι με; 49 καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν παρένεγκε τὸ ποτήριον· τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' τῷ ἱερῷ διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ. 37 καὶ ἔρχεται με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. 50 καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον πάντες. 51 τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας Καὶ ἔνεανίσκος τις ἔσνηκολούθει αὐτῷ μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; 38 γρηγορεῖτε καὶ περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ ἔλθῃτε εἰς πειρασμόν· κρατοῦσιν αὐτόν 52 ὁ δὲ καταλιπὼν τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ δὲ σὰρξ ἀσθενής, τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν 53 Καὶ 39 καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, αὐτὸν λόγον εἰπὼν. 40 καὶ πάλιν ἐλθὼν καὶ ἔσνερχονται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ εὔρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. 54 καὶ ὁ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ ἔκαταβαρυνόμενοι Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ. ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως 41 καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν Καθεύδετε ἔτι τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. 55 ἀπέχει ἤλθεν ἡ ὥρα, ἰδοὺ παραδίδοται οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ συνέδριον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ τῶν ἀμαρτωλῶν. 42 ἐγείρεσθε ἄγωμεν θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ ἠύρισκον· 56 ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἠγγικεν. 43 Καὶ πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, ἔθυθ' ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται καὶ ἵσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. 57 καὶ Ἰουδαῖς εἰς τῶν δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' ὄχλος μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ αὐτοῦ λέγοντες 58 ὅτι Ἐμεῖς ἠκούσαμεν τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω καὶ τῶν πρεσβυτέρων. 44 δεδώκει δὲ τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσημον αὐτοῖς διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν· οἰκοδομήσω· 59 καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση κρατήσατε αὐτόν καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς. 45 ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. 60 καὶ ἀναστὰς καὶ ἐλθὼν ἔσνερχετο προσελθὼν αὐτῷ λέγει· ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἐραββὶ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 46 οἱ δὲ Ἰησοῦν λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; τί ἐπέβαλαν τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκράτησαν οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; 61 ὁ δὲ αὐτόν. 47 εἷς δὲ τιστῶν παρεστηκότων εἰσώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. πάλιν ὁ

ἀρχιερέως ἐπρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ· **15** Καὶ ἑὺθύς πρῶτῃ συμβούλιον
Σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν
62 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, καὶ πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὄλον τὸ
ᾄψασθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν συνέδριον δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν
καθήμενον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ. **2** καὶ ἐπρώτησεν
μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. **63** ὁ δὲ αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἀρχιερέως διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Σὺ
λέγει· Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; **64** λέγεις. **3** καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς
ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; πολλά. **4** ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπρώτα αὐτὸν
οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ἔνοχον λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; ἴδε πόσα
εἶναι θανάτου. **65** καὶ ἤρξαντό τινες σου κατηγοροῦσιν **5** ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι
ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν
τὸ πρόσωπον καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ Πιλάτον. **6** Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν
λέγειν αὐτῷ Προφήτευσον, καὶ οἱ ὑπηρεταὶ αὐτοῖς ἕνα δέσμιον ὃν παρητοῦντο. **7**
ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον **66** Καὶ ὄντος τοῦ ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν
Πέτρου ἄκω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν στασιασῶν δεδεμένος οἴτινες ἐν τῇ στάσει
παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, **67** καὶ ἰδοῦσα φόνον πεποιήκεισαν. **8** καὶ ἀναβάς
τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει
αὐτῷ λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ αὐτοῖς. **9** ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ἦσθα τοῦ Ἰησοῦ· **68** ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα
Οὔτε οἶδα οὔτε ἐπίσταμαι σὺ τί λέγεις, τῶν Ἰουδαίων; **10** ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι
καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον καὶ διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ
ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. **69** καὶ ἡ παιδίσκη ἀρχιερεῖς. **11** οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν
ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο πάλιν λέγειν τοῖς ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ
παρεστῶσιν ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. **70** ὁ αὐτοῖς. **12** ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἀποκριθεὶς
δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν
οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **13** οἱ δὲ
ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ καὶ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν. **14** ὁ δὲ
ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει· **71** ὁ δὲ ἤρξατο Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ ἐποίησεν
ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνῦναι ὅτι Οὐκ οἶδα κακόν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραξαν· Σταύρωσον
τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. **72** καὶ αὐτόν. **15** ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμενος
εὐθύς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν καὶ τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν
ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκεν
ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δις τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.
τρὶς με ἀπαρνήσῃ, καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν. **16** Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτόν
ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶν πραιτώριον,

καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. 17 Ἔπιστεῦσωμεν καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι καὶ ἔνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ ἔσυναυτῶ ὠνείδιζον αὐτόν. 33 Καὶ περιτιθέασιν αὐτῶ πλέξαντες ἀκάνθινον γενομένης ὥρας ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ' στέφανον· 18 καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 34 καὶ αὐτόν· Χαῖρε, βασιλεῦτῶν Ἰουδαίων· 19 τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ ἡμεγάλῃ Ἐλωὶ ἔλωὶ ἡλεμάσαβαχθάνι; ὁ καὶ ἐνέπτυν αὐτῶ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα ἐστὶν μεθερμηνεύμενον Ὁ θεὸς μου ὁ θεὸς προσεκύνουν αὐτῶ. 20 καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν μου, εἰς τί ἐγκατέλιπές με; 35 καὶ τινες αὐτῶ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια ἡτὰ ἴδια. καὶ ἡἴδε ἡλίαν φωνεῖ. 36 δραμῶν δέ τις καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα ἡσταυρώσωσιν αὐτόν. γεμίσας σπόγγον ὄξους ἡπεριθειςκαλάμῳ 21 Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· Ἄφετε ἴδωμεν εἰ Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, ἔρχεται ἡἴλιος καθελεῖν αὐτόν. 37 ὁ δὲ τὸν πατέρα ἡΑλεξάνδρου καὶ ἡΡούφου, ἵνα ἡἸησοῦς ἀφεις φωνὴν ἡμεγάλῃν ἐξέπνευσεν. ἄρη τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 22 καὶ φέρουσιν 38 καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἡΓολγοθᾶντόπον, ὁ ἐστὶν εἰς δύο ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω. 39 ἡιδὼν δὲ ἡμεθερμηνεύμενον Κρανίου Τόπος. 23 καὶ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας ἐδίδου αὐτῶ ἐσμυρνισμένον οἶνον, ἡὸς δὲ αὐτοῦ ὅτι οὐτως ἐξέπνευσεν εἶπεν· ἡἈληθῶς οὐκ ἔλαβεν. 24 καὶ ἡσταυροῦσιν αὐτόν καὶ ἡοὔτος ὁ ἄνθρωπος υἱὸς ἡθεοῦ ἡἦν. 40 διαμερίζονται τὰ ἡμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες ἡἮσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν κληῖρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρη. 25 ἡἮν δὲ ὥρα ἡθεωροῦσαι, ἐν αἴσκαὶ ἡΜαριάμ Μαγδαληνῇ τρίτῃ καὶ ἡεσταύρωσαν αὐτόν. 26 καὶ ἡἦν ἡ καὶ ἡΜαρία ἡἡ ἡἸακώβου τοῦ μικροῦ καὶ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· ἡἸωσήτος μήτηρ καὶ ἡΣαλώμη, 41 ἡαἴτῃτε ἡὉ βασιλεὺς τῶν ἡΙουδαίων. 27 καὶ σὺν ἡἦν ἐν τῇ ἡΓαλιλαίᾳ ἡκολούθουν αὐτῶ καὶ αὐτῶ σταυροῦσιν δύο ληστὰς, ἕνα ἐκ ἡδικόνουν αὐτῶ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἰ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ ἐυωνύμων ἡαὐτοῦ 29 συναναβάσαι αὐτῶ εἰς ἡἸεροσόλυμα. 42 Καὶ καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν ἡἡδὴ ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἡἦν παρασκευῆ, ὁ αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐστὶν ἡπροσάββατον 43 ἡἔλθῶν ἡἸωσήφ ὁ ἀπὸ λέγοντες· Οὐὰ ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἡἈριμαθαίας ἐυσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ ἡοικοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις, 30 σῶσον αὐτὸς ἡἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ σεαυτοῦ ἡκαταβάσῃ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 31 θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν ἡΠιλάτον ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς καὶ ἡἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἡἸησοῦ. 44 ὁ ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· δὲ ἡΠιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἡἡδὴ τέθνηκεν, ἡἌλλους ἔσωσεν, ἡαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· καὶ ἡπροσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα 32 ὁ χριστὸς ὁ ἡβασιλεὺς ἡἸσραὴλ καταβάτω ἐπηρώτησεν αὐτόν εἰ ἡπάλαια πέθανεν· νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἡἴδωμεν καὶ 45 καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος

ἔδωρήσατο τὸ ἑπτῶματῶ Ἰωσήφ. 46 τῆς αἰωνίου σωτηρίας. ἀμήν.]] 9 (note: καὶ ἀγοράσας ἑσινδὸνακαθελῶν αὐτὸν The most reliable and earliest manuscripts do ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ ἔθηκεναὐτὸν ἐν not include Mark 16:9-20.) Ἄναστας δὲ πρῶτῃ μνημείῳ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, πρῶτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρία καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ τῇ Μαγδαληνῆ, ἑπαρ' ἧς ἐκβεβλήκει ἐπτὰ μνημείου. 47 ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ καὶ δαιμόνια. 10 ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν Μαρία ἡ Ἰωσήτος ἐθεώρουν ποῦ ἑτέθειται τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν· 11 κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. 12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις εἰς ἀγρόν· 13 κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. 14 στερον ἑδὲ ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἑγνηγερμένονοῦκ ἐπίστευσαν. 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. 16 ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. 17 σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσιν ἑταῦτα παρακολουθήσει, ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν, γλώσσαις λαλήσουσιν ἑκαιναῖς 18 ἑδφειζάρουσιν κἂν θανάσιμόν τι πῖωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ, ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς ἔξουσιν. 19 μὲν οὖν κύριος ἑἸησοῦς μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. 20 κεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων ἑσημείων.]]

16 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου
 ἑΜαρίαῖ Μαγδαληνῆ καὶ Μαρία ἡ
 τοῦ ἑακῶβου καὶ Σαλώμη ἡγόρασαν
 ἀρώματα ἑνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.
 2 καὶ λίαν πρῶτ' ἑτῇ μιᾷ τῶν σαββάτων
 ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος
 τοῦ ἡλίου. 3 καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς·
 Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἑἐκτῆς
 θύρας τοῦ μνημείου; 4 καὶ ἀναβλέψασαι
 θεωροῦσιν ὅτι ἑἀποκεκύλισταιὸ λίθος, ἦν
 γὰρ μέγας σφόδρα. 5 καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς
 τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον
 ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν
 λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 6 ὁ δὲ
 λέγει αὐταῖς Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· ἑἸησοῦν
 ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἑσταυρωμένον·
 ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὤδε· ἑἶδε ὁ τόπος ὅπου
 ἔθηκαν αὐτόν· 7 ἀλλὰ ὑπάγετε εἶπατε
 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι
 Προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ
 αὐτόν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. 8 καὶ
 ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου,
 εἶχεν ἑγὰραὐτάς τρόμος καὶ ἑκστασις
 καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπαν, ἐφοβοῦντο ἑγὰρ
 ἑἑΠάντα δὲ τὰ παρηγγελμένα τοῖς περὶ
 τὸν Πέτρον συντόμως ἐξήγγειλαν. μετὰ
 δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς ὁ ἑἸησοῦς ἀπὸ
 ἀνατολῆς καὶ ἄχρι δύσεως ἐξαπέστειλεν
 δι' αὐτῶν τὸ ἑἑρόν καὶ ἄφθαρτον κήρυγμα

Κατα Λουκαν

1 Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, **2** καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ λόγου, **3** ἔδοξε κάμοι παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, **4** ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. **5** Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, ἑκατοντῆς αὐτῶν ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. **6** ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἑναντίον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασίαις τοῦ κυρίου ἀμεμπτοί. **7** καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἦν ἡ Ἐλισάβετ στείρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότερες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. **8** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἕναντι τοῦ θεοῦ **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου, **10** καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἕξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιᾶματος. **11** ὦφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιᾶματος. **12** καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. **13** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱὸν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. **14** καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ

πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται. **15** ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖνῃ, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἕτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, **16** καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν. **17** καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. **18** καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. **19** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. **20** καὶ ἰδοὺ ἔσσι σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἴτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. **21** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν ἐν τῷ ναῷ αὐτόν. **22** ἔξελθὼν δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὄπτασιαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. **23** καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **24** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα **25** ὅτι Οὕτως μοι ἔπεποιήκεν κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν ἄφελειν ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. **26** Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ

ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἵνα ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἢ Ἐλισάβετ, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἧ ὄνομα Ναζαρέθ ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, 27 πρὸς παρθένον ἔμνηστευμένην ἀνδρὶ καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἢ Ἐλισάβετ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ ἐξ οἴκου Δαυίδ, καὶ 42 καὶ ἀνεφώνησεν ἱκραυγῆ μεγάλῃ καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. 28 εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, καὶ καὶ εἰσελθὼν πρὸς αὐτήν εἶπεν· Χαῖρε, εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ 29 ἡ δὲ 43 καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ ἐπὶ τῷ λόγῳ διαταράχῃ καὶ διελογίζετο τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ 44 ἰδοὺ γὰρ ὡς ποταπὸς εἶπεν ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. 30 καὶ ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς εὔρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ· 31 καὶ ἰδοὺ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. 45 καὶ μακαρία συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ ἡ πιστεύασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. 32 οὗτος λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου. 46 Καὶ ἔσται μέγας καὶ υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται, εἶπεν Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον κυρίου, 47 καὶ ἡγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 33 καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτηρὶ μου· 48 ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, ἰδοὺ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. (αἰθῆ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι g165) 34 εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· αἰ γενεαί· 49 ὅτι ἐποίησέν μοι ἡμεγάλα Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 50 35 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 51 Ἐποίησεν δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι διὸ καὶ τὸ κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται, υἱὸς θεοῦ ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν· 36 καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενίσσου καὶ 52 καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων αὐτῆ ἡ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ καὶ ὑψώσεν ταπεινοὺς, 53 πεινῶντας οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας στεῖρα· 37 ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τοῦ ἐξαπέστειλεν κενούς. 54 ἀντελάβετο θεοῦ πᾶν ῥῆμα. 38 εἶπεν δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, 55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος. ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ 39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 56 Ἐμεινεν δὲ ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ἑξήμισθας τρεῖς, καὶ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, 40 καὶ εἰσῆλθεν ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 57 Τῇ δὲ εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν Ἐλισάβετ. 41 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 58 καὶ ἤκουσαν

οί περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν 74 ἀφόβως ἐκ ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' χειρὸς ἑχθρῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ αὐτῆς, καὶ συνεχαιρον αὐτῆ. 59 Καὶ ἐγένετο 75 ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη ἐνώπιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἦλθον περιτεμεῖν αὐτοῦ ἑπάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. 76 τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ καὶ σὺ ἑδέ παιδίον, προφήτης Ὑψίστου ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. 60 κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· ετοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, 77 τοῦ δοῦναι Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. 61 καὶ γινώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει εἶπαν πρὸς αὐτὴν ὅτι Οὐδεὶς ἐστὶν ἕκ τῆς ἀμαρτιῶν αὐτῶν, 78 διὰ σπλάγχνα ἐλέους συγγενείας σου ὅς καλεῖται τῷ ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς τούτῳ. 62 ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, 79 ἐπιφάναι τοῖς ἐν τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό 63 καὶ αἰτήσας σκότει καὶ σκιᾶ θανάτου καθημένους, τοῦ πινακίδιον ἔγραψεν λέγων· Ἰωάννης κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν ἑστίν ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες, εἰρήνης. 80 Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανε καὶ 64 ἀνεφύθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ τὸν θεόν. 65 καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, 66 καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ ἑγάρχειρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. 67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ ἑπροφήτευσεν λέγων· 68 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, 69 καὶ ἠγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἑνοῖκω ἑΔαυιδπαίδος αὐτοῦ, 70 καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ, (aiōn g165) 71 σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς, 72 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ, 73 ὄρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα

2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· 2 (ἑαυτῆ ἀπογραφῆ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου) 3 καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. 4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ, 5 ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ ἑμνηστευμένῃ αὐτῷ, οὔσῃ ἐγκύῳ. 6 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτὴν, 7 καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἑσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. 8 Καὶ ποιμένες

ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν. **9** καὶ ἄγγελος ἐν τῇ κοιλίᾳ. **22** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα κυρίου αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν νόμον Μωϋσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν φόβον μέγαν· **10** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ κυρίῳ, Μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν **23** καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου ὅτι χαρὰν μεγάλην ἦτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, Πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον τῷ **11** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὅς ἐστιν κυρίῳ κληθήσεται, **24** καὶ τοῦ δοῦναι χριστὸς κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ· **12** καὶ θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν ἑσπέρῳ τοῦτο ὑμῖν ἑσπέρῳ, εὐρήσετε βρέφος κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων ἢ δύο νοσσοῦς ἐσπαργανωμένον ἑσπέρῳ ἐν φάτνῃ. περιστερῶν. **25** Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν **13** καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ ὃ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου αἰνούντων τὸν ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, θεὸν καὶ λεγόντων· **14** Δόξα ἐν ὑψίστοις προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις καὶ πνεῦμα ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν· **26** καὶ ἦν εὐδοκίας **15** Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον αὐτῷ κεχηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, τοῦ ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἂν ἴδῃ οἱ ποιμένες ἑλάλουν πρὸς ἀλλήλους τὸν χριστὸν κυρίου. **27** καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Διέλωμεν δὴ ἕως Βηθλέεμ καὶ ἴδωμεν πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός δὲ ὁ κύριος τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι ἐγνώρισεν ἡμῖν. **16** καὶ ἦλθαν σπεύσαντες αὐτούς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ καὶ ἀνεῦραν τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ αὐτοῦ **28** καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· **17** ἄγκάλας καὶ εὐλόγησεν τὸν θεὸν καὶ εἶπεν ἰδόντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος **29** Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· **30** ὅτι εἶδον τούτου. **18** καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου **31** ὃ ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς, **19** ἢ δὲ λαῶν, **32** φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ Μαρία πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. **33** καὶ ἦν ὁ συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **20** πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. **34** καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς εὐλόγησεν αὐτούς Συμεών καὶ εἶπεν πρὸς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ οὗτος αὐτούς. **21** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον,

35 καὶ σοῦ ἡ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται 48 καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. 36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ (αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἕξ ἀνδρῶν ἔτη ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, 37 καὶ αὕτη χήρα ἕξ ἑξαετῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων,) ἢ οὐκ ἄφιστατοτοῦ ἱεροῦ νηστείας καὶ δεήσεων λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. 38 ἡ καὶ αὐτῆ τῆ ὥρα ἐπιστάσα ἀνθρωπολογεῖτο τῷ θεῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις ἑλπίσασιν Ἱερουσαλήμ. 39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα κατὰ τὸν νόμον

κυρίου, ἔπεστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέθ. 40 Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥαξαν καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. 41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῆ ἑορτῆ τοῦ πάσχα. 42 καὶ ὅτε ἐγένετο ἑτῶν δώδεκα, ἄναβαιόντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς 43 καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. 44 νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενεῦσιν καὶ τοῖς γνωστοῖς, 45 καὶ μὴ εὗρόντες ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀναζητοῦντες αὐτόν. 46 καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθηζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. 47 ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετρααρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετρααρχούντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιλινηῆς τετρααρχούντος, 2 ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 3 καὶ ἦλθεν εἰς ἑσπέρην τὴν ἑσπέρην τοῦ Ἰορδάνου κηρῦσσω βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, 4 ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 5 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. 6 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ. 7 Ἐλεγε οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις

ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο ἐχιδῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τὸν λαόν· **19** ὁ δὲ Ἑρῳδῆς ὁ τετραάρχης, τῆς μελλούσης ὀργῆς· **8** ποιήσατε οὖν ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἑρῳδιάδος καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ Ἑρῳδῆς, τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ **20** προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν, ἔτι καὶ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἑνφυλακῆ. **21** τῷ Ἀβραάμ. **9** ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον τὸν λαὸν καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ προσευχομένου ἀνεψυχθῆναι τὸν οὐρανὸν εἰς πῦρ βάλλεται. **10** Καὶ ἐπρωτῶν αὐτὸν **22** καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί οὖν ποιήσωμεν σωματικῶ εἶδει ὥς περὶ στερεὰν ἐπ' αὐτόν, **11** ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι· Σὺ εἶ ὁ δύο χιτῶνας μεταδότης τῷ μὴ ἔχοντι, υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. **23** καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιεῖτω. Καὶ αὐτὸς ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐτῶν **12** ἤλθον δὲ καὶ τελεῶναι βαπτισθῆναι τριάκοντα, ὧν υἱός, ὡς ἐνομιζέτο, Ἰωσήφ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί τοῦ Ἡλὶ **24** τοῦ Μαθθαὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Μελχὶ ποιήσωμεν **13** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τοῦ Ἰανναὶ τοῦ Ἰωσήφ **25** τοῦ Ματταθίου Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν τοῦ Ἀμῶς τοῦ Ναοῦμ τοῦ Ἑσλὶ τοῦ Ναγγαὶ πράσσετε. **14** ἐπρωτῶν δὲ αὐτόν καὶ **26** τοῦ Μάαθ τοῦ Ματταθίου τοῦ Σεμεῖν στρατευόμενοι λέγοντες· Τί ποιήσωμεν καὶ τοῦ Ἰωσήχτου Ἰωδᾶ **27** τοῦ Ἰωανᾶν τοῦ ἡμεῖς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μηδένα διασεισθε Ῥησᾶ τοῦ Ζοροβαβέλ τοῦ Σαλαθιήλ τοῦ μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς Νηρὶ **28** τοῦ Μελχὶ τοῦ Ἀδδὶ τοῦ Κωσᾶμ ὀψωνίοις ὑμῶν. **15** Προσδοκῶντος δὲ τοῦ τοῦ Ἐλμαδάμ τοῦ Ἡρ **29** τοῦ Ἰησοῦ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς Ἐλιέζερ τοῦ Ἰωρὶμ τοῦ Μαθθαὶ τοῦ Λευὶ καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε **30** τοῦ Συμεῶν τοῦ Ἰουδά τοῦ Ἰωσήφ τοῦ αὐτὸς εἶπὶ ὁ χριστός, **16** ἀπεκρίνατο λέγων Ἰωνάμ τοῦ Ἐλιακίμ **31** τοῦ Μελεᾶ τοῦ πᾶσιν ὁ Ἰωάννης· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω Μεννά τοῦ Ματταθαὶ τοῦ Ναθαμ τοῦ Δαυὶδ ὑμᾶς ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ **32** τοῦ Ἰεσσαὶ τοῦ Ἰωβήλ τοῦ Βόος τοῦ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἰμάντα τῶν Ἐσαλάτου Ναασῶν **33** τοῦ Ἀμιναδάβ τοῦ ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει Ἀδμὶν τοῦ Ἀρνὶ τοῦ Ἑσρῶμ τοῦ Φαρές τοῦ ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρὶ· **17** οὗ τὸ Ἰουδά **34** τοῦ Ἰακώβ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραάμ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διακαθαῖραι τὴν τοῦ Θάρα τοῦ Ναχώρ **35** τοῦ Σεροῦχ τοῦ ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν τὸν σῖτον Ῥαγαὺ τοῦ Φάλεκ τοῦ Ἐβερ τοῦ Σαλᾶ **36** εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον τοῦ Καῖνᾶμ τοῦ Ἀρφαζὰδ τοῦ Σὴμ τοῦ Νῶε κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. **18** Πολλὰ μὲν τοῦ Λάμεχ **37** τοῦ Μαθουσαλᾶ τοῦ Ἐνώχ

τοῦ Ἰάρετ τοῦ Μαλελεήλ τοῦ Καϊνάμ 38
τοῦ Ἐνώσ τοῦ Σήθ τοῦ Ἀδάμ τοῦ θεοῦ.

4 Ἰησοῦς δὲ ἐπλήρης πνεύματος ἁγίου
ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ
ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ 2
ἡμέρας τεσσεράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ
τοῦ διαβόλου. καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συντελεσθειῶν
ἐαυτῶν ἐπεινάσεν. 3 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ
διάβολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ
τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. 4 καὶ ἀπεκρίθη
ἐπὶ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος 5 Καὶ
ἀναγαγὼν αὐτὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς
βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου·
6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν
ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν
αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ἡ ἀνθέλω
δίδωμι αὐτήν· 7 σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς
ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα. 8 καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Γέγραπται·
Κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ
αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. 9 Ἦγαγεν δὲ
αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστησεν ἐπὶ τὸ
περυγίον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ
υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν
κάτω· 10 γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι
σε, 11 καὶ ὅτι Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε μήποτε
προσκοπήσῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. 12
καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι
εἴρηται· Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν
σου. 13 καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ
διάβολος ἀπέστη ἀπὸ αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. 14
Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει
τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ

φήμη ἐξῆλθεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου
περὶ αὐτοῦ. 15 καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ
πάντων. 16 Καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρά, οὗ ἦν
τεθραμμένος, καὶ εἰσήλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς
αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν
συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. 17
καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου
Ἡσαΐου καὶ ἀναπτύξαστὸ βιβλίον εὗρεν
τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον· 18
Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν
μεεὺ ἀγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν με
κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς
ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν
ἀφέσει, 19 κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν.
20 καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ
ὕπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ
ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. 21
ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον
πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν
ὑμῶν. 22 καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ
ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς
ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ,
καὶ ἔλεγον· Οὐχὶ υἱὸς ἐστὶν Ἰωσήφ οὗτος;
23 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι
τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρέ, θεράπευσον
σεαυτὸν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα εἰς τὴν
Καφαρναοὺμ ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι
σου. 24 εἶπεν δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ. 25 ἐπὶ ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν,
πολλοὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου
ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς
ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, 26 καὶ πρὸς
οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ

εἰς Σάρεπτα τῆς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Ναιμὰν ὁ Σύρος. 27 καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Ναιμὰν ὁ Σύρος. 28 καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ διελθῶν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. 31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καφαρναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν· 32 καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. 33 καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· 34 Ἦν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς Ἰουδαίας

καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. 35 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ῥίψαν αὐτὸ τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν αὐτόν. 36 καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· Τίς ὁ λόγος οὗτος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, καὶ ἐξέρχονται; 37 καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου. 38 Ἀναστὰς δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος. πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. 39 καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα

5 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὄχλῳ ἐπικεῖσθαι αὐτῷ καὶ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, 2 καὶ εἶδεν δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην, οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀπ' αὐτῶν ἀποβάντες ἔπλυνον τὰ δίκτυα. 3 ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον, ἵνα ἔκαστος ἐκ τῶν πλοίων ἐδίδασκεν τοὺς ὄχλους. 4 ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. 5 καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν· Ἐπιστάτα, δι' ὅλην νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν, ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματι σου χαλάσω τὰ δίκτυα. 6 καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ, διερρήσσετο δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. 7 καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις ἐν

τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον
 αὐτοῖς καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρα ὅς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν
 τὰ πλοῖα ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. **8** ἰδὼν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ. **19**
 δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσεν τοῖς γόνασιν καὶ μὴ εὐρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν
 Ἰησοῦ λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ διὰ τὸν ὄχλον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα
 ἀμαρτωλός εἰμι, κύριε· **9** θάμβος γὰρ διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν
 περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ
 ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ὧν συνέλαβον, **10** Ἰησοῦ. **20** καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν
 οἰώσας δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς εἶπεν Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι
 Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινῶν τῷ Σίμωνι. καὶ σου. **21** καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ
 εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες
 ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν. **11** καὶ Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς
 καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν ἀφέντες δύναται ἀμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ μόνος
 πάντῃ κολούθησαν αὐτῷ. **12** Καὶ ἐγένετο ὁ θεός; **22** ἐπιγνούς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς
 ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς
 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις
 τὸν Ἰησοῦν πεσῶν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη ὑμῶν; **23** τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν
 αὐτοῦ λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαι ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν
 με καθαρῖσαι. **13** καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἔγειρε καὶ περιπάτει; **24** ἵνα δὲ εἰδῆτε
 ἦψατο αὐτοῦ εἰπὼν θέλω, καθαρῖσθητι· ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει
 καὶ εὐθέως ἢ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. **14** ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας— εἶπεν
 καὶ αὐτὸς παρηγγεῖλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν, τῷ παραλελυμένῳ· Σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ
 ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ ἄρας τὸ κλινιδίόν σου πορεύου εἰς τὸν
 προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς οἶκόν σου. **25** καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς
 προσέταξεν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς, ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο,
15 διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν
 καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν θεόν. **26** καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας καὶ
 καὶ θεραπεύεσθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου
 αὐτῶν· **16** αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν λέγοντες ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον.
 ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος. **17** Καὶ **27** Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν καὶ θεάσατο
 ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν τελώνην ὀνόματι Λευὶν καθήμενον ἐπὶ
 διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀκολούθει
 καὶ νομοδιδάσκαλοι οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ μοι. **28** καὶ καταλιπὼν πάντα ἀναστὰς
 πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας ἠκολούθει αὐτῷ. **29** Καὶ ἐποίησεν δοχὴν
 καὶ Ἰερουσαλήμ· καὶ δύναμις κυρίου μεγάλην Λευὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ
 ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν· **18** καὶ ἰδοὺ καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων

οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. **30** ὁ οὐκ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν; **3** καὶ καὶ ἐγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν Δαυὶδ αὐτοῦ λέγοντες· Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν ἠόρτυξε ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; **31** καὶ ὄντες **4** ὥς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτοῦ· θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ ἁβλῶν ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μετ' ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες. **32** οὐκ ἐλίλυθα αὐτοῦ, οὐς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μόνους τοὺς ἱερεῖς; **5** καὶ ἔλεγεν ἑαυτοῖς μετάνοιαν. **33** Οἱ δὲ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Κύριός ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ὄϊ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ ἀνθρώπου. **6** Ἐγένετο δὲ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ εἰσελθεῖν αὐτόν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ καὶ διδάσκουσιν· καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ πίνουσιν. **34** ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοῦ· Μὴ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἢ δεξιὰ ἦν ξηρά· **7** δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν ἡμερῶν τοῦτο· παρηγοῦντο· δεοὶ γραμματεῖς καὶ οἱ ὄϊ οὐ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν ποιῆσαι Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ ἑραπεύει ἡ νηστεῦσαι **35** ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ἵνα εὕρωσιν ἡ κατηγορεῖν αὐτοῦ. **8** αὐτὸς ὅταν ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος τότε δὲ ἴδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. δὲ τῷ ἄνδρὶ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· **36** ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς ἡ Ἐγειρεκαὶ στήθι εἰς τὸ μέσον· καὶ ἀναστὰς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀποϊματίου καινοῦ ἔστη. **9** εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοῦ· ἡ σχίσασε ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ ἡ Ἐπερωτῶ μᾶς, εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ μήγε, καὶ τὸ καινὸν ἡ σχίσει καὶ τῷ παλαιῷ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σώσαι οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ ἡ ἀπολέσει **10** καὶ περιβλεψάμενος πάντας καινοῦ. **37** καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει σου· ὁ δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἡ χεὶρ αὐτοῦ **11** αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους **38** ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς τί ἂν ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ. **12** Ἐγένετο ἡ βλητέον **39** καὶ οὐδεὶς πιών ἡ παλαιὸν θέλει δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἡ ἐξελεῖν αὐτόν εἰς τὸ ὄρος προσεῦξασθαι, καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ. **13** καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὐς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν, **14** Σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασεν

Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄνθρωποι, κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν
 καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ Φίλιππον τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.
 καὶ Βαρθολομαῖον 15 καὶ Μαθθαῖον καὶ 27 Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν,
 Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον Ἀλφαίου καὶ Σίμωνα ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε
 τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν 16 καὶ Ἰούδαν τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, 28 εὐλογεῖτε τοὺς
 Ἰακώβου καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ' ὃς ἐγένετο καταρωμένος ὑμᾶς προσέχεσθε περὶ τῶν
 προδότης. 17 Καὶ καταβάς μετ' αὐτῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. 29 τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ
 ἔσθῃ ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος τὴν σιαγόνα παρέχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ
 πολλῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πληθος πολὺ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα
 τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ μὴ κωλύσης. 30 παντῖα τοῦντι σε δίδου,
 Ἰερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει.
 Σιδῶνος, 18 οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ 31 καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ
 καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· ἄνθρωποι ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. 32 Καὶ
 καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία
 ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο· 19 καὶ πᾶς ὁ ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
 ὄχλος ἐζήτουν ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. 33
 παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας. 20 καὶ ἐὰν ἀγαθοποιήτε τοὺς ἀγαθοποιούντας
 καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ οἱ
 εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν· Μακάριοι ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. 34 καὶ
 οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία ἐὰν δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν
 τοῦ θεοῦ. 21 μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ ἁμαρτωλοὶ
 ὅτι χορτασθήσεσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολάβωσιν
 νῦν, ὅτι γελάσετε. 22 Μακάριοί ἐστε ὅταν τὰ ἴσα. 35 πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
 μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε μηδὲν
 ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ ἀπελπίζοντες καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν
 ἐκβάλλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ Ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς
 ἔνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· 23 χάριτε χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ πονηροῦς. 36 γίνεσθε οἰκτίρμονες καθὼς ὁ
 γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν· 37 Καὶ
 κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ
 οἱ πατέρες αὐτῶν. 24 πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε.
 πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· 38 δίδετε, καὶ
 ὑμῶν. 25 οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπελησμένοι δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον
 νῦν ὅτι πεινάσετε. οὐαὶ οἱ γελῶντες σεσαλευμένον ὑπερεκχυννόμενον
 νῦν, ὅτι πενήθησете καὶ κλαύσετε. 26 δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· ὧ γὰρ
 Οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπεν δὲ ἑκατιπαραβολὴν αὐτοῖς· Μήτις οἰκοδομηθῆσθαι αὐτήν. 49 ὁ δὲ ἀκούσας δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν; οὐχὶ καὶ μὴ ποιήσας ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπων ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον ἔμπεσοῦνται 40 οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ἣ προσέρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἕσται ὡς ὁ εὐθύς συνέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα διδάσκαλος αὐτοῦ. 41 τί δὲ βλέπεις τὸ τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

7 Ἐπειδὴ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναοὺμ. 2 Ἐκατοντάρχου δὲ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων ἤμελλεν τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. 3 ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. 4 οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι Ἄξιός ἐστιν ᾧ ἑπαρέξῃ τοῦτο, 5 ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὑποκόδομησεν ἡμῖν. 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔπεμψεν φίλους ὁ ἑκατοντάρχης λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου, οὐ γὰρ ἴκανός εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς 7 διὸ οὐδὲ ἑμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήτω παῖς μου· 8 καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπὲρ ἑμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ· Ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. 9 ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· Λέγω ὑμῖν, ἡμεῖς οὐδὲν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρομεν. 10 καὶ ὑποστρέψαντες εἰς τὸν

οἶκον οἱ πεμφθέντες εὗρον τὸνδοῦλον λεπροὶ καθαρίζονται, ἡκρωφιάκουουσιν, ὑγιαίνοντα. **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξῆς νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται ἔπορευθηεὶ πόλιν καλουμένην Ναΐν, καὶ **23** καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦκαὶ σκανδαλισθῆ ἐν ἐμοί. **24** Ἀπελθόντων ὄχλος πολὺς. **12** ὡς δὲ ἤγγισεν τῆ πύλῃ τῆς δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου ἦρξατο λέγειν πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκῶς ἔπρος τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἴμονογενῆς υἱὸς τῆ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἔξήλθατεεὶς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; ἦνχήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; **25** ἦνσὺν αὐτῆ. **13** καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἀλλὰ τί ἔξήλθατειδεῖν; ἄνθρωπον ἐν ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῆ καὶ εἶπεν αὐτῆ· μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν Μὴ κλαῖε. **14** καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς ἱματισμῷ ἐνδόξω καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες σοροῦ, οἱ δὲ βασιάζοντες ἔσθησαν, καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν. **26** ἀλλὰ τί εἶπεν Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. **15** καὶ ἔξήλθατειδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἦρξατο λαλεῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. **27** οὗτός καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῆ μητρὶ αὐτοῦ. **16** ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺἀποστέλλω ἔλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν ἡγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι Ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς σου. **28** Ἄγώμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς τὸν λαὸν αὐτοῦ. **17** καὶἐξήλθεν ὁ λόγος γυναικῶν Ἰωάννουοῦδεὶς ἐστιν· ὁ δὲ οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ ἡκαὶ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ πάσῃ τῇ περιχώρῳ. **18** Καὶ ἀπήγγειλαν μείζων αὐτοῦ ἐστιν. **29** (καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης **19** ἔπεμψεν **30** οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν πρὸς τὸν κύριονλέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος βουλήν τοῦ θεοῦ ἡθέτησαν εἰς ἑαυτούς, ἢ ἄλλονπροσδοκῶμεν; **20** παραγενόμενοι μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.) **31** Τίνι οὖν δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν· Ἰωάννης ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ὁ βαπτιστῆς ἄπέστειλενἡμᾶς πρὸς σὲ ταύτης, καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι; **32** ὅμοιοί λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον εἰσὶν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις προσδοκῶμεν; **21** ἐν ἑκείνητῆ ὥρᾳ καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, ἃ λέγει ἔθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ ἠυλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ ἔθρηνησαμενκαὶ οὐκ ἐκλαύσατε· **33** τυφλοῖς πολλοῖς ἡχαρίσατοβλέπειν. **22** ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς καὶ ἄποκριθεῖςεἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἡμῆ ἐσθίων ἄρτον μήτε πίνων οἶνον, καὶ ἀπαγγείλατε Ἰωάννη ἃ εἶδετε καὶ ἡκούσατε· λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει· **34** ἐλήλυθεν ὁ ἡτυφλοῖἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων,

καὶ λέγετε· Ἴδου ἄνθρωπος φάγος καὶ τοὺς πόδας. 46 ἔλαίω τὴν κεφαλὴν μου οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν. οὐκ ἤλειψας αὕτη δὲ μύρω ἤλειψεν ἑτοὺς 35 καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων πόδας μου. 47 οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφένωνται τῶν τέκνων αὐτῆς. 36 Ἡρώτα δὲ τις αὐτὸν αἰ ἀμαρτία αὐτῆς αἰ πολλάι, ὅτι ἠγάπησεν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγη μετ' αὐτοῦ καὶ πολὺ ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἰσελθὼν εἰς ἑτὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου 48 εἶπεν δὲ αὐτῇ· Ἀφένωνταί σου αἰ ἀμαρτίαι. ἑκατεκλίθη 37 καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἣτις ἦν ἐν 49 καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν τῇ πόλει ἀμαρτωλός, ἑκατέπιγνοῦσα ὅτι ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἀμαρτίας ἑκατάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, ἀφήσιν; 50 εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου 38 καὶ σταῖσα Ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς ἑπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, εἰρήνην.

ἑτοῖς δάκρυσιν ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας 8 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καὶ αὐτὸς αὐτοῦ καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην ἐξέμασεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν αὐτοῦ καὶ ἤλειψεν τῷ μύρῳ. 39 ἰδὼν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, 2 καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, τεθεραπευμένοι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη ἀπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἀμαρτωλός ἐστιν. 40 Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτὰ ἐξεληλύθει, 3 καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλάι, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἑκτῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. 4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπεν διὰ παραβολῆς 5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπῆρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπεῖρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. 6 καὶ ἕτερον ἑκατέπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυνὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. 7 καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφρυεῖσαι αἰ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό. 8 καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυνὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων

ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω. **9** ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν ἑσε θέλοντες. **21** ὁ Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἑαυτοῦτίς δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μήτηρ ἑαυτῆ εἶη ἢ παραβολή. **10** ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν μου καὶ ἀδελφοὶ μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ἑποιῶντες τοῦ θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, **22** Ἐγένετο δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν καὶ ἀκούοντες αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ μὴ συνῶσιν. **11** Ἔστιν δὲ αὐτῆ ἢ παραβολή· αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. **12** οἱ δὲ εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης, καὶ ἀνήχθησαν. παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἑακούσαντες εἶτα **23** πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν. καὶ ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες καὶ συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνευον. **24** σωθῶσιν. **13** οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες· ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν Ἐπιστάτα ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα ὁ δὲ λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ ἑδιεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν καὶ ἐν καιρῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος, καὶ ἐπαύσαντο, καὶ πειρασμοῦ ἀφίστανται. **14** τὸ δὲ εἰς τὰς ἐγένετο γαλήνη. **25** εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἢ ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, πίστις ὑμῶν; φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ ἐστὶν ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. **15** τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; **26** γῆ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν ἀγαθῆ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν ἑΓερασινῶν ἡτις ἐστὶν ἀντιπέρα τῆς καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. **16** Οὐδεὶς Γαλιλαίας. **27** ἐξεληθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν δὲ λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκευεὶ ἢ γῆν ἑὑπήνησεν ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως ὑποκάτω κλίνης τίθησιν ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἑἔχων δαιμόνια· καὶ χρόνῳ ἱκανῷ οὐκ ἑτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν ἐνεδύσατο ἱμάτιον, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ τὸ φῶς. **17** οὐ γὰρ ἐστὶν κρυπτόν ὃ οὐ ἔμμεν ἀλλ' ἐν τοῖς μηνήμασιν. **28** ἰδὼν φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ δὲ τὸν ἑἸησοῦν ἀνακράζας προσέπεσεν οὐ μὴ γνωσθῆ καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν· Τί ἐμοὶ **18** βλέπετε οὐν πῶς ἀκούετε· ὅς ἄν γὰρ καὶ σοί, ἑἸησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς ἑἄνμῃ ἔχῃ, ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. **29** ἑπαρήγγελλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ **19** ἑΠαρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἢ μήτηρ ἀκαθάρτων ἐξελεθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἡδύναντο πολλοῖς γὰρ χρόνοις σνηρηπάκει αὐτόν, σνητυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. **20** ἑἀπηγγέλη καὶ ἑδεσμευέτο ἀλύσεσιν καὶ πέδαις δὲ αὐτῷ ἑἩ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ

ήλάνυτο ἕνδεκα ἡμέρας ἕως τῆς πόδας αὐτοῦ. 30 ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰαίρος, καὶ ἔφη· οὗτος ἄρχων τῆς συναγωγῆς τῆς Ἰερουσαλῆμ· τί σοι ὄνομα ἐστίν; ὁ δὲ εἶπεν· ὑπῆρχεν, καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας Λευιών, ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλά· τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς αὐτόν. 31 καὶ παρεκάλει αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, 42 ὅτι θυγάτηρ ἴνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα ἀπελθεῖν. (Abyssos g12) 32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν χοίρων ἰκανῶν βροσκομένην ἐν τῷ ὄρει καὶ αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. 43 καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἴνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν δώδεκα, ἧτις ἰατροῖς προσαναλώσασα αὐτοῖς. 33 ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ἀποθνήσκειν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς θεραπευθῆναι, 44 προσελθοῦσα ὀπίσθεν χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ ἡψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. 34 καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος ἰδόντες δὲ οἱ βρόσκοι τὸ γεγονός ἐξφυγον αὐτῆς. 45 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός σου καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ τοῦ ἀγροῦς. 35 ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ Πέτρος Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσιν γεγονός καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, σε καὶ ἀποθλίβουσιν. 46 ὁ δὲ Ἰησοῦς καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον εἶπεν· Ἠψατό μου τις, ἐγὼ γὰρ ἔγνωνα ἀπὸ οὗ τὰ δαιμόνια ἐξῆλθεν ἰματισμένον δύναμιν ἐξεληλυθυῖαν ἀπὸ ἐμοῦ. 47 ἰδοῦσα καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ δεξιῆς ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν τρέμουσα Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. 36 ἀπήγγειλαν ἦλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ αἰτίαν ἡψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώπιον δαιμονισθεῖς. 37 καὶ ἐρώτησεν αὐτὸν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν 48 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θυγάτηρ ἡ πίστις Ἰησοῦ ἀπέλθει ἀπὸ αὐτῶν, ὅτι φόβος σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. μεγάλω συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς 49 Ἦτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις εἰς πλοῖον ὑπέστρεψεν. 38 δεῖτο δὲ αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀρχισυναγωγῶν λέγων· ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀπὸ οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια τέθηκεν ἡ θυγάτηρ σου, ἡ μηκέτι σκύλλε εἶναι σὺν αὐτῷ ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν λέγων τὸν διδάσκαλον. 50 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας 39 Ἦτι σὺ εἶπες εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ Μὴ φοβοῦ, μόνον διηγοῦ ὅσα ἔσονται σοι ἐποίησεν ὁ θεός, καὶ πιστεῦσον καὶ σωθήσεται. 51 ἐλθὼν δὲ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρῶσων εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφήκεν εἰσελθεῖν τίνα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. 40 Ἐν δὲ τῷ σὺν αὐτῷ εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ ἕτερον ἄνθρωπον Ἰησοῦν ἀπεδέξατο αὐτὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ ὁ ὄχλος, ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες τὴν μητέρα. 52 ἔκλειον δὲ πάντες καὶ

ἐκόπτοντο αὐτήν. ὁ δὲ εἶπεν· Μὴ κλαίετε, καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' οὐ γὰρ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. **53** καὶ ἰδίαν εἰς πόλιν καλουμένην Βηθσαϊδά. **11** κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ. **54** αὐτὸς ἔδρακράθησας τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς ἐφώνησεν λέγων· Ἡ παῖς, ἔγειρε **55** καὶ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἰάτο. **12** Ἡ δὲ παραχρῆμα, καὶ διετάξεν αὐτῇ δοθῆναι ἡμέρα ἥρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ φαγεῖν. **56** καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

9 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν, **2** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενεῖς, **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδον μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον, μήτε ἄναδύο χιτῶνας ἔχειν. **4** καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. **5** καὶ ὅσοι ἄνμῃ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. **6** ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. **7** Ἦκουσεν δὲ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὰ γινόμενα πάντα, καὶ διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων ὅτι Ἰωάννης ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, **8** ὑπὸ τινων δὲ ὅτι Ἡλίας ἐφάνη, ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης τιστῶν ἀρχαίων ἀνέστη. **9** εἶπεν δὲ ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ ἐστὶν οὗτος περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐζητεῖ ἰδεῖν αὐτόν. **10** Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. **13** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ εἶπαν· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. **14** ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ὥσει ἄνα πεντήκοντα. **15** καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ κατέκλιναν ἅπαντας. **16** λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ἑκαστῷ ἰσθμῷ. **17** καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινος δώδεκα. **18** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ μόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπρωτήσθησαν αὐτοὺς λέγων· Τίνα με οἱ ὄχλοι λέγουσιν εἶναι; **19** οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. **20** εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. **21** Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας

αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ γέγειν τοῦτο, τοὺς συνεστῶτας αὐτῶ. **33** καὶ ἐγένετο **22** εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ εἶπεν Ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν Ἐπιστάτα, τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ σκηνᾷ τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωϋσεὶ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγεγρηθῆναι **23** Ἔλεγεν δὲ καὶ μίαν Ἥλιᾳ, μὴ εἰδῶς ὃ λέγει. **34** ταῦτα πρὸς πάντας. Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἔρχεσθαι, ἀρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω ἔπεσκίαζεν αὐτοὺς ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ 'καθ' ἡμέραν', καὶ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην. **35** καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. **24** ὅς γὰρ ἄνθ' ἔλη τὴν φωνὴν ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἔκλελεγμένος ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, αὐτοῦ ἀκούετε. **36** καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν οὗτος σῶσει αὐτήν. **25** τί γὰρ ὠφελεῖται φωνὴν ἐυρέθη Ἰησοῦς μόνος, καὶ αὐτοὶ ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς; **26** ὅς ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὦν ἐώρακαν. **37** Ἐγένετο γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς ἔδ' ἔξῃς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν λόγους, τοῦτον ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήνητησεν αὐτῶ ὄχλος ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ πολὺς. **38** καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀγίων ἐβόησεν λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου ἀγγέλων. **27** λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶν ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς τινες τῶν ἁγίων ἔστηκότων οὐ μὴ μοί ἐστιν, **39** καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει βασιλείαν τοῦ θεοῦ. **28** Ἐγένετο δὲ μετὰ αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ καὶ ἁποχωρεῖ ἀπ' αὐτοὺς λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτῶ αὐτοῦ συντριβὸν αὐτόν· **40** καὶ ἐδέθησαν τῶν ἁπαρὰ λαβῶν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. ἠδυνήθησαν. **41** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς **29** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. ὑμῶν; προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου. **42** ἔτι **30** καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῶ, δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ οἴτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἥλιᾳς, **31** οἱ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν ἐπετίμησεν ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἕξοδον δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, αὐτοῦ ἦν ἡμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἴασατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν **32** ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῶ ἦσαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. **43** ἐξεπλήσσοντο δὲ βεβαρημένοι ὑπὸν διαγρηγορήσαντες δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ. εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς

ἔποiei εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· 44 ἁυτοῦς 55 στραφεῖς δὲ ἐπετίμησεν ἁυτοῖς θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους 56 ἁκαίεπορευθήσαν εἰς ἕτεραν κώμην. 57 τούτους, ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει ἁκαίεπορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέν παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. 45 τις πρὸς αὐτόν· ἁκολουθήσω σοι ὅπου οἱ δὲ ἡγνῶουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν ἁἐάν᾽ἀπέρχῃ 58 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἰ παρακεκαλυμμένον ἀπ᾽ αὐτῶν ἵνα μὴ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ αἰσθωνται αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ αὐτόν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. 46 ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Εἰσηλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ 59 εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον· ἁκολουθεῖ μοι. ὁ τίς ἂν εἴη μεῖζων αὐτῶν. 47 ὁ δὲ εἶπεν· ἁκύριε ἐπίτρεψόν μοι ἁπελθόντι Ἰησοῦς ἁεἰδῶςτὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου. 60 εἶπεν αὐτῶν ἐπιλαβόμενος ἁπαιδίωνἔστησεν δὲ ἁαὐτῷ ἁΑφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς αὐτὸ παρ᾽ ἑαυτῷ, 48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἑαυτῶν νεκρούς, σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε Ὅς ἁἀνδέξῃται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 61 εἶπεν δὲ καὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται, καὶ ὃς ἕτερος· ἁκολουθήσω σοι, κύριε· πρῶτον ἁἀνέμὲ δέξῃται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν τὸν οἶκόν μου. 62 εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς· ὑπάρχων οὗτός ἔστινμέγας. 49 Ἀποκριθεὶς Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν ἁχεῖραἐπ᾽ ἄροτρον ἁδὲ Ἰωάννης εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἶδομέν καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστιν ἁτῆτινα ἁἐντῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

δαίμονια, καὶ ἁἐκωλύομεναὐτόν ὅτι οὐκ 10 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος ἀκολουθεῖ μεθ᾽ ἡμῶν. 50 εἶπεν δὲ πρὸς ἁκαίετέρους ἑβδομήκοντα ἁδύοκαὶ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε, ὃς γὰρ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο ἁδύοπρὸ οὐκ ἔστιν καθ᾽ ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν. προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ 51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τόπον οὗ ἡμέλλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. 2 τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήμψεως αὐτοῦ ἔλεγεν ἁδὲπρὸς αὐτοῦς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν αὐτοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἑργάτας ἐκβάλῃ εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. 3 ὑπάγετε· ἁἰδοῦἀποστελλῶ ὑμᾶς ὡς ἄρνas ἐν μέσῳ λύκων. 4 μῆβαστάζετε βαλλάντιον, μὴ πῆραν, ἁμὴ ὑποδήματα, καὶ μῆδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. 5 εἰς ἡν δ᾽ ἂν εἰσέλθητε οἰκίαν πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. 6 καὶ ἐὰν ἡἴ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαίσεται ἐπ᾽ αὐτόν ἡ εἰρήνη

ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἁδικήσῃ **20** πλὴν ἐν
 7 ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
 καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν, ἄξιος γὰρ ὁ ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα
 ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ μὴ μεταβαίνετε ὑμῶν ἑγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **21** Ἐν
 ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. **8** καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῶ πνεύματι
 εἰσέρχησθε καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τῶ ἀγίῳ καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι,
 τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, **9** καὶ θεραπεύετε πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι
 τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν,
 Ἥγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ,
10 εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέλθητε καὶ μὴ ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου.
 δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας **22** ἅπαντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου,
 αὐτῆς εἶπατε· **11** Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ
 κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν εἰς πατῆρ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς
 τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο καὶ ᾧ ἑάνβούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.
 γινώσκετε ὅτι ἡγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **23** Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ'
12 λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἰδίαν εἶπεν· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ
 ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. βλέποντες ἅ βλέπετε. **24** λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
13 Οὐαὶ σοι, Χοραζίν· οὐαὶ σοι, Βηθσαϊδᾶ· πολλοὶ προφητῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν
 ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἔγενήθησαν αἰδεῖν ἅ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ
 δυνάμεις αἰ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν ἀκούσαι ἅ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. **25**
 σάκκῳ καὶ σποδῶ ἑκαθήμενοι μετενόσαν. Καὶ ἰδοὺ νομικὸς τις ἀνέστη ἐκπειράζων
14 πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον αὐτὸν λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν
 ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. **15** καὶ σύ, αἰώνιον κληρονομίῃσω; (aiōnios g166) **26** ὁ δὲ
 Καφαρναοὺμ, ἢ μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;
 ἕως τοῦ ἄδου καταβιβασθήσῃ (Hadēs g86) πῶς ἀναγινώσκεις; **27** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ εἶπεν· Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου
 ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
 ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. **17** ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχυί σου καὶ
 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα ἑδύο μετὰ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον
 χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια σου ὡς σεαυτόν. **28** εἶπεν δὲ αὐτῶ· Ὁρθῶς
 ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. **18** ἀπεκρίθη· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. **29** Ὁ δὲ
 εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν θέλων ἑδικαιώσαι ἐαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν
 ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον; **30**
19 ἰδοὺ ἑδέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὑπολαβῶν ἑδέδωκε Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀνθρώπος
 πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ
 ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἔχθροῦ, καὶ καὶ λησταῖς περιέπεσον, οἱ καὶ ἐκδύσαντες

αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπήλθον **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ ἀφέντες ἡμίθανῃ **31** κατὰ συγκυρίαν δὲ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρήλθεν· **32** ὁμοίως δὲ καὶ Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς Ἐλευίτηςκατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. ἀντιπαρήλθεν. **33** Σαμαρίτης δὲ τις ὁδεύων **2** εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐπλαγχνίσθη, λέγετε· Πάτερ ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου **34** καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα ἐλθέτω ἡ βασιλεία ἔσου· **3** τὸν ἄρτον ἡμῶν αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιάσας τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· **4** δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. **35** αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ καὶ ἐπὶ τὴν ἀϋριονέκβαλὼν ἔδω δηνάρια εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· **5** Καὶ εἶπεν ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν Ἐπιμελήθητι πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον καὶ αὐτοῦ, καὶ ὃ τι ἂν προσδαπανήσης ἐγὼ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσουκτίου καὶ ἐν τῷ ἐπανερχεσθῆαι με ἀποδώσω σοι. **36** εἶπη αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, ἔτιςτούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι **6** ἐπειδὴ φίλος μουπαρεγένετο ἐξ ὁδοῦ γεγόνεναὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς; πρὸς με καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· **7** **37** ὁ δὲεἶπεν· Ὅ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. κάκεινος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπη· Μὴ μοι εἶπεν· δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ ποίει ὁμοίως. **38** Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· αὐτοὺςαὐτὸς εἰσηλθεν εἰς κώμην τινά· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. **8** λέγω γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ αὐτὸν **39** καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη εἶναι φίλον αὐτοῦ, διὰ γε τὴν ἀναίδειαν Μαριάμ ἢ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσωνχρήζει. **9** Κἀγὼ ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται **40** ἢ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν ὑμῖν ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· Κύριε, οὐ ἀνοιγῆσεται ὑμῖν· **10** πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κατέλειπενδιακονεῖν; εἰπέοῦν αὐτῇ ἵνα κροῦντι ἀνοιγῆσεται. **11** τίνα δὲ ἐξὑμῶν μοι συναντιλάβηται. **41** ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸςίχθύν, καὶἀντὶ αὐτῇ ὁ κύριος Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ ἐπιδώσει; **12** ἢ καὶ καὶ ἄθυραβάζηπερὶ πολλά, **42** ὀλίγων δὲ αἰτήσῃς, ἐπιδώσειαὐτῷ σκορπίον; **13** ἐστὶν χρεία ἢ ἐνός· Μαριάμ γὰρ τὴν ἀγαθὴν εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε μερίδα ἐξελέξατο ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, αὐτῆς πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. **14** Καὶ

ἦν ἐκβάλλων Ἰδαιμόνιον κωφόν· ἐγένετο χεῖρονα τῶν πρώτων. 27 Ἐγένετο δὲ δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξεληθόντος ἐλάλησεν ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι· 15 Ἐφωνήν γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβούλ Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· 28 αὐτὸς δὲ εἶπεν· δαιμόνια· 16 ἔτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον Ἰδαιμόνιου· οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον· ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ. 17 αὐτὸς δὲ τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες· 29 τῶν δὲ εἰδῶς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς· ὄχλων ἐπαθροισμένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα γενεᾶ αὐτῆ· γενεὰ πονηρὰ ἐστίν· σημεῖον ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. 18 εἰ ζῆτε καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, τὸ σημεῖον Ἰωάνη· 30 καθὼς γὰρ ἐγένετο πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι Ἰωάνη τοῖς Νινευίταις σημεῖον, οὕτως λέγετε ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλειν με τὰ ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ δαιμόνια. 19 εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ταύτῃ. 31 βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν κριταὶ ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ ἔσονται. 20 εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ Σολομώνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομώνος βασιλεία τοῦ θεοῦ. 21 ὅταν ὁ ἰσχυρὸς ᾧδε. 32 ἄνδρες Ἰδαιμόνιαι ἀναστήσονται καθωπλισμένοι φυλάσσει τὴν ἑαυτοῦ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστίν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ κατακρινουσὶν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς 22 ἐπὶ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελεθῶν τὸ κήρυγμα Ἰωάνη, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωάνη νίκησεν αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ᾧδε. 33 Ὁὐδεὶς λύχνον ἄψας εἰς κρύπτῃν ἐφ' ἧ ἐπεποιθεῖ, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ διαδίδωσιν. 23 ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ κατ' τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ φέγγος βλέπωσιν. 34 ὁ λύχνος τοῦ σώματός σκορπίζει. 24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐστίν ὁ ὀφθαλμὸς σου ὅταν ὀφθαλμὸς ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' σου ἀπλοῦς ἦ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ φωτεινὸν ἐστίν· ἐπὶ δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ τὸ μὴ εὐρίσκον λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν σῶμά σου σκοτεινόν. 35 σκόπει οὖν μὴ τὸ οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· 25 καὶ ἐλθὼν φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν. 36 εἰ οὖν τὸ εὐρίσκεισθε σαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον μέρος 26 τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει τι σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον ὡς ὅταν ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζη σε. 37 Ἐν δὲ ἐπτά, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ τῷ λαλήσαι ἔρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐκ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. 39 ταύτης, 51 ἄπο αἵματος Ἰβελ ἕως αἵματος εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἕξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἕσωθεν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. 52 ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. 40 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἕξωθεν καὶ τὸ κλειδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθατε ἕσωθεν ἐποίησεν; 41 πλὴν τὰ ἐνόντα δότε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. 53 ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἔστιν. 42 Ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχουν ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ καὶ ἀποστοματίζετε αὐτὸν περὶ πλειόνων, πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε 54 ἐνεδρεύοντες ἑαυτὸν θηρεῦσαι τι ἐκ τοῦ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα στόματος ἑαυτοῦ

Ἐδὲ εἰποι ἑστὶν ἀκάθαρτα μὴ παρῆναι 43 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. 44 οὐαὶ ἑμῖν ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἀνθρώποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἶδασιν. 45 Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. 46 ὁ δὲ εἶπεν· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. 47 οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. 48 ἄρα ἑμάρτυρές ἐστε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε 49 διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς αὐτούς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν 50 ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκκεχυμένον

12 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον· Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις, τῶν Φαρισαίων. 2 οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. 3 ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ ὃ πρὸς τὸ οὐδὲν ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων. 4 λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσώτερόν τι ποιῆσαι. 5 ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. (Geenna g1067) 6 οὐχὶ πέντε στρουθία ἑλωθῶνται ἀσασαρίων δύο; καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 7 ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμῆνται· μὴ φοβεῖσθε πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. 8 λέγω

δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐμοὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν. 22 Εἶπεν δὲ πρὸς ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ τοῦ μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇτί φάγητε, μηδὲ τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· 9 ὁ δὲ ἀρνησάμενός τῷ σώματιτί ἐνδύσησθε. 23 ἡ γὰρ ψυχὴ με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. 10 καὶ πᾶς τοῦ ἐνδύματος. 24 κατανοήσατε τοὺς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, κόρακας ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, ἀφεθήσεται αὐτῷ τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα οἷς οὐκ ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. 11 ὅταν καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσω μᾶλλον δὲ εἰσφέρουσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. 25 τίς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται ἐπὶ τὴν μεριμνήσητε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ ἡλικίαν αὐτοῦ προσθεῖναι πῆχυν 26 εἰ τί εἶπτε· 12 τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν. 13 Εἶπεν λοιπῶν μεριμνᾶτε; 27 κατανοήσατε τὰ κρίνα δὲ τίς ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ· Διδάσκαλε, εἶπέ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ κληρονομίαν. 14 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. 28 εἰ δὲ ἐν τίς με κατέστησεν κριτήν ἢ μεριστήν ἐφ' ἀγρῷ τὸν χόρτον ὄντα σήμερον καὶ αὔριον ὑμᾶς; 15 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶτε εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, ἀμφιέζει πόσω μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι. ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωῇ 29 καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε καὶ τί αὐτοῦ ἔστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ 16 πῖντε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε, 30 ταῦτα γὰρ εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς λέγων· πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἢ ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῆζετε τούτων. χώρα. 17 καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· 31 πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. 32 Μὴ φοβοῦ, καρπούς μου; 18 καὶ εἶπεν· Τοῦτο ποιήσω· τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. 33 οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὸν πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε σῖτον καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, 19 καὶ ἐρῶ ἐλεημοσύνην ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτῃς οὐκ πίε, εὐφραίνου. 20 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἐγγίζει οὐδὲ σὴς διαφθείρει· 34 ὅπου Ἄφρων ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου γὰρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἢ ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίμη καρδία ὑμῶν ἔσται. 35 Ἔστωσαν ὑμῶν ἔσται; 21 οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ αἰ ὁσφύες περιεζωσμένοι καὶ οἱ λύχνοι

καϊόμενοι, 36 καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις πολλὰς 48 ὁ δὲ μὴ γνοὺς ποιήσας δὲ προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν πότε ἄξια πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ἀναλύση ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος καὶ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' κρούσαντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῶ. 37 αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθῶν αἰτήσουσιν αὐτόν. 49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ὁ κύριος εὐρήσει γρηγοροῦντας ἀμὴν ἑπίτην γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη; λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ 50 βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς αὐτοὺς καὶ παρελθῶν διακονήσει αὐτοῖς. συνέχομαι ἕως ἄρα οὐτελεσθῆ. 51 δοκεῖτε 38 ἄν ἐν τῇ δευτέρᾳ ἄν ἐν τῇ τρίτῃ ὅτι εἰρήνην παρεγενόμενην δοῦναι ἐν τῇ φυλακῇ ἔλθη καὶ εὖρη οὕτως, μακάριοί γῃ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμόν. ἑισινέκεινοι. 39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ 52 ἔσσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν ἑνὶ ἡῷ οἰκοδεσπότης ποῖα ὥρα ὁ κλέπτης οἴκῳ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ ἔρχεται, οὐκ ἂν ἀφῆκεν ἑδιορυχθῆναι τὸν δύο ἐπὶ τρισίν, 53 διαμερισθῆσονται πατὴρ οἶκον αὐτοῦ. 40 καὶ ἑμειζίνεσθε ἕτοιμοι, ἐπιυῖω καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἑπὶ ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἑθυγατέρα καὶ θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα, ἔρχεται. 41 Εἶπεν ἑδὲ Πέτρος· Κύριε, πρὸς πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς καὶ νύμφη ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις ἡ καὶ ἐπὶ τὴν ἑπενθεράν 54 ἑλεγεν δὲ καὶ τοῖς πρὸς πάντας; 42 καὶ εἶπεν ὁ κύριος· Τίς ὄχλοις Ὅταν ἑδητενεφέλην ἀνατέλλουσαν ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸ οἰκονόμος, ἑὸ φρόνιμος, ἑπίδυσμῶν, εὐθέως λέγετε ἑὸτι Ὅμβρος ὄν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως 55 καὶ ὅταν αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; νότον πνεόντα, λέγετε ὅτι Καύσων ἔσται, 43 μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὄν ἐλθῶν καὶ γίνεται. 56 ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἶδατε δοκιμάζειν, 44 ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς τὸν ἑδὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐκ οἶδατε ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. 45 δοκιμάζειν; 57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ ἑὰν δὲ εἶπη ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ κρίνετε τὸ δίκαιον; 58 ὡς γὰρ ὑπάγεις αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι, μετὰ τοῦ ἀντιδικου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ ὄδῳ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, τὰς παιδίσκας, ἑσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μήποτε κατασύρη σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ μεθύσκεσθαι, 46 ἡξεί ὁ κύριος τοῦ δούλου κριτῆς σε ἑπαραδώσει τῷ πράκτορι, καὶ ὁ ἐκεῖνου ἐν ἡμέρᾳ ἡ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν πράκτωρ σε ἑβαλεῖεις φυλακὴν. 59 λέγω ὡρα ἡ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτόν σοι, οὐ μὴ ἐξέλθης ἐκεῖθεν ἕως ἑκαὶ τὸ καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων ἑσχατον λεπτόν ἀποδῶς.

θήσει. 47 ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ ἑτοιμάσας ἡποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται

13 Παρήσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὡν τὸ αἶμα Πιλάτος ἑμιξεν μετὰ

τῶν θυσιῶν αὐτῶν. 2 καὶ ἄποκριθεὶς εἶπεν τῷ ὄχλῳ ὅτι Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι δεῖ ἐργάζεσθαι ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. ἐγένοντο, ὅτι ταῦτα πεπόνθασιν; 3 οὐχί, 15 ἀπεκρίθη ἡ δεαυτῶ ὁ κύριος καὶ εἶπεν· λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε Ἰσραὴλ, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. 4 ἢ ἐκεῖνοι οὐ λύει τὸν βῶτον αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ οἱ δεκαοκτώ ἐφ' οὓς ἔπρην ὁ πύργος τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγῶν ποτιζεῖ; 16 ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν δοκεῖτε ὅτι αὐτοῖς ἀπολεῖται ἐγένοντο ἔδωκεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου ἡ κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ; 5 οὐχί, λέγω τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; 17 καὶ ταῦτα ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε πάντες λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἰσραηλῖται ἀπολεῖσθε. 6 Ἔλεγεν δὲ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ταύτην τὴν παραβολήν. Συκὴν εἶχεν τις ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπὲρ πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, αὐτοῦ. 18 Ἔλεγεν οὖν Τίτι ὁμοία ἐστὶν ἡ καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ εὗρεν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ τίτι ὁμοίωσεν αὐτήν; εὔρεν. 7 εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· 19 ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἰδοὺ τρία ἔτη ἄφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐκ εὗρεν· ἠύξησεν καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον καὶ τὰ ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκίνωσεν ἐν 8 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. 20 Καὶ πάλιν εἶπεν· Τίτι αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω ὁμοίωσεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; 21 ὁμοία περὶ αὐτήν καὶ βάλλω κόπρια· 9 κἂν μὲν ἐστὶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψε νείεις ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μέλλον— εἰ δὲ μήγε, ἀλεύρου σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. ἔκκοψεις αὐτήν. 10 Ἦν δὲ διδασκῶν ἐν 22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας μιᾶ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι. 11 διδασκῶν καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς καὶ ἰδοὺ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας Ἰεροσόλυμα 23 εἶπεν δὲ τις αὐτῷ· Κύριε, ἔτη δεκαοκτὼ καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. 12 αὐτοῦς 24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς ἰδῶν δὲ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν στενῆς θύρας ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυται τῆς ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύουσιν, ἀσθενείας σου, 13 καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ 25 ἄφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ τὰς χεῖρας καὶ παρακρήμα ἀνωρθώθη, ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἕξω καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν. 14 ἀποκριθεὶς ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες· δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Κύριε ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ σαββάτῳ ἑθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. 26

τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. 2 σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὕδρωπικός ἡμῶν ἐδίδαξας· 27 καὶ ἐρεῖ ἰλέγων ὡμί· ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 3 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ οὐκ οἶδαπόθεν ἐστὲ ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ, Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ πάντες ἔργαται ἀδικίας. 28 ἐκεῖ ἔσται ὁ Φαρισαίους λέγων· Ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ἑθεραπεῦσαι ἢ οὐ; 4 οἱ δὲ ἠσύχασαν. καὶ ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν καὶ ἀπέλυσεν. καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ 5 καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν· Τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. 29 βουὴ εἰς φρέαρ ἑπεσεῖται καὶ οὐκ εὐθέως καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀνασπάσει αὐτόν ἑνὴμέρα τοῦ σαββάτου; ἄπο βορᾶ καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται 6 καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι πρὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. 30 καὶ ἰδοὺ ταῦτα. 7 Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι. 31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς 8 Ὅρα προσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες Ὅταν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ αὐτῷ. Ἐξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. 32 καὶ εἶπεν ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ αὐτοῖς· Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι 9 καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτόν καλέσας ἐρεῖ ταύτη· Ἴδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις σοι· Δὸς τούτῳ τόπον, καὶ τότε ἄρξη μετὰ ἄποτελῶσήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. τελειοῦμαι. 33 πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ 10 ἀλλ' ὅταν κληθῆς πορευθεὶς ἀνάπεσε αὔριον καὶ τῇ ἐχομένη πορεύεσθαι, ὅτι εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω κεκληκῶς σε ἔρεῖ σοι· Φίλε, προσανάβηθι Ἱερουσαλήμ. 34 Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ, ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον ἢ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ ἑπάντων τῶν συνανακειμένων σοι. 11 ὅτι λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὁ αὐτὴν— ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναῖξαι τὰ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. 12 Ἐλεγεν τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς δὲ καὶ τῷ κεκληκῶτι αὐτόν· Ὅταν ποιῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους ἠελησάτε. 35 ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ τοὺς ὑμῶν λέγω· δεῖ ὑμῖν οὐ μὴ ἴδητέ με ἕως συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους, ἢ ἔξει ὅτε εἶπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος μήποτε καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσιν σε καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου. γένηται ἀνταπόδομά σοι. 13 ἀλλ' ὅταν

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτόν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ

ἄδοχον ποιῆς, κάλει πτωχοὺς, ἀναπεύρους, χωλοὺς, τυφλοὺς 14 καὶ μακάριος ἔσθι, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναι

σοι, ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἑαυτοῦ, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. 27 ἀναστάσει τῶν δικαίων. 15 Ἀκούσας δὲ ὁστικοῦ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦκαὶ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου αὐτῶ· Μακάριος ὁστις φάγεται ἄρτον ἐν μαθητῆς. 28 τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. 16 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶ· οἰκοδομησαὶ οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει ἄνθρωπος τις ἐπιποιεῖ δειπνον μέγα, καὶ τὴν δαπάνην, εἰ ἔχειεῖς ἀπαρτισμόν; ἐκάλεσεν πολλοὺς, 17 καὶ ἀπέστειλεν τὸν 29 ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν καὶ μὴ ισχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά θεωροῦντες ἄρξωνται αὐτῶ ἐμπαίζειν 30 ἔστιν 18 καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς ἄπαντες λέγοντες ὅτι Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῶ· Ἄγρὸν οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. 31 ἡγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθῶνιδεῖν ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος ἐτέρῳ βασιλεῖ αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. 19 συμβαλεῖν εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας καὶ ἕτερος εἶπεν· Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πρῶτον βουλευσεταιεὶ δυνατός ἐστιν ἐν πέντε καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· δέκα χιλιάσιν ὑπαντησεταιεὶ μετὰ εἴκοσι ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. 20 καὶ χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; 32 εἰ δὲ ἕτερος εἶπεν· Γυναῖκα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβεῖαν οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. 21 καὶ παραγενόμενος ἀποστειλάς ἐρωτῶ ἑτάρος εἰρήνην. 33 ὁ ἑταρὸς ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ οὕτως ὅτι πᾶς ἐξ ὑμῶν ὅς οὐκ ἀποτάσσεται ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν οὐ δύναται τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς εἶναί μου μαθητῆς. 34 Καλὸν οὖν τὸ πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἄλλας· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἄλλας μωρανθῇ, ἐν πτωχοὺς καὶ ἀναπεῖρους καὶ τυφλοὺς τίνι ἀρτυθήσεται; 35 οὔτε εἰς γῆν οὔτε καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. 22 καὶ εἶπεν ὁ εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὁ δὲ πέτασας, καὶ ἔτι αὐτό. ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω.

15 Ἦσαν δὲ αὐτῶ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. 2 καὶ διεγόγγυζον οἱ ἑταρῆες καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. 3 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων· 4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἄπολέσας ἕξ αὐτῶν ἐν οὐ καταλείπει τὰ ἐνεπήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὗρη αὐτό;

5 καὶ εὐρῶν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ
ἄυτοῦχαίρων, 6 καὶ ἔλθῶν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶ· Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν
συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, καὶ ἐνώπιόν σου, 19 Ἐπίκειμι ἄξιος
λέγων αὐτοῖς· Συγχαρήτε μοι ὅτι εὗρον τὸ κληθῆναι υἱὸς σου· ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν
πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. 7 λέγω ὑμῖν μισθίων σου. 20 καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς
ὅτι οὕτως χαρὰ ἔν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν
ἀμαρτωλῶ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ
ἐννέα δικαίους οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσιν καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν
μετανοίας. 8 Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν
δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ αὐτόν. 21 εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῶ· Πάτερ,
ἄπται λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου,
ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὐρανόθεν; 9 καὶ εὐροῦσα ἑπίκειμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου 22
ἑπίκειμι φίλας καὶ γείτονας λέγουσα· εἶπεν δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ·
Συγχαρήτε μοι ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἔραρον ἐξενέγκατεστολήν τὴν πρώτην καὶ
ἀπώλεσα. 10 οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν
χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας,
ἐνὶ ἀμαρτωλῶ μετανοοῦντι. 11 εἶπεν δὲ 23 καὶ ἑφέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν,
Ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱούς. 12 καὶ θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, 24 ὅτι
εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν,
δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας ἣν ἀπολωλὸς καὶ εὐρέθη. καὶ ἤρξαντο
ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. 13 καὶ μετ' εὐφραίνεσθαι. 25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ
οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν πάντα πρεσβύτερος ἐν ἀγρῶ καὶ ὡς ἐρχόμενος
νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν ἠγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ
μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν χορῶν, 26 καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν
αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. 14 δαπανήσαντος δὲ παίδων ἐπυθάνετο τί ἄνεϊ ταῦτα· 27 ὁ
αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυράκατὰ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἔχει,
τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν
ὑστερεῖσθαι. 15 καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.
ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ 28 ὠργίσθη δέκα καὶ οὐκ ἠθέλην εἰσελθεῖν.
ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει
βόσκειν χοίρους· 16 καὶ ἐπεθύμει γεμίσει αὐτόν. 29 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρί
τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν αὐτοῦ Ἴδου τὸσαῦτα ζητῶ δουλεύω σοι
ἡσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ
17 εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθῶν ἔφη Πόσοι μίσθιοι ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ
τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων, ἐγὼ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· 30 ὅτε δὲ ὁ
δὲ ἄλιμῳ ὧδε ἀπόλλυμαι· 18 ἀναστὰς υἱὸς σου οὗτος ὁ καταφαγὼν σου τὸν

βίον ἡμετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν σιτευτὸν μόσχον. **31** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· **32** εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν καὶ ἀπολωλὼς καὶ εὐρέθη.

16 Ἐλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **2** καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ ἄδύνηξι οἰκονομεῖν. **3** εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι. **4** ἔγνω τὴν ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἔκτῆς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν. **5** καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλητῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; **6** ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. **7** ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπεν· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν κόρους σίτου. λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. **8** καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. (αἰθῆ γ165) **9** καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ

τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπη δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. (αἰθῆ γ166) **10** Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστίν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. **11** εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεῦσει; **12** καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἕμερον τίς ὑμῖν πιστεῦσει; **13** οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ. **14** Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. **16** Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἄχρι Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. **17** Εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν. **18** Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει, καὶ ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει. **19** Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. **20** πτωχὸς δὲ τις ὀνόματι Λάζαρος ἐβέβητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἰλκωμένος. **21** καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχοντὰ ἔλκη αὐτοῦ. **22** ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ

ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδαλίση ἑτῶν τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ μικρῶν τούτων ἕνα. **3** προσέχετε ἑαυτοῖς. πλούσιος καὶ ἐτάφη. **23** καὶ ἐν τῷ ἄδῃ ἐὰν ἁμαρτηρὸς ἀδελφός σου ἐπιτίμησον ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ· **4** βασάνοις, ὅρα Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃς σὲ καὶ ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ ἑπρὸς σὲ λέγων· **24** καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν· Πάτερ Ἀβραάμ, Μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. **5** Καὶ εἶπαν οἱ ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ· Πρόσθετε ἡμῖν πίστιν. τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ **6** εἶπεν δὲ ὁ κύριος· Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. **25** εἶπεν δὲ Ἀβραάμ· ταύτῃ Ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἁπλάβες τὰ ἀγαθὰ θάλασση· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. **7** Τίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται σὺ δὲ ποιμαίνοντα, ὅς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὀδυνᾶσαι. **26** καὶ ἔνπᾳσι τούτοις μεταξὺ ἐρεῖ ἑαυτῷ· Εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσε, **8** ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἐτοιμάσον τί δειπνήσω ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως φάγω ὑμᾶς μὴ δύνωνται, ἡμῶν δὲ ἐκεῖθεν πρὸς καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ ἡμᾶς διαπερῶσιν. **27** εἶπεν δὲ Ἐρωτῶ ἑσε πίεσαι σύ; **9** μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ ὅτι οὗν, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα **10** οὕτως καὶ οἶκον τοῦ πατρός μου, **28** ἔχω γὰρ πέντε ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα ὑμῖν, λέγετε ὅτι Δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὅ μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν. **11** Καὶ τῆς βασάνου. **29** λέγει δὲ Ἀβραάμ· Ἐχουσι ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας ἀκουσάτωσαν καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ ἡμέσον Σαμαρείας αὐτῶν. **30** ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, καὶ Γαλιλαίας. **12** καὶ εἰσερχομένου ἀλλ' ἐὰν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοῦ εἰς τινὰ κώμην ἁπλήτησαν δέκα αὐτοὺς μετανοήσουσιν. **31** εἶπεν δὲ αὐτῷ· λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν, **13** Εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνὴν λέγοντες Ἰησοῦ ἀκούουσιν, οὐδ' ἐὰν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. **14** καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. **15** εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν, **16** καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ

17 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς ἑαυτοῦ Ἄνένδεκτόν ἐστιν τοῦ ἑτῶν τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν, πλὴν οὐαὶ δι' οὗ ἔρχεται· **2** λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ ἄλιθος μυλικὸς περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται

εὐχαριστῶν αὐτῶ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρίτης. ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
17 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὁὐχίοι ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά, καὶ
δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἔννεά ποῦ; ὁ ἔν ἀγρῶ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς
18 οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι τὰ ὀπίσω. 32 μνημονεύετε τῆς γυναικὸς
δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; Λῶτ. 33 ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
19 καὶ εἶπεν αὐτῶ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ περιποιήσασθαι ἀπολέσει αὐτήν, ὃς δ' ἂν
πίστις σου σέσωκέν σε. 20 Ἐπερωτηθεὶς ἀπολέσῃ ζωογονήσει αὐτήν. 34 λέγω ὑμῖν,
δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης
βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ μιᾶς, ὅεις παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος
εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ ἀφεθήσεται. 35 ἔσονται δύο ἀλήθουςαι
παρατηρήσεως, 21 οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἴδου ὧδε ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡμία παραλημφθήσεται ἡ δὲ
ἡ· Ἐκεῖ ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ἑτέρα ἀφεθήσεται 37 καὶ ἀποκριθέντες
ὑμῶν ἐστιν. 22 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς λέγουσιν αὐτῶ· Ποῦ, κύριε; ὁ δὲ εἶπεν
Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἄετοι
τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν ἐπισυναχθήσονται.

καὶ οὐκ ὄψεσθε. 23 καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἴδου
ἑκεῖ· Ἴδου ὧδε· μὴ ἀπέλθῃτε μηδὲ διώξητε.
24 ὡς περ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ
τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν
λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. 25 πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν
πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ
τῆς γενεᾶς ταύτης. 26 καὶ καθὼς ἐγένετο
ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· 27
ἦσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐγαμίζοντο ἄχρι
ἧς ἡμέρας εἰσηλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,
καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν
πάντας 28 ὁμοίως καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις Λῶτ· ἦσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον,
ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν· 29 ἦ
δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθεν Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων,
ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ
ἀπώλεσεν πάντας 30 κατὰ τὰ αὐτὰ
ἔσται ἡ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἀποκαλύπτεται. 31 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς

18 Ἐλεγεν ἡ δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ
δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι ἑαυτοῦσκαὶ
μὴ ἐγκακεῖν, 2 λέγων· Κριτὴς τις ἦν ἔν
τινι πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ
ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπόμενος. 3 χήρα δὲ
ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ ἦρχετο πρὸς
αὐτὸν λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ
ἀντιδίκου μου. 4 καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ
χρόνον, μετὰ ταῦτα δὲ εἶπεν ἐν ἑαυτῶ· Εἰ
καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι ὁὐδὲ ἄνθρωπον
ἐντρέπομαι, 5 διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον
τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα
μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με. 6
εἶπεν δὲ ὁ κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς
ἀδικίας λέγει· 7 ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ
τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν
βοώντων ἑαυτῶ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ
ἡ μακροθυμίᾳ ἐπ' αὐτοῖς; 8 λέγω ὑμῖν ὅτι
ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὐρήσει
τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; 9 Εἶπεν δὲ καὶ πρὸς

τινας τούς πεποηθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν ἀκούσας Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶ· Ἐτι ἔν σοι δίκαιοι καὶ ἐξουθενοῦντας τούς λοιπούς λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος τὴν παραβολὴν ταύτην· **10** Ἄνθρωποι δύο πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσευξασθαι, ὁ εἷς καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. **23** ὁ δὲ ἀκούσας Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. **11** ὁ ταῦτα περίλυπος ἔγενήθη ἦν γὰρ πλούσιος Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα σφόδρα. **24** Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν προσηύχετο· Ὁ θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς οὐκ εἰμι ὥσπεροὶ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσπορεύονται ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ **25** τελώνης· **12** νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, τρήματος βελόνης εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. **26** Εἶπαν τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἠθέλην οὐδὲ δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; τούς ὀφθαλμούς ἐπάραι εἰς τὸν οὐρανόν, **27** ὁ δὲ εἶπεν· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις ἀλλ' ἔτυπτετὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν. **28** Εἶπεν θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. **14** λέγω δὲ ὁ Πέτρος Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφέντες τὰ ἴδια ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν ἠκολουθησάμεν σοι. **29** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς οἶκον αὐτοῦ παρ' ἐκεῖνον ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστίν ὃς ἀφήκεν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἢ ἀδελφούς ἢ γονεῖς ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. **15** Προσέφερον δὲ ἢ τέκνα ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἄπτηται· **30** ὃς οὐχίμη ἀπολάβη πολλαπλασίονα ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπέτιμωναυτοῖς. **16** ὁ δὲ Ἰησοῦς προσεκαλέσατο αὐτὰ λέγων· Ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ **αἰθῆν g165, αἰθῆν g166** **31** Παραλαβὼν δὲ τούς δώδεκα κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστίν εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **17** ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ τελεσθήσεται πάντα ὃς ἀνμὴ δέξεται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. **18** Καὶ ἐπρωτότησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον **κληρονομίῳ; (αἰθῆν g166)** **19** εἶπεν δὲ γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαυχθήσεται καὶ ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπυσοθήσεται, **33** καὶ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. **34** καὶ ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. **20** τὰς ἐντολάς αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ οἶδας· Μὴ μοιχεύσης, Μὴ φονεύσης, Μὴ ῥήμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ κλέψης, Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τὸν οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. **35** Ἐγένετο δὲ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα **21** ὁ δὲ εἶπεν· ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ τυφλός Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητος μου **22** τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαίτων

36 ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι ἐπυνθάνετο ἄτις τούτο· 37 ἀπήγγειλαν δὲ καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· 10 ἦλθεν αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ 38 καὶ ἐβόησεν λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυίδ, σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 11 Ἀκουόντων δὲ ἐλέησόν με. 39 καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα ἱσιγήσῃ αὐτὸς δὲ πολλῶν μᾶλλον διατὰ τὸ ἐγγυῖν εἶναι Ἰερουσαλήμ αὐτὸν καὶ ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με. 40 σταθεῖς δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρήμα μέλλει ἢ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀναφαινεσθαι· 12 εἶπεν αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν οὖν· Ἄνθρωπός τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς αὐτόν· 41 Ἔτι σοὶ θέλεις ποιῆσω; ὁ δὲ εἶπεν· χῶραν μακρὰν λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. 42 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὑποστρέψαι. 13 καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσασθε ἐν ᾧ ἔρχομαι. 14 οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσησαν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους καὶ εἶπεν οἷς ἑδωκεῖτο ἀργύριον, ἵνα τούτους ἔδωκεν αὐτοῖς ἀργύριον, ἵνα ἔγνοιεν· 16 διεπραγματεύσαντο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· Κύριε, ἢ μνᾶ σου ἔδεκα προσηργάσατο μνᾶς. 17 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὐγε ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. 18 καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων· Ἡ μνᾶ σου, κύριε, ἐποίησεν πέντε μνᾶς. 19 εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ ἐπάνω γίνου πέντε πόλεων. 20 καὶ ὁ ἄλλος ἦλθεν λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἢ μνᾶ σου ἦν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· 21 ἐφοβούμην γὰρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ, αἴρεις ὁ οὐκ ἔθηκας καὶ θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας. 22 Ἄλλος αὐτῷ· Ἐκ τοῦ στόματός σου κρίνω σε, πονηρὲ δοῦλε· ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶμι, αἴρων ὁ οὐκ ἔθηκα καὶ

19 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχώ. 2 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι ἑκαλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης καὶ ἑκατόν πλουσίος· 3 καὶ ἐζήτησε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. 4 καὶ προδραμὼν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμελλεν διέρχεσθαι. 5 καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι, σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. 6 καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. 7 καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι Παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσηλθεν καταλῦσαι. 8 σταθεῖς δὲ Ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον· Ἰδοὺ τὰ ἑμίσιά μου τῶν ὑπαρχόντων, κύριε, τοῖς πτωχοῖς δίδωμι, καὶ εἴ τι νῦν τι ἐσυκοφάντησα ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. 9 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι Σήμερον

θερίζων ὁ οὐκ ἔσπειρα; **23** καὶ διὰ τί οὐκ **38** λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἔδωκας ἴσως μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν; ἡ βασιλευδὲν ὀνόματι κυρίου· ἐν οὐρανῷ κἀγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν αὐτὸ ἔπραξα. εἰρήνην καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. **39** καὶ τινες **24** καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν αὐτοῦ τὴν μνᾶν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς ἔχοντι— **25** καὶ εἶπαν αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μαθηταῖς σου. **40** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν μνᾶς— **26** λέγων ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν οὗτοι ἰστωπήσουσιν δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὁ οἶ λίθοι ἰκράξουσιν **41** Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἔχει ἰσθῆσαι. **27** πλὴν τοὺς ἐχθροὺς μου ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν **42** τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι λέγων ὅτι εἰ ἔγνων ἔν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρήνην νῦν δὲ ἐκρύβη αὐτοὺς ἔμπροσθέν μου. **28** Καὶ εἰπὼν ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. **43** ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς ἐπὶ σὲ καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ ἐχθροὶ σου Ἱεροσόλυμα. **29** Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσίν σε καὶ εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος συνέξουσίν σε πάντοθεν, **44** καὶ ἐδαφιοῦσίν τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ τῶν μαθητῶν **30** λέγων Ἔπαγετε εἰς τὴν ἀφήσουσιν λίθον ἐπὶ λίθον ἐν σοί, ἀνθ' ἧς κατέναντι κώμην, ἐν ἣ ἰσπορευόμενοι ὧν οὐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς σου. **45** Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο πῶποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, καὶ κλύσαντες ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας **46** λέγων αὐτὸν ἀγάγετε. **31** καὶ ἐὰν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ αὐτοῖς· Γέγραπται· Καὶ ἔσται ὁ οἶκός μου Διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε ὅτι Ὁ κύριος οἶκος προσευχῆς ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. **32** ἀπελθόντες δὲ οἱ σπήλαιον ληστῶν. **47** Καὶ ἦν διδάσκων τὸ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ **33** λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπαν οἱ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, **48** καὶ οὐχ' εὐρίσκοντὸ πῶλον; **34** οἱ δὲ εἶπαν ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ τί ποιήσωσιν, ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

Ἰησοῦν, καὶ ἐπὶ ἰψαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν· **36** πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώννουσιν τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. **37** ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τὴν καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ τῶν πασῶν ἔιδον δυνάμεων,

20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, **2** καὶ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτόν· Εἶπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστὶν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; **3** ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν

πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς ἑκάωλόγον, Μὴ γένοιτο. 17 ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς
 καὶ εἶπατέ μοι 4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου εἶπεν· Τί οὖν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο·
 ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; 5 οἱ δὲ Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 συνελόγισαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;
 Ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διὰ τί 18 πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ’ ἐκεῖνον τὸν λίθον
 οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; 6 ἂν δὲ εἴπωμεν· συνθλασθήσεται ἐφ’ ὃν δ’ ἂν πέσῃ, λικμήσει
 Ἐξ ἀνθρώπων, ὁ λαὸς ἅπας καταλιθάσει αὐτόν. 19 καὶ ἐζήτησαν οἱ ἑρασταὶ καὶ
 ἡμᾶς, πεπεισμένος γὰρ ἐστὶν Ἰωάννην οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ’ αὐτόν τὰς χεῖρας
 προφήτην εἶναι 7 καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν,
 εἰδέναι πόθεν. 8 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τὴν
 αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ παραβολῇ ταύτην. 20 Καὶ παρατηρήσαντες
 ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. 9 Ἦρξατο δὲ πρὸς ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους ὑποκρινομένους
 τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται
 Ἐάνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ αὐτοῦ λόγου, ὥστε παραδοῦναι αὐτόν τῇ
 ἐξέδετο αὐτόν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. 21 καὶ
 χρόνου ἰκανούς. 10 Ἐκαίκαρῳ ἀπέστειλεν ἐπηρώτησαν αὐτόν λέγοντες· Διδάσκαλε,
 πρὸς τοὺς γεωροὺς δούλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις
 καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος ἴσως οἱ καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ’ ἐπ’
 δὲ γεωργοὶ ἐξαπέστειλαν αὐτόν δείραντες ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις 22
 κενόν. 11 καὶ προσέθετο ἕτερον πέμψαι ἔξεστιν ἡμᾶς Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ;
 δούλον· οἱ δὲ κάκεινον δείραντες καὶ 23 κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν
 ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. 12 εἶπεν πρὸς αὐτούς 24 Δεῖξατέ μοι
 καὶ προσέθετο τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν;
 καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. Ἐποκρινθέντες δὲ εἶπαν· Καίσαρος. 25 ὁ
 13 εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τοῖνον ἀπόδοτε·
 Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ
 ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσονται. 14 θεῷ. 26 καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι
 ἰδόντες δὲ αὐτόν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο τὸ τυῖνός τοῦ ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ
 πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ
 κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἐσίγησιν. 27 Προσελθόντες δὲ τινες τῶν
 ἡμῶν γένηται ἢ κληρονομία· 15 καὶ Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν
 ἐκβαλόντες αὐτόν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτόν 28 λέγοντες·
 ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἂν
 τοῦ ἀμπελῶνος; 16 ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ
 τοὺς γεωροὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν οὗτος ἄτεκνος ἢ ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ εἶπαν· τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ

ἀδελφῶ αὐτοῦ. **29** ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος· **30** καὶ ὁ δεύτερος **31** καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐ κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον· **32** ὕστερον καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. **33** ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. **34** Καί εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται (αιῶν g165) **35** οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται (αιῶν g165) **36** οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, ἰσαγγελοὶ γὰρ εἰσιν καὶ υἱοὶ εἰσιν θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες. **37** ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάρου, ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ· καὶ θεὸν Ἰσαὰκ· καὶ θεὸν Ἰακώβ· **38** θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων, πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. **39** ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας· **40** οὐκ ἐτί γὰρ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν. **41** Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν εἶναι Δαυὶδ υἱόν; **42** αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου **43** ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **44** Δαυὶδ οὖν αὐτὸν κύριον καλεῖ, καὶ πῶς αὐτοῦ υἱός ἐστιν; **45** Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς **46** Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς

δείπνοις, **47** οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν κληρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήμψονται περισσώτερον κρίμα.

21 Ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν πλουσίους. **2** εἶδεν δὲ τῖνα χίρην πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ· λεπτὰ δύο, **3** καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χίρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· **4** πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς πάντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν. **5** Καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται εἶπεν· **6** Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ οὐ καταλυθήσεται. **7** Ἐπρωτότησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; **8** ὁ δὲ εἶπεν· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· Ἐγὼ εἰμι καὶ Ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. **9** ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. **10** τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, **11** σεισμοὶ τε μέγαλοι καὶ κατὰ τόπους ἄλιμοι καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μέγαλα ἔσται. **12** Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· **13**

ἄποβήσεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον. **14** Ἐθέτεον μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. **28** Ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε ἀπολογηθῆναι, **15** ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι καὶ σοφίαν ἧ οὐ δυνήσονται ἀντιστῆναι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. **29** Καὶ εἶπεν ἡ ἀντειπεῖν ἅπαντες οἱ ἀντικείμενοι παραβολὴν αὐτοῖς Ἰδετε τὴν συκὴν καὶ ὑμῖν. **16** παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ πάντα τὰ δένδρα. **30** ὅταν προβάλωσιν ἡδῆ, γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν βλέποντες ἄφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἡδῆ καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. **31** οὕτως καὶ ὑμεῖς, **17** καὶ ἔσσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε διὰ τὸ ὄνομά μου. **18** καὶ θριξέκ τῆς ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. **32** κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. **19** ἐν ἀμῆν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ τῆ ὑπομονῆ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα γένηται. **33** ὑμῶν. **20** Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλομένην ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ ὑπὸ στρατοπέδων Ἱερουσαλὴμ, τότε γνώτε δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται. **34** ὅτι ἠγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. **21** τότε Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρεῖτωσαν, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῆ ἔφ' καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν ὑμᾶς αἰφνίδιος ἡ ἡμέρα ἐκείνη. **35** ὡς εἰς αὐτήν, **22** ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως παγίς ἐπεισελεύσεται γὰρ ἐπὶ πάντας τοὺς αὐταῖ εἰσὶν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. γεγραμμένα. **23** οὐαίταις ἐν γαστρὶ ἐχούσαις **36** ἀγρυπνεῖτε δὲ παντὶ καιρῷ δεόμενοι καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἵνα κἀκισχύσητε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα ἡμέραις ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι τῆς γῆς καὶ ὄρη τῶ λαῷ τούτῳ, **24** ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. **37** Ἦν καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρης καὶ δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη πάντα, νύκτας ἐξερχόμενος ἠυλίζετο εἰς τὸ ὄρος καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν. **38** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐθνῶν, ἄχρι τοῦ πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν. ὠρθριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν **25** Καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ αὐτοῦ.

καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ **22** Ἦγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἢ λεγομένη Πάσχα. **2** καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. **3** Εἰσῆλθεν δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. **4** καὶ

ἀπελθὼν συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. 20 ἄκαὶ τὸ ποτήριον καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς ἄυτοῖς παραδῶ ὡσαύτως᾽ μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων· Τοῦτο αὐτόν. 5 καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ τὸ ποτήριον ἢ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι ἀργύριον δοῦναι. 6 καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον]. 21 ἐζήτηει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτόν πλην ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με ἄτερ ὄχλου αὐτοῖς. 7 Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα μετ᾽ ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· 22 ὅτι ὁ υἱὸς τῶν ἀζύμων, ἧῖδεῖ θύεσθαι τὸ πάσχα· μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἄκατὰ τὸ ὠρισμένον 8 καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην πορεύεται, πλην οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ εἰπὼν· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ δι᾽ οὗ παραδίδοται. 23 καὶ αὐτοὶ ἦρξαντο πάσχα ἵνα φάγωμεν. 9 οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν 10 ὁ δὲ εἶπεν ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. 24 αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μεῖζων. 25 ὁ ὕδατος βασιτάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνῶν τὴν οἰκίαν ἑἰς ἦν εἰσπορεύεται. 11 καὶ κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας· Λέγει αὐτῶν εὐεργεταὶ καλοῦνται. 26 ὑμεῖς δὲ οὐχ σοὶ ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἔστιν τὸ κατάλυμα οὕτως, ἀλλ᾽ ὁ μεῖζων ἐν ὑμῖν ἑγίνεσθῶς ὁ ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν φάγω; 12 κάκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγκαιον 27 τίς γὰρ μεῖζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. 13 διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ ἑν ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς ἑεῖρηκται αὐτοῖς, μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν. 28 Ὑμεῖς καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. 14 Καὶ ὅτε ἐγένετο δὲ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ᾽ ἐμοῦ ἐν ἡ ὥρα, ἀνέπεσαν καὶ ὀιάποστολοι σὺν τοῖς πειρασμοῖς μου· 29 κάγῳ διατίθεμαι αὐτῷ. 15 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ᾽ βασιλείαν, 30 ἵνα ἔσθητεκαὶ πίνητε ἐπὶ ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· 16 λέγω γὰρ ὑμῖν τῆς τραπέζης μου ἑν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ ὅτι οὐ μὴ φάγω ἄυτὸ ἕως ὅτου πληρωθῆ ἑκαθήσεσθε ἐπὶ θρόνων ἑτάς δώδεκα φυλάς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. 17 καὶ δεξάμενος κρίνοντες τοῦ Ἰσραὴλ. 31 Ὑμῶν Σίμων, ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν· Λάβετε τοῦτο ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι καὶ διαμερίσατε ἑἰς ἑαυτούς· 18 λέγω ὡς τὸν σῖτον· 32 ἐγὼ δὲ ἑδεήθηην περὶ σοῦ γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ ἑνῶν ἀπὸ ἵνα μὴ ἐκλίπη ἢ πίστις σου· καὶ σὺ ποτε τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτι ἑπιστρέψας ἑστήρισοντοὺς ἀδελφούς σου· βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. 19 καὶ λαβὼν 33 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἑτοιμός ἄρτον εὐχαριστήσας ἑκλασεν καὶ ἕδωκεν εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον αὐτοῖς λέγων· Τοῦτό ἑστιν τὸ σῶμά μου ἑτὸ πορεύεσθαι. 34 ὁ δὲ εἶπεν· Λέγω σοι, Πέτρε, ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς οὐ ἑφωνήσεισήμερον ἀλέκτωρ ἕξωστρίς ἑμε

ἀπαρνήση εἰδέναι. **35** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπαν Κύριε, ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου καὶ πήρας εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ; **50** καὶ ἐπάταξεν καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήσατε; οἱ εἷς τις ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως τὸν δοῦλον δὲ εἶπαν· Οὐθενός. **36** εἶπεν ἑδὲ αὐτοῖς· Ἀλλὰ καὶ ἀφεῖλεν τὸ οὗς αὐτοῦ τὸ δεξιόν. **51** νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, ὁμοίως ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐατε ἕως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων ἑπωλησάτω τούτου· καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίουιάσατο ἰμάτιον αὐτοῦ καὶ ἄγορασάτω μάχαιραν. **37** αὐτόν. **52** εἶπεν ἑδὲ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ παραγενομένους ἐπὶ αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ μετὰ ἀνόμων στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Ὡς ἐπὶ ληστήν ἑξήλθατε μετὰ μαχαίρων **38** οἱ δὲ εἶπαν· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε καὶ ξύλων; **53** καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ἑδὲ οὗ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστιν. **39** Καὶ ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα καὶ ἡ τῶν ἑλαιῶν ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἐξουσία τοῦ σκότους. **54** Συλλαβόντες δὲ ἑμαθηταί **40** γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν οἰκίαν εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει εἰς πειρασμόν. **41** καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη μακρόθεν. **55** ἑπριαψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεὶς τὰ τῆς ἀύλης καὶ συγκαθισάντων ἐκάθητο ὁ γόνατα προσήχετο **42** λέγων· Πάτερ, εἰ Πέτρος ἑμέσος αὐτῶν. **56** ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν βούλει ἑπαρένεγκε· τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν· Καὶ οὗτος σὺν ἑγινέσθω **43** ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἑαπ' αὐτῷ ἦν· **57** ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· Οὐκ οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. **44** καὶ γενόμενος οἶδα αὐτόν, γύναι·. **58** καὶ μετὰ βραχὺ ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσήχετο· καὶ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν ἐγένετο· ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι εἰ· ὁ δὲ Πέτρος ἔφη· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν·. **45** καὶ **59** καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἐλθὼν πρὸς τις διίσχυρίζετο λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ τοὺς μαθητὰς εὗρεν ἑκοιμωμένους αὐτοὺς οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν, καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἀπὸ τῆς λύπης, **46** καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί ἐστίν· **60** εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ παραχρῆμα ἔτι μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. **47** ἑταῖοῦ λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. **61** λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ, Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ καὶ ἠγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλησάσαι αὐτόν. **48** κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα Ἰησοῦς δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν φωνῆσαι ἑσήμερον ἀπαρνήση με τρίς. **62** υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδω; **49** ἰδόντες καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς. **63** Καὶ

οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες ἑαυτὸν ἐνέπειζον τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν ἀνέπεμψεν αὐτῷ δέροντες, **64** καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν πρὸς Ἡρώδη, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν ἑαυτὸν ἐπηρώτων λέγοντες Προφήτευσον, Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε; **65** καὶ ἕτερα πολλὰ **8** ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. **66** Καὶ ὡς λίαν, ἦν γὰρ ἕξ ἰκανῶν χρόνων θέλων ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον ἰδεῖν αὐτὸν διὰ τὸ ἄκούειν περὶ αὐτοῦ, τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ καὶ ἠλιζὲν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ συνέδριον αὐτῶν, γινόμενον. **9** ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις **67** λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὸν ἡμῖν. ἰκανοῖς αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἶπω οὐ μὴ **10** εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πιστεύσητε· **68** ἐὰν ἑδέξωμαι, οὐ μὴ γραμματεῖς εὐτόμως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἑαυτοῦ ἀποκριθῆτε **69** ἀπὸ τοῦ νῦν ἑδέξεται ὁ υἱὸς **11** ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ἑκαὶ Ἡρώδης τοῦ ἀνθρώπου καθημέρος ἐκ δεξιῶν τῆς σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας δυνάμει τοῦ θεοῦ. **70** εἶπαν δὲ πάντες· Σὺ ἑπιβαλὼν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψεν οὐκ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. **12** ἐγένοντο δὲ φίλοι ἕφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμι. **71** οἱ δὲ ὅ τε Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλάτος ἐν αὐτῇ τῇ εἶπαν· Τί ἔτι ἔχομεν μαρτυρίας χρεῖαν; ἡμέρα μετ' ἀλλήλων· προὔπηρχον γὰρ αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος ἐν ἕθρα ὄντες πρὸς αὐτούς **13** Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν **14** εἶπεν πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας ἑοθενεῦρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. **15** ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης, ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ· **16** παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἑαυτοῦ **18** ἑαυτοῦ ἀπολύσω **18** ἑαυτοῦ ἀνέκραγον δὲ παμπληθεὶ λέγοντες· Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· **19** ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον ἑβληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ. **20** πάλιν ἑδεὸ Πιλάτος ἑπροσεφώνησεν, θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν. **21** οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες· Σταύρου σταύρου αὐτόν. **22** ὁ δὲ τρίτον

23 Καὶ ἀναστὰν ἑαυτὸν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἑγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. **2** ἑρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες· Τοῦτον εὐραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἑμῶν καὶ κωλύοντα ἑφόρους Καίσαρι διδόναι καὶ λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι. **3** ὁ δὲ Πιλάτος ἑἠρώτησεν αὐτὸν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἕφη· Σὺ λέγεις. **4** ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. **5** οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι ἑΑνασεῖι τὸν λαὸν διδάσκων κατ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε. **6** Πιλάτος δὲ ἑακούσας ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστιν, **7** καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ

εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστός οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν τοῦ θεοῦ, ὁ ἐκλεκτός. **36** Ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. **23** οἱ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι ὄξος προσφέροντες αὐτῷ **37** καὶ λέγοντες αὐτὸν σταυρωθῆναι, καὶ κατίσχυον αἰεῖ. Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον φωναὶ αὐτῶν **24** καὶ Πιλάτος ἐπέκρινεν σεαυτόν. **38** ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν. **25** ἀπέλυσεν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων οὗτος **39** δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων εἰς φυλακὴν ὃν ἤτοῦντο, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐβλασφήμει αὐτόν λέγων Ὁυχισὺ εἶ ὁ παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν. **26** Καὶ ὡς χριστός; σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. **40** ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνά ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ τινα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ ἔφη· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν φέρειν αὐτῷ κρίματι εἶ; **41** καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ὀπίσθεν τοῦ Ἰησοῦ. **27** Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν. **42** καὶ αἰεκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. **28** ἔλεγεν Ἰησοῦς, μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **43** καὶ εἶπεν αὐτῷ θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' Ἀμήν· σοὶ λέγω σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τῷ παραδείσῳ. **44** Καὶ ἦν ἡδῆ ὥρα τέκνα ὑμῶν, **29** ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι ἔκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἐν αἷς ἐροῦσιν Μακάριαι αἰστεῖραι καὶ αἰεῖ ἕως ὥρας ἐνάτης **45** τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος, κοιλία αἰεὶ οὐκ ἐγέννησαν καὶ μαστοὶ οἱ ἐσχίσθη δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. οὐκ ἔθρεψαν **30** τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς **46** καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς ὄρεσιν· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς· εἶπεν· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ Καλύψατε ἡμᾶς **31** ὅτι εἰ ἐν τῷ ὄνυγρῷ ξύλῳ πνευμά μου. τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; **32** **47** Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ γενόμενον Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι κακούργοι δύο σὺν ἐδόξαζεντὸν θεὸν λέγων· Ὁντως ὁ αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. **33** καὶ ὅτε ἦλθον ἐπὶ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. **48** καὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν καὶ τοὺς κακούργους, τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωρήσαντες τὰ ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. **34** ὁ γενόμενα, τύπτοντες τὰ στήθη ὑπέστρεφον. δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ **49** εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ γὰρ οἶδαςιν τί ποιοῦσιν· διαμεριζόμενοι δὲ αὐτῷ μακρόθεν καὶ γυναῖκες αἰετὰ ἰμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλήρους **35** καὶ συνακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ ὀρώσαι ταῦτα. **50** Καὶ ἰδοὺ ἀνήρόνοματι καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες Ἄλλους ἔσωσεν, Ἰωσήφ βουλευτῆς ὑπάρχων, ἀνήρ

ἀγαθὸς καὶ δίκαιος— 51 οὗτος οὐκ ἦν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει Μαρία ἡ Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αὐτῶν— ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. 11 Ἰουδαίων, ὃς ἔπροσεδέχετο τὴν βασιλείαν καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τοῦ θεοῦ, 52 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἠπίστουσαν αὐταῖς. ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, 53 καὶ 12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ ἑκαθελὼν ἐνέτιλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ οὐδὲ οὐκ ἔθονια μόνα· καὶ ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν ἦν ὁ οὐδείς οὕτω κείμενος. 54 καὶ ἡμέρα ἦν θαυμαζῶν τὸ γεγονός 13 Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ ἑκείνων, καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν. 55 αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευόμενοι κατακολουθήσασαι δὲ αἰγυναῖκες, αἵτινες εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἦσαν συνεληλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαοῦς, αὐτῶν, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς 14 καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, 56 ὑποστρέψασαι δὲ περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμίλειν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς Ἰησοῦς ἐγγίσας

24 τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου συνεπορεύετο αὐτοῖς, 16 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. 17 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὐς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν σκυθρωποί. 18 ἀποκριθεὶς δὲ εἰς ὄνοματι Κλεοπάς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; 19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, 20 ὅπως τε παρέδωκεν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 21 ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσιν τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγειαφ' οὐ ταῦτα ἐγένετο. 22 ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν

βαθείως ἐπὶ τὸ μνημα ἦλθον φέρουσαι ἅ ἠτοίμασαν ἄρώματα 2 εὔρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, 3 εἰσελθοῦσαι δὲ οὐχ εὔρον τὸ σῶμα 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἑσθητὶ ἀστραπτούσῃ. 5 ἐμφοβῶν δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν εἶπαν πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; 6 ὁ οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἠγέρθη. ἡ μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, 7 λέγων ἡμῖν ὅτι ὁ ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. 8 καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, 9 καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. 10 ἦσαν

ἐξέστησαν ἡμᾶς, γινόμενα ἰσχυροὶ ἐπὶ τὸ μέσω ἑαυτῶν 37 πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι
 μνημεῖον 23 καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ γινόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. 38
 ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ,
 ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. 24 καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν
 καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ ἑστῆ καρδία ὑμῶν; 39 ἴδετε τὰς χεῖράς μου
 μνημεῖον, καὶ εὖρον οὕτως καθὼς ἑστῆ καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτός·
 γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. 25 ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα
 καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ ὁστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε
 καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ ἔχοντα. 40 [καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν
 πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται· 26 οὐχὶ αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.] 41
 ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν ἕτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς
 εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; 27 καὶ ἀρξάμενος καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετέ τι
 ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν βρώσιμον ἐνθάδε; 42 οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ
 προφητῶν ἑπισημασμένων αὐτοῖς ἐν πάσαις ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος 43 καὶ λαβῶν ἐνώπιον
 ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ 28 καὶ ἠγγισαν αὐτῶν ἔφαγεν. 44 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς·
 εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς οὕτοι οἱ λόγοι ἑμοῦς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
 ἑπισημασμένων πορρώτερον πορεύεσθαι. 29 ἕτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα
 καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως
 μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν καὶ ἑπισημασμένοι καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.
 κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσηλθεν τοῦ 45 τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ
 μεῖναι σὺν αὐτοῖς. 30 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συνιέναι τὰς γραφάς, 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς
 κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβῶν ὅτι οὕτως ἑπισημασμένοι τὸν χριστὸν
 τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπέδιδου καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
 αὐτοῖς· 31 αὐτῶν δὲ διηνοιχθήσαν οἱ 47 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
 ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς μετάνοιαν ἑστῆ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα
 ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. 32 καὶ εἶπαν τὰ ἔθνη— ἑπισημασμένοι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ
 πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν 48 ὑμεῖς ἑπισημασμένοι τούτων. 49 καὶ
 καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ἰδοὺ ἐγὼ ἑπισημασμένη ἐπαγγελίαν
 ὀδοῦ, ἑστῆ διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; 33 καὶ τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ
 ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς καθίσαι ἐν τῇ ἑπισημασμένη ἐνδύσηθε
 Ἱερουσαλήμ, καὶ εὖρον ἑπισημασμένους τοὺς ἐξ ὑψους δύναμιν. 50 Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς
 ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, 34 λέγοντας ὅτι ἑστῆ πρὸς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας
 ὄντως ἠγέρθη ὁ κύριος καὶ ὤφθη Σίμωνι. αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. 51 καὶ ἐγένετο
 35 καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὀδοῦ καὶ ὡς ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ'
 ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. 36 αὐτῶν [καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν].
 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων ἑπισημασμένη ἐν 52 καὶ αὐτοὶ [προσκυνήσαντες αὐτόν]

ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς
μεγάλης, 53 καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν τῷ
ἱερῷ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν

Κατα Ιωαννην

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. **2** οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. **3** πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν. ὃ γέγονεν **4** ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. **5** καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. **6** Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. **7** οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. **8** οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. **9** ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. **10** Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. **11** εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. **12** ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, **13** οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. **14** Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. **15** (Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων. Οὗτος ἦν ὃν εἶπον. Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὃτι πρῶτός μου ἦν.) **16** ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. **17** ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ

χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. **18** θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. **19** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου ὅτε ἤγάπετε ἰλιανοὶ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; **20** καὶ ὠμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο, καὶ ὠμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ χριστός. **21** καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; ἄνθρωπος εἶ; καὶ λέγει· Οὐκ εἰμὶ. Ὁ προφήτης εἶ σὺ; καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ. **22** εἶπαν οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; **23** ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. **24** Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. **25** καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπαν αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστός; οὐδὲ Ἡλίας οὐδὲ ὁ προφήτης; **26** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν ἔστηκεν ὃς οὐκ οἶδατε, **27** ὃ ὀπίσω μου ἐρχόμενος οὐκ εἶπα· οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. **28** ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων. **29** Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. **30** οὗτος ἐστὶν ὃν ἔλεγε· Ἐγὼ εἶπον· Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. **31** καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων. **32** καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα

καταβαῖνον ἄνω περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· **33** καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἀπὸ Ναζαρέτ. **46** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα ἔκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός αὐτῷ ὁ Φίλιππος· Ἐρχου καὶ ἴδε. **47** εἶδεν ἔστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἀγίῳ· **34** καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς ὁ ἑκλεκτός τοῦ θεοῦ. **35** Τῆ ἑπαύριον πάλιν Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν. **48** εἰσὶτήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; αὐτοῦ δύο, **36** καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ περιπατοῦντι λέγει· Ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ θεοῦ. **37** καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ εἶδόν σε. **49** ἀπεκρίθη αὐτῷ Ναθαναὴλ· λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ **38** στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος τοῦ Ἰσραὴλ. **50** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῦς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς· Τί αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι ὅτι εἶδόν σε ὑποκάτω ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Ῥαββί (ὃ λέγεται τῆς συκῆς πιστεύεις; μεῖζω τούτων ὄψη ἡμεθερμηνεῦμεν Διδάσκαλε), ποῦ μένεις; **51** καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν **39** λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ ὄψεσθε. ἦλθαν ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγόμενον καὶ τοὺς οὐρανὸν καὶ εἶδαν ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. δεκάτη. **40** ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος **2** Καὶ τῆ ἡμέρᾳ τῆ τρίτῃ γάμος ἐγένετο Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· **2** ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ· καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. **3** **41** εὐρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσιν. **4** καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ τὸν Μεσσίαν (ὃ ἐστὶν μεθερμηνεῦμενον χριστός). **42** ἦγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. **4** καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου. **5** **43** ἦγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. **4** καὶ λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅτι ἂν λέγη ὑμῖν ποιήσατε. **6** ἦσαν δὲ ἐκεῖ τῶν Ἰουδαίων κείμενοι, χωροῦσαι ἀνά ἀριθμὸν τῶν Ἰουδαίων κείμενοι, χωροῦσαι ἀνά μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. **7** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. **8** καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ·

οἱ δὲ ἤνεγκαν. 9 ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἀρχιτρίκλιος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; 21 ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. 22 ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, φωνεῖ ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλιος 10 καὶ λέγει οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν, καὶ αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὄνειπεν οἶνον τίθησιν, καὶ ὅταν ἡμεθυσθῶσιν τὸν ὁ Ἰησοῦς. 23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐλάσσω σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἕως ἄρτι. 11 ταύτην ἑποίησεν ἀρχὴν τῶν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ σημεῖων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· 24 αὐτὸς ὁ δὲ Ἰησοῦς καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπίστευεν αὐτὸν αὐτοῖς διὰ τὸ αὐτὸν ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ αὐτὸς ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄδελφοὶ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

3 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἱουδαίων· 2 οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἢ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. 3 Ἐπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 4 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντων; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; 5 Ἐπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 6 τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστίν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστιν. 7 μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. 8 τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν

φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα. **22** Μετὰ ταῦτα πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν **9** ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· καὶ ἐβάπτιζεν. **23** ἦν δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; **10** ἀπεκρίθη βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; **11** ἀμὴν ἐβαπτίζοντο. **24** οὐπῶ γὰρ ἦν βεβλημένος ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. **25** Ἐγένετο καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. **12** εἰ τὰ μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. **26** καὶ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἐὰν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; **13** Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ ἢ οὐ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. **27** ἀπεκρίθη ἀνθρώπου **14** καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὑψωσεν Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι λαμβάνειν οὐδὲ ἐν ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, **15** ἵνα πᾶς αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. **28** αὐτοὶ ὑμεῖς ὁ πιστεῦων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ ἢ οὐ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. **27** ἀπεκρίθη ἀνθρώπου **14** καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὑψωσεν Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι λαμβάνειν οὐδὲ ἐν ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, **15** ἵνα πᾶς αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. **28** αὐτοὶ ὑμεῖς ὁ πιστεῦων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. **16** Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς ὁ χριστός, ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμι τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔμπροσθεν ἐκείνου. **29** ὁ ἔχων τὴν νύμφην ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεῦων εἰς αὐτὸν μὴ νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἀπόληται ἀλλὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. **(aiōnios g166)** ἐσθηκῶς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶ χαίρει **g166)** **17** οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ ἰδόνεις τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. **30** ἐκείνον δεῖ ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. **18** ὁ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. **31** Ὁ ἄνωθεν πιστεῦων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ ἔδεμῃ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ πιστεῦων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω θεοῦ. **19** αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς πάντων ἐστίν· **32** ὁ δὲ ὤρακεν καὶ ἤκουσεν ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ἀνθρώποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς, ἦν οὐδεὶς λαμβάνει. **33** ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα. **20** πᾶς γὰρ μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἐστίν. **34** ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ, οὐ γὰρ ἐκ μέτρου αὐτοῦ· **21** ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται δίδωσιν τὸ πνεῦμα. **35** ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ

αὐτοῦ. **36** ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν. (αἰθῖνος g166)

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Ῥ'Ιησοῦς ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης— **2** καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ— **3** ἀπῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν Ῥάβιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. **4** ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας. **5** ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. **6** ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν Ῥώσκη. **7** Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν· **8** οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. **9** λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρίτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς· γυναικὸς Σαμαρίτιδος οὔσης; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις. **10** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. **11** λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; **12** μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; **13** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος

τούτου διψήσει πάλιν· **14** ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῖνος g165, αἰθῖνος g166) **15** λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. **16** λέγει αὐτῇ· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἔλθε ἐνθάδε. **17** ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω· **18** πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. **19** λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. **20** οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ. **21** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Πίστευέ μοι, γύναι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. **22** ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν· **23** ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρί ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν· **24** πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. **25** λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα **26** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. **27** Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,

καὶ ἔθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· ἔλεγον ὅτι οὐκ ἐτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν οὐδεὶς μέντοι εἶπεν· Τί ζητεῖς; ἢ τί λαλεῖς πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ μετ' αὐτῆς; **28** ἀφῆκεν οὖν τὴν ὕδριαν οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ αὐτῆς ἢ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ ἑθνίου **43** Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· **29** Δεῦτε ἴδετε ἐξῆλθεν ἑκεῖθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· **44** αὐτὸς ἀνθρώπων ὃς εἶπέ μοι πάντα ἑξαπέποισα· ἑκεῖθεν εἶπεν ὅτι προφήτης ἐν μῆτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; **30** ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἰδίας πατρίδος τιμὴν οὐκ ἔχει. **45** ὅτε τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. **31** οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο ἑκεῖθεν μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες λέγοντες· Ἐραββί, φάγε. **32** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἑξαπέποισα ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ Ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν ἢν ὑμεῖς οὐκ ἐορτῆ, καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν οἶδατε. **33** ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἐορτήν. **46** ἦλθεν οὖν ἑκατακίς τὴν ἀλλήλους· Μὴ τις ἠνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; **34** Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησα τὸ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρώμα ἐστὶν ὕδωρ οἶνον. καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ ἵνα ἑποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ ἐμψαντός με υἱὸς ἠσθένει ἐν Καφαρναούμ. **47** οὗτος καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. **35** οὐχ ὑμεῖς ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας λέγετε ὅτι Ἐτι τετράμηνός ἐστιν καὶ ὁ εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν θερῖς ἐρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε καὶ ἡρώτα ἵνα καταβῆ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς τὸν υἱόν, ἡμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν. **48** χῶρας ὅτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς θερῖς ἤδη εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ **36** ὁθερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συναγεί σημαῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε. καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα ὁ σπείρων **49** λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός· Κύριε, ὁμοῦ χαίρη καὶ ὁ θερίζων. (αἰθῆριος g166) **37** καταβῆθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἑστὶν ἀληθινός ὅτι **50** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου· ὁ υἱός σου ζῆ. ἑπίστευσεν ὁ ἀνθρώπος τῷ λόγῳ **38** ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὁ οὐχ ὄνειπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύετο. ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ **51** ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δοῦλοι ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. αὐτοῦ ὑπήντησαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι ὁ παῖς **39** Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ αὐτοῦ ζῆ. **52** ἐπύθετο οὖν τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν ἐν ἧ κομψότερον ἔσχεν· εἶπαν οὖν τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυροῦσης ὅτι αὐτῷ ὅτι Ἐχθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν εἶπέν μοι πάντα ἑξαπέποισα. **40** ὡς οὖν ἦλθον αὐτὸν ὁ πυρετός. **53** ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαριῖται, ἡρώτων αὐτὸν ὅτι ἐκείνη τῇ ὥρᾳ ἐν ἧ εἶπεν αὐτῷ ὁ μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. **41** καὶ πολλῶν πλείους ἐπίστευσαν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. **54** τοῦτο διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, **42** τῇ τε γυναικὶ ἑκατακίς δευτέρου σημαῖον ἐποίησα ὁ

Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἐνόρη τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἄνεβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. **2** ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά πέντε στοᾶς ἔχουσα. **3** ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν **5** ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. **6** τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; **7** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν παραχθῆ τὸ ὕδωρ βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. **8** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. **9** καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. **10** ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, καὶ οὐκ ἔξεστὶν σοὶ ἄραι τὸν κράβαττον. **11** ὁ δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ ἐκεῖνός μοι εἶπεν Ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. **12** ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοὶ Ἄρον καὶ περιπάτει; **13** ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν, ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. **14** μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε ὑγιῆς γέγονας μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοὶ τι γένηται. **15** ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἄνῃγγειλεν τοῖς Ἰουδαίοις

ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. **16** καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. **17** ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι. **18** διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. **19** Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῆ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. **20** ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δεῖξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. **21** ὥσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὐς θέλει ζωοποιεῖ. **22** οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ, **23** ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. **24** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. **(αἰθῆνιος g166)** **25** Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν. **26** ὥσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. **27** καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. **28** μὴ θαυμάζετε

τουτο, οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν εαυτοις. 43 εγω ελληλυθα εν τω ονοματι εν τοις μνημειοις ακουσουσιν της φωνης του πατρος μου και ου λαμβανετε με· αν αυτου 29 και εκπορευονται οι τα αγαθα αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω, εκεινον ποιησαντες εις αναστασιν ζωης, οι δετα λημψεσθε. 44 πως δυνασθε υμεις πιστευσαι, φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως. 30 δοξαν παρ' αλληλων λαμβανοντες, και την ου δυναμαι εγω ποιειν απ' εμαυτου ουδεν· δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε; καθως ακουω κρινω, και η κρισις η εμη 45 μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων δικαια εστιν, οτι ου ζητω το θελημα το εμον προς τον πατερα· εστιν ο κατηγορων υμων αλλα το θελημα του πεμψαντος με 31· εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου, η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης· 32 αλλος εστιν ο περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν. 47 ει δε μαρτυρων περι εμου, και οϊδα οτι αληθης τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε, πως εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου.

33 υμεις απεσταλκατε προς Ιωαννην, και μεμαρτυρηκε τη αληθεια· 34 εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω, αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε. 35 εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαιων, υμεις δε ηθελησατε αγαλλιαθηναι προς ωραν εν τω φωτι αυτου· 36 εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζωτου Ιωαννου, τα γαρ εργα α δεδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα, αυτα τα εργα αποιω, μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν, 37 και ο πεμψας με πατηρ εκεινος μεμαρτυρηκεν περι εμου. ουτε φωνην αυτου πρωποτε ακηκοατε ουτε ειδος αυτου εωρακατε, 38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε εν υμιν μενοντα, οτι ον απεστειλεν εκεινος τούτω υμεις ου πιστευετε. 39· Εραυνάτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· (αἰθῆνος g166) 40 και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζωην εχητε. 41 δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω, 42 αλλα εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε

6 Μετα ταυτα απηλθεν ο Ιησους περαν της θαλασσης της Γαλιλαιας της Τιβεριαδος. 2 ηκολουθει δε αυτω οχλος πολυς, οτι εθεωρουντα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων. 3 ανηλθεν δε εις το ορος Ιησους, και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου. 4 ην δε εγγυς το πασχα, η εορτη των Ιουδαιων. 5 επάρας ουν τους οφθαλμους ο Ιησους και θεασάμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς Φιλιππον· Πόθεν αγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; 6 τουτο δε ελεγεν πειράζων αυτον, αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν. 7 απεκριθη αυτω Φιλιππος Διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος βραχυ τιλάβη. 8 λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου, Ανδρέας ο αδελφος Σίμωνος Πέτρου 9· Εστιν παιδάριον ὧδε ὃς ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους; 10· Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσαν οὖν

οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα ἑξακισχίλιοι. ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος
11 ἔλαβεν ὁ ὄντων ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ κυρίου. **24** ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι
εὐχαριστήσας ἑδωκεν τοῖς ἀνακειμένοις, Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ
ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον. αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιαρία καὶ
12 ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν λέγει τοῖς μαθηταῖς ἦλθον εἰς Καφαρναοὺμ ζητοῦντες τὸν
αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα Ἰησοῦν. **25** Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς
κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται. **13** συνήγαγον θαλάσσης εἶπον αὐτῶ· Ῥαββί, πότε ὦδε
οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους γέγονας; **26** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ
κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με
κριθίνων ἅ ἔπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν. οὐχ ὅτι εἶδετε σημεῖα ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ
14 οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὅ ἐποίησεν τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε· **27** ἐργάζεσθε
σημεῖον ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην ἀλλὰ τὴν
προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. **15** Ἰησοῦς οὖν γινούσ ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει, τοῦτον
καὶ ἀρπάξει αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν βασιλεῖα γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός. (αἰθῆνος g166)
ἀνεχώρησεν ἑπίγειος τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. **28** εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν ἵνα
16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο κατέβησαν οἱ μαθηταὶ ἐργαζόμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ; **29** ἀπεκρίθη
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, **17** καὶ ἐμβάντες ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστιν
ἑίς πλοῖον ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα πιστεῦσθε ὅτι
εἰς Καφαρναοὺμ. καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. **30** εἶπον οὖν αὐτῶ·
καὶ οὐκ ἐβλήθη πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ
18 ἢ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος πιστεῦσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; **31** οἱ πατέρες
ἑδιδούσιν ὅτι ἔλαβον τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. **32** εἶπεν
Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης οὐρανῶ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. **32** εἶπεν
καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον, καὶ οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐφοβήθησαν. **20** ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, οὐ Μωϋσῆς ἑδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
μὴ φοβεῖσθε. **21** ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν οὐρανῶ, ἀλλ' ὁ πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν
εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· **33**
ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον. **22** Τῇ ἐπαύριον ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων
ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζῶν διδοὺς τῶ κόσμῳ.
ἑἶδον ὅτι πλοῖον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ **34** εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε
ἑν καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθεν τοῖς μαθηταῖς δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. **35** εἶπεν αὐτοῖς
αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον ἀλλὰ μόνον ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς ὁ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· **23** ἀλλὰ ἦλθεν ἐρχόμενος πρὸς ἐμεῖς μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ
πλοῖα ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἑδυσχεύωσιν ποτε.

36 ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐώρακάτε με καὶ οὐ πιστεύετε. 37 πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατήρ πρὸς ἐμὲ ἤξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἔμε οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, 38 ὅτι καταβέβηκα ἄπο τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· 39 τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός ἔμε· ἵνα πᾶς ὃ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχη ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσῃ αὐτὸν ἔγώ τῃ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ. (aiōn g165) 52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα αὐτοῦ φαγεῖν; 53 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. 54 ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, κἀγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ. (aiōn g165) 55 ἢ γὰρ σὰρξ μου ἄληθής ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἄληθές ἐστι πόσις. 56 ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ. 57 καθὼς ἀπέστειλὲν με ὁ ζῶν πατήρ κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με κἀκεῖνος ἔξει ἐμὲ. 58 οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ἔξει ἐμὲ. (aiōn g165) 59 ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν Καφαρναούμ. 60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπαν· Σκληρὸς ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκοῦειν; 61 εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; 62 ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον; 63 τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιῶν, ἢ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ ἔλελάηκα ὑμῖν πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωὴ ἐστίν. 64 ἀλλὰ εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ

πιστεύουσιν. ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ
τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστὶν ὁ ἐστὶν. **8** ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ἐγὼ
παραδώσω αὐτόν. **65** καὶ ἔλεγεν· Διὰ τοῦτο ἴσους ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ
εἶρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἔλθειν ἐμὸς καιρὸς οὐπω πεπλήρωται. **9** ταῦτα
πρὸς με ἂν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ δέειπών· αὐτὸς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. **10**
τοῦ πατρός. **66** Ἐκ τούτου πολλοὶ ἐκ τῶν ὧς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν
μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἑορτὴν, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερώς
οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτου. **67** εἶπεν ἀλλὰ ὡς ἐν κρυπτῷ. **11** οἱ οὖν Ἰουδαῖοι
οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς ἐζήτουσιν αὐτόν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον· Ποῦ
θέλετε ὑπάγειν; **68** ἀπεκρίθη αὐτῷ Σίμων ἐστὶν ἐκεῖνος; **12** καὶ γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ
Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ἦν πολὺς ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι
ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις, (αἰθῆνος g166) **69** Ἄγαθός ἐστιν, ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὐ, ἀλλὰ
καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν πλανᾷ τὸν ὄχλον. **13** οὐδεὶς μὲντοι παρρησίᾳ
ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ **70** ἀπεκρίθη ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς Ἰουδαίων. **14** Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης
δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκεν.
διάβολός ἐστιν. **71** ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰουδαν **15** ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες
Σίμωνος Ἰσκαριώτου οὗτος γὰρ ἔμελλεν Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς;
παραδιδόναι αὐτόν, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα. **16** ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν·
Ἦ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ
πέμφσαντός με· **17** ἂν τις θέλῃ τὸ θέλημα
αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς
πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ'
ἐμαυτοῦ λαλῶ. **18** ὁ ἀπ' ἑαυτοῦ λαλῶν
τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν
δόξαν τοῦ πέμφσαντος αὐτόν οὗτος ἀληθὴς
ἐστὶν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **19**
Οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ
οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με
ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; **20** ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος
Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;
21 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν
ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. **22**
διὰ τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν
περιτομὴν— οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἐστὶν
ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων— καὶ ἐν σαββάτῳ

7 Καὶ μετὰ ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, οὐ γὰρ ἠθέληεν ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουσιν αὐτόν οἱ
Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. **2** ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ
τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. **3** εἶπον οὖν
πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι
ἐντεῦθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα
καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσουσιν σου τὰ
ἔργα ἃ ποιεῖς· **4** οὐδεὶς γὰρ ἵτι ἐν κρυπτῷ
ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι·
εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ
κόσμῳ. **5** οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
ἐπίστευον εἰς αὐτόν. **6** λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπω πάρεστιν,
ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἐστὶν
ἔτοιμος. **7** οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν
ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ

περιτέμνετε ἄνθρωπον. 23 εἰ περιτομὴν Ἑλλήνας; 36 τίς ἐστιν ὁ λόγος οὗτος ὃν ἑλαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ εἶπε Ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετε καὶ λυθῆ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾷτε ὅτι ὅπου εἰμί ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν; ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; 37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς 24 μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν ἐορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξεν κρίσιν κρίνετε. 25 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ λέγων Ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρὸς με καὶ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν πινέτω. 38 ὁ πιστευῶν εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; 26 καὶ ἴδε παρρησίᾳ ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν· μήποτε βρέυσουσιν ὕδατος ζωῆς. 39 τοῦτο δὲ εἶπεν ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός περὶ τοῦ πνεύματος ἑοῦ ἔμελλον λαμβάνειν ἔστιν ὁ χριστός; 27 ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν οἱ πιστευσάντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται ἑνεῦμα ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. 40 οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. 28 ἔκραξεν οὖν Ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων· τούτων ἔλεγον Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Κἀμὲ οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' προφῆτης· 41 ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ χριστός· οἱ δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· 29 ἐγὼ Γαλιλαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται; 42 οὐχὶ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κἀκεῖνός γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, με ἀπέστειλεν. 30 ἐζήτουν οὖν αὐτὸν καὶ ἀπὸ Βηθλέεμ τῆς κώμης ὅπου ἦν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν Δαυὶδ, ἔρχεται ὁ χριστός; 43 σχίσμα οὖν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. ἔγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δι' αὐτόν. 44 τινὲς 31 ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν δὲ ἦθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον Ὁ χριστὸς ὅταν οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. 45 ἔλθῃ ἡμῶν πλείονα σημεῖα ποιήσει ὧν οὗτος ἔηλθεν οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἐποίησεν; 32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ καὶ Φαρισαίου, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; 46 ἀπεκρίθησαν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. 33 εἶπεν οὖν ἄνθρωπος 47 ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ ὁ Ἰησοῦς Ἔτι ἄχρονον μικρὸν μεθ' ὑμῶν Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; 48 εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. 34 μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετε καὶ ὅπου αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; 49 ἀλλὰ ὁ εἰμί ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν. 35 εἶπον ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτοῦς· Ποῦ οὗτος ἐπάρατοί εἰσιν. 50 λέγει Νικόδημος πρὸς μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν αὐτούς, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτόν ἑπρότερον εἰς αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων ὧν ἐξ αὐτῶν· 51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ'

αὐτοῦ καὶ γινῶ τί ποιεῖ; **52** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐραύνησον καὶ ἴδε ὅτι ἕκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ ἔγείρεται **53** [καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·

8 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. **2** Ὁρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. **3** ἄγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναικὰ ἐν μοιχείᾳ καταλήφθεισαν· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, **4** λέγουσιν αὐτῷ, πειράζοντες· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπ' αὐτοφόρῳ μοιχευομένη. **5** ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις; **6** τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχῳσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν, μὴ προσποιούμενος. **7** ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτον ἐπ' αὐτὴν τὸν λίθον βαλέτω. **8** καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. **9** οἱ δέ, ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὔσα. **10** ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικός, εἶπεν αὐτῇ· Ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; Οὐδεὶς σε κατέκρινεν; **11** ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς, κύριε. εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγὼ σε κρίνω· πορεύου καὶ μηκέτι ἀμάρτανε.]] **12** Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἔλάλησεν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ

φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἔμοιγ' οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. **13** εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. **14** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω. **15** ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. **16** καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθινή ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. **17** καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν. **18** ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ. **19** ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἤδαιτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ἤδαιτε. **20** ταῦτα τὰ ῥήματα ἔλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. **21** εἶπεν οὖν πάλιν ἑαυτοῖς· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετε με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **22** ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; **23** καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. **24** εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις

ὑμῶν. 25 ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; τοῦ Ἀβραάμ ἔστε τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ
 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ ἔποιεῖτε 40 νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι,
 λαλῶ ὑμῖν; 26 πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα
 καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθῆς ἦν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ
 ἐστίν, καὶ γὰρ ἠκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα οὐκ ἐποίησεν. 41 ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα
 ἡλαλῶντες τὸν κόσμον. 27 οὐκ ἔγνωσαν τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπεν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ
 ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. 28 εἶπεν πορνείας ὅτι γεγενήμεθα ἕνα πατέρα
 οὐκ ἔχοντες Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσῃτε τὸν υἱὸν ἔχοντες τὸν θεόν. 42 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
 τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ· Εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἡγαπᾶτε ἂν
 εἶμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ ἐμέ, ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξήλθον καὶ
 καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατήρ ταῦτα λαλῶ. ἤκω οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ'
 29 καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. 43 διὰ τί τὴν λαλιὰν
 ἀφῆκέν με ἴδιον ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε
 ποιῶ πάντοτε. 30 ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. 44 ὑμεῖς ἐκ
 πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. 31 Ἐλεγεν τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς
 οὐκ ἔχοντες Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν.
 αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐάν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ
 λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστε, 32 ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἐστίν
 καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλήτῃ τὸ ψεῦδος, ἐκ
 ἐλευθερώσει ὑμᾶς. 33 ἀπεκρίθησαν πρὸς τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστίν καὶ ὁ
 αὐτόν· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ οὐδενὶ πατὴρ αὐτοῦ. 45 ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν
 δεδουλεύκαμεν πῶποτε· πῶς σὺ λέγεις λέγω, οὐ πιστεύετε μοι. 46 τίς ἐξ ὑμῶν
 ὅτι Ἐλευθεροὶ γενήσεσθε; 34 Ἀπεκρίθη ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω,
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι; 47 ὃ ὢν ἐκ τοῦ
 πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δουλὸς ἐστίν θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο
 τῆς ἁμαρτίας 35 ὁ δὲ δουλὸς οὐ μένει ἐν ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ.
 τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς 48 Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ·
 τὸν αἰῶνα. (αἰῶν g165) 36 ἐάν οὖν ὁ υἱὸς Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρίτης εἶ
 ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; 49 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
 37 οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν
 ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. 50 ἐγὼ
 οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. 38 ἂν ἐγὼ ἐώρακα παρὰ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστίν ὁ ζητῶν
 τῷ πατρὶ λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν ἂν ἠκούσατε καὶ κρίνων. 51 ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐάν
 παρὰ τοῦ πατρὸς ποιεῖτε. 39 Ἀπεκρίθησαν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ
 καὶ εἶπαν αὐτῷ· Ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰῶν g165) 52
 ἐστίν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα εἶπον αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν

ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα· (αἰθῆ γ165) 53 μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅστις ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα ἴσασιν ποιοῦντες; 54 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ ἡδοξάσω ἑαυτόν, ἢ δόξα μου οὐδὲν ἔστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ἡμῶν ἐστιν, 55 καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἂν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑμῖν ψεύστῃ· ἀλλὰ οἶδα αὐτόν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. 56 Ἀβραὰμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη. 57 εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη οὕτω ἔχεις καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας; 58 εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί. 59 ἦσαν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ’ αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ

9 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. 2 καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; 3 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ’ ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. 4 ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας· ἐστὶν ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. 5 ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. 6 ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισεν αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς

ὀφθαλμούς 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπάγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ (ὃ ἐρμηνεύεται Ἀπεσταλμένος). ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθεν βλέπων. 8 οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτόν τὸ πρότερον ὅτι προσαιτησῆν ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; 9 ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον· Οὐχί, ἀλλὰ ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. αὐτῷ· Πῶς ἠενώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; 11 ἀπεκρίθη ἑκεῖνος· Ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέν μοι· ὅτι Ὑπάγε εἰς τὸν Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν οὖν καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. 12 καὶ εἶπαν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει· Οὐκ οἶδα. 13 Ἄγουσιν αὐτόν πρὸς τοὺς Φαρισαίους τὸν ποτε τυφλόν. 14 ἦν δὲ σάββατον ἐν ἧ ἡμέρᾳ τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. 15 πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτόν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέν μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνίψαμην, καὶ βλέπω. 16 ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. 17 λέγουσιν οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν· Τί σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνέωξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν. 18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦν τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ· τοῦ

ἀναβλέψαντος **19** καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνέωξέν τις λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου· **(αἰθῆ g165)** ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν **33** εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ἴσως βλέπει ἄρτι; **20** ἀπεκρίθησαν ἑταῖοι γονεῖς ποιεῖν οὐδέν. **34** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτοῦ καὶ εἶπαν· Οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ αὐτῶ· Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· **21** πῶς καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν ἐξω. **35** Ἦκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸν ἐξω, καὶ εὐρών αὐτὸν· εἶπεν· Σὺ αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸς περὶ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἑαυτοῦ λαλήσει. **22** ταῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς **36** ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Καὶ τίς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους, ἥδη ἐστίν, κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; **37** γὰρ συντετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις εἶπεν αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐώρακας αὐτὸν αὐτὸν ὁμολογήσῃ χριστόν, ἀποσυναγώγος καὶ ὁ λαῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνος ἐστίν. **38** ὁ γένηται. **23** διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν δὲ ἔφη· Πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν ὅτι Ἠλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερωτήσατε **24** αὐτῶ. **39** καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ ἔως ἦν τυφλὸς καὶ εἶπαν αὐτῶ· Δὸς δόξαν τῶ μη βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες θεῶ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος τυφλοὶ γίνωνται. **40** Ἦκουσαν ἐκ τῶν ἀμαρτωλὸς ἐστίν. **25** ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος Φαρισαῖων ταῦτα οἱ ἔμετ' αὐτοῦ ὄντες, καὶ εἶ Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα· Ἐν οἶδα ὅτι εἶπον αὐτῶ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. **26** εἶπον· οὐκ αὐτῶ· **41** εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχετε ἀμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι Βλέπομεν· Ἡ ἀμαρτία ὑμῶν μένει.

10 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστίν καὶ ληστής· **2** ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστίν τῶν προβάτων. **3** τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει καὶ τὰ ἴδια πρόβατα ἴσως ἀκούει καὶ τὰ ἴδια πρόβατα ἴσως ἀκούει καὶ τὰ ἴδια πρόβατα ἴσως ἀκούει καὶ τὰ ἴδια πρόβατα ἴσως ἀκούει· **4** ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· **5** ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν· ἀλλὰ

φεύζονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἐντολῆν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου. **19**
 ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. **6** ταύτην τὴν Ἰσχυρὰ πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ
 παρομιάν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι τοὺς λόγους τούτους. **20** ἔλεγον δὲ πολλοὶ
 δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἢ ἐλάλει αὐτοῖς. ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί
7 εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν αὐτοῦ ἀκούετε· **21** ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιοζομένου· μὴ
 προβάτων. **8** πάντες ὅσοι ἦλθον ἐπὶ ἐμοῦ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς
 κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν ἄνοιξαι **22** Ἐγένετο ἑκαταεὶς ἐγκαίνια
 αὐτῶν τὰ πρόβατα. **9** ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἡμεῶν, **23** καὶ
 δι' ἐμοῦ ἕαν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ
 εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν τοῦ Σολομῶνος. **24** ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν
 εὐρήσει. **10** ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε
 κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρει· εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός,
 ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. εἶπε ἡμῖν παρρησίᾳ. **25** ἀπεκρίθη αὐτοῖς
11 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ
 ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθεισιν ὑπὲρ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς
 τῶν προβάτων· **12** ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· **26** ἀλλὰ
 ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν
 θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα τῶν ἐμῶν **27** τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ
 πρόβατα καὶ φεύγει— καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν καγὼ γινώσκω
 αὐτὰ καὶ σκορπίζει **13** ὅτι μισθωτὸς ἐστὶν αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι, **28** καγὼ
 καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. **14** δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ
 ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει
 τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκουσί με τὰ ἐμὰ, **15** τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. (αἰθῆ **g165**, αἰθῆσι
 καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καγὼ γινώσκω **g166**) **29** ὁ πατὴρ μου ὁ δὲ δέδωκέν μοι πάντων
 τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθει μεῖζων ἐστίν, καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάζειν
 ὑπὲρ τῶν προβάτων. **16** καὶ ἄλλα πρόβατα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς **30** ἐγὼ καὶ ὁ
 ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης πατὴρ ἐν ἑσμεν. **31** Ἐβάστασαν οὖν πάλιν
 κάκεῖνα· δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.
 ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποιμνὴ, **32** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ ἔργα
 εἶς ποιμνὴν. **17** διὰ τοῦτο ἡμεῖς ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ καλὰ ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς διὰ ποῖον
 ὅτι ἐγὼ τίθει τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν αὐτῶν ἔργον ἔμὲ λιθάσετε· **33** ἀπεκρίθησαν
 λάβω αὐτήν. **18** οὐδεὶς αἴρει αὐτήν ἀπ' αὐτῶν οἱ Ἰουδαῖοι Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ
 ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθει αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ. λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ
 ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν.
 ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν **34** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστιν

γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι Ἐγὼ εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. 8 λέγουσιν αὐτῷ εἶπα· Θεοὶ ἐστε; 35 εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς οἱ μαθηταὶ· Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; 9 δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, 36 ὃν ὁ πατὴρ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκα ὥραί εἰσιν ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον τῆς ἡμέρας; ἄν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὑμεῖς λέγετε ὅτι Βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον· οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου Υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι; 37 εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τούτου βλέπει. 10 ἂν δέ τις περιπατῇ τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετε μοι. 38 εἰ δὲ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε τοῖς ἔργοις ἔστιν ἐν αὐτῷ. 11 ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ ἔπιστεύετε ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκηθετὶ ἐν τούτῳ λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν ἐμοὶ ὁ πατὴρ καγὼ ἐν τῷ πατρὶ. 39 ἐζήτουν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω οὖν ἄλλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ αὐτόν. 12 εἶπαν οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ Κύριε, τῆς χειρὸς αὐτῶν. 40 Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰ κεκοίμηται σωθήσεται. 13 εἰρήκει δὲ ὁ πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. ἐκεῖνοι Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἐκεῖ. 41 καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ὕπνου λέγει. 14 τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανεν, οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ 15 καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, τούτου ἀληθῆ ἦν. 42 καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ὅτι οὐκ ἦμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς εἰς αὐτὸν ἐκεῖ.

11 Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 2 ἦν δὲ Ἰησοῦς ἐὶς τὴν κώμην αὐτῆς· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα. 3 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 4 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 5 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 6 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 7 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 8 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 9 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 10 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 11 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 12 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 13 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 14 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 15 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 16 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 17 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 18 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 19 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 20 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 21 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 22 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 23 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ. 24 ἦν δὲ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσαράσδεκα ἡμέρας ἐκεῖ.

λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **25** λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. **39** λέγει ὁ Ἰησοῦς· εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις ἡ ἀδελφὴ καὶ ἡ ζωὴ ὁ πιστευῶν εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται, **26** καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα πιστεύεις τοῦτο; (aiōn g165) **27** λέγει αὐτῷ· Ναί, κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. **28** Καὶ τοῦτο εἶποῦσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν ἡ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε. **29** ἐκεῖνη δὲ ἠκούσεν ἡ γέροντα καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν. **30** οὐπὼ δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. **31** οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριάμ ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἦλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπειτα. **32** ἡ οὖν Μαριάμ ἠκούσεν ἡ γέροντα καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν. **33** Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτήν κλαίουσαν καὶ ἐνεβριμήσατο πρὸς αὐτήν. **34** καὶ εἶπεν· Ποῦ τεθεῖκατε αὐτόν; καὶ ἐλέυσονταί οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. **35** ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. **36** ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. **37** τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν· Οὐκ εἶδον αὐτόν. **38** ἡ οὖν Μαριάμ ἠκούσεν ἡ γέροντα καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν. **39** λέγει ὁ Ἰησοῦς· εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **40** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **41** ἦραν οὖν τὸν λίθον ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρην τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου, **42** ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτε μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. **43** καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῆ μεγάλη ἐκραύγασεν· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. **44** ἔξῃθη δὲ τεθνηκῶς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριάμ ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἦλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ ἰδοῦσα αὐτόν. **45** Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριάμ καὶ ἰδοῦσα αὐτόν ἔπειτα. **46** τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπαν αὐτοῖς ἅ ἔποιησεν Ἰησοῦς. **47** συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ποιεῖ σημεῖα; **48** ἐὰν ἀφῶμεν αὐτόν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλεούσιν αὐτόν. **49** εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις ἡ ἀδελφὴ καὶ ἡ ζωὴ ὁ πιστευῶν εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται, **50** οὐδὲ ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. **51** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **52** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **53** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **54** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **55** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **56** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **57** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **58** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **59** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **60** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **61** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **62** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **63** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **64** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **65** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **66** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **67** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **68** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **69** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **70** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **71** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **72** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **73** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **74** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **75** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **76** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **77** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **78** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **79** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **80** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **81** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **82** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **83** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **84** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **85** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **86** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **87** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **88** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **89** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **90** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **91** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **92** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **93** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **94** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **95** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **96** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **97** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **98** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **99** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. **100** λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ἐν τῷ θεῷ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, **52** καὶ ἔχωντὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. **7** εἶπεν οὖν οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ ὁ Ἰησοῦς ἄφες αὐτήν, ἵνα αἰεὶς τὴν ἡμέραν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου ἡγήσῃαυτό· **8** τοὺς συναγάγῃ εἰς ἓν. **53** ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς πτωχοῦς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἡμέρας ἔβουλεύσαντοῖνα ἀποκτείνωσιν ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. **9** Ἐγὼν οὖν ὄχλος αὐτόν. **54** Ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρησιᾶ πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστίν, περιπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν καὶ ἤλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κάκεῖ νεκρῶν. **10** ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἔμεινεν μετὰ τῶν μαθητῶν **55** Ἦν δὲ ἐγγὺς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, **11** ὅτι τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. **12** Τῇ τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτοῦς. **56** ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐξήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἐορτῆν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες. Τί δοκεῖ εἰς Ἱεροσόλυμα, **13** ἔλαβον τὰ βαῖτα τῶν ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν; **57** φοινίκων καὶ ἐξήλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, δεδώκεισαν ἑδοὶ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἔκραύγαζον Ὡσαννά, εὐλογημένος ἔντολὰς ἵνα ἐάν τις γνῶ ποῦ ἐστὶν μνησύη, ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. **14** εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον· **15** Μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. **16** ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἔδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. **17** ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **18** διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἠκούσαντο τοῦτο αὐτὸν πεποικέναι τὸ σημεῖον. **19** οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἑαυτοῦς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ

12 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἤλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Ἰαζαρος ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς **2** ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὁ δὲ Ἰαζαρος εἷς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· **3** ἡ οὖν Μαριάμ λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. **4** λέγει δὲ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· **5** Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; **6** εἶπεν δὲ τοῦτο

ἀπήλθεν. 20 Ἦσαν δὲ Ἑλληνέες τινες ἐκ τῶν ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐορτῇ· 21 οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ πῶς λέγεις σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; (aiōn g165) 35 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ αὐτὸν λέγοντες Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰδεῖν. 22 ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν τῷ Ἀνδρέᾳ· ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος ἐστὶν. περιπατεῖτε ὥστε φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ καὶ λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. 23 ὁ δὲ Ἰησοῦς σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ, καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. 36 ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 24 ὥστε φῶς ἔχετε, πιστεῦτε εἰς τὸ φῶς, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβῃ ἀπὸ αὐτῶν. αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν 37 τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος καρπὸν φέρει. 25 ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν 38 ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον πληρωθῇ ὃν εἶπεν· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν φυλάξει αὐτήν. (aiōnios g166) 26 ἐὰν ἐμοὶ τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἴτις διακονῇ ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου ἀπεκαλύφθη; 39 διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο εἶμι ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται πιστεῦειν ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· 40 Ἐάντις ἐμοὶ διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ 27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται, καὶ τί εἶπω; ἐπώρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ 28 καρδίᾳ καὶ ἴσασμαι αὐτούς. διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. 28 41 ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτι εἶδεν τὴν πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν 42 ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτι εἶδεν τὴν φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ. 43 ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων 44 οὖν αὐτοῖς λέγει βροντὴν γεγενῆσθαι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ 45 ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν ἵνα μὴ 30 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ ἀποσυνάγωγοι γίνωνται, 43 ἠγάπησαν γὰρ ἢ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. 31 τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ περ 44 τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. 44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει 45 ἐξω· 32 κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με, 45 καὶ πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. 33 τοῦτο δὲ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. 46 ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν 46 ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλίλυθα, ἵνα ἀποθνήσκω. 34 ἀπεκρίθη ὁ οὐρανῶν ὁ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ

μείνη. **47** καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ ῥυθῶν ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν, οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. **48** ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **49** ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὅ ἐμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν δέδωκεντί εἶπω καὶ τί λαλήσω. **50** καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. ἂ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ πατήρ, οὕτως λαλῶ. (αἰῶνιος **g166**)

13 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. **2** καὶ δειπνοῦ ῥυθιζομένου τοῦ διαβόλου ἦδη βεβληκὸς εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτόν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτου, **3** εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, **4** ἐγείρεται ἐκ τοῦ δειπνοῦ καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια καὶ λαβῶν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν· **5** εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. **6** ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον. Ἔλεγει αὐτῷ Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; **7** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. **8** λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς ἵνα μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ· Ἐάν μὴ νίψῃς σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. (αἰῶν

g165) **9** λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. **10** λέγει αὐτῷ Ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐκ ἔχει χρεῖαν εἰ μὴ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. **11** ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε. **12** Ὅτε οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀνέπεσεν, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; **13** ὑμεῖς φωνεῖτέ με Ὁ διδάσκαλος καὶ Ὁ κύριος, καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. **14** εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. **15** ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. **16** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν δουλὸς μεῖζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μεῖζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. **17** εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐάν ποιῆτε αὐτά. **18** οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω ἐγὼ οἶδα τίνα ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων ἵνα μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. **19** ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύσητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγὼ εἰμι. **20** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἅντινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. **21** Ταῦτα εἰπὼν Ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. **22** ἔβλεπονεῖς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. **23** ἦν ἀνακειμένος εἷς ἐκτῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ,

ὄν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς· 24 νεύει οὖν τούτῳ σου θήσω. 38 ἄποκρίνεται Ἰησοῦς· Τὴν Σίμων Πέτρος ἔθηκεται τίς ἂν εἴη περὶ ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν οὗ λέγει. 25 ἄναπεσὼν ἐκεῖνος οὕτως λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ· ἄρνήσημε τρίς. Κύριε, τίς ἐστίν; 26 ἄποκρίνεται Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ὃν ἐγὼ ἔβαψα τὸ ψωμίον· καὶ δώσω αὐτῷ· ἔβαψα οὖν τὸ ψωμίον διδῶσιν Ἰουδᾶ Σίμωνος Ἰσκαριώτου 27 καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς, λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ ποιεῖς ποίησον τάχιον. 28 τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· 29 τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰουδᾶς, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρειᾶν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ. 30 λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος ἐξῆλθεν εὐθύς, ἦν δὲ νύξ. 31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθεν λέγει Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· 32 εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτόν. 33 τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. 34 ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 35 ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. 36 λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον. 37 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθήσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ

14 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεῦτε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεῦτε. 2 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν ὅτι πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· 3 καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε. 4 καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν. 5 λέγει αὐτῷ Θωμᾶς Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· πῶς δύναμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; 6 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. 7 εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ἤδειτε· ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἠγάπατε αὐτόν· 8 λέγει αὐτῷ Φίλιππος Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. 9 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐποσούτω χρόνῳ μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἠγάπων ἐμὲ ἠγάπησεν τὸν πατέρα· πῶς οὖν λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; 10 οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστίν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ, ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἔργα αὐτοῦ· 11 πιστεῦτέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεῦτε· 12 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεινος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι· 13 καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε

ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω, ἵνα δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν
 δοξασθῆ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ· **14** ἐάν τι ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
 αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου· ἐγὼ ποιήσω. καρδία μηδὲ δειλιάτω. **28** ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ
15 Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.
 ἑτήρησατε **16** ἀγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα εἰ ἠγαπᾶτέ με ἐχάρητε ἄν, ὅτι πορεύομαι
 καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατήρ μερίζων μου
 ἦμεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα (αιῶν **g165**) **17** ἐστιν. **29** καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι,
 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. **30** οὐκέτι
 δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν, ἔρχεται γὰρ ὁ
 ἔγνωσκει ἕμεῖς γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' τοῦ κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει
 ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται **18** Οὐκ ἀφήσω οὐδέν, **31** ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ
 ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. **19** ἔτι τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατο μοι ὁ
 μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, πατήρ οὕτως ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν
 ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ἐντεῦθεν.

15 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστιν· **2** πᾶν
 κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτό
 ἵνα ἄκαρπὸν πλείονα φέρῃ. **3** ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα
 ὑμῖν· **4** μείνατε ἐν ἐμοί, ἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ ἔμνην ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ ἔμνητε **5**
 ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ ἀγὼ ἐν αὐτῷ οὕτως φέρει
 καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. **6** ἐὰν μὴ τις ἔμνην ἐν ἐμοί,
 ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συναγούσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν
 καὶ καίεται. **7** ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ ἐὰν θέλητε
 αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν· **8** ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου ἵνα καρπὸν πολὺν
 φέρητε καὶ ἑγένησθε ἐμοὶ μαθηταί. **9** καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατήρ, ἀγὼ ἠγάπησα,

μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. **10** ἐὰν τὰς αὐτῶν. **23** ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα ἐντολάς μου τηρήσῃτε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου μισεῖ. **24** εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν μου, καθὼς ἐγὼ 'τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος ἔποίησεν ἁμαρτίαν μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. οὐκ ἔϊχσαν νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ **11** ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἐν ὑμῖν ἦκαὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. **12** **25** ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ 'ἐν τῷ Αὐτῇ ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπάτε νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι Ἐμίσησάν ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς **13** μείζονα με δωρεάν. **26** Ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος οὗτος ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ ψυχὴν αὐτοῦ θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς **14** ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε ἐὰν ποιῆτε ἄνεγὼ ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ ἐντέλλομαι ὑμῖν. **15** οὐκέτι ἄλεγω ὑμᾶς **27** καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς δουλοῦς, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ μετ' ἐμοῦ ἐστε.

αὐτοῦ ὁ κύριος ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου ἐγνώρισά ὑμῖν. **16** οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσῃτε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῶ ὑμῖν. **17** ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους. **18** εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ἠμῶν μεμίσηκεν. **19** εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **20** μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. **21** ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν 'εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. **22** εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ ἔϊχσαν νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας

16 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. **2** ἀποσυναγωγὸς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. **3** καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. **4** ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. **5** νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις; **6** ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. **7** ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος 'οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. **8** καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· **9** περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· **10** περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· **11** περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ

ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. **12** Ἐτι τὸν πατέρα δώσει ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν, ἀλλ' οὐ δύνασθε μου. **24** ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ βασιτάζειν ἄρτι· **13** ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε, ἵνα ἡ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς χαρὰ ὑμῶν ἢ πεπληρωμένη. **25** Ταῦτα ἐν ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ, οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἰσχυροί λαλήσει, καὶ οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **14** ἐκεῖνος παρησία περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶν ὑμῖν. ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται **26** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματι καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **15** πάντα ὅσα ἔχει ὁ μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ πατὴρ ἐμὰ ἐστίν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν. **27** αὐτὸς τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. **16** γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. **17** εἶπαν οὖν ἐκ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξήλθον. **28** ἐξήλθον ἐκ τούτων μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί πατὴρ καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἐστὶν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ τὸν πατέρα. **29** λέγουσιν οὖν μαθηταὶ αὐτοῦ με· καὶ ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; **18** Ἴδε νῦν ἐν παρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν ἔλεγον οὖν· Τί ἐστὶν τοῦτο ὃ λέγει μικρὸν; οὐδεμίαν λέγεις. **30** νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. **19** ἔγνω Ἰησοῦς ὅτι πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ ἠθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξήλθες. Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι **31** ἀπεκρίθη αὐτοῖς Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; εἶπον· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν **32** ἰδοὺ ἐρχεται ὥρα καὶ ἐλήλυθεν ἵνα μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; **20** ἀμὴν ἀμὴν λέγω σκορπισθήτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ μόνον ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὁ ἀφίητε· καὶ οὐκ εἰμί μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. **33** ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν **21** ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι ἔχετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸν κόσμον.

παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. **22** καὶ ὑμεῖς οὖν ἄν ἂν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς ἀφ' ὑμῶν. **23** καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδὲν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἄν τι αἰτήσητε

17 Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα οὐρανὸν εἶπεν· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα δοξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα ὁ υἱὸς δοξάσῃ σε, **2** καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **3** αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα γινώσκωσι

σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν καθὼς ἐγὼ ‘οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. **17**
 ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. (aiōnios g166) ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἁληθείᾳ ὁ λόγος ὁ
4 ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον σοὶ ἀλήθειά ἐστιν. **18** καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας
 ἔτελειώσας δὲ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω **5** καὶ εἰς τὸν κόσμον, καγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς
 τὸν κόσμον **19** καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω
 τῇ δόξῃ ἣ ἔῤῥα παρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἐμαυτόν, ἵνα ὧσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι
 παρὰ σοί. **6** Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἐν ἀληθείᾳ. **20** Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ
 ἀνθρώποις οὐκ ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ
 σοί ἦσαν κάμοι αὐτοὺς ἔδωκάς καὶ τὸν τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, **21** ἵνα πάντες ἐν
 λόγον σου τετήρηκαν. **7** νῦν ἔγνωκαν ὅτι ὧσιν, καθὼς σύ, ἁπὰτερ ἐν ἐμοὶ καγὼ ἐν σοί,
 πάντα ὅσα ἔδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσίν **8** ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος
 ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, πιστεύησιν σὺ με ἀπέστειλας. **22** καγὼ τὴν
 καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα
 ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἔσιν **23** ἐγὼ ἐν αὐτοῖς
 ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. **9** ἐγὼ περὶ αὐτῶν καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι
 ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ εἰς ἓν, ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ με
 περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσίν, **10** καὶ ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς
 τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ ἐμὲ ἡγάπησας. **24** ἁπὰτερ ἔδωκάς μοι,
 δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. **11** καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κάκεῖνοι ὧσιν
 τῷ κόσμῳ, καὶ ἁυτοῖ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσίν, μετ’ ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν
 καγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. ἁπὰτερ ἅγιε, τήρησον ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ
 αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ὧ δέδωκάς μοι, καταβολῆς κόσμου. **25** ἁπὰτερ δίκαιε, καὶ
 ἵνα ὧσιν ἐν ἁκαθώσῃ ἡμεῖς. **12** ὅτε ἡμῖν ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ
 μετ’ ἁυτῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας,
 ὀνόματί σου ὧ δέδωκάς μοι, ἁκαῖ ἐφύλαξα, **26** καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ
 καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με ἐν
 τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. **13** αὐτοῖς ἡ καγὼ ἐν αὐτοῖς.
 νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ **18** Ταῦτα ἁεῖπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς
 ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπερὰν τοῦ χειμάρρου
 ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἁεαυτοῖς **14** ἐγὼ ἁτοῦ Κεδρῶν ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσήλθεν
 δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** ἥδει δὲ καὶ
 ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσίν ἐκ τοῦ Ἰουδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι
 κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. πολλάκις ἁσυνήχθη Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν
15 οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἁρησ αὐτοὺς ἐκ τοῦ μαθητῶν αὐτοῦ. **3** ὁ οὖν Ἰουδας λαβὼν
 κόσμου ἀλλ’ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἁεκαὶ
 πονηροῦ. **16** ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσίν τῶν ἁφαρφαίων ὑπηρέτας ἔρχεσται ἐκεῖ μετὰ

φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων. 4 Ἰησοῦς 17 λέγει οὖν ἑνὶ τῷ Πέτρῳ ἢ παιδίσκῃ ἢ οὐνείδῳ πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ’ αὐτὸν θυρωρός· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἐξῆλθεν, καὶ λέγει· αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; 5 ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. 18 εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται λέγει· αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι. εἰστήκει δὲ καὶ ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, Ἰούδας ὁ παραδίδους αὐτὸν μετ’ αὐτῶν. 6 καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ· καὶ ὁ Πέτρος ὡς οὖν εἶπεν· αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον μετ’ αὐτῶν ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. 19 εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσαν χαμαί. 7 πάλιν οὖν Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν· ἐπερώτησεν αὐτοῦ· Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς εἶπαν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. 8 ἀπεκρίθη διδαχῆς αὐτοῦ. 20 ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν Ἐγὼ παρρησίᾳ ἑλεάληκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· 9 ἵνα πάντοτε ἐδίδασκα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι Οὐδὲ δέδωκάς ἱερῶ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. 10 καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν· 21 τί Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοῦτας αὐτὴν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἅ δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον· τὸ εἶπον ἐγώ. 22 ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. 11 εἷς παρευριστῶς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη· μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ τῷ ἀρχιερεῖ; 23 ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· δέδωκέν μοι ὁ πατήρ οὐ μὴ πίω αὐτό; 12 Ἡ εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; 24 τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον ἔδησαν αὐτὸν 13 καὶ ἤγαγον πρὸς Ἄνναν πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. 25 Ἦν δὲ Σίμων πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· 14 ἦν δὲ αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ἤρνησατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί. 26 συμφέρι ἕνα ἄνθρωπον ἄποθανεῖν ὑπὲρ λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, τοῦ λαοῦ. 15 Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὠτίον· Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητῆς. ὁ δὲ Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ’ αὐτοῦ; μαθητῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ 27 πάλιν οὖν ἤρνησατο Πέτρος· καὶ εὐθέως καὶ συνεισηλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. 28 Ἄγουσιν οὖν τὸν τοῦ ἀρχιερέως, 16 ὃδὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητῆς ὁ ἦν δὲ πρῶτος· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθον ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπεν εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πέτρον. ἄλλὰ φάγωσιν τὸ πάσχα. 29 ἐξῆλθεν οὖν ὁ

Πιλᾶτος ἔξωπρὸς αὐτοὺς καὶ ἑφθῖν Τίνα κατηγορίαν φέρετε ἑκατάτου ἀνθρώπου τούτου; **30** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῶ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος ἑκακὸν ποιῶν, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. **31** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἑὸ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. ἑἶπον αὐτῶ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· **32** ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποῖω θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. **33** εἰσηλθεν οὖν ἑάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῶ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; **34** ἑπεκρίθη Ἰησοῦς· ἑΑπὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι ἑἶπόν σοι περὶ ἐμοῦ; **35** ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Μῆτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; **36** ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο ἄν, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. **37** εἶπεν οὖν αὐτῶ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σὺ; ἀπεκρίθη ἑὸ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς ἑεἰμι ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὃ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. **38** λέγει αὐτῶ ὁ Πιλᾶτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἑάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἑγὼ οὐδεμίαν ἐύρίσκω ἐν αὐτῶ αἰτίαν· **39** ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ἑἀπολύσω ὑμῖν ἐν τῶ πάσχα· βούλεσθε οὖν ἑἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; **40** ἐκραύγασαν

οὖν ἑάλιν λέγοντες· Μὴ τοῦτον ἑλλά τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

19 Τότε οὖν ἕλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσεν. **2** καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, **3** καὶ ἑἦρχοντο πρὸς αὐτόν καὶ ἕλεγον· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῶ ῥαπίσματα. **4** ἑκαὶ ἐξῆλθεν ἑάλιν ἕξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε ἄγω ὑμῖν αὐτόν ἕξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐύρίσκω ἐν αὐτῶ. **5** ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἕξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἑἸδοὺ ἑάνθρωπος. **6** ὅτε οὖν εἶδον αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον ἑσταύρωσον λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ γὰρ οὐχ ἐύρίσκω ἐν αὐτῶ αἰτίαν. **7** ἀπεκρίθησαν αὐτῶ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἕχομεν, καὶ κατὰ τὸν ἑνόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑυῖὸν θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν. **8** ὅτε οὖν ἦκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, **9** καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸ πραιτώριον ἑάλιν καὶ λέγει τῶ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σὺ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἕδωκεν αὐτῶ. **10** λέγει οὖν αὐτῶ ὁ Πιλᾶτος· ἑμοὶ οὐ λαεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἕχω ἑἀπολύσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἕχω σταυρώσαι σε; **11** ἀπεκρίθη ἑαὐτῶ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν ἑκατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἦν ἑδεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ ἑπαραδούμε σοι μείζονα ἑαμαρτίαν ἕχει. **12** ἐκ τούτου ὁ Πιλᾶτος ἐζήτει ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ

Ἰουδαῖοι ἔκραύγασαν λέγοντες Ἐὰν τοῦτον στρατιώτη μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. ἦν δὲ ὁ ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος πᾶς χιτῶν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὕφαντος ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ δι' ὄλου· 24 εἶπαν οὖν πρὸς ἀλλήλους Καίσαρι. 13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τῶν Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περιλόγων τούτων ἤγαγεν ἕξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ ἐκάθισεν ἐπιβήματος εἰς τόπον λεγόμενον ἢ λέγουσα· Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθα. 14 ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ὡς ἔκτη. καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις Ἴδε ἐποίησαν. 25 Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. 15 ἔκραύγασαν οὖν σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἐκεῖνοι Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. 26 Ἰησοῦς ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. 16 παρεστῶτα ὃν ἡγάπα λέγει τῇ μητρί Γύναι, τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα ἴδεὸ υἱὸς σου· 27 εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ σταυρωθῇ. Παρέλαβον ὁ οὖν τὸν Ἰησοῦν· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκεῖνης τῆς 17 καὶ βαστάζων αὐτῷ τὸν σταυρὸν ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ἴδια. 28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὀλέγεται Ἐβραϊστὶ Πολγοθα, 18 ὅπου αὐτὸν ἤδη πάντα τετέλεσται ἵνα τελειωθῇ ἡ ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο γραφὴ λέγει Διψῷ. 29 Ἰσχυροῦς ἔκειτο ὄξους ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν μεστόν· σπόγγον οὖν μεστόν τοῦ ὄξους Ἰησοῦν. 19 ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ ὕσώπων περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἦν τῷ στόματι. 30 ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ ὄξος δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Τετέλεσται, καὶ κλίνας βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 20 τοῦτον οὖν τὸν τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. 31 τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν ἐσταύρωθῃ ὁ Ἰησοῦς καὶ ἦν γεγραμμένον τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα Ἐβραϊστὶ, Ῥωμαῖστὶ, Ἑλληνιστί. 21 ἔλεγον ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη Μὴ γράφῃ Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀρθῶσιν. 32 ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν Βασιλεὺς τῶν καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ Ἰουδαίων εἰμί. 22 ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὁ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· 33 γέγραφα γέγραφα. 23 οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον ἤδη ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτὸν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ σκέλη, 34 ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγῃ

αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ ἔξῃλθεν μαθητῆς προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρου εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. **35** καὶ ὁ ἔωρακὼς καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, **5** καὶ μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινῆ ἄυτοῦ ἐστὶν παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ ἢ μαρτυρία, καὶ ἐκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ μέντοι εἰσῆλθεν. **6** ἔρχεται οὖν ἑκαὶ Σίμων λέγει, ἵνα ἑκαὶ ὑμεῖς πιστεύητε **36** ἐγένετο Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν γὰρ ταῦτα ἵνα ἢ γραφὴ πληρωθῆ· Ὅστοῦν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια οὐ συντριβήσεται ἑαυτοῦ **37** καὶ πάλιν ἑτέρα κείμενα, **7** καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ γραφῆ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων **38** Μετὰ ἑδεταῦτα ἠρώτησεν τὸν Πιλαῶτον κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς Ἰωσήφ ἑαπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητῆς τοῦ ἑνα τόπον· **8** τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ Ἰησοῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθῶν πρῶτος εἰς τὸ Ἰουδαίων, ἵνα ἄρη τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· **9** καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλαῶτος. ἦλθεν οὖν καὶ οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ ἦρεν τὸ σῶμα ἑαυτοῦ **39** ἦλθεν δὲ καὶ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. **10** ἀπῆλθον Νικόδημος, ὁ ἐλθῶν πρὸς ἑαυτὸν νυκτὸς τὸ οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί. **11** πρῶτον, φέρων ἑμίγασμύρνης καὶ ἀλόης Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς ἑτῷ μνημείῳ ἕξω ὡς λίτρας ἑκατόν. **40** ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα κλαίουσα. ὡς οὖν ἕκλαιεν παρέκυψεν εἰς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδωσαν ἑαυτὸ ὀθονίους μετὰ τὸ μνημεῖον, **12** καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἕθος ἐστὶν τοῖς λευκοῖς καθεζομένους, ἑνα πρὸς τῆ κεφαλῆ Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. **41** ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἑνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἕκειτο τὸ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **13** καὶ λέγουσιν αὐτῇ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἦν ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς ὅτι τεθειμένος· **42** ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν ἦραν τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν αὐτόν. **14** ἑαυταεῖποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ἤδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. **15** λέγει ἑαυτῇ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκεῖνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστίν λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκαν αὐτόν, ἀγὰρ αὐτὸν ἀρῶ. **16** λέγει ἑαυτῇ Ἰησοῦς· Μαριάμ στραφεῖσα ἐκεῖνη λέγει αὐτῷ ἑΕβραῖστί Ραββουνι (ὃ λέγεται Διδάσκαλε). **17** λέγει ἑαυτῇ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἄπτου, οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν ἑπατέρα πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπέ

20 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἢ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ σκοτίας ἕτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. **2** τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. **3** ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. **4** ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος

αὐτοῖς· Ἄναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. **29** λέγει αὐτῷ καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεὸν μου καὶ θεὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με πεπίστευκας; ὑμῶν. **18** ἔρχεται Ἰακώβ Μαγδαληνὴ μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. **30** Ἰακώβ Μαγδαληνῆ μαθηταῖς ὅτι Ἐώρακατὸν Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν κύριον καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ. **19** Οὕτως οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν ἃ οὐκ ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ Ἰακώβ Μαγδαληνῆ, ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν **31** ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύητε ὅτι οἱ μαθηταὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. **20** καὶ τοῦτο αὐτοῦ.

εἰπὼν ἔδειξεν τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. **21** εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. **22** καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον· **23** ἃν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἁφένονται αὐτοῖς ἃν τινῶν κρατῆτε κεκράτηνται. **24** Ὁμοῦ δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς. **25** ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐώρακαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω ἴνα μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. **26** Καὶ μετ' ἡμέρας ὁμοῦ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Ὁμοῦ μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. **27** εἶτα λέγει τῷ Ὁμοῦ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. **28** ἀπεκρίθη Ὁμοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅ

21 Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσεν δὲ οὕτως. **2** ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Ὁμοῦ ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. **3** λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦν· λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. **4** Πρωΐας δὲ ἤδη ἔγενετο ἡ ἔσθη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μὲντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν. **5** λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. **6** ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλάκυσαι ἰσχυρὰ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. **7** λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Ὁ κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· **8** οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ

πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ δοξάζει τὸν θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, αὐτῶ· Ἀκολουθεῖ μοι. **20** Ἐπιστραφεῖς δὲ σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. **9** Ὡς οὖν Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα δὲ ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσον κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ ἄρτον. **10** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Ἐνέγκατε εἶπεν· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; **21** ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. **11** τοῦτον ὁ οὐνίδων ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· ἀνέβη ὁ οὐνίδων Πέτρος καὶ εἴλκυσεν Κύριε, οὗτος δὲ τίς; **22** λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ πρὸς σέ; σὺ μοι ἀκολουθεῖ. **23** ἐξῆλθεν τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. οὐν οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς **12** λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς Δεῦτε ἀριστήσατε. ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι ὅτι οὐκ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. ἀποθνήσκει ἀλλ'· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν **13** ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; **24** Οὗτός ἐστιν καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ **14** τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερῶθη ὁ Ἰησοῦς ὁ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθῆς τοῖς μαθηταῖς ἐγεγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. **15** Ὅτε αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν. **25** ἔστιν δὲ καὶ οὐν ἠρίστησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ ἄλλα πολλὰ ἠέποιήσεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα Ἰησοῦς Σίμων Ἰωάννου ἀγαπᾷς με πλέον ἢ ἄν γράφηται καθ' ἑν, οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν τούτων; λέγει αὐτῷ· Ναί, κύριε, σὺ οἶδας κόσμον ἠχρησεντὰ γραφόμενα βιβλία ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἄρνια μου. **16** λέγει αὐτῷ πάλιν δευτέρον· Σίμων Ἰωάννου ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· Ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· Ποίμιναι τὰ πρόβατά μου. **17** λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωάννου φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου. **18** ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἠθελες ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. **19** τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ

Πραξεις

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο Ἦσοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν **2** ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἀγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήμφθη· **3** οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· **4** καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· **5** ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. **6** Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; **7** εἶπεν· δὲπρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, **8** ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ· μουμάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. **9** καὶ ταῦτα εἰπὼν βλέπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **10** καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρεστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἑσθήσεσι λευκαῖς, **11** οἱ καὶ εἶπαν· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν

οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. **12** Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ σαββάτου ἔχον ὁδόν. **13** καὶ ὅτε εἰσηλθον, εἰς τὸ ὑπερῶον ἀνέβησαν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Μαθθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ ζηλωτῆς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. **14** οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇσὺν γυναιξίν καὶ Μαρὶάμ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. **15** Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἐκατὸν εἴκοσι)· **16** Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἰησοῦν **17** ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.— **18** Οὗτος μὲν οὖν ἐκτίσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. **19** καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμάχ, τοῦτ' ἔστιν Χωρίον Αἵματος.— **20** γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ἡ λαβέτω ἕτερος. **21** δεῖ οὖν τῶν

συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; **8** καὶ πῶς ἡμεῖς ὤϊσθημεν καὶ ἐξήλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ Ἰησοῦς, **22** ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἡμῶν ἐν ἧ' ἐγεννήθημεν; **9** Πάρθοι καὶ Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ ἴσταν ἡμῖν γενέσθαι ἓνα τούτων. **23** καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, **10** ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουστός, καὶ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ Μαθητῆς. **24** καὶ προσευξάμενοι εἶπαν Σὺ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, **11** Ἰουδαῖοί τε καὶ κύριε καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν ὃν ἐξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα, **25** λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις λαβεῖν τὸν ἴσον τῆς διακονίας ταύτης τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. **12** ἐξίσταντο δὲ καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη Ἰούδας πάντες καὶ διηπόρουν ἄλλος πρὸς ἄλλον πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. **26** λέγοντες Τί ἴθι τοῦτο εἶναι; **13** ἕτεροι καὶ ἔδωκαν κλήρους ἑαυτοῖς καὶ ἔπεισεν ὁ δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι Γλεύκους κληρὸς ἐπὶ Μαθητῆς, καὶ συγκατεψηφίσθη μεμεστωμένοι εἰσίν. **14** Σταθεὶς δὲ Ὀπέτρος μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, **2** καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι, **3** καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, **4** καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου ἑαυτοῖς ἀποφθεγγεσθαι αὐτοῖς. **5** Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· **6** γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἶς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν· **7** ἐξίσταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες Οὐχὶ τοῦτο εἰσὶν οἱ

σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπῆρην τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγατο αὐτοῖς Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ πάντες τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. **15** οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθούουσιν, ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, **16** ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ: **17** Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνιοῖς ἐνυπνιασθήσονται. **18** καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν. **19** καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· **20**

ὁ ἥλιος μεταστραφίσεται εἰς σκότος καὶ εἶδεν διαφθοράν. (Hadēs 986) 32 τοῦτον ἢ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἢ ἔλθειν ἡμέραν τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὗ πάντες κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. 21 καὶ ἡμεῖς ἔσμεν μάρτυρες. 33 τῇ δεξιᾷ οὖν ἔσται πᾶς ὃς ἑὰν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ὑψωθείς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ κυρίου σωθήσεται. 22 Ἄνδρες Ἰσραηλίται, πνεύματος τοῦ ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἰησοῦν τὸν πατὴρ ἐξέχεεν τοῦτο ὃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ ἀκούετε. 34 οὐ γὰρ Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ κύριος σημεῖοις οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, 35 ἕως μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἴδατε, 23 τοῦτον ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν τῆ ὠρισμένη βουλῆ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ποδῶν σου. 36 ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω ἑκδοτονδιὰ χεῖρὸς ἀνόμων προσπήξαντες πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν ἀνείλατε, 24 ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός, τοῦτον τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. 37 δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ· 25 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν, Δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προορώμην εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν ἄνδρες ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ. 26 ἀδελφοί; 38 Πέτρος δὲ πρὸς αὐτούς· διὰ τοῦτο ἠυφράνθη ἡ καρδία μου καὶ Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ἠγαλλιάσατο ἢ γλώσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ὑμῶν ἐπιτῶ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἢ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι· 27 ἄφεισιν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν καὶ λήψεσθε ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος· 39 ὑμῖν γὰρ ἔστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις διαφθοράν. (Hadēs 986) 28 ἐγνώρισάς μοι ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν ὅσους ἂν ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης προσκαλέσεται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. 40 μετὰ τοῦ προσώπου σου. 29 Ἄνδρες ἐτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρατο, ἀδελφοί, ἐξὸν εἶπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων· Σώθητε ἀπὸ ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυὶδ, ὅτι καὶ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. 41 οἱ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνήμα μὲν οὐκ ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ταύτης· 30 προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλια. 42 εἰδὼς ὅτι ὄρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ ἧσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν καρποῦ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ καθίσει ἐπὶ τὸν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινῶν τῇ κλάσει τοῦ θρόνον αὐτοῦ, 31 προῖδὼν ἐλάλησεν περὶ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. 43 Ἐγένετο δὲ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὕτε πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλὰ τετέρατα καὶ ἐγκατελείφθη εἰς ἄδην· οὕτῃ σὰρξ αὐτοῦ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο. 44

πάντες δὲ οἱ ἑπιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἑλεημοσύνην αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά, **45** καὶ τὰ καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραία Πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασσον καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἂν τις χρειάν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ. **11** Κρατοῦντος εἶχεν· **46** καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος ἔκθαμβοι. ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, **47** **12** ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν αἰνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς λαόν· ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει σφζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό. ἢ εὐσεβεῖα πεποηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; **13** ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς ἑμὲν παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· **14** ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, **15** τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. **16** καὶ ἑπί τῃ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἶδατε ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. **17** Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· **18** ὁ δὲ θεὸς ἅ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν οὕτως. **19** μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε ἑπρὸς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, **20** ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν Ἰησοῦν, **21** ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων

3 Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην, **2** καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιτίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἑλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν, **3** ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιεῖν εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἑλεημοσύνην λαβεῖν· **4** ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπεν· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. **6** εἶπεν δὲ Πέτρος Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι, ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἑ περιπάτει· **7** καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν αὐτὸν παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ ἑσφυδρά· **8** καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη καὶ περιπάτει, καὶ εἰσηλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν. **9** καὶ εἶδεν ἅς ὁ λαὸς αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν, **10** ἐπεγίνωσκον ἑαυτὸν

αὐτόν; **13** ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς ἑμὲν παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· **14** ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, **15** τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. **16** καὶ ἑπί τῃ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἶδατε ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. **17** Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· **18** ὁ δὲ θεὸς ἅ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν οὕτως. **19** μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε ἑπρὸς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, **20** ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν Ἰησοῦν, **21** ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων

ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπὸ αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. (aīōn g165) 22 Μωϋσῆς ἔμενείπεν ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. 23 ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ ἣτις ἀνμὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. 24 καὶ πάντες δὲ οἱ προφήται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. 25 ὑμεῖς ἐστε οἰκιστὴς τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἣς ἐδίδετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγων πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἔνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. 26 ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ θεὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, 2 διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, 3 καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον, ἣν γὰρ ἐσπέρα ἤδη. 4 πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς χιλιάδες πέντε. 5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ 6 (καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ

Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ), 7 καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; 8 τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι 9 εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, 10 γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. 11 οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδόμων ὁ γινόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. 12 καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία, οὐδὲ γὰρ ὄνομα ἔστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. 13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν, 14 τὸν ἑαῖνον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν θεραπευόμενον οὐδὲν εἶχον ἀντιπεῖν. 15 κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους 16 λέγοντες· Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνεῖσθαι 17 ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.

18 καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν σου, 30 ἐν τῷ τὴν χειρὰ σου ἐκτείνεις σε εἰς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἴασι καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. 19 ὁ δὲ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ. Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπον 31 καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος πρὸς αὐτούς· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ ἅπαντες τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐλάλουν θεοῦ, κρίνατε, 20 οὐ δυνάμεθα γὰρ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας. ἡμεῖς ἃ εἶδαμεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ 32 τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων λαλεῖν. 21 οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἦν καρδία καὶ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἷς ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶ ἔλεγε ἴδιον πῶς κολάσονται αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς πάντα κοινά. 33 καὶ πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· ἴδυναμι μεγάλη ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον 22 ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσεράκοντα οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γεγόνει τὸ σημεῖον Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας τοῦτο τῆς ἰάσεως. 23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον αὐτούς. 34 οὐδὲ γὰρ ἐνδεῆς τις ἦν ἐν πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοῖς ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν αὐτούς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς εἶπαν. 24 οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν τῶν πιπρασκομένων 35 καὶ ἐτίθουν παρὰ ἦσαν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπαν· τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ Δέσποτα, σὺ οὐ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. 36 τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα Ἰωσήφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρναβᾶς ἀπὸ τῶν τὰ ἐν αὐτοῖς, 25 ὁ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀποστόλων, ὃ ἐστιν μεθερμηνευόμενον διὰ πνεύματος ἁγίου στόματος Δαυὶδ υἱὸς παρακλήσεως, Λευίτης, Κύπριος τῷ παιδός σου εἰπών· Ἰνατὶ ἐφύραζαν ἔθνη γένει, 37 ὑπάρχοντος αὐτῶ ἀγροῦ πωλήσας καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; 26 παρέστησαν ἦνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκεν παρά τοὺς οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες πόδας τῶν ἀποστόλων.

5 Ἄνῆρ δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφίρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτήμα 2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυῖς καὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. 3 εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἠνοσφίσασθαί ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; 4 οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενον καὶ πραθὲν ἐν

τῆ σῆ ἐξουσία ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου ἐν τῆ ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. 17 Ἄναστὰς δὲ ὁ ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ. 5 ἀκούων δὲ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὐσα ὁ Ἄνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν αἴρεισι τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ἐξέψυξεν· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ ζήλου 18 καὶ ἐπέβαλον τὰς ἑχέρας ἐπὶ τοὺς πάντας τοὺς ἄκούοντας 6 ἀναστάντες ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ δημοσίᾳ. 19 ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ νυκτὸς ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. 7 Ἐγένετο δὲ ὡς ἦνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε ὠρῶν τριῶν διάστημα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ αὐτοὺς εἶπεν· 20 Πορεύεσθε καὶ σταθέντες εἰδοῦσα τὸ γεγονός εἰσηλθεν. 8 ἀπεκρίθη δὲ λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ πρὸς αὐτήν Ἰσραήλ· Πέτρος εἶπέ μοι, εἰ τοσοῦτου ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. 21 ἀκούσαντες δὲ τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπεν· Naί, εἰσηλθὼν ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν καὶ τοσοῦτου. 9 ὁ δὲ Ἰσραήλ· Πέτρος πρὸς αὐτήν· Τί ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν ἄνδρα σου ἐπὶ τῆ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσιν Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον σε. 10 ἔπεσεν δὲ παραχρήμα πρὸς τοὺς ἀχθῆναι αὐτούς. 22 οἱ δὲ παραγενόμενοι πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες ὑπηρεταὶ οὐχ εὔρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, δὲ οἱ νεανίσκοι εὔρον αὐτήν νεκράν, καὶ ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν 23 λέγοντες ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα ὅτι τὸ δεσμωτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον αὐτῆς. 11 καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐστῶτας ἐπιτῶν θυρῶν, ἀνοιξαντες δὲ ἔσω ἀκούοντας ταῦτα. 12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν οὐδένα εὔρομεν. 24 ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα λόγους τούτους ὃ ἑστρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν ἅπαντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομώντος 13 τῶν δὲ τί ἂν γένοιτο τοῦτο. 25 παραγενόμενος λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι Ἰδοὺ οἱ ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός, 14 μᾶλλον ἄνδρες οὐς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· 15 ὥστε τὸν λαόν. 26 τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς σὺν τοῖς ὑπηρεταῖς ἠγαγεν αὐτούς, οὐ καὶ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ κραβάττων, μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σικιὰ μῆλιθασθῶσιν. 27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἐπισκιάσθητιν αὐτῶν. 16 συνήρχετο δὲ καὶ ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. καὶ ἐπρωώτησεν τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων Ἰερουσαλήμ, αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς 28 λέγων Παραγγελία φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ

ὄνοματι τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε Ἰουδαίῳ (ἀυτοῦ) μήποτε καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδασχῆς ὑμῶν, καὶ θεομάχοι εὐρεθῆτε. ἐπέισθησαν δὲ αὐτῷ, βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα 40 καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους τοῦ ἀνθρώπου τούτου. 29 ἀποκριθεὶς δὲ δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν· Πειθαρχεῖν ὄνοματι τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀπέλυσαν 41 οἱ μὲν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. 30 ὁ οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, τοῦ συνεδρίου ὅτι ἑκατέστησαν ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι· 42 πᾶσάν τε ζύλου· 31 τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ σωτήρα ὕψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, τοῦ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑβραίων πρὸς τοὺς Ἑβραίους ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. 2 προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν· Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διακонеῖν τραπέζαις· 3 ἐπισκέψασθε ἡμᾶς ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· 4 ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. 5 καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον πάντων τοῦ πλῆθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρης πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχεῖα, 6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠῤῥαυετο, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλήμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν

ιερών ὑπήκουον τῇ πίστει. 8 Στέφανος γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε, δὲ πλήρης ἡ χάριτος καὶ δυνάμεως ἐποίει 5 καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγείλατο ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας αὐτῷ τέκνου. 6 ἐλάλησεν ἡ δὲ οὕτως ὁ θεὸς καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, 10 ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ γῇ ἄλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. 11 τότε ὑπέβαλον κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια· 7 καὶ τὸ ἔθνος ἄνδρας λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ ᾧ ἔαν' δουλεύουσιν κρινῶ ἐγώ, ὁ θεὸς λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν εἶπεν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ καὶ τὸν θεόν· 12 συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν λατρεύουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 8 καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτόν καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, 13 ἔστησάν τε περιέτεμεν αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος ἡ καὶ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, ἡ καὶ Ἰακώβ τοὺς οὗτος οὐ παύεται ἡ λαλῶν ῥήματα κατὰ δώδεκα πατριάρχας. 9 Καὶ οἱ πατριάρχαι τοῦ τόπου τοῦ ἡ ἀγίου καὶ τοῦ νόμου, 14 ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ, 10 ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον καὶ ἐξεμίλει αὐτόν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἡμῖν Μωϋσῆς. 15 καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτόν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἡ πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ κατέστησεν αὐτόν ἡ γούμενον ἐπ' Αἴγυπτον εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἡ καὶ ὄλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. 11 ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν ἡ Αἴγυπτον καὶ Χανάαν καὶ θλίψις μεγάλη, καὶ οὐχ ἡ ὕρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν· 12 ἀκούσας δὲ ἡ Ἰακώβ ὄντα ἡ σιτία εἰς Αἴγυπτον ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον· 13 καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἡ ἀγεγνωρισθῆ ἡ Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ ἡ γένος ἡ Ἰωσήφ. 14 ἀποστείλας δὲ ἡ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο ἡ Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν ἐν ψυχαῖς ἡ ἑβδομήκοντα πέντε, 15 ἡ καὶ κατέβη ἡ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ

7 Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Ἔϊταῦτα οὕτως ἔχει; 2 ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοί καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ θεὸς τῆς δόξης ὡφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ἐξελεθε ἐκτῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν σοι δεῖξω. 4 τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατῴκησεν ἐν Χαρράν. κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετόικισεν αὐτόν εἰς τὴν

πατέρες ἡμῶν, **16** καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ῥώνησατο ἐν γῆ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο. Ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν **30** Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσεράκοντα Ἐμμώρ ῥέν Συχέμ. **17** Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ ὥφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρουσ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ῥωμολόγησενὸ Σινᾶ ῥάγγελος ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου **31** θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξισεν ὁ λαὸς καὶ ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν ῥεθαύμασεν τὸ ὄραμα. ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, **18** ἄχρι οὗ ἀνέστη προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι βασιλεὺς ἕτερος ἐπὶ Αἰγυπτῶν, ὃς οὐκ ἤδει ἐγένετο φωνὴ ῥκυρίου **32** Ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν τὸν Ἰωσήφ. **19** οὗτος κατασοφισάμενος τὸ πατέρων σου, ὁ θεὸς Ἀβραάμ ῥκαὶ Ἰσαὰκ γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν τοὺς ῥπατέρας τοῦ ῥκαὶ Ἰακώβ. ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωϋσῆς ποιεῖν ῥτὰ βρέφη ἔκθετα αὐτῶν εἰς τὸ μὴ οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. **33** εἶπεν δὲ αὐτῷ ζωογονεῖσθαι. **20** ἐν ῥῷ καιρῷ ἐγεννήθη ὁ κύριος Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν Μωϋσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ θεῷ ὃς σου, ὁ γὰρ τόπος ῥἐφῷ ἔστηκας γῆ ἀγία ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἐστίν. **34** ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ πατρός **21** ῥέκτηθέντος δὲ αὐτοῦ ἀνείλατο μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτὸν ἢ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ ἀνεθρέψατο ῥαὐτοῦ ἦκουσα, καὶ κατέβην ἐξελεσθαι αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν. **22** καὶ ἐπαιδεύθη αὐτοῦς καὶ νῦν δεῦρο ῥἀποστείλωσε εἰς ῥΜωϋσῆς πᾶση σοφίᾳ Αἰγυπτίων, ἦν δὲ Αἰγυπτῶν. **35** Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν, ὃν δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις ῥαὐτοῦ **23** ἠρνήσαντο εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν ῥὼς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσερακονταετῆς ἄρχοντα καὶ δικαστὴν, τοῦτον ὁ θεὸς ῥκαὶ χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ῥἀπέσταλκεν σὺν ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ υἱοὺς Ἰσραὴλ. **24** καὶ ἰδὼν τινὰ ἀδικούμενον βάτω. **36** οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας ἡμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ τέρατα καὶ σημεῖα ἐν ῥγῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. **25** Ἐρυθρᾶ Θαλάσση καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ τεσσεράκοντα. **37** οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν ῥσωτηρίαν ὁ εἶπαστοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Προφήτην ὑμῖν αὐτοῖς, οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. **26** τῇ τε ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἐπιούση ἡμέρᾳ ὥφθη αὐτοῖς μαχομένοις ὡς ἐμέ. **38** οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ καὶ ῥσυνήλασσε αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπὼν ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ῥἈνδρες, ἀδελφοί ῥἔστε ἵνατί ἀδικεῖτε λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ τῶν ἀλλήλους; **27** ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο ῥλόγιαζῶντα ἀπώσατο αὐτὸν εἰπὼν· Τίς σε κατέστησεν δοῦναι ῥἡμῖν **39** ῥοὐκ ἠθέλησαν ὑπῆκοοι ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφῷ ῥἡμῶν **28** μὴ γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπώσαντο ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ῥἐχθῆς τὸν Αἰγύπτιον; **29** ἔφυγεν δὲ Μωϋσῆς εἰς Αἰγυπτῶν, **40** εἰπόντες τῷ Ἀαρῶν·

Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου οὐ νῦν ἐγένετο αὐτῶ. **41** καὶ ἔμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ὑμεῖς προδοταὶ καὶ φονεῖς ἐγένεσθε **53** ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῶ ὄφτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς εἰδώλω, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. **54** Ἀκούοντες χειρῶν αὐτῶν. **42** ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ **55** ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυσίας ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσεράκοντα ἐν τῇ θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ; **43** καὶ ἀνελάβετε θεοῦ, **56** καὶ εἶπεν· Ἴδου θεωρῶ τοὺς τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ οὐρανοῦς Ἰδιονοιγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· Ραϊφάν τοὺς τύπους οὓς ἐποίησατε ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ. **57** προσκυνεῖν αὐτοῖς. καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. **44** Ἡ σκηνὴ τοῦ ὄτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ αὐτόν, **58** καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῶ ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο Μωϋσῆ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου ἐωράκει, **45** ἦν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι καλουμένου Σαύλου. **59** καὶ ἐλιθοβόλουν οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα κατασχέσει τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῶσεν ὁ θεὸς Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου· **60** θεὶς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν ἕως τῶν δὲ τὰ γόνата ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, ἡμερῶν Δαυὶδ· **46** ὃς εὗρεν χάριν ἐνώπιον μὴ στήσης αὐτοῖς ταύτην τὴν ἁμαρτίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἠτήσατο εὐρεῖν σκὴνωμα τῶ καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

θεῶ Ἰακώβ. **47** Σολομῶν δὲ οἰκοδόμησεν αὐτῶ οἶκον. **48** ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ· καθὼς ὁ προφήτης λέγει· **49** Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσατέ μοι, λέγει κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; **50** οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα; **51** Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι ἑκαρδίαις καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς αἰεὶ τῶ πνεύματι τῶ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. **52** τίνα τῶν

8 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας πλὴν τῶν ἀποστόλων. **2** συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῶ. **3** Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς

φυλακὴν. 4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες 17 τότε ἔπετίθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, διήλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. 5 καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον. 18 Ἰδὼν δὲ Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς ὀ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν Σαμαρείας ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν χριστόν. χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ 6 προσεῖχον Ἰδεῖ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις Ἰπνεῦμα προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα 19 ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ λέγων· Δότε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ἀκούειν αὐτούς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνη πνεῦμα ἃ ἐποίει 7 Ἰπολλοὶ γὰρ τῶν ἐχόντων ἅγιον. 20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Τὸ πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα φωνῇ μεγάλῃ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν Ἰἐξήρχοντο πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν· 8 Ἰγένετο δὲ Ἰπολλὴ χρημάτων κτᾶσθαι. 21 οὐκ ἔστιν σοι μερὶς χαρὰ ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνῃ. 9 Ἀνὴρ δὲ οὐδὲ κληρὸς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, ἢ γὰρ τις ὀνόματι Σίμων προὔπηρχεν ἐν τῇ καρδίᾳ σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα Ἰἐναντιοῦ πόλει μαγεύων καὶ Ἰἐξιστάνων τὸ ἔθνος θεοῦ. 22 μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ Ἰκυρίου εἶ Ἰρα μέγαν, 10 ἢ προσεῖχον Ἰπάντες ἀπὸ μικροῦ ἀφεθήσεται σοὶ ἢ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· ἔως μεγάλου λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἢ 23 εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον Δύναμις τοῦ θεοῦ ἢ Ἰκαλουμένη Μεγάλη. ἀδικίας ὀρῶ σε ὄντα. 24 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ 11 προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ Ἰκανῶ χρόνῳ Σίμων εἶπεν· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς. 12 ὅτε δὲ τὸν κύριον ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὣν ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ εἰρήκατε. 25 Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι Ἰπεριτῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο Ἰπέστρεφονεῖς ἸἸεροσόλυμα πολλὰς τε Ἰἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. 13 ὁ δὲ Σίμων κώμας τῶν Σαμαριτῶν Ἰεὐγγελίζοντο καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, καὶ βαπτισθεὶς ἦν 26 Ἰἄγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, θεωρῶν τε Φίλιππον λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου Ἰσημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένης κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὀδὸν τὴν ἐξίστατο. 14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν καταβαίνουσιν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Γάζαν Ἰεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἢ αὕτη ἐστὶν Ἰρημος. 27 καὶ ἀναστὰς Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀπέστειλαν ἐπορεύθη, καὶ Ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος πρὸς Ἰαὐτοῦς Πέτρον καὶ Ἰωάννην, 15 δυνάστης ἸΚανδάκης βασιλίσσης Αἰθιοπίων, οἵτινες καταβάντες προσήξαντο περὶ ὅς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὅς αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον· ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἰερουσαλήμ, 16 Ἰοὐδέπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν 28 ἦν Ἰτεῦποστρέφων καὶ καθημένος ἐπὶ ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι τοῦ Ἰρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰκυρίου Ἰησοῦ. προφήτην ἸἩσαΐαν. 29 εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα

τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε καὶ κολλήθητι προσελθῶν τῷ ἀρχιερεῖ 2 ἡτήσατο παρ' τῷ ἄρματι τούτῳ. 30 προσδραμῶν δὲ ὁ αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος συναγωγὰς, ὅπως ἐάν τινας εὔρη τῆς Ἡσαΐαν τὸν προφήτην καὶ εἶπεν· Ἐὰν ὁδοῦ ὄντας, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, γε γινώσκεις ἢ ἀναγινώσκεις; 31 ὁ δὲ δεδεμένους ἀγάγη εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 εἶπεν· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μή τις ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ὁδηγήσειμε; παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ, ἕξαίφνης τε αὐτὸν ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. 32 ἡ δὲ περιήστραψεν φῶς ἔκτοῦ οὐρανοῦ, 4 περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν καὶ πεσῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ λέγουσαν αὐτῷ Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν 5 εἶπεν δέ Τίς εἶ, κύριε; ὁ δὲ· Ἐγώ εἰμι ἄφρωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· 6 ἀλλὰ ἀνάστηθι αὐτοῦ. 33 ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται ἡ ῥηθὴ· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; σοὶ ὅ τί σε δεῖ ποιεῖν. 7 οἱ δὲ ἄνδρες ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. 34 οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἐνεοί, ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς μηδένα δὲ εἶπεν· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης θεωροῦντες. 8 ἡγέρθη δὲ Σαῦλος ἀπὸ τῆς λέγει· τοῦτο περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ ἐτέρου γῆς, ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τινός; 35 ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα οὐδὲν ἔβλεπεν· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. 9 καὶ ἦν ἡμέρας ταύτης εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. 36 τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἔπιεν. 10 Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ἐπὶ τι ὕδωρ, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος Ἴδου ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὕδωρ, τί κωλύει με βαπτισθῆναι; 38 καὶ ἕν ὁράματι ὁ κύριος· Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέβησαν Ἴδου ἐγώ, κύριε. 11 ὁ δὲ κύριος πρὸς ἀμφοτέρους εἰς τὸ ὕδωρ ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ αὐτόν· Ἀναστασίου πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. 39 ὅτε δὲ τὴν καλουμένην Εὐθεΐαν καὶ ζήτησον ἐν ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα κυρίου οἰκία Ἰουδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα, ἰδοὺ ἤρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν γὰρ προσεύχεται, 12 καὶ εἶδεν ἄνδρα ἐν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν ὁράματι Ἀνανίαν ὀνόματι εἰσελθόντα καὶ αὐτοῦ χαίρων. 40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρας ὅπως ἀναβλέψη. 13 Ἄζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας· Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτόν εἰς πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ Καισάρειαν. ἑτοῖς ἀγίοις σου ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ· 14

9 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ

ὄνομά σου. 15 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἑπείραζενκολλαῖσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ κύριος Πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς ἔστιν πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες μοι οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ὅτι ἔστιν μαθητῆς. 27 Βαρναβᾶς δὲ ἐνώπιον ἑθνῶν τε καὶ βασιλέων υἱῶν τε ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς Ἰσραήλ, 16 ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα ἀποστόλους, καὶ διηγῆσατο αὐτοῖς πῶς ἐν δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐλάλησεν 17 ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτῷ καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτὸν τὰς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. 28 καὶ ἦν μετ' χεῖρας εἶπεν· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ κύριος αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἀπέσταλκέν με, Ἰησοῦς ὁ φθεις σοι ἐν εἰς Ἱερουσαλήμ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ τῇ ὁδῷ ἧ ἤρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ ὀνόματι τοῦ κυρίου 29 ἐλάλει τε καὶ πλησθῆς πνεύματος ἁγίου. 18 καὶ εὐθέως συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἀπέπεσαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπεχείρουν ἀνελεῖν αὐτόν. 30 ἐπιγνόντες δὲ ὥς λεπίδες, ἀνέβλεψέν τε καὶ ἀναστάς οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν ἐβαπτίσθη, 19 καὶ λαβὼν τροφήν ἐνίσχυσεν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσό. 31 Ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς ἡμέρας τινὰς, 20 καὶ εὐθέως ἐν ταῖς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχεν συναγωγαῖς ἐκήρυσσεν τὸν Ἰησοῦν ὅτι εἰρήνην οἰκοδομουμένη, καὶ πορευομένη οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. 21 ἐξίσταντο τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· Οὐχ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνετο. 32 οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους κατοικοῦντας Λύδδα. 33 εὔρεν δὲ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς· ἄνθρωπόν τινα ὀνόματι Αἰνέαν ἐξ ἐτῶν 22 Σαῦλος δὲ μάλλον ἐνεδυναμοῦτο ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κρᾶβάττου ὃς καὶ συνέχυνεν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἦν παραλελυμένος. 34 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι Πέτρος· Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς Ἰησοῦς οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. 23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ καὶ εὐθέως ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ ἀνέστη. 35 καὶ εἶδαν αὐτὸν πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν. 24 ἐγνώσθη δὲ τῷ κατοικοῦντας Λύδδα καὶ τὸν Σαρῶνα Σαύλω ἢ ἐπιβουλή αὐτῶν. παρετηροῦντο οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον. 36 Ἐν δὲ καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς Ἰόππη δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν. 25 λαβόντες δὲ οἱ ἢ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς διὰ τοῦ τείχους πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν καθῆκαν αὐτὸν χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. ὧν ἐποίει. 37 ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις 26 Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν·

λούσαντες δὲ ἔθηκαν αὐτὴν ἐν ὑπερώῳ. καὶ νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἴόππην καὶ
38 ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδας τῇ Ἴόππῃ οἱ μεταπέμψαι Σίμωνά ἕνα ὃς ἐπικαλεῖται
μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν Πέτρος· 6 οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι
αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν βυρσεῖ, ὃς ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν. 7
παρακαλοῦντες Μὴ ὀκνήσῃς διελθεῖν ἕως ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἑαυτῷ
ἡμῶν 39 ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν καὶ στρατιώτην
αὐτοῖς ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ
τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι 8 καὶ ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς
αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἴόππην. 9
χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίησεν μετ' αὐτῶν Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων
οὔσα ἡ Δορκάς. 40 ἐκβαλὼν δὲ ἕξω πάντας καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων ἀνέβη Πέτρος
ὁ Πέτρος ἑκαθίστα τὰ γόνατα προσήξατο, ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξατο περὶ ὥραν
καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν· Ταβιθά, ἔκστην. 10 ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ
ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠθέλην γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ
αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν. ἑαυτῶν ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ἕκστασις, 11
41 δούς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον
φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας καὶ καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθόνην
παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. 42 γνωστὸν μεγάλην τέσσαρσιν ἄρχαῖς καθιέμενον
δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἴόππης, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, 12 ἐν ᾧ ὑπῆρχεν πάντα
ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον. 43 τὰ τετράποδα καὶ ἔρπετα τῆς γῆς καὶ
ἐγένετο ἑξήμερας ἱκανὰς μεναιέν Ἴόππῃ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 13 καὶ ἐγένετο φωνὴ
παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

10 Ἄνθρωπος δὲ τις ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι

Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπειρίας
τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, 2 εὐσεβὴς
καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς
τῷ λαῷ καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ
παντός, 3 εἶδεν ἐν ὄραματι φανερῶς ὡσεὶ
ἑπιώραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας ἄγγελον
τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ
εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε. 4 ὁ δὲ ἀτενίσας
αὐτῷ καὶ ἔμβροτος γενόμενος εἶπεν· Τί
ἐστίν, κύριε; εἶπεν δὲ αὐτῷ· Αἰ προσευχαί
σου καὶ αἰ ἐλεημοσύνη σου ἀνέβησαν
εἰς μνημόσυνον ἑμπροσθεν τοῦ θεοῦ· 5

14 ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Μηδαμῶς,
κύριε, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν
καὶ ἀκάθαρτον. 15 καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ
δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν
σὺ μὴ κοίνου. 16 τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς,
καὶ ἐβύβη ἀνελήμφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν
οὐρανόν. 17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ
Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν, ἰδοὺ οἱ
ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Κορνηλίου
διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος
ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, 18 καὶ
φωνήσαντες ἑμπροσθεν τοῦ Σίμωνος ὁ
ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται.
19 τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ

μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· **42** κατενόουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι ᾠτοῦτός ἐστιν ὁ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· **7** ἤκουσα δὲ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτῆς ζώντων ἠκαίφωνης λεγούσης μοι· Ἄναστάς, Πέτρε, καὶ νεκρῶν. **43** τούτῳ πάντες οἱ προφηταὶ θύσον καὶ φάγε. **8** εἶπον δέ· Μηδαμῶς, μαρτυροῦσιν, ἄφεισιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ κύριε, ὅτι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰσηλθεν εἰς τὸ στόμα μου. **9** ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν. **44** Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου δὲ ἠφωνῆ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ Ἄ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν σὺ μὴ κοῖνου. **10** ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ ἄνεσπάσθη λόγον. **45** καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πάλιν ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. **11** καὶ πιστοὶ ὅσοι συνῆλθαν τῷ Πέτρῳ, ὅτι ἰδοὺ ἐξ αὐτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἢ δωρεὰ τοῦ ἁγίου τὴν οἰκίαν ἐν ἧ ἡμῖν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ πνεύματος ἐκκέχυται· **46** ἤκουον γὰρ αὐτῶν Καισαρείας πρὸς με. **12** εἶπεν δὲ ᾠ τὸ πνεῦμα λαλούντων γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων μοι συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν ᾠ διακρίναντα τὸν θεόν. τότε ᾠ ἀπεκρίθη Πέτρος· **47** ἤλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἔξ ἀδελφοὶ Μῆτι τὸ ὕδωρ ἠδύναται κωλυσαί τις οὔτοι, καὶ εἰσηλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους οἴτινες τὸ ἀνδρός. **13** ἀπήγγειλεν ᾠ δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον ᾠ ὡς καὶ ἡμεῖς; **48** τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα προσέταξεν ᾠ δεαυτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ καὶ ᾠ εἰπόντα ᾠ Απόστειλον εἰς ᾠ Ἰόππην καὶ Χριστοῦ βαπτισθῆναι. τότε ἠρώτησαν μετὰ πέμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς. Πέτρον, **14** ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. **15** ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν ἐπέπεσον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς ὡς περ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. **16** ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος ᾠ τοῦ κυρίου ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὡμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ. **17** εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ᾠ ἐγὼ τίς ἡμῖν δυνατὸς κωλυσαί τὸν θεόν; **18** ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν καὶ ᾠ ἐδόξασαν τὸν θεὸν λέγοντες· ᾠ Ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν. **19** Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως

11 ἠκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. **2** ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἰερουσαλὴμ διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς **3** λέγοντες ὅτι ᾠ εἰσηλθες πρὸς ἄνδρα ἀκροβυστίαν ἔχοντα καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. **4** ἀρξάμενος δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων· **5** Ἐγὼ ἡμῖν ἐν πόλει Ἰόππη προσευχόμενος καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤλθεν ἄχρι ἐμοῦ· **6** εἰς ἣν ἀτενίσας

τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον **12** Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. **2** Ἰουδαίους. **20** ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἀνείλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες μαχαίρη. **3** ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστόν ἐστιν ἔλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν ἑαυτοῖς τοῖς Ἰουδαίοις προσέθετο συλλαβεῖν καὶ τοὺς Ἑλληνιστὰς εὐαγγελιζόμενοι τὸν Πέτρον (ἦσαν ἡμέρας τῶν ἀζύμων), κύριον Ἰησοῦν. **21** καὶ ἦν χεὶρ κυρίου **4** ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὀπίσθεν παραδὸς τέσσαρσιν τετραδίοις στρατιωτῶν ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. **22** ἠκούσθη φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὄρατα τῆς ἐκκλησίας πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. **5** ὁ μὲν οὖν τῆς οὐσῆσεν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ αὐτῶν, καὶ Πέτρος ἐτήρειτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχὴ ἐξαπέστειλαν Ἐβναβάνεως Ἀντιοχείας δὲ ἦν ἔκτενωσιν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας **23** ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν πρὸς τὸν θεὸν ἑαυτοῦ. **6** Ὅτε δὲ ἤμελλεν τὴν τοῦ θεοῦ, ἐχάρη καὶ παρεκάλει πάντας ἑαυτοῦ ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ τῇ προθέσει τῆς καρδίας ἑαυτοῦ ἐκείνη ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ τὸν κύριον, **24** ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσειν δυσὶν, πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως, καὶ φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ κυρίῳ. **25** φυλακὴν. **7** καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀναζητῆσαι Σαῦλον, ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἴκηματι. **26** καὶ εὐρῶν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν δὲ ἑαυτοῖς καὶ ἑναυτὸν ὄλον συναχθῆναι αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει· καὶ ἐξέπεσαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. **8** εἶπεν δὲ ὁ χρηματίσαι τε ἑαυτοῦ Ἀντιοχείᾳ τοὺς ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Ἱερουσαλὴμ ὑπόδησαι μαθητὰς Χριστιανούς. **27** Ἐν ταύταις δὲ τὰ σανδάλιά σου· ἐποίησεν δὲ οὕτως. ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου προφήται εἰς Ἀντιόχειαν. **28** ἀναστὰς δὲ εἰς σου καὶ ἀκολούθει μοι. **9** καὶ ἐξελθὼν ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἁγαβὸς ἐσήμανεν διὰ τοῦ ἑαυτοῦ καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ πνεύματος λιμὸν ἑαυτοῦ μέλλειν ἔσθαι γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἦτις ἐγένετο βλέπειν. **10** διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν ἐπὶ Κλαυδίου **29** τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν εὐπορεῖτό τις ὄρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτομάτῃ ἡνοίγη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς. **30** ὁ καὶ ἐποίησαν προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. **11** καὶ ὁ Πέτρος ἐν χειρὸς Ἐβναβᾶ καὶ Σαύλου. ἑαυτῷ γενόμενος εἶπεν· Νῦν οἶδα ἀληθῶς

ὅτι ἐξαπέστειλεν ἰούκιος τὸν ἄγγελον ἐδημηγόρει πρὸς αὐτοῦς. **22** ὁ δὲ δῆμος αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου ἐπεφώνει· Ἐθεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν **23** παραχρήμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Ἰουδαίων. **12** Συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν ἱερὸν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τῷ θεῷ, καὶ γενόμενος σκωληκὸβρωτος τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἐξέψυξεν. **24** Ὁ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ἤρξανεν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι. καὶ ἐπληθύνετο. **25** Βαρναβᾶς δὲ καὶ Σαῦλος **13** κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ ὑπέστρεψαν, εἰς Ἱερουσαλὴμ πληρώσαντες πυλῶνος προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι τὴν διακονίαν, ἑσπαραλαβόντες Ἰωάννην ὀνόματι Ῥόδη, **14** καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τὸν ἐπικληθέντα Μᾶρκον.

τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξεν **13** ἦσαν γὰρ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὔσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ὅ τε Βαρναβᾶς καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος, Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναὴν **15** οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν· Μαίρη. ἡ δὲ τε Ἡρώδου τοῦ τετραάρχου σύντροφος διύσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· καὶ Σαῦλος, **2** λειτουργούντων δὲ Ὁ ἄγγελός ἐστιν αὐτοῦ. **16** ὁ δὲ Πέτρος αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ κινήσειοντων εἶπεν ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδαν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρναβᾶν καὶ Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. **3** τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν. **4** Ἐαυτοῖσιν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος κατήλθον εἰς Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν ἑταπέπευσαν εἰς Κύπρον, **5** καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. **6** διελθόντες δὲ ὄλην τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὔρον ἄνδρα τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα Βαρισησοῦ **7** ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρναβᾶν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· **8** ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος, οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα

αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέφαι τὸν ἀνθύπατον γῆν αὐτῶν **20** ὥς ἔτεσι τετρακοσίοις ἀπὸ τῆς πίστεως. **9** Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, καὶ πενήκοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. **21** αὐτὸν **10** εἶπεν Ὡ πλήρης παντὸς δόλου κάκεῖθεν ἠτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύση διαστρέφων ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσεράκοντα. **22** τὰς ὁδοὺς κυρίου τὰς εὐθείας; **11** καὶ καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἠγειρεν τὸν Δαυὶδ νῦν ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔση αὐτοῖς εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄκρι καιροῦ. Εὗρον Δαυὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ παραχρήμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ σκότος, καὶ περιάγων ἐξίτηι χειραγωγούς. θελήματά μου. **23** τούτου ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ **12** τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἠγαγεν τῷ ἐπίστευσεν ἐκπλησσομένους ἐπὶ τῇ διδαχῇ Ἰσραὴλ ἰσωτήρα Ἰησοῦν, **24** προκηρύξαντος τοῦ κυρίου. **13** Ἀναθρόντες δὲ ἀπὸ τῆς Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου Πάφου οἱ ἑπιπαῦλον ἦλθον εἰς Πέργην αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας ἑπαντὶ τῷ λαῷ τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας Ἰσραὴλ. **25** ὡς δὲ ἐπλήρου Ἰωάννης τὸν ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. δρόμον, ἔλεγεν. Τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε εἶναι; **14** αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίαν, ἐμὲ οὐδ' οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ποδῶν λῦσαι. **26** Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ ἡμέρα τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. **15** μετὰ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν τὸν θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι ταύτης ἔξαπεστάλη **27** οἱ γὰρ κατοικοῦντες πρὸς αὐτοὺς λέγοντες. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἀρχόντες αὐτῶν εἶ τὶς ἐστὶν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς πρὸς τὸν λαόν, λέγετε. **16** ἀναστὰς δὲ τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον Παῦλος καὶ κατασεισας τῇ χειρὶ εἶπεν ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, Ἄνδρες Ἰσραηλίται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν **28** καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες θεόν, ἀκούσατε. **17** ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ἰσραὴλ ἐξέλεξάτο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ **29** ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ τὸν λαὸν ὑψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῆ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου Ἰαίγυπτου καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. **30** ὁ δὲ θεὸς ἠγειρεν ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, **18** καί, ὡς αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **31** ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας τεσσερακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, **19** καὶ καθελὼν ἔθνη Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες ἑνὸς ἐπὶ ἐν γῆ Χανάαν κατεκληρονόμησεν τὴν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. **32** καὶ

ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην 33 ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις ἡμῶν ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ᾠδαμῶ γέγραπται τῷ δευτέρῳ· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. 34 ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἶρηκεν ὅτι Δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. 35 Ἐπίδοτικαὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου εἰς διαφθοράν. 36 Δαυὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν, 37 ὃν δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν οὐκ εἶδεν διαφθοράν. 38 γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν καταγγέλλεται, καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν νόμῳ Μωϋσέως δικαιωθῆναι 39 ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιούται. 40 βλέπετε οὖν μὴ ἐπέληθῆτε εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις 41 Ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον δὲ μὴ πιστεύητε ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν. 42 Ἐξιόντων δὲ αὐτῶν παρεκάλουνεῖς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα 43 λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρναβᾶ, οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ. 44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου 45 ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ Παύλου λαλουμένοις βλασφημοῦντες 46 παρρησιασάμενοί τε ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρναβᾶς εἶπαν· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξιούσιν κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. (αἰθῆνος g166) 47 οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος· Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 48 ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῆνος g166) 49 διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. 50 οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ Βαρναβᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. 51 οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς Ἰκόνιον, 52 οἱ δὲ ἔμαθηται ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.

14 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. 2 οἱ δὲ ἀπειθήσαντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. 3 ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· 17 οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν ἱερέσιν ἀμαρτυροῦντες αὐτὸν ἀπέφηκεν τοῖς ἀποστόλοις. 5 ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἁγιοποιούντων οὐρανὸν ὑμῖν ὑπερῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν διδοῦς καὶ καιροὺς καρποφόρους, αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς 6 συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις καρδίας ὑμῶν 18 καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν τὴν περίχωρον, 7 ἀλλὰ ἐκεῖ εὐαγγελιζόμενοι αὐτοῖς. 19 Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ Ἀντιόχειας ἦσαν. 8 Καὶ τις ἀνὴρ ἄδύνατος ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον μητρὸς αὐτοῦ ὃς οὐδέποτε περιεπάτησεν ἕστυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίζοντες αὐτὸν 9 οὗτος ἦκουσεν τοῦ Παύλου λαλοῦντος ὃς τεθηκέναι. 20 κυκλωσάντων δὲ τῶν ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν μαθητῶν αὐτὸν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν τοῦ σωθῆναι 10 εἶπεν ἡμετέροις ἡμετέροις πόλιν. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Ἀναστήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὁρθὸς Βαρναβᾶ εἰς Δέρβην. 21 Εὐαγγελισάμενοί καὶ ἤλατοκαὶ περιεπάτει. 11 οἱ ἄλλοι τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθητεύσαντες ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος ἐπῆραν τὴν ἰκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστῶν λέγοντες Οἱ καὶ εἰς Ἰκόνιον καὶ εἰς Ἀντιόχειαν, 22 θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, πρὸς ἡμᾶς 12 ἐκάλουν τε τὸν Βαρναβᾶν παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει καὶ ὅτι Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. 13 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 23 χειροτονήσαντες ὁ ἁγίος τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς δὲ αὐτοῖς ἡμετέροις ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους πόλεως ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο πυλῶνας ἐνέγκας σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν αὐτούς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. 24 θύειν. 14 ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς τὴν Βαρναβᾶ καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ Παμφυλίαν, 25 καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ ἱμάτια αὐτῶν ἐξεπέδησαν εἰς τὸν ὄχλον τὸν λόγον κατέβησαν εἰς Ἀτάλειαν, 26 κρίζοντες 15 καὶ λέγοντες ἄνδρες, τί ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ἦσαν παραδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. 27 παραγενόμενοι ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ θεοὺς ζῶντας ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν ἀνήγγελλον ὃς ἐποίησεν ὁ θεὸς μετὰ καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ αὐτῶν καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς 16 ὃς ἐν ταῖς πίστεως. 28 διέτριβον δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον παρῳχημέναις γενεαῖς εἶσεν πάντα τὰ σὺν τοῖς μαθηταῖς.

15 Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν ὃν οὔτε Ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν ὅτι Ἐὰν μὴ ἱερωσὶς περιτιμηθῆτε ἔσθαι ἱερωσάσαι; **11** ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. **2** κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ἑαυτομένης ἱερωσείας καὶ ζητήσεως οὐκ ὄν τρόπον κάκεῖνοι. **12** Ἐσίγησεν δὲ πᾶν ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρναβᾶ πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρναβᾶ καὶ αὐτοὺς ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Βαρναβᾶν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς δι' αὐτῶν. **13** μετὰ δὲ τὸ σιγήσαι αὐτοὺς Ἰερουσαλήμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, **3** οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντε ὑπὸ τῆς ἀκούσατέ μου. **14** Συμεὼν ἐξηγήσατο ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν ἑβραϊκὴν καὶ καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν Σαμαρείαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν ἐξ ἔθνων ἑβραίων ὀνόματι αὐτοῦ. **15** τῶν ἔθνων, καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. **4** παραγενόμενοι δὲ προφητῶν, καθὼς γέγραπται· **16** Μετὰ εἰς Ἱεροσόλυμα παρεδέχθησαν ἀπὸ τῆς ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν ἐκκλησίαν καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν σκηνην Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ τὰ πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἑβραϊστικῶς ἀνοικοδομήσω καὶ ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. **5** ἐξάνεστησαν ἀνορθώσω αὐτήν, **17** ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει ἑβραϊστικῶν τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως. **6** Συνήχθησάν ἑβραϊστικῶν ταῦτα **18** γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος (αἰὼν g165) ἑβραϊστικῶν ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν **19** διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς περὶ τοῦ λόγου τούτου. **7** πολλῆς δὲ ἀπὸ τῶν ἔθνων ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν ἑβραϊστικῶν ἀναστὰς Πέτρος θεόν, **20** ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἑβραϊστικῶν ἀπέχεσθαι τῶν ἀλλοθνημάτων τῶν εἰδώλων ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ ἐξελέξατο ὁ θεὸς διὰ τοῦ στόματός μου τοῦ αἵματος· **21** Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρῦσσοντας καὶ πιστεῦσαι, **8** καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν ἑβραϊστικῶν αὐτοῖς ἑβραϊστικῶν πνεῦμα τὸ σάββατον ἀναγινωσκόμενος. **22** Τότε ἔδοξε ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, **9** καὶ οὐθὲν διέκρινεν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους καθαρῖσας τὰς καρδίας αὐτῶν. **10** νῦν οὖν ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν τί πειράζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν σὺν ἑβραϊστικῶν Παύλῳ καὶ Βαρναβᾶ, Ἰούδαν

τὸν ἑκαλούμενον Βαρσαββᾶν καὶ Σιλᾶν, ἑπὶ Βαρναβᾶν Παῦλος ἑπιστρέψαντες ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, διὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἑαδελφοὺς κατὰ 23 γράσαντες διὰ χειρὸς ἑαυτῶν Οἱ ἑπόλιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν ἀπόστολοι καὶ οἱ ἑπρεσβύτεροὶ ἀδελφοὶ λόγον τοῦ κυρίου, πῶς ἔχουσιν. 37 τοῖς κατὰ τὴν Ἄντιόχειαν καὶ Συρίαν Βαρναβᾶς δὲ ἑβούλετο συμπαλαβεῖν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἑξ ἑθνῶν καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μᾶρκον χαίρειν. 24 ἑπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἑξ 38 Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἡμῶν ἑξελθόντες ἐτάραξαν ἡμᾶς λόγοις ἀπὸ αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ἑμῶν οὐ συνέλθοντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ διεστειλᾶμεθα, 25 ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ἑσυμπαλαμβάνειν τοῦτον. 39 ἐγένετο ὁμοθυμαδὸν ἑκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι ἑδὲ παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι πρὸς ἡμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν αὐτοὺς ἀπὸ ἀλλήλων, τὸν τε Βαρναβᾶν Βαρναβᾶ καὶ Παύλῳ, 26 ἀνθρώποις παλαλαβόντα τὸν Μᾶρκον ἐκπεῦσαι παλαδεδοκῶσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ εἰς Κύπρον, 40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σιλᾶν ἑξῆλθεν παλαδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ 27 ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδα καὶ Σιλᾶν, ἑκυρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, 41 διήρχετο δὲ καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Κιλικίαν ἐπιστηρίζων αὐτά. 28 ἔδοξεν γὰρ τῷ ἑπνεύματι τῷ ἀγίῳ τὰς ἐκκλησίας.

καὶ ἡμῖν μὴδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ἡμῖν βάρος πλὴν τούτων τῶν ἐπάναγκες, 29 ἀπέχεσθαι εἰδωλοθούτων καὶ αἵματος καὶ ἑπνικτῶν καὶ πορνείας ἑξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὔπραξετε. ἔρωσθε. 30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἑκατῆλθονεῖς Ἄντιόχειαν, καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν· 31 ἀναγνόντες δὲ ἑχάρησαν ἐπὶ τῇ παλακλήσει. 32 Ἰούδας τε καὶ Σιλᾶς, καὶ αὐτοὶ προφηταὶ ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παλακάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐπεστήριξαν· 33 ποιήσαντες δὲ χρόνον ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἑἀποστειλαντας αὐτοὺς. 35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρναβᾶς διετρίβον ἐν Ἄντιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ κυρίου. 36 Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν

16 Κατήνητησεν δὲ καὶ εἰς Δέρβην καὶ εἰς Λύστραν. καὶ ἰδοὺ μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς ἑγυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς, πατὴρ δὲ ἑἝλληνας, 2 ὃς ἑμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν· 3 τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἑξελθεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκεῖνοις, ἦδεισαν γὰρ ἅπαντες ὅτι ἑἝλληνας ὁ πατήρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν. 4 ὥς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, ἑπαρεδίδουσαν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἑκαὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν ἑἹεροσολύμοις 5 αἱ μὲν οὖν ἐκκλησιαὶ ἑστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἑπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν. 6 ἑΔιῆλθον δὲ τὴν Φρυγίαν ἑκαὶ Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ

ἀγίου πνεύματος λαλήσαι τὸν λόγον ἐν ἑκατακοινοῦσασιν Παύλῳ καὶ ἡμῖν
τῇ Ἀσίᾳ, 7 ἐλθόντες ἑκατὰ τὴν Μυσίαν ἔκραζεν λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι
ἐπεύρασαν εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθηναίκαὶ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες
οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ 8 καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας.
παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν 18 τοῦτο δὲ ἐποιεῖ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.
εἰς Τρωάδα. 9 καὶ ὄραμα διὰ νυκτὸς τῷ διαπονηθεῖς ἑκὼς Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας
Παῦλος ὤφθη, ἀνὴρ Ἑλληνιστὸν τις ἦν ἐστὼς τῷ πνεύματι εἶπεν· Παραγγέλλω σοι
καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Διαβάς ἑνὸν ὄνοματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελεῖν ἀπ’
εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. 10 ὡς δὲ τὸ αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. 19
ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελεῖν Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ
εἰς Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι
προσκέκληται ἡμᾶς ὁ θεὸς εὐαγγελισασθαι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν εἰλκυσαν εἰς
αὐτούς. 11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ Τρωάδος τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, 20 καὶ
εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς
δέξιον εἰς Νέαν Πόλιν, 12 καὶ κείθεν εἶπαν· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν
Φιλίππους, ἧτις ἐστὶν πρώτη τῆς μερίδος ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, 21
Μακεδονίας πόλις, κολωνία. ἡμεῖς δὲ καὶ καταγγέλλουσιν ἕτη ἃ οὐκ ἔξεστιν
ἐν ταύτῃ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας ἡμῖν παραδέχασθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις
τινάς. 13 τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων οὖσιν. 22 καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ’
ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιήξαντες
οὗ ἔνομιζομεν προσεσχῆν εἶναι, καὶ αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν,
καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελευθείσιν 23 πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς
γυναιξίν. 14 καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Ἑββίαν εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ
Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς 24
σεβομένη τὸν θεόν, ἤκουεν, ἧς ὁ θεὸς παραγγελίαν τοιαύτην λαβὼν ἔβαλεν
κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν προσέχειν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ
τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου. 15 τοὺς πόδας ἠσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ
ὡς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, ξύλον. 25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος
παρεκάλεσεν λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με καὶ Σιλᾶς προσεχόμενοι ὕμνον τὸν
πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς θεόν, ἐπικροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοιοι
τὸν οἶκόν μου μένετε καὶ παρεβιάσατο 26 ἄφνω δέσειμος ἐγένετο μέγας ὥστε
ἡμᾶς. 16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου,
ἡμῶν εἰς τὴν προσεσχῆν παιδίσκην τινὰ ἠνεύχθησαν ἑκὼς παραχρῆμα αἱ θύραι
ἔχουσιν πνεῦμα ὑπὸ πᾶσι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. 27
ἧτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ
κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη 17 αὕτη ἰδὼν ἀνεωγμένης τὰς θύρας τῆς φυλακῆς

σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἤμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. 28 ἐφώνησεν δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ ἄπο τῆς φυλακῆς ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως. 40 ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ ἄπο τῆς φυλακῆς ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως. 40 ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἰδόντες

κακόν, ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. 29 αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλᾷ, 30 καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; 31 οἱ δὲ εἶπαν· Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. 32 καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου· σὺν πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 33 καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, 34 ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον παρέθηκεν τράπεζαν καὶ ἠγαλλίασατο πανοικεῖ πεπιστευκῶς τῷ θεῷ. 35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. 36 ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον, ὅτι Ἀπέσταλκαν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ. 37 ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλαν εἰς φυλακὴν· καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν. 38 ἀπήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν, 39 καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ

17 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. 2 κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, 3 διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός, ὁ Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. 4 καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλᾷ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πλῆθος πολὺ γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. 5 ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινὰς πονηροὺς καὶ ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς ἵνα προαγαγῆναι τὸν δῆμον· 6 μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον Ἰάσονα καὶ τινὰ ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεσιν, 7 οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσοσι, βασιλέα ἕτερον λέγοντες εἶναι Ἰησοῦν. 8 ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα, 9 καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. 10 οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διάνυκτος ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν

εἰς Βέροϊαν, οἵτινες παραγενόμενοι εἰς αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδασχῆ; 20 τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήεσαν· ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς 11 οὔτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γινῶναι τίνα θέλει Θεσσαλονίκη, οἵτινες ἐδέξαντο τὸ λόγον ταῦτα εἶναι. 21 Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ μετὰ πάσης προθυμίας, ἡμέραν οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα ἠκούειν τι οὔτως. 12 πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν καινότερον. 22 Σταθεὶς δὲ Παῦλος ἐν μέσῳ ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἕφη ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν εὐσημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους 13 ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης ὑμᾶς θεωρῶ· 23 διερχόμενος γὰρ καὶ Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροῖᾳ κατηγγέλη ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὖρον καὶ ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἦλθον βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγράπτο Ἄγνωστω θεῷ. κάκει σαλεύοντες καὶ ταρασσόντες τοὺς Ἰουδαῖοι ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ ὄχλος. 14 εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον καταγγέλλω ὑμῖν. 24 ὁ θεὸς ὁ ποιήσας ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος ἔως ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. 15 οἱ δὲ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ 25 οὐδὲ καθιστάνοντες τὸν Παῦλον ἠγαγον ἕως ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι τὸν Σιλᾶν καὶ τὸν Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ζωῆν καὶ πνοῆν καὶ τὰ πάντα· 26 ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν ἐξήεσαν. 16 Ἐν δὲ ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ ἐν αὐτῷ θεωροῦντος καταεἰδῶλον οὔσαν τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, 27 τὴν πόλιν. 17 διελέγετο μὲν οὖν ἐν ζητεῖν τὸν θεὸν εἶρα γε ψηλαφήσειαν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς αὐτὸν καὶ εὐροῖεν, καὶ γε οὐ μακρὰν σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. 28 ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. 18 ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ τινὲς δὲ καίτων Ἐπικουρείων καὶ Στοϊκῶν ἐσμέν, ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες εἰρήκασιν· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. 29 ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ λέγειν; οἱ δὲ Ξένων δαιμονίων δοκεῖ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσοῦ ἢ ἀργύρου ἢ καταγγελεύς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν λίθω, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. 19 ἐπιλαβόμενὸς ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. 30 ἑαυτοῦ ἐπὶ τὸν Ἀρειὸν Πάγον ἠγαγον, τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας λέγοντες· Δυναμέθα γινῶναι τίς ἢ καινὴ ὑπεριδῶν ὁ θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς

άνθρωποις ἴπανταςπανταχοῦ μετανοεῖν, συναγωγῆ. **8** Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος **31** ἴκαθότιἔστησεν ἡμέραν ἐν ἧ μέλλει ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν ὄλω τῷ κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνη οἴκω αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισεν, πίστιν παρασχὼν ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. **9** πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **32** εἶπεν δὲ ὁ κύριος ἔν νυκτὶ δι' ὄραματος Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ ἐχλεύαζον οἱ δὲ εἶπαν Ἀκουσόμεθά σου μὴ σιωπήσης, **10** διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ ἔπερὶ τούτου καὶ πάλιν. **33** οὔτως ὁ Παῦλος καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαί ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. **34** τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

18 Μετά ταῦτα ἴχωρισθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον. **2** καὶ εὐρών τινὰ Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ τὸ διατεταχῆναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς, **3** καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι ἔμενον παρ' αὐτοῖς καὶ ἠργάζετο ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ. **4** διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθ ἐν τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας. **5** Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἰναι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν. **6** ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων ἐκτιναζάμενος τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τὸ αἶμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. **7** καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν εἰσῆλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Τίτιου Ἰούστου σεβομένου τὸν θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ

θεοῦ. **12** Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπάτου ὄντος τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, **13** λέγοντες ὅτι Παρὰ τὸν νόμον ἀναπεῖθει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν θεόν. **14** μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ ἴμεν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρόν, ὧ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἀνεσχόμην ὑμῶν. **15** εἰ δὲ ἴζητηματά ἐστιν περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοῖ· κριτῆς ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. **16** καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος. **17** ἐπιλαβόμενοι δὲ ἴπαντες Ἰωσθὲν τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐξέμελεν. **18** Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος ἔν Κερχραεῖς τὴν κεφαλὴν, εἶχεν γὰρ εὐχήν. **19** ἴκατήνησαν δὲ εἰς Ἐφεσον, κάκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν

Ἰουδαίοις. 20 ἐρωτώντων εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἠκούσαμεν. 3 εἶπέν δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον Ἰουδαίουκ ἔτε Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπαν· Εἰς ἐπένευσεν, 21 ἄλλὰ ἀποταξάμενος καὶ τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. 4 εἶπεν δὲ Παῦλος· εἰπὼν Ἰωάννης ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας, τοῦ θεοῦ θέλοντος ἀνήχθη ἀπὸ τῆς τῶ λαῶ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' Ἐφῆσου, 22 καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, αὐτὸν ἵνα πιστεῦσωσιν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, Ἰησοῦν. 5 ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν, 23 καὶ ποιήσας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· 6 καὶ χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν, διερχόμενος καθεξῆς ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου χειρᾶς ἦλθε τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε Ἰστηρίων πάντας τοὺς μαθητάς. 24 Ἰουδαῖος γλώσσαις καὶ ἐπροφήτευσεν. 7 ἦσαν δὲ οἱ δέ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δώδεκα 8 εἰσελθὼν τῶ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο Ἐφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ 25 οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Πείθωνος περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. 9 κυρίου, καὶ ζῶν τῶ πνεύματι ἐλάλει καὶ ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπειθίουν ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου. πλήθους, ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν 26 οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ τοὺς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος συναγωγῇ· ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Πρίσκιλλα ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου 10 τοῦτο δὲ καὶ Ἀκύλας προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας ἀκριβέστερον αὐτῶ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι θεοῦ. 27 βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν τὸν λόγον τοῦ κυρίου Ἰουδαίους τε εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ καὶ Ἑλληνας. 11 Δυναμίεις τε οὐ τὰς ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· τυχούσας ὁ θεὸς ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν ὅς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς Παύλου, 12 ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας πεπιστευκόσιν διὰ τῆς χάριτος 28 εὐτόνως ἄποφρέσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγετο δημοσίᾳ σουδάρια ἢ σιμικίνθια καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἔκπορεύεσθαι 13 ἐπεχείρησαν δὲ τινες καὶ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ λέγοντες· Ὅρκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν Παῦλος κηρύσσει. 14 ἦσαν δὲ ἄριστος Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπὶ τὰ

19 Ἐγένετο δὲ ἐν τῶ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἔλθειν εἰς Ἐφεσον καὶ εὐρεῖν τινὰς μαθητάς, 2 εἶπεν ἑαυτὸς αὐτούς· Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· Ἄλλ' οὐδ'

ἡ υἱοὶ τοῦτο ποιοῦντες. **15** ἀποκριθὲν δὲ ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν ἑαυτοῖς εὐπορία ἡμῖν ἐστίν, **26** καὶ θεωρεῖτε καὶ τὸν Ἰησοῦν γινώσκω καὶ τὸν Παῦλον ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου ἀλλὰ σχεδὸν ἐπίσταμαι, ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ; **16** καὶ πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας ἑφαλόμενος ὁ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ᾧ μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν κατακυριεύσας εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. **27** οὐ ἀμφοτέρων ἴσχυεν κατ' αὐτῶν, ὥστε μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος γυμνοῦς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. **17** τοῦτο δὲ μεγάλης θεᾶς Ἄρτεμιδος ἱερὸν εἰς οὐθὲν ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι Ἑλλήσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἐφεσον, τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς, ἦν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἑπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. **28** Ἀκούσαντες ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον **18** πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο λέγοντες Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων. ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς **29** καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως, πράξεις αὐτῶν. **19** ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων καὶ Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου. **30** συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ εὗρον Παύλου δὲ βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς ἀργυρίου μυριάδας πέντε. **20** οὕτως κατὰ τὸν δῆμον οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ κράτος τοῦ κυρίου ὁ λόγος ἠὔξανεν καὶ **31** τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες ἴσχυεν. **21** Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς θέατρον. **32** ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι Ἱεροσόλυμα εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι ἔκραζον, ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. **22** καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκα ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο συνεληλύθεισαν. **33** ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον προβαλόντων Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχευεν χρόνον εἰς τὴν αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος Ἀσίαν. **23** Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν κατασεῖσας τὴν χεῖρα ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι ἐκεῖνον ταραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς τῷ δήμῳ. **34** ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ὁδοῦ. **24** Δημήτριος γὰρ τις ὀνόματι, ἐστὶν φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κρᾶζόντων. Μεγάλη ἡ Ἄρτεμιδος παρείχετο τοῖς τεχνίταις οὐκ Ἄρτεμις Ἐφεσίων. **35** καταστείλας δὲ ὀλίγην ἐργασίαν, **25** οὓς συναθροίσας καὶ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησὶν Ἄνδρες τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν Ἄνδρες, Ἐφέσιοι, τίς γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπων ὁ οὗ

γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα οὕσαν τῆς μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ ἄχρι ἡμερῶν πέντε, οὐδὲ διετρίψαμεν ἡμέρας διοπετοῦς; 36 ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων ἑπτὰ. 7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων τούτων δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ Παῦλος ὑπάρχειν καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν. διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ 37 ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὔτε ἐπαύριον, παρέτεινέν τε τὸν λόγον μέχρι ἱεροσούλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν μεσονυκτίου. 8 ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἡμῶν 38 εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ἡμεν συνηγμένοι σὺν αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσιν πρὸς τινα 9 ἑκαθεζόμενοι δὲ τις νεανίας ὀνόματι λόγον, ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀνθύπατοί Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. 39 εἰ δὲ ὑπνω βαθεῖ διαλεγόμενου τοῦ Παύλου ἐπὶ τι ἑραιτέρω ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. 40 καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω καὶ ἦρθη νεκρός. κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ 10 καταβάς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ τῆς σήμερον μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος καὶ συμπεριλαβῶν εἶπεν· Μὴ θορυβεῖσθε, περὶ οὗ οὐ δυνασόμεθα ἀποδοῦναι λόγον ἢ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. 11 ἑπεριτῆς συστροφῆς ταύτης. 41 καὶ ταῦτα ἀναβάς δὲ καὶ κλάσας ἑτὸν ἄρτον καὶ εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν. γευσάμενος ἑφ' ἱκανόν τε ὀμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. 12 ἡγάγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. 13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον, οὕτως γὰρ διατεταγμένος ἦν μέλλων αὐτὸς πεζεύειν. 14 ὡς δὲ συνέβαλλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην, 15 κάκειθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἄντικρυς Χίου, τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον τῇ δὲ δέχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον. 16 ἑκερὶ κείνῳ γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἔσπευδεν γὰρ εἰ δυνατόν εἶη αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον

ἑμεταπεμφάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ παρακαλέσας ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν ἑπορεύεσθαι εἰς Μακεδονίαν. 2 διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα 3 ποιήσας τε μῆνας τρεῖς γενομένης ἐπιβουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν ἐγένετο ἑγνώμηστοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας. 4 συνείπετο δὲ αὐτῷ Σώπατρος ἑπύρρου Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος 5 οὗτοι δὲ προσελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι. 6 ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων,

μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς τοῦ ἰδίου. **29** ἐγὼ ᾿οἶδα ὅτι εἰσελεύσονται ἐκκλησίας. **18** ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς ᾿Υμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, **30** πρώτης ἡμέρας ἀφ᾿ ἧς ἐπέβην εἰς τὴν καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες Ἀσίαν πῶς μεθ᾿ ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν ἐγενόμην, **19** δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ τοὺς μαθητὰς ὀπίσω ᾿εαυτῶν **31** διὸ πάσης ταπεινοφροσύνης ᾿καὶ δακρύων καὶ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων· **20** ὡς οὐδὲν δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. **32** καὶ ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ τὰ νῦν παρατίθεται ᾿ὑμᾶς τῷ ᾿θεῷ καὶ τῷ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ καὶ κατ᾿ οἴκου, **21** διαμαρτυρούμενος ᾿οικοδομησῆσαι καὶ δοῦναι ᾿τὴν κληρονομίαν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τὴν ᾿εἰς θεὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. **33** ἀργυρίου ἢ μετάνοιαν καὶ πίστιν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα ᾿Ἰησοῦν **22** καὶ νῦν ἰδοὺ ᾿δεδεμένος ἐγὼ τῷ **34** αὐτοῖς γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ καὶ τοῖς οὔσι μετ᾿ ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά ᾿μοι μὴ εἰδώς, **23** χεῖρες αὐταί. **35** πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι διαμαρτύρεται ᾿μοι λέγον ὅτι δεσμὰ ᾿καὶ τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν θλίψεις με μένουσιν· **24** ἀλλ᾿ οὐδενὸς λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ὅτι αὐτὸς ᾿λόγου ποιοῦμαι τὴν ᾿ψυχὴν τιμίαν ἐμαυτῷ εἶπεν Μακάριόν ἐστιν μᾶλλον διδόναι ὡς ᾿τελειῶσαι τὸν δρόμον ᾿μου καὶ τὴν ἢ λαμβάνειν. **36** Καὶ ταῦτα εἰπὼν θεὶς διακονίαν ἦν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς προσηύξατο. **37** ἱκανὸς δὲ ᾿κλαυθμὸς χάριτος τοῦ θεοῦ. **25** Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ ἐγένετο πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλου αὐτόν, ὑμεῖς πάντες ἐν οἷς διῆλθον κηρῶσων **38** ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾿ τὴν ᾿βασιλείαν **26** ᾿διότι μαρτύρομαι εἰρήκει ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμπον δὲ αὐτόν εἰς ᾿εἰμιάπὸ τοῦ αἵματος πάντων, **27** οὐ τὸ πλοῖον.

γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ᾿πᾶσαν τὴν βουλήν τοῦ θεοῦ ὑμῖν. **28** ᾿προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾿ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ᾿θεοῦ ἦν περιποιήσατο διὰ τοῦ ᾿αἵματος **21** Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναθηῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ᾿ αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν ᾿Κῶ τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν ᾿Ρόδον, κάκειθεν εἰς Πάταρα· **2** καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην ἐπιβάντες ἀνήθημεν.

3 ἄναφάναντες δὲ τὴν Κύπρον καὶ κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ εἰς Συρίαν, καὶ ἑκατόμητοι Τύρον, καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοίμως ἔχω ἐκεῖσε γὰρ τὸ πλοῖον ἦν ἀποφορτιζόμενον ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. 14 μὴ τὸν γόμον. 4 ἄνευρόντες δὲ τοὺς μαθητὰς πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ, οἵτινες Ἐπιβάνειν εἰς τὸ θέλημα Ἰησοῦ. 15 Μετὰ τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἐπιβάνειν εἰς Ἱεροσόλυμα 5 ὅτε δὲ ἐγένετο ἀνεβάνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα 16 συνῆλθον ἑξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ὧν ἔξισθόμεν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἕξω τῆς Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῆ. πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν 17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα αἰγιαλὸν προσευξάμενοι 6 ἀπησασάμεθα ἀσμένως ἑκατόμητοι ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. 18 ἀλλήλους, καὶ ἐνέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆι ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. 7 πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ πρεσβύτεροι. 19 καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἐξηγεῖτο καθ' ἕνα ἕνα ὧν ἐποίησεν ὁ ἀσπασάμενος τοὺς ἀδελφούς ἐμείναμεν θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. 8 τῇ δὲ ἐπαύριον αὐτοῦ. 20 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν ἐξελθόντες ἠλθομενεῖς Καισαρείαν, καὶ θεὸν εἶπόν τε αὐτῷ Θεωρεῖς, ἀδελφέ, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ πόσαι μυριάδες εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐμείναμεν τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ παρ' αὐτῷ. 9 τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν· 21 κατηχήθησαν τέσσαρες παρθέναι προφητεύουσαι. 10 δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἐπιμενόντων ἑκατόμητοι πλείους κατηλθόντες ἀπὸ Μωυσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς Ἄγαθος, 11 καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὰ τέκνα μηδὲ τοῖς ἔθνεσιν περιπατεῖν. τὴν ζώνην τοῦ Παύλου δῆσας ἑαυτοῦ τοῦ 22 τί οὗν ἐστίν; πάντως ἑκούσονται ἰδοὺ πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν· Τάδε λέγει τὸ ἐλήλυθας. 23 τοῦτο οὗν ποίησον ὅ σοι πνεῦμα τὸ ἅγιον Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστίν ἢ λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες ζῶν ἄυτη, οὕτως δῆσουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ εὐχὴν ἔχοντες ἀφ' ἑαυτῶν. 24 τούτους οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας παραλαβῶν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ ἐθνῶν. 12 ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ἑξυρήσονται τὴν παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι κεφαλὴν, καὶ γινώσκονται πάντες ὅτι ὧν τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ 13 τότε ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσω τὸν νόμον.

25 περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς δὲ ἄλλο τι ἔπεφώνουν ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ
 ἄπεσεύλαμεν κρίναντες φυλάσσεσθαι ἰδυναμένου δὲ αὐτοῦ γινῶναι τὸ ἀσφαλές
 αὐτοὺς τὸ τε εἰδωλόθυτον καὶ αἰμαίμα καὶ διὰ τὸν θόρυβον ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν
 πνικτὸν καὶ πορνείαν. 26 τότε ὁ Παῦλος εἰς τὴν παρεμβολὴν. 35 ὅτε δὲ ἐγένετο
 παραλαβῶν τοὺς ἄνδρας τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς, συνέβη βαστάζεσθαι
 σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεῖς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν, αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν
 διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ὄχλου, 36 ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ
 τοῦ ἀγνισμοῦ ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ λαοῦ κρᾶζοντες Αἴρε αὐτόν. 37 Μέλλων τε
 ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά. 27 Ὡς δὲ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος
 ἔμελλον αἰ ἐπὶ τὰς ἡμέρας συντελεῖσθαι, οἱ λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν
 ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἵτιπρὸς σέ; ὁ δὲ ἔφη· Ἐλληνιστὶ γινώσκεις;
 ἐν τῷ ἱερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον 38 οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων
 καὶ ἐπέβαλον ἔπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, 28 τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν
 κρᾶζοντες Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους
 οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ ἄνδρας τῶν σικαρίων; 39 εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος
 καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεύς
 πάντας ἑπανταξῆδιδάσκων, ἔτι τε καὶ τῆς Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης·
 Ἐλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ δέομαι δέ σου, ἐπιτρέψόν μοι λαλῆσαι
 κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον. 29 πρὸς τὸν λαόν. 40 ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ
 ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν
 Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, πολλῆς δὲ σιγῆς
 ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. γενομένης ἑπροσεφώνησεν τῇ Ἑβραϊδι
 30 ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο διαλέκτῳ λέγων

22 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. 2 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραϊδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. καὶ φησὶν· 3 Ἐγώ εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλίηλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον, 4 ὅς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς

φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, 5 ἑαυτοῦ 17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι
ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ προσευχομένου μου
πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει 18
ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπεῦσον καὶ
εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμεν ἄξων καὶ τοὺς ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ
ἐκέῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ παραδέξονται ἑσουμαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. 19
ἵνα τιμωρηθῶσιν. 6 Ἐγένετο δέ μοι κἀγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι
πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς
περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· 20
περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ, 7 καὶ ὅτε ἔξεχύννητο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ
ἔπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνῆς μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστῶς καὶ
λεγοῦσης μοι· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; συνευδοκῶν ἑκαὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν
8 ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶ, κύριε; εἶπέν τε ἀναιρούντων αὐτόν. 21 καὶ εἶπεν πρὸς
πρὸς ἐμέ Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος με· Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν
ὄν σὺ διώκεις. 9 οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ ἐξαποστελῶ σε. 22 Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι
μὲν φῶς ἔθεάσαντο τὴν δὲ φωνὴν οὐκ τούτου τοῦ λόγου καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν
ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. 10 εἶπον δέ· Τί αὐτῶν λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν
ποιήσω, κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν πρὸς με· τοιοῦτον, οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν. 23
Ἄναστας πορεύου εἰς Δαμασκόν, κάκει σοι ἑκραυγαζόντων τε αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων
λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς
ποιῆσαι. 11 ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς τὸν ἀέρα, 24 ἐκέλευσεν ὁ χιλιάρχος
δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος εἰσαγέσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν,
ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς Δαμασκόν. ἑἵπασμάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτὸν ἵνα
12 Ἄνανίας δὲ τις ἀνὴρ ἑυλαβῆσκατὰ τὸν ἐπιγῶν δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν
νόμον μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν αὐτῷ. 25 ὡς δὲ ἑπροέτεινα αὐτὸν τοῖς
κατοικούντων Ἰουδαίων, 13 ἐλθὼν πρὸς ἱμαῖσιν εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον
ἑμέκαὶ ἐπιστάς εἶπέν μοι· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον ἑρωμαῖον καὶ
ἀνάβλεψον· κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα ἀκατάκριτον ἑξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; 26
εἰς αὐτόν. 14 ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατοντάρχης προσελθὼν ἑτῷ
ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα χιλιάρχῳ ἀπήγγειλεν λέγων· Τίμέλλεις
αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι ποιεῖν; ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος ἑρωμαῖός
φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, 15 ὅτι ἐστιν. 27 προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν
ἑση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους αὐτῷ· Λέγε μοι, ἑσὺ ἑρωμαῖός εἶ; ὁ δὲ ἑφη·
ὦν ἑώρακας καὶ ἤκουσας. 16 καὶ νῦν τί Ναί. 28 ἀπεκρίθη ἑδὲ ὁ χιλιάρχος ἑγὼ
μέλλεις; ἀναστας βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην
τὰς ἀμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα ἑκτησάμην. ὁ δὲ Παῦλος ἑφη· ἑγὼ δὲ καὶ

γεγέννημαι. **29** εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἑταίροι τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν· Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες· Οὐδὲν καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι αὐτὸν ἦν τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ δεδεκώς. **30** Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος ἄγγελος **10** πολλῆς δὲ ἑπινοίας ἐστάσεως γνῶναι τὸ ἀσφαλές τὸ τί κατηγορεῖται φοβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῆ ὁ ὑπόπτων Ἰουδαίων ἔλυσε αὐτὸν καὶ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσε τὸ στράτευμα ἐκέλευσε συναλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ καταβάνάρπασαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, πᾶντὸ συνέδριον καὶ καταγαγὼν τὸν ἄγειν ἑταίρους τὴν παρεμβολήν. **11** Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν· Θάρσει ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι. **12** Γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες ὑστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον. **13** ἦσαν δὲ πλείους τεσεράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν ποιησάμενοι **14** οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον. **15** νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. **16** Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ. **17** προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατονταρχῶν ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἄπαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, ἔχει γὰρ ἀπαγγεῖλαί τι αὐτῷ. **18** ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἦγαγεν πρὸς τὸν

23 ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. **2** ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. **3** τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν· Τύπτειν σε μέλλει ὁ θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; **4** οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπαν· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; **5** ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς γέγραπται γὰρ ὅτι Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἔρεῖς κακῶς. **6** Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίων περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. **7** τοῦτο δὲ αὐτοῦ ἡλαλοῦντος ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. **8** Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν ἢ μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα, Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα. **9** ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστάντες

χιλιάρχον καὶ φησίν· Ὁ δέσμιος Παῦλος 29 ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων προσκαλεσάμενός με ἠρώτησεν τοῦτον τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲ ἄξιον θανάτου τὸν ἱερατικὸν ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά τι ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα. 30 μηνυθείσης λαλῆσαι σοι. 19 ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς δεξιᾶς μοι ἐπιβουλής εἰς τὸν ἄνδρα ἔσεσθαι χεῖρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος καὶ ἀναχωρήσας ἔξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο· Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις τοῖς κατηγοροῖς λέγειν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ ἀπαγγεῖλαί μοι; 20 εἶπεν δὲ ὅτι Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε ὅπως τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες αὐρίον τὸν Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸν Παῦλον ἡγαγον ἑκείνους εἰς συνέδριον ὡς μέλλοντι ἀκριβέστερον τὴν Ἀντιπατρίδα· 32 τῇ δὲ ἐπαύριον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ· 21 σὺ οὖν μὴ ἐάσαντες τοὺς ἵππεῖς ἀπέρχεσθαι σὺν αὐτῷ πεισθῆς αὐτοῖς, ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν· 33 ἔξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσεράκοντα, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. 34 νῦν εἰσὶν ἔτοιμοι προσδεχόμενοι τὴν ἀπό ἀναγνούς ἑκείνους ἐπερωτήσας ἐκ ποίας σοῦ ἐπαγγελίαν. 22 ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ἔπαρξαι εἶπεν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ ἀπέλυσε τὸν ἱερατικὸν ἀπαγγεῖλας Κιλικίας, 35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας καὶ οἱ κατηγοροὶ σου παραγένονται πρὸς ἐμέ· 23 Καὶ προσκαλεσάμενός τις αὐτὸν ἔλεγε πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐπὶ τῶν ἐκατονταρχῶν εἶπεν· Ἐτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν εἰς Καισαρείαν, καὶ ἵππεῖς ἑβδομήκοντα καὶ δεξιοτάτους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός, 24 κτήνη τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβιάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φίλικα τὸν ἡγεμόνα, 25 γράψας ἐπιστολὴν ἔχουσαν τὸν τύπον τοῦτον· 26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φίλικι χαίρειν. 27 τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλημφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἔξελάμην μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν, 28 βουλομένων ἡμῶν ἐπιγῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, ἡγορεύοντες τὸ συνέδριον αὐτῶν.

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου. 2 κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων· Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ ἡμῶν ἐπιγῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, ἡγορεύοντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινουῦντα ἑτάσεις πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς

κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τί ἑϋρονάδίκημα στάντος μου ἐπὶ τοῦ
τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως, 6 ὃς καὶ τὸ ἱερὸν συνεδρίου 21 ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς
ἐπέιρασεν βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἔκρατήσαμεν ἧς ἐκέκραξα ἔν αὐτοῖς ἐστὼς ὅτι Περὶ
8 παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον
πάντων τούτων ἐπιγνώνας ὧν ἡμεῖς ἔφ' ὑμῶν. 22 Ἐνεβάλετο δὲ αὐτοὺς ὁ
κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. 9 συνεπέθεντο δὲ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς
καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως ὁδοῦ, εἶπας Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος
ἔχειν. 10 Ἀπεκρίθη ἑὶ Παῦλος νεύσαντος καταβῆ διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς· 23
αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἑδισταξάμενος τῷ ἑκατοντάρχη τηρεῖσθαι
ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ αὐτὸν ἔχειν τε ἄνεσιν καὶ μηδένα κωλύειν
ἐπιστάμενος ἑυθύμως τὰ περὶ ἑαυτοῦ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖναὐτῷ. 24 Μετὰ
ἀπολογοῦμαι, 11 δυναμένου σου ἑπιγνώνας δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν
ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι ἑδωδεκάαφ' Δρουσίλλῃ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ οὕσῃ Ἰουδαία
ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἑῖς Ἱερουσαλήμ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον καὶ ἤκουσεν
12 καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν πίστεως.
τινα διαλεγόμενον ἢ ἑπίστασιν ποιοῦντα 25 διαλεγόμενον δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης
ὄχλου οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὔτε κατὰ καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ
τὴν πόλιν, 13 ὁ δὲ παραστῆσαι δύνανται ἑμέλλοντος ἑμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ
ἑσοιπερὶ ὧν ἑνυκτικατηγοροῦσίν μου. 14 ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν
ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαι σε· 26 ἅμα
ἦν λέγουσιν αἴρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ
πατρῷ θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ διὰ καὶ πυκνότερον
τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὡμίλει αὐτῷ. 27
γεγραμμένοι, 15 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν, Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν διάδοχον
ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε
μέλλειν ἑσεσθαι δικαίων τε καὶ ἀδίκων ἑχάρητα καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ
16 ἐν τούτῳ ἑκαὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσκοπον κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.
συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς 25 Φῆστος οὖν ἐπιβάς τῇ ἐπαρχείᾳ μετὰ
ἀνθρώπους διὰ παντός. 17 δι' ἐτῶν δὲ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα
πλειόνων ἑλενημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἀπὸ Καισαρείας, 2 ἐνεφάνισάν ἑαυτῷ
ἔθνος μου παρεγενόμην καὶ προσφοράς, 18 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων
ἐν ἑαυτῷ με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν
μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, 19 τινὲς 3 αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ ὅπως
δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς ἑδεδειέπι μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ,
σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ
πρὸς ἑμέ 20 ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν τὴν ὁδόν. 4 ὁ μὲν οὖν Φῆστος

ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον εἰς καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, **15** Καισάρειαν, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει περὶ οὗ γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκπορεύεσθαι. **5** Οἱ οὖν ἐν ὑμῖν, φησίν, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι δυνατοὶ συγκαταβάντες εἴ τί ἐστιν ἐν τῷ τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ ἀνδρὶ ἄτοπον κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ. **6** Ἐκαταδίκην **16** πρὸς οὓς ἀπεκρίθη ὅτι Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ὀκτῶ ἢ δέκα, καταβάς εἰς Καισάρειαν, ἄνθρωπον πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ τῆ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος πρόσωπον ἔχει τοὺς κατηγοροὺς τόπον ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. **7** τε ἀπολογίας λάβει περὶ τοῦ ἐγκλήματος. παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν **17** συνελθόντων ἰουδαιῶν ἀναβολὴν αὐτῶν ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες μηδεμίαν ποιησάμενος τῆ ἐξῆς καθίσας Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἑκαταφέρωντες οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι, **8** ἄνδρα. **18** περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατηγοροὶ τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου ὅτι οὐτε εἰς οὐδεμίαν αἰτίαν ἔφερον ἑγὼ ὑπενόουν τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὐτε εἰς τὸ ἱερόν ἑποννηρῶν **19** ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς οὐτε εἰς Καίσαρά τι ἡμαρτον. **9** ὁ Φῆστος δὲ ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν ἑθελῶν τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν· θέλεις εἰς ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. **20** ἀπορούμενος Ἱεροσόλυμα ἀναβάς ἐκεῖ περὶ τούτων δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν ἔλεγον εἰ ἑκριθῆναι ἐμῷ; **10** εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος βούλοίτο πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα ἀκάκει ἑπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἐστὼς εἰμι, οὗ κρίνεσθαι περὶ τούτων. **21** τοῦ δὲ Παύλου με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους οὐδὲν ἑῆδίκησα ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. **11** εἰ μὲν τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα ἰουδαικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ ἑαναπέμψω αὐτὸν οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν πρὸς Καίσαρα. **22** Ἀγρίππας δὲ πρὸς ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδεὶς τὸν Φῆστον ἑβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἀνθρώπου ἀκούσαι. ἑαύριον φησίν, ἀκούση ἐπικαλοῦμαι. **12** τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας αὐτοῦ. **23** Τῆ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη Καίσαρα τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύση. **13** πολλῆς φαντασίας καὶ εἰσελθόντων εἰς Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας τὸ ἀκροατήριον σὺν ἑτεχνιάρχαις καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἑξοχὴν τῆς πόλεως Καισάρειαν ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. **14** καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου ἑῆχθη ὁ ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, Παῦλος. **24** καὶ φησιν ὁ Φῆστος Ἀγρίππα ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες τὸν Παῦλον λέγων· Ἀνήρ τις ἐστὶν ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ

οὗ ἅπαντὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; 9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ ἐνθάδε, βρωῶντες μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν μηκέτι. Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πράξαι· 10 ὁ 25 ἐγὼ δὲ κατελαβόμενῃ μὲν ἄξιον αὐτὸν καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς θανάτου πεπραχέναι, αὐτοῦ δὲ τούτου τῶν ἁγίων ἐγὼ ἐνφυλακαῖς κατέκλεισα ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν ἔκρινα τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών, πέμπειν 26 περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψήφον, τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω διὸ προήγαγον αὐτὸν 11 καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις ἐφ' ὑμῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ τιμωρῶν αὐτοὺς ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς ἐδίωκον σχῶ τί γράψω 27 ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ ἕως καὶ εἰς τὰς ἕξω πόλεις. 12 Ἐν πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ οἷς πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς τῶν ἀρχιερέων 13 ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμπαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· 14 πάντων τε καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν πρὸς μετῆ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. 15 ἐγὼ δὲ εἶπα· Τίς εἶ, κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· 16 ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπὲρ τὴν καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες· 17 μεῶν τε ὀφθήσομαί σοι, ἐξαιρούμενος σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω σε 18 ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτόντος εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἁγιασμένοις πίστει τῆ εἰς ἐμέ. 19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῆ οὐρανίῳ ὀψασιᾷ, 20 ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπερσεαυτοῦ λέγειν. τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο· 2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγῆμαι ἑμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων σήμερον ἀπολογεῖσθαι, 3 μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαι μακροθύμως ἀκοῦσαί μου. 4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν τῷ Ἱεροσολύμοις ἴσασι πάντες Ἰουδαῖοι, 5 προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος. 6 καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν παγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, 7 εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ· 8 τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν

πρωτόν ἑτεκαὶ Ἱεροσολύμοις, ἑπασαντε ἡ δεσμῶν ἄξιον ἑτιπράσσει ὁ ἄνθρωπος τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν οὗτος. 32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φῆστῳ ἔφη ἑπήγγελονμετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν Ἀπολεύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐπὶ τὸν θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

πράσσοντας. 21 ἔνεκα τούτων ἑμε Ἰουδαῖοι ἑσλλαβόμενοιεν τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι. 22 ἐπικουρίας οὖν τυχῶν τῆς ἑαπότου θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφηταὶ ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωϋσῆς, 23 εἰ παθητὸς ὁ χριστός, εἰ πρωτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ ἑτελαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου ὁ Φῆστος μεγάλη τῆ φωνῆ ἑφησιν Μαίνη, Παῦλε τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει. 25 ὁ δὲ Παῦλος Οὐ μαίνομαι, φησί, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι. 26 ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεύς, πρὸς ὃν ἑκαίπαρρησιαζόμενος λαλῶ λανθάνειν γὰρ ἑαυτόντούτων οὐ πείθομαι ἑοῦθέν οὐ γὰρ ἑστίνεν γωνία πεπραγμένον τούτο. 27 πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις. 28 ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἑεν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν ἑποιῆσαι 29 ὁ δὲ Παῦλος Εὐξαίμην ἄν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν ἑμεγάλῳ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους ὁποῖος καὶ ἐγὼ εἰμι παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων. 30 ἑἈνέστη ἑτέο βασιλεύς καὶ ὁ ἡγεμῶν ἡ τε Βερνίκη καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, 31 καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου

27 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἱταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπειρῆς Σεβαστῆς. 2 ἐπιβάντες δὲ πλοῖῳ Ἀδραμυττηνῷ ἑμέλλοντιπλεῖν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνοιο Θεσσαλονικέως 3 τῆ τε ἑτέρα κατήχημεν εἰς Σιδῶνα, φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους ἑπορευθέντι ἐπιμελείας τυχεῖν. 4 κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, 5 τὸ τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. 6 κάκεῖ εὐρῶν ὁ ἑκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἱταλίαν ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. 7 ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, 8 μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἡλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις ἑΛασαία 9 ἑικανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἡδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἡδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος 10 λέγων αὐτοῖς ἑἌνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ

μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ τὴν ζημίαν. **22** καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσσεσθαι εὐθυμεῖν, ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία τὸν πλοῦν. **11** ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου· **23** παρέστη κυβερνήτη καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἄλλον γάρ μοι ταύτη τῇ νυκτί τοῦ θεοῦ, οὗ ἔειμι ἐπέιθετο ἢ τοῖς ὑπὸ Παύλου λεγομένοις. **12** ὧ καὶ λατρεύω, ἄγγελος **24** λέγων· Μὴ ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι, παραχειμασίαν οἱ πλείονες ἔθεντο βουλὴν καὶ ἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ θεὸς πάντας ἀναχθῆναι ἔκειθεν εἷ πως δύναιτο τοὺς πλείοντας μετὰ σοῦ. **25** διὸ εὐθυμεῖτε, καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληται μοι. **26** καὶ κατὰ χώρον. **13** Ὑποπνεύσαντος εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. **27** δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νύξ ἐγένετο κεκρατηκέναι ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ τὴν Κρήτην. **14** μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. **28** καὶ Ἐυρακύλων **15** συναρπασθέντος δὲ τοῦ βολίσαντες εὗρον ὄργυιᾶς εἴκοσι, βραχὺ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. **16** εὗρον ὄργυιᾶς δεκαπέντε· **29** φοβούμεοί νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον τε μή που κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν Ἐκαῦδα ἰσχύσαμεν μόλις περικρατεῖς ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας γενέσθαι τῆς σκάφης, **17** ἦν ἄραντες ἠύχοντο ἡμέραν γενέσθαι. **30** τῶν δὲ βοηθείαις ἐχρῶντο ὑποζωννύντες τὸ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου πλοῖον φοβούμεοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν ἐκπέσωσιν, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως θάλασσαν προφάσει ὡς ἐκ πρῶρης ἀγκύρας ἐφέροντο. **18** σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων μελλόντων ἐκτείνειν, **31** εἶπεν ὁ Παῦλος ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, **19** καὶ τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις Ἐὰν τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς ἔρριψαν **20** μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρον σωθῆναι οὐ δύνασθε. **32** τότε ἀπέκοψαν ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, οἱ στρατιῶται τὰ σχοινία τῆς σκάφης χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, καὶ εἶασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. **33** Ἄχρι δὲ λοιπὸν περιηρεῖτο ἔλπις πᾶσα τοῦ οὗ ἡμέρα ἡμελλεν γίνεσθαι παρεκάλει σῶζεσθαι ἡμᾶς. **21** Πολλῆς ἑτασιτίας ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς ὑπαρχούσης τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· Ἐδει μὲν, ὧ ἄνδρες, ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς μηθὲν προσλαβόμενοι· **34** διὸ παρακαλῶ Κρήτης κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς, τοῦτο γὰρ

πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· φιλανθρωπίαν ἡμῖν, ἄψαντες γὰρ πυρὰν οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θριξί ἄποτῆς κεφαλῆς προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν ἄπολεῖται 35 εἶπας δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν τὸν ἔφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψῦχος. 3 ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πάντων καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. 36 Ἐπιπῆθος καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ ἔχιδνα ἄποτῆς θέρμης ἐξελθοῦσα καθαῖψε προσελάβοντο τροφῆς. 37 μεθὰ δὲ αἱ πᾶσαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ. 4 ὥς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι ψυχαὶ ἐν τῷ πλοίῳ ἠδιακόσισαι ἐβδομήκοντα κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔξ. 38 κορεσθέντες ἠδὲ τροφῆς ἐκούφιζον ἔπρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Πάντως φονεὺς τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς ἔστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὃν διασωθέντα ἐκ τὴν θάλασσαν. 39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. 5 ὁ μὲν τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν εἰς οὐδὲν κακόν· 6 οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν ὃν ἔβουλεύοντο εἰ ἠδύναιτο ἔξῶσαι τὸ μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω πλοῖον. 40 καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες νεκρόν. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς καὶ θεωρούντων μὴδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες γινόμενον, ἠμεταβαλόμενοι ἔλεγον ἄυτὸν τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεύσει κατεῖχον εἶναι θεόν. 7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον εἰς τὸν αἰγιαλόν. 41 περιπεσόντες δὲ ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τόπον διθάλασσον ἠπέκειλαντὴν νήσου ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἡμᾶς ἠτρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ 8 ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου τῆς βίας 42 τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλή πυρετοῖς καὶ ἠδυσεντερίῳ συνεχόμενον ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν, κατακεῖσθαι, πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφυγή· 43 ὁ δὲ καὶ προσευξάμενος ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἠέκατοντάρχη βουλόμενος διασῶσαι τὸν ἰάσατο αὐτόν. 9 τούτου ἠδέγενομένου καὶ Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, οἱ λοιποὶ οἱ ἠέν τῇ νήσῳ ἔχοντες ἀσθενείας ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν προσήρχοντο καὶ ἠθεραπεύοντο, 10 οἱ ἀπορίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίεναι, καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ 44 καὶ τοὺς λοιποὺς οὖς μὲν ἐπὶ σανίσιν ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὰς χρείας. οὖς δὲ ἐπὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου καὶ 11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἠἀνήχθημεν ὁὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν πλοῖῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ γῆν.

28 Καὶ διασωθέντες τότε ἠἐπέγνωμεν ὅτι ἠΜελίτην νῆσος καλεῖται. 2 οἱ ἠτεβάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν

ἠἈλεξανδρίῳ, παρασήμῳ Διοσκοῦροις. 12 καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας ἠἐπεμείναμεν ἠημέρας τρεῖς, 13 ὅθεν ἠπεριελόντες κατηντήσαμεν εἰς ἠῬήγιον. καὶ

μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους, **14** διαμαρτυρούμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ οὗ εὐρόντες ἀδελφούς παρεκλήθημεν πείθων τε ἑαυτοὺς περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τε ἑαυτοῦ ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθαμεν. **15** κάκειθεν ἀπὸ πρωῆς ἕως ἑσπέρας. **24** καὶ οἱ μὲν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἐπέιθοντο τοῖς λεγομένοις οἱ δὲ ἠπίστουν, ἤλθανεῖς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου **25** ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν, οὓς ἰδὼν ὁ ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ θεῷ ἔλαβε θάρσος. ὅτι Καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ **16** ὅτε δὲ εἰσηλθόμενεις Ῥώμην, ἔπετράπη Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ ἑαυτῶν **26** λέγων Πορευθήτη πρὸς τὸν φυλάσσουντι αὐτὸν στρατιώτη. **17** Ἐγένετο λαὸν τοῦτον καὶ εἶπὸν· Ἀκοῆ ἀκούσατε δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι καὶ οὐ μὴ συνήτε, καὶ βλέποντες βλέψετε ἑαυτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους καὶ οὐ μὴ ἴδητε· **27** ἐπαχύνθη γὰρ ἡ συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτούς καρδίᾳ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶν Ἐγώ, ἄνδρες ἀδελφοί, οὐδὲν ἐναντίον βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρώοις αὐτῶν ἐκάμμισαν· μήποτε ἴδωσιν τοῖς δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθηεν εἰς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὡσὶν ἀκούσωσιν καὶ τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, **18** οἵτινες τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν, ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ καὶ ἰάσομαι αὐτούς. **28** γνωστὸν οὖν τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη ἐμοί· **19** ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων ἑαυτοῦ τοῦτοτὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἠναγκάσθηεν ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ἑαυτοῦ ἀκούσονται **30** Ἐνέμεινε δὲ διέτιαν ὅλην ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι ἑαυτοῦ κατηγορεῖν ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντα **20** διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, **31** ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι, ἕνεκεν γὰρ κηρύσσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ περίκειμαι. **21** οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν· μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν. **22** ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκούσαι ἃ φρονεῖς, περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστίν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. **23** Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἤκον πρὸς

Προς Ρωμαίους

1 Παῦλος δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ **2** ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις **3** περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα, **4** τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἁγίωσης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, **5** δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, **6** ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, **7** πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπερπάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. **9** μάρτυς γὰρ μοῦ ἐστὶν ὁ θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνησίαν ὑμῶν ποιῶμαι **10** πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμενος εἶ πως ἤδη ποτὲ εὐδοωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. **11** ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, **12** τοῦτο δὲ ἐστὶν συμπαράκληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. **13** οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν

ὑμῖν καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. **14** Ἕλλησίν τε καὶ βαρβάρους, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί· **15** οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. **16** Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον δύναιμι γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι· **17** δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. **18** Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, **19** διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς, ὁ θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφάνέρωσεν. **20** τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε ἀίδιος αὐτοῦ δύναιμι καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους, (αἰδιος g126) **21** διότι γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ἠυχαρίστησαν, ἀλλὰ ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία· **22** φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, **23** καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνοσ φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἔρπετῶν. **24** Διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς **25** οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλόγητός εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. (αιθη

g165) 26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἱ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν, 27 ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. 28 Καὶ καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, 29 πεπληρωμένους πάσῃ ἠαδίκιαπονηρίᾳ πλεονεξία κακία, μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος δόλου κακοηθείας, ψιθυριστάς, 30 καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, 31 ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἠαστόργους ἀνελεήμονας· 32 οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσοσιν.

2 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὃ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων· 2 οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. 3 λογίξῃ δὲ τοῦτο, ὃ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ; 4 ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; 5 κατὰ δὲ τὴν

σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἠποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ, 6 ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 7 τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζῶν ἁίωνιον· (aiōnios g166) 8 τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ ἠπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ ὀργὴ καὶ θυμὸς, 9 θλιψὶς καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνο· 10 δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι· 11 οὐ γὰρ ἐστὶν προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ. 12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· 13 οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ ἠνόμουδίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ ἠνόμουδικαίωθίσονται. 14 ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος· 15 οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, 16 ἐν ἡμέρᾳ ὅτε ἠκρίνειὸ θεὸς τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ τοῦ Ἰησοῦ. 17 Ἐἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάξῃ καὶ ἐπαναπαύῃ ἠνόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ 18 καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, 19 ἐπειθᾶς τε σεαυτὸν ὀδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, 20 παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον

νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ— **21** ὁ οὖν κόσμος; **7** εἰ Ἐδὴ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν διδάσκων ἕτερον σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσευσεν εἰς τὴν κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις; **22** ὁ λέγων δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καγὼ ὡς ἀμαρτωλὸς μὴ μοιχεύειν μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ κρίνομαι, **8** καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα εἶδωλα ἱεροσυλεῖς; **23** ὁ ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, καὶ καθὼς φασὶν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν Ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ἀτιμάζεις; **24** τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν. **9** Τί οὖν; ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς προεχόμεθα; οὐ πάντως, προητιασάμεθα γέγραπται. **25** Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφέλει ἐὰν γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας πάντας ὑφ' νόμον πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἀμαρτίαν εἶναι, **10** καθὼς γέγραπται ὅτι ἦς, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. Οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἷς, **11** οὐκ ἔστιν **26** ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα ἴδουσιν, οὐκ ἔστιν ἰσχυρῶν τὸν θεόν· τοῦ νόμου φυλάσσει, ἰσχυρῶν ἀκροβυστία **12** πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; **27** οὐκ ἔστιν ἰσχυρῶν χρησιμότητα, οὐκ ἔστιν καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν ἕως ἐνός. **13** τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, περιτομῆς παραβάτην νόμου. **28** οὐ γὰρ ὁ ἰδὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, **14** ἐν τῷ φανερωῖ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· **15** τῷ φανερωῖ ἐν σαρκὶ περιτομῆ· **29** ἀλλ' ὁ ἐν ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα, **16** τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πνεύματι οὐ γράμματι, οὐ ὁ ἔπαινος οὐκ αὐτῶν, **17** καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν. **18** οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. **19** Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ· **20** διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας. **21** Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, **22** δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἅπαντας τοὺς πιστεύοντας, οὐ γὰρ ἔστιν διαστολή. **23** πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς

3 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἡ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; **2** πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ. **3** τί γάρ; εἰ ἠπίστησάν τινες, μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσῃ; **4** μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται· Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. **5** εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω. **6**

δόξης τοῦ θεοῦ, 24 δικαιοῦμενοι δωρεὰν ἁμαρτίαν. 9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 25 ὃν προσέθετο λέγομεν ἄρα Ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις ὁ θεὸς ἰλαστήριον διὰπίστεως ἐν τῷ εἰς δικαιοσύνην. 10 πῶς οὖν ἐλογίσθη; αὐτοῦ αἷματι εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης ἐν περιτομῇ ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ. 11 ἁμαρτημάτων 26 ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ, καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομῆς, σφραγίδα πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον ἀκροβυστία, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. 27 πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη. διὰ ποίου εἰς τὸ ἠλογοῦσθαι αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην, νόμου; τῶν ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου 12 καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ πίστεως. 28 λογιζόμεθα ἄρα δικαιοῦσθαι περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν πίστει ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου. 29 ἢ τοῖς ἔχουσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον; οὐχὶ καὶ ἔθνῶν; ναὶ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. 13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου καὶ ἔθνῶν, 30 εἴπερ εἰς ὁ θεός, ὃς δικαιοῦσει ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι περιτομῆς ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι κληρονόμου, τῆς πίστεως. 31 νόμον οὖν καταργοῦμεν ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. 14 εἰ γὰρ οἱ διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις ἴστανόμεν

4 Τί οὖν ἐροῦμεν εὐρηκέναι Ἀβραάμ τὸν προπάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα; 2 εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν, 3 τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραάμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 4 τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα. 5 τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, 6 καθάπερ καὶ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ὃ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων. 7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι, 8 μακάριος ἀνὴρ οὗ μὴ λογίσηται κύριος

καὶ κατήρηται ἡ ἐπαγγελία. 15 ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται, οὐ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις. 16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ (ὃς ἐστὶν πατὴρ πάντων ἡμῶν, 17 καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἔθνῶν τέθεικά σε), κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ νεκροῦ καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. 18 ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἔθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον. Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου. 19 καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατένευσεν τὸ ἑαυτοῦ σώμα νεκρωμένον, ἑκατονταετῆς που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητρᾶς

Σάρρας, 20 εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ ἀλλὰ ἐνεδυναμώθη σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· 11 οὐ μόνον τῇ πίστει, δούς δόξαν τῷ θεῷ 21 καὶ δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ πληροφορηθεῖς ὅτι ὁ ἐπήγγελται δυνατός κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν ἐστὶν καὶ ποιῆσαι. 22 διδελογίσθη αὐτῷ καταλλαγὴν ἐλάβομεν. 12 Διὰ τοῦτο ὡσπερ εἰς δικαιοσύνην. 23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' ἐνός ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, 24 ἀλλὰ εἰσηλθεν καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ δι' ἡμᾶς οἷς μέλλει λογιζέσθαι, τοῖς καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν διήλθεν ἐφ' ᾧ πάντες ἡμαρτον— 13 ἄχρι κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, 25 ὃς παρεδόθη γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου, 14 ἀλλὰ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆν δικαίωσιν ἡμῶν.

5 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ· 3 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ἡ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, 4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα. 5 ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει· ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. 6 Ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. 7 μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· 8 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. 9 πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. 10 εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ

Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. 15 Ἄλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνός παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνός ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. 16 καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνός ἁμαρτήσαντος τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνός εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. 17 εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνός παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. 18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνός παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἐνός δικαίωματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς 19 ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς

ὕπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. **20** νόμος δὲ παρεισηλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, **21** ἵνα ὡσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. (aiōnios g166)

6 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; **2** μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; **3** ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; **4** συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. **5** Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. **6** τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ, **7** ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. **8** εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. **9** εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. **10** ὁ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ θεῷ. **11** οὕτως καὶ ἡμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶντας δὲ τῷ θεῷ **7** Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **12** Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς

τὸ ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, **13** μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ. **14** ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει, οὐ γὰρ ἔστε ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. **15** Τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἔσμεν ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο. **16** οὐκ οἴδατε ὅτι ὃ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἔστε ὃ ὑπακούετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; **17** χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς, **18** ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. **19** ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. **20** Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. **21** τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. **22** νυνὶ δέ, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **23** τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. (aiōnios g166)

7 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **12** Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ; **2** ἢ γὰρ

ὑπανδρος γυνή τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται μοι κατεργαζομένη θάνατον· ἵνα γένηται νόμῳ· ἂν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήρηται καθ' ὑπερβολὴν ἀμαρτωλὸς ἢ ἀμαρτία διὰ ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. **3** ἄρα οὖν τῆς ἐντολῆς. **14** Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ ἴσαρκινός εἰμι, ἂν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἂν δὲ ἀποθάνῃ πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν. **15** ὁ γὰρ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρῳ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποιῶ. ἀνδρὶ ἐτέρῳ. **4** Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ **16** εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμφημι ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ τῷ νόμῳ ὅτι καλός. **17** νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐμοὶ ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι ἵνα ἀμαρτία. **18** οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ. **5** ὅτε γὰρ ἦμεν τοῦτ' ἐστὶν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν τὸ καλὸν· οὐ **19** οὐ γὰρ ὁ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· ἀλλὰ ὁ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω. **20** **6** νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος ἀμαρτία. **21** Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος. **7** Τί οὖν θέλονται ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν ὅτι ἐμοὶ τὸ ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἀμαρτία; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ κακὸν παράκειται· **22** συνήδομαι γὰρ τῷ τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἔγνω εἰ μὴ διὰ νόμου, νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον, **23** τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδεν εἰ μὴ ὁ βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσίν μου νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις **8** ἀφορμὴν ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου δὲ λαβοῦσα ἢ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς καὶ αἰχμαλωτίζοντά με· ἐν τῷ νόμῳ τῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν, ἀμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσίν μου. **24** χωρὶς γὰρ νόμου ἀμαρτία νεκρά. **9** ἐγὼ ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; **25** τῆς ἐντολῆς ἢ ἀμαρτία ἀνέζησεν, **10** ἐγὼ ἡ χάρις τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου δὲ ἀπέθανον, καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῖ ἢ εἰς ζωὴν αὕτη εἰς θάνατον· **11** ἢ γὰρ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἀμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἀμαρτίας.

ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. **12** ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. **13** Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἔγένετο θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία, ἵνα φανῇ ἀμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ

8 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **2** ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέν ἡμεᾶς ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. **3** τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου,

ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ
ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς συνδοξασθῶμεν. **18** Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ
ἀμαρτίας καὶ περὶ ἀμαρτίας κατέκρινε τὴν ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς
ἀμαρτιάν ἐν τῇ σαρκί, **4** ἵνα τὸ δικαίωμα τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι
τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ εἰς ἡμᾶς. **19** ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία τῆς
σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ
5 οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς θεοῦ ἀπεκδέχεται· **20** τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ
φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα ἀλλὰ διὰ τὸν
πνεύματος. **6** τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς ὑποτάξαντα, ἔφ' ἐλπίδι **21** ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ
θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας
καὶ εἰρήνη· **7** διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης
ἔχθρα εἰς θεόν, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐκ τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ. **22** οἶδαμεν γὰρ ὅτι
ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται· **8** οἱ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει
ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. ἄχρι τοῦ νῦν· **23** οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ
9 ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν αὐτοῖς τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες
πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν,
εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν
ἔστιν αὐτοῦ. **10** εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν τοῦ σώματος ἡμῶν. **24** τῇ γὰρ ἐλπίδι
σῶμα νεκρὸν διὰ ἀμαρτιάν, τὸ δὲ πνεῦμα ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν
ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. **11** εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλπίς, ὃ γὰρ βλέπει ἑτί ἐλπίζει· **25** εἰ δὲ
ἐγείραντος ἑτὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς
ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἑκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ἀπεκδεχόμεθα. **26** Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ
ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ἑτὴ ἀσθενεῖα
ἑτὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν. **12** Ἄρα ἡμῶν· τὸ γὰρ τί ἑπροσευξώμεθα καθὸ
οὔν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα
τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν, **13** εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ἑὑπερφυγᾶναι στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, **27**
ζῆτε μέλλετε ἀποθνήσκειν, εἰ δὲ πνεύματι ὃ δὲ ἑραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί
τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ
ζήσεσθε. **14** ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ θεὸν ἐνφυγᾶναι ὑπὲρ ἀγίων. **28** Οἶδαμεν
ἄγονται, οὗτοι ἑυιοί εἰσιν θεοῦ. **15** οὐ γὰρ δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν πάντα
ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἑσυνεργεῖτε ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν
ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας ἐν ᾧ κλητοῖς οὔσιν. **29** ὅτι οὐς προέγνω, καὶ
κράζομεν Ἀββὰ ὁ πατήρ· **16** αὐτὸ τὸ πνεῦμα προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνας τοῦ
συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον
τέκνα θεοῦ. **17** εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· **30** οὐς δὲ προώρισεν,
κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συγκληρονόμοι τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὐς ἐκάλεσεν,

τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὐς δὲ ἐδικαίωσεν, εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. (αἰῶν g165) 6 Οὐχ οἶον τούτους καὶ ἐδόξασεν. 31 Τί οὖν ἐροῦμεν δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οὐ πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; 32 ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραήλ· ἡμῶν; 7 οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, τέκνα, ἀλλ'· Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν σπέρμα. 8 τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς χαρίσεται; 33 τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ θεοῦ; θεὸς ὁ δικαίων· 34 τίς ὁ ἑκατακρινῶν τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογιζέται εἰς σπέρμα· Ἐχριστὸς δὲ ἀποθανῶν, μᾶλλον ἢ δὲ ἐγερεθεὶς 9 ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν ὅς ἑκατέστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, ὅς καὶ καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι καὶ ἔσται τῆ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· 35 τίς ἡμᾶς χωρίσει Σάρρα υἱός. 10 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης πατρὸς ἡμῶν· 11 μήπω γὰρ γεννηθέντων ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; 36 καθὼς γέγραπται μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον ἵνα ὅτι Ἐνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὄλην τὴν ἢ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη, 12 ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, οὐκ ἐξ ἔργων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρέθη 37 ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ αὐτῆς ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι· τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. 38 πέπεισμαι γὰρ ὅτι 13 ἑκατέστιν γέγραπται· Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα. 14 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; μὴ γένοιτο· 15 τῷ δυνάμεις 39 οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε Ἐλεῖσω γὰρ λέγει· Ἐλεῖσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω. 16 ἄρα οὖν ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος ἀλλὰ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. οὐ τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ. 17 λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραῶ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δυνάμιν μου, καὶ ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ. 18 ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. 19 Ἐρεῖς ἄ μοι οὖν· Τί οὖν ἐτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν; 20 ὡς ἄνθρωπε, μενοῦνγε· σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι· Τί με ἐποίησας οὕτως; 21 ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκευὸς ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἀγίῳ, 2 ὅτι λύπη μοί ἐστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου· 3 ἠυχόμενη γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα, 4 οἵτινες εἰσὶν Ἰσραηλίται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθηκαὶ καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, 5 ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὧν ἐπὶ πάντων, θεὸς εὐλογητὸς

22 εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδειξασθαι τὴν θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδιανζητοῦντες ὄργην καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ἠνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὄργης ὑπετάγησαν· 4 τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν, 23 ἡκαίῃνα εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. 5 γνωρίση τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ Μωϋσῆς γὰρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσύνην σκευὴ ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, τὴν ἐκ τοῦ νόμου ὁ ποιήσας ἄνθρωπος 24 οὐκ καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ ζήσεται ἐν αὐτῇ. 6 ἡ δὲ ἐκ πίστεως Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἔθνων; — 25 ὡς καὶ δικαιοσύνη οὕτως λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν ἐν τῷ Ὁσηὲ λέγει· Καλέσω τὸν οὐ λαόν τῇ καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν μου λαόν μου καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην οὐρανόν; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν καταγαγεῖν ἠγαπημένην· 26 καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ 7 ἢ· Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; ἐρρέθη ἑαυτοῖς Οὐ λαὸς μου ὑμεῖς, ἐκεῖ τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος. 27 Ἡσαΐας (Abysos g12) 8 ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τοῦτ' ἔστιν τὸ ῥῆμα τὸ ὑπόλειμμασθήσεται· 28 λόγον γὰρ τῆς πίστεως ὁ κηρύσσομεν. 9 ὅτι ἐὰν συντελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει κύριος ἑομολογήσῃ ἐν τῷ στόματί σου κύριον ἐπὶ τῆς γῆς. 29 καὶ καθὼς προεῖρηκεν Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι Ἡσαΐας· Εἰ μὴ κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ὁ θεὸς αὐτὸν ἠγείρειν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὠμοιώθημεν. 30 Τί στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· 11 οὐκ ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα λέγει γὰρ ἡ γραφὴ· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' δικαιοσύνην κατέλαβεν δικαιοσύνην, αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται. 12 οὐ γὰρ δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως 31 Ἰσραὴλ ἐστὶν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου, δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης εἰς νόμον ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς οὐκ ἔφθασεν. 32 διὰ τί; ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· 13 Πᾶς ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων προσέκοψαν τῷ λίθῳ γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ προσκόμματος, 33 καθὼς γέγραπται σωθήσεται. 14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὐ καίπετραν σκανδάλου, ἡκαὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται. οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσιν χωρὶς κηρύσσοντος; 15 πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; ἡκαθὼς γέγραπται Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ. 16 ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε ν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; 17 ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς,

10 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. 2 μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν, 3 ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ

ή δὲ ἀκοή διὰ ῥήματος Ἰησοῦ 18 Ἀλλὰ αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε· εἰς πᾶσαν σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ 10 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν αὐτῶν. 19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; διὰ παντὸς σύγκαμψον. 11 λέγω οὖν, μὴ πρῶτος Μωϋσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτω τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἢ σωτηρία τοῖς παροργιστῶν ὑμᾶς. 20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς. 12 εἰ καὶ λέγει· Εὐρέθην ἔντοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος ἐμφανῆς ἔγενόμενοις ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν. καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἔθνων, 21 πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν. 13 Ὑμῖν ἡμέραν ἐξέπετασα τὰς χεῖράς μου πρὸς Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀντιλέγοντα. ἐγὼ δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ' ὅσον μὲν οὐνεὶμι ἐγὼ ἔθνων ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου

11 λέγω οὖν, μὴ ἀπόσωτο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. 2 οὐκ ἀπόσωτο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. ἢ οὐκ οἶδατε ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ 3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου. 4 ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἑμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνου τῆ Βάαλ. 5 οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν· 6 εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται ἡ χάρις, 7 τί οὖν; ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἢ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, 8 ἡ καθὼς γέγραπται· Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, 9 καὶ Δαυὶδ λέγει· Γεννηθήτω ἡ τράπεζα

δοξάζω, 14 εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. 15 εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσλημψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; 16 εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι. 17 εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης τῆς πίστεως τῆς ἐλαίας ἐγένου, 18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάξεις ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ. 19 ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ. 20 καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· 21 εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, ἡ οὐδέ σοῦ φείσεται. 22 ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομία θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἡ ἀποτομία, ἐπὶ δὲ σέ ἡ χρηστότης θεοῦ, ἐὰν ἐπιμένῃς τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. 23 κἀκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμένωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γὰρ ἔστιν

ὁ θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. **24** Ἐυάρεστον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ὑμῶν· **2** καὶ μὴ ἁσυσχηματίζεσθε τῷ ἀγριελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ ἁμεταμορφοῦσθε τῷ εἰς καλλιέλαιον, πόσω μᾶλλον οὗτοι οἱ ἀνακαινώσει τοῦ ἁνοός εἰς τὸ δοκιμάζειν κατὰ φύσιν ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν ἐλαία. **25** Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, καὶ ευάρεστον καὶ τέλειον. (αἰθῆ **g165**) **3** ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης ἡτέεαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πώρωςις ἀπὸ μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρι οὗ τὸ παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ πλήρωμα τῶν ἔθνων εἰσέλθῃ, **26** καὶ οὕτως σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται μέτρον πίστεως. **4** καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ ἡξεί ἐκ Σιών ὁ ἁρῶμενος ἀποστρέψει σῶματι ἁπολλά μέλη ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. **27** καὶ αὕτη αὐτοῖς πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, **5** οὕτως οἱ ἢ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς πολλοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ἁτὸδὲ καθ' ἀμαρτίας αὐτῶν. **28** κατὰ μὲν τὸ ευαγγέλιον εἰς ἀλλήλων μέλη. **6** ἔχοντες δὲ χαρίσματα ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· **29** ἀμεταμέλητα εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ θεοῦ. **30** πίστεως, **7** εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, ὡσπερ ἁγάρῳμεις ποτε ἡπειθήσατε τῷ θεῷ, εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, **8** νῦν δὲ ἡλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, **31** εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἡπειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ μεταδιδοῦς ἐν ἀπλότῃ, ὁ προῖστάμενος ἐλέει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἁνῦν ἡλεθῶσιν· **32** ἐν σπουδῇ, ὁ ἡλεῶν ἐν ἡλαρότῃ. **9** ἡ συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀγάπῃ ἀνυπόκριτος. ἀποστρυγῶντες τὸ ἀπειθείαν ἵνα τοὺς πάντας ἡλεήσῃ. (eleēsē **g1653**) **33** Ἡ βάθος πλούτου καὶ σοφίας φιλαδελφία εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀνεξεραῦνητα τὰ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, **11** τῇ σπουδῇ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ αὐτοῦ. **34** Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἢ κυρίῳ δουλεύοντες, **12** τῇ ἡλπίδι χαίροντες, τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἡγένετο; **35** ἢ τίς τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται προσκαρτεροῦντες, **13** ταῖς χρείαις τῶν αὐτῷ; **36** ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς διώκοντας. **14** εὐλογεῖτε τοὺς ἁδιώκοντας αἰῶνας, ἀμήν. (αἰθῆ **g165**) εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. **15** χαίρειν μετὰ ἁχαίρόντων κλαίειν μετὰ κλαίωντων. **16** τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες ἀλλὰ τοῖς

12 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν

ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. μὴ γίνεσθε τιμῆν. **8** Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. **17** μηδενὶ κακὸν τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες· προνοοῦμενοι ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν. **9** τὸ γάρ· Οὐ καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· **18** μοιχεύσεις, Οὐ φονεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐκ εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἐπιθυμήσεις, καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή, ἐν ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες· **19** μὴ ἑαυτοὺς ἑαυτῶν λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ Ἁγαπήσει τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **10** ὄργῃ, γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἢ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· ἀνταποδώσω, λέγει κύριος. **20** ἀλλὰ ἐὰν πλήρωμα οὖν νόμου ἢ ἀγάπη. **11** Καὶ τοῦτο πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, εἰδότες τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἤδη ὑμᾶς πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας ἐξ ὑπνου ἐγερθῆναι, νῦν γὰρ ἐγγύτερον πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. **12** **21** μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νικά ἐν ἡμῶν ἢ νῦξ προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

13 Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασέσθω, οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ ἑαυτῶν ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. **2** ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν, οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήμψονται. **3** οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ ἀλλὰ τῷ κακῷ. **14** τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· **4** διαλογισμῶν. **2** ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. **3** ὁ ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ γὰρ διάκονός ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω, ἐστίν, ἕκδικος εἰς ὄργην τῷ τὸ κακὸν ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. **4** σὺ τίς πράσσοντι. **5** διὸ ἀνάγκη ὑποτάσεσθαι, εἰ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθῆσεται δέ, τὴν συνείδησιν, **6** διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἄδυναται γὰρ ὁ κύριος στήσαι αὐτόν. **5** Ὅς φόρους τελεῖτε, λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσὶν ἄποδοτε· πᾶσι τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον πληροφορεῖσθαι. **6** ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ κυρίῳ φρονεῖ καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει, τὸν φόρον τὸν φόρον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων

κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. **21** καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν
7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς οἶνον μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει
ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· **8** ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ· **22** σὺ πίστιν
κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ ἢ ἔνχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ
κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν θεοῦ. μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ
ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. **9** δοκιμάζει· **23** ὁ δὲ διακρινόμενος ἐάν φάγη
εἰς τοῦτο γὰρ Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως πᾶν δὲ ὁ
ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. οὐκ ἐκ πίστεως ἀμαρτία ἔστιν

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ
καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου;
πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι
τοῦ Θεοῦ **11** γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐγώ,
λέγει κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ,
καὶ ἅπαντα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ
θεῷ. **12** ἄρα ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ
λόγον δώσει **13** Μηκέτι οὖν ἀλλήλους
κρίνωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον,
τὸ μὴ τιθεῖν πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ
ἢ σκάνδαλον. **14** οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν
κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ
εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι,
ἐκεῖνῳ κοινόν. **15** εἰ γὰρ διὰ βρώμα ὁ
ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην
περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον
ἀπόλλυε ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν. **16** μὴ
βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. **17**
οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρώσις
καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη
καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· **18** ὁ γὰρ ἐν
τοῦτω δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος
τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις. **19**
ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν καὶ τὰ
τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. **20** μὴ
ἐνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ
θεοῦ. πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.

15 Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ
ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν,
καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. **2** ἕκαστος ἡμῶν
τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς
οἰκοδομήν· **3** καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ
ἑαυτῷ ἤρρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Οἱ
ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν
ἐπ' ἐμέ. **4** ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν
ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη ἵνα διὰ τῆς
ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν
γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. **5** ὁ δὲ θεὸς
τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶκε
ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ
Χριστὸν Ἰησοῦν, **6** ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν
ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **7** Διὸ
προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ
ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν
τοῦ θεοῦ. **8** λέγω γὰρ Χριστὸν διάκονον
γεγενῆσθαι περὶ τοῦ ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ,
εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν
πατέρων, **9** τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι
τὸν θεόν· καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ
ὀνόματί σου ψαλῶ. **10** καὶ πάλιν λέγει·
Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
11 καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν
κύριον, καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες

οὶ λαοί. **12** καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἔσται ὡς ἄνπορεύωμαι εἰς τὴν Ἑσπανίαν ἐλπίζω ἢ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαΐ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ἄρχειν ἐθνῶν ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν. ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ ἂν ὑμῶν **13** ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσει ὑμᾶς πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ— **25** νυνὶ δὲ πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν ἀγίοις. **26** εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ δυνάμει πνεύματος ἀγίου. **14** Πέπεισμα δέ, Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, **27** εὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφειλέται· εἰσὶν πεπληρωμένοι ἑπάσηςγνωσεως, αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. **15** ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν ἑτολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους, τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. **28** ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ **16** εἰς τὸ αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' εἰναί με λειτουργῶν Ἰησοῦ εἰς ὑμῶν εἰς Ἑσπανίαν· **29** οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας Χριστοῦ θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν ἐλεύσομαι. **30** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ ἀγίῳ. **17** ἔχω οὖν ἑτηκαύχησιν ἐν Χριστῷ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος συναγωνίσασθαι Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν· **18** οὐ γὰρ μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν τολμῆσω· τι λαλεῖν ὧν οὐ κατειργάσατο θεός, **31** ἵνα ῥυθθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἡ διακονία μου ἢ εἰς λόγῳ καὶ ἔργῳ, **19** ἐν δυνάμει σημείων Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος· τοῖς ἀγίοις καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος γένηται, **32** ἵνα ἐν χαρᾷ ἑλθῶν πρὸς ὑμᾶς ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ διὰ θελήματος θεοῦ συναπαύσωμαι μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ ὑμῖν. **33** ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, **20** οὕτως δὲ ὑμῶν ἀμήν.

ἑφιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου **16** Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοῖβην τὴν ὀνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον ἀδελφὴν ἡμῶν, οὕσαν ἑκαὶ διάκονον θεμέλιον οἰκοδομῶ, **21** ἀλλὰ καθὼς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχραιαῖς, **2** ἵνα γέγραπται· Ὅτις οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ αὐτὴν προσδέξασθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ὄψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν. ἀγίων, καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζη πράγματι, καὶ γὰρ αὐτὴ **22** Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν ὑμῶν προστάτις πολλῶν ἐγενήθη καὶ ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς· **23** νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων αὐτοῦ. **3** Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **4**

οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν ἑκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν. **18** οἱ γὰρ τοιοῦτοι τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς τῶν ἔθνῶν, **5** καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς ἐκκλησίας. ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν καρδίας τῶν ἀκάκων. **19** ἡ γὰρ ὑμῶν ἀγαπητὸν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς ὑπακοῆς εἰς πάντας ἀφίκετο· ἐφ' ὑμῖν οὖν Ἑσπασίαι Χριστόν. **6** ἀσπάσασθε Μαριάμ χαίρω, θέλω δὲ ὑμᾶς σφοδρῶς εἶναι εἰς τὸ ἡτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ὑμᾶς **7** ἀσπάσασθε ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. **20** ὁ δὲ Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνιαντοὺς συγγενεῖς θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινες ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. ἡ χάρις τοῦ εἶσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν. **21** καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγοναν ἐν Χριστῷ. **8** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, ἀσπάσασθε Ἀμπλιᾶτον τὸν ἀγαπητὸν μου καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος ἐν κυρίῳ. **9** ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν οἱ συγγενεῖς μου. **22** ἀσπάζομαι ὑμᾶς συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν ἀγαπητὸν μου. **10** ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν κυρίῳ. **23** ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάιος ὁ ξένος δόκιμος ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν μου καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. ἀσπάζεται Ἀριστοβούλου. **11** ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα ὑμᾶς Ἐραστός ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως τὸν συγγενῆ μου. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. **24** Ἡ χάρις τοῦ Ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ. **12** κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς ὑμῶν Ἀμὴν κοπιώσας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἡτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ. **13** ἀσπάσασθε Ροῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. **14** ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμῆν, Πατροβᾶν, Ἑρμᾶν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. **15** ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους. **16** Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι παῖσαι τοῦ Χριστοῦ. **17** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ

Προς Κορινθίους Α΄

1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωσθένους ὁ ἀδελφός **2** τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἡγιασμένοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῇ οὐσίᾳ ἐν Κορίνθῳ, ἡ κλητοὶ ἅγιοι, σὺν πάνσι τοῖς ἐπικαλούμενοι τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντί τόπῳ αὐτῶν καὶ ἡμῶν. **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **5** ὅτι ἐν παντί ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, **6** καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν, **7** ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** ὅς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **9** πιστὸς ὁ Θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. **10** Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. **11** ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. **12** λέγω δὲ τοῦτο ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. **13** μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; **14**

εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, **15** ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἔμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε. **16** ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. **17** οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. **18** Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστίν. **19** γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. **20** ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανε ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου (αἰθῆ γ165) **21** ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σώσαι τοὺς πιστεύοντας. **22** ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι ἠμεῖς αἰτιῶσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν. **23** ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον ἔβησιν δὲ μωρίαν, **24** αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. **25** ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων. **26** Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς. **27** ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνη τοὺς σοφοὺς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνη τὰ ἰσχυρὰ, **28** καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ

κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, 29 ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 30 ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις, 31 ἵνα καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

2 Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ ἑμαυτοῦ θεοῦ. 2 οὐ γὰρ ἔκρινά ἕτι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· 3 κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, 4 καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν ἑπιθειῶν σοφίας ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, 5 ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. 6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· (αἰθῆ g165) 7 ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· (αἰθῆ g165) 8 ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν, εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· (αἰθῆ g165) 9 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Ἄφραση οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίᾳ ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ὅσα ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ἀλλ' ὁ ἀυξάνων θεός. 8 ὁ φυτεύων δὲ 10 ἡμῖν γὰρ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. 11 τίς γὰρ οἶδεν

ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. 12 ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· 13 ἀ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικῶν πνευματικῶν συγκρίνοντες. 14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· 15 ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει τὰ πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπὸ οὐδενὸς ἀνακρίνεται. 16 τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

3 Κἀγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθη ἐν ὑμῖν ὡς πνευματικοὶ ἀλλ' ὡς σαρκίνοι ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. 2 γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐβρῶμα, οὐπω γὰρ ἐδύνασθε. ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε, 3 ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις οὐκ ἔστι σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; 4 ὅταν γὰρ λέγῃ τις Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἕτερος δὲ Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐκ ἄνθρωποι ἐστε; 5 Τί οὖν ἐστὶν Ἀπολλῶς; τί δὲ ἐστὶν Παῦλος; 6 δῆλον δὲ ἐστὶν δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν. 6 ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠύξανεν· 7 ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστίν τι οὔτε ὁ ποτίζων, καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν, ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον, 9 θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί θεοῦ

γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. **10** Κατὰ **4** Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς
 τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους
 ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα μυστηρίων θεοῦ. **2** Ὡδελιοπὸν ζητεῖται
 ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. ἕκαστος δὲ βλέπετω ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστὸς τις εὐρεθῇ.
 πῶς ἐποικοδομεῖ **11** θεμέλιον γὰρ ἄλλον **3** ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ'
 οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας
 ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός **12** εἰ δὲ τις ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω **4** οὐδὲν
 ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον χρυσόν, γὰρ ἑμαυτῶ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ
 ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, δεδικαίωμα, ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός
 καλάμην, **13** ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν ἐστιν. **5** ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε,
 γενήσεται, ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ
 πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς
 ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ αὐτόδοκιμάσει. **14** βουλάς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος
 εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησεν, γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. **6** Ταῦτα
 μισθὸν λήμψεται **15** εἴ τις τὸ ἔργον δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν
 κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ καὶ Ἄπολλωνδὶ ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε
 σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. **16** Οὐκ τό Μὴ ὑπὲρ ἄγγραπται ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ
 οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου. **7**
 τοῦ θεοῦ οἴκεῖ ἐν ὑμῖν; **17** εἴ τις τὸν ναὸν τίς γὰρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ
 τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς
 ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές μὴ λαβών; **8** Ἦδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἦδη
 ἐστε ὑμεῖς. **18** Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε·
 τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς
 τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός, ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. **9** δοκῶ γὰρ ὁ θεὸς
 (aiōn g165) **19** ἢ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν
 μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν· γέγραπται γάρ· Ὁ ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν
 δρασσομένοι τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. **10**
 αὐτῶν **20** καὶ ἄλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι
 διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ἐν Χριστῷ ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί·
21 ὥστε μηδεὶς καυχᾶσθω ἐν ἀνθρώποις ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. **11** ἄχρι
 πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, **22** εἴτε Παῦλος εἴτε τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν
 Ἄπολλῶς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ καὶ γυμνιτεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ
 εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστώτα εἴτε μέλλοντα, ἀστατοῦμεν **12** καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι
 πάντα ἡμῶν **23** ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι
 δὲ θεοῦ. **13** ἄδυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς

περिकाθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, σωθῆ ἔν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἱκυρίου 6 Οὐ καλὸν πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. 14 Οὐκ τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἶδατε ὅτι μικρὰ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; 7 ἐκκαθάρατε τέκνα μου ἀγαπητὰ ἱουθετῶν 15 ἐὰν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, γὰρ μυρίουσ παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν καθῶς ἐστε ἄζυμοι. καὶ γὰρ τὸ πάσχα Χριστῶ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας, ἐν ἡμῶν ἐτύθη Χριστός· 8 ὥστε ἐορτάζωμεν, γὰρ Χριστῶ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου μὴ ἐν ζύμη παλαιᾶ μηδὲ ἐν ζύμη κακίας καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. 16 παρακαλῶ οὖν πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε. 17 διὰ τοῦτο ἀληθείας. 9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστίν ἴμου μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, 10 οὐπάντως τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν πλεονέκταις ἱκαίῤαπαζιν ἢ ἐιδωλολάτραις, Χριστῶ Ἰησοῦ καθῶς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐπεὶ ὠφέιλετεᾶρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελαθεῖν. ἐκκλησίᾳ διδάσκω. 18 ὡς μὴ ἐρχομένου 11 νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφουσιώθησάν τινες· 19 ἐὰν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ πλεονέκτης ἢ ἐιδωλολάτρης ἢ λοῖδορος κύριος θελήσῃ, καὶ γνῶσομαι οὐ τὸν λόγον ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ, τῶ τοιοῦτῳ μὴδὲ τῶν πεφουσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν, συνεσθίειν. 12 τί γὰρ ἱμοιτοὺς ἔξω κρίνειν; 20 οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε, 13 τοὺς δὲ ἀλλ' ἐν δυνάμει. 21 τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔξω ὁ θεὸς ἱκρίνει ἔξάρατετὸν πονηρὸν ἐξ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματι τε ὑμῶν αὐτῶν.

πραῦτητος;

6 Τομᾶ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν

5 Ὁλωσ ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ τοιαύτη πορνεία ἦτις οὐδὲ ἐν τοῖς οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; 2 ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι ἔθνεσιν ὥστε γυναικᾶ τινὰ τοῦ πατρὸς οἱ ἄγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἔχειν. 2 καὶ ὑμεῖς πεφουσιωμένοι ἐστέ, ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοι ἐστε καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἄρθῆκ κριτηρίων ἐλαχίστων; 3 οὐκ οἶδατε ὅτι μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ἱοίησας ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτιγε βιωτικά; 4 3 Ἐγὼ μὲν γὰρ, ἱάπαντῶ σώματι παρῶν βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς δὲ τῶ πνεύματι, ἢδῆ κέκρικα ὡς παρῶν ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον 4 ἐν καθίζετε; 5 πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. τῶ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφὸς συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος ὅς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἱἀδελφοῦαυτοῦ, 6 ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ 5 παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῶ Σατανᾶ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα 7 ἢδῆ μὲν οὐδῶλωσ ἡττημα ὑμῖν ἐστίν ὅτι

κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διὰ τί οὐχὶ τιμῆς δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἴμῶν ἀποστερεῖσθε; 8 ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. 9 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενικοῖται 10 οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται, ἴουμέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν. 11 καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιασθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν. 12 Πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. 13 τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι. 14 ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 15 οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἔστιν; ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο. 16 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σώμα ἔστιν; Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. 17 ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμᾷ ἔστιν. 18 φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. 19 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἔστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ; καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, 20 ἡγοράσθητε γὰρ

7 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεισθαι· 2 διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. 3 τῆ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδίδωτω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. 4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνὴρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνὴ. 5 μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τὴν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσθητε τῆ προσευχῆ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε ἵνα μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. 6 τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. 7 θέλω ἑκάστους ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ, ὁ μὲν οὕτως, ὁ δὲ οὕτως. 8 λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ. 9 εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεῦνται, γαμησάτωσαν, κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι. 10 τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι— 11 ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῆ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρί καταλλαγήτω— καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. 12 τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγώ, οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν. 13 καὶ γυνὴ εἴ τις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα. 14 ἡγιασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῆ γυναικί, καὶ ἡγιασται ἡ γυνὴ ἢ ἄπιστος

ἐν τῷ ῥάδελφῷ ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἅγια ἐστιν. **15** εἰ ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν, **30** καὶ οἱ κλαίοντες δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω οὐ ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ τοιοῦτοις, ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ῥήμας κατέχοντες, **31** καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον θεός. **16** τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα ὡς μὴ καταχρώμενοι παράγει γὰρ τὸ σχῆμα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα τοῦ κόσμου τούτου. **32** Θέλω δὲ ὑμᾶς σώσεις; **17** εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς ῥεμέρισενὸ ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ κύριος ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεὸς οὕτως τοῦ κυρίου, πῶς ῥερέσητῳ κυρίῳ. **33** ὁ περιπατεῖτω καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς πάσαις διατάσσομαι. **18** περιτετμημένος ῥερέσητῆ γυναικί, **34** καὶ μεμέρισται. καὶ ἡ τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω ἐν ἀκροβυστία γυνή ἢ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ κέκληται τις; μὴ περιτεμένεσθω. **19** ἡ τοῦ κυρίου, ἵνα ἢ ἅγια καὶ τῷ σώματι καὶ περιτομὴ οὐδὲν ἐστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστία τῷ πνεύματι ἢ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ οὐδὲν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ τοῦ κόσμου, πῶς ῥερέσητῳ ἀνδρί. **35** τοῦτο **20** ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη ἐν δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, ταύτη μενέτω. **21** Δοῦλος ἐκλήθη; μὴ σοι οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς μελέτω ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος τὸ εὐσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. **22** ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ ἀπερισπάστος. **36** εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ἢ ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλος ἐστίν ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὁ Χριστοῦ. **23** τιμῆς ἠγοράσθητε μὴ γίνεσθε θέλει ποιεῖτω οὐχ ἁμαρτάνει γαμήτῳσαν. δοῦλοι ἀνθρώπων. **24** ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, **37** ὅς δὲ ἔστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ. **25** ἐδραῖος μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος κέκρικεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ, τῆρεῖν τὴν ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. **26** νομίζω οὖν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει **38** ὥστε τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν καὶ ὁ γαμίζων τὴν παρθένον ἑαυτοῦ καλῶς ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρείσσον ποιήσει εἶναι. **27** δέδεσαι γυναικί; μὴ ζητεῖ λύσιν. **39** γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζητῆ ὁ ἀνὴρ λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζητεῖ γυναῖκα αὐτῆς ἐὰν δέκοιμηθῆ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα **28** ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς οὐχ ἡμαρτες. καὶ ἐστίν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν κυρίῳ ἐὰν γῆμη ἢ παρθένος, οὐχ ἡμαρτεν. θλίψιν **40** μακαριωτέρα δὲ ἐστίν ἐὰν οὕτως μείνη, δὲ τῇ σαρκὶ ἐξουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, δοκῶ δὲ ἀγάθῳ δὲ ὑμῶν φεῖδομαι. **29** τοῦτο δὲ φημι, πνεῦμα θεοῦ ἔχειν. ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν·

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν **9** Οὐκ εἰμὶ ἑλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; ὅτι πάντες γινώσκουσιν ἔχομεν. ἢ γινώσκουσιν οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐώρακα; φυσιοῖ, ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. **2** εἴτις οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ; **2** εἰ δοκεῖ ἔγνωκέναι τι, ἢ οὐπω ἔγνωκαθὼς δεῖ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν γινῶναι. **3** εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος εἰμι, ἢ γὰρ σφραγίς μου τῆς ἀποστολῆς ἔγνωσται ὑπὲρ αὐτοῦ. **4** Περὶ τῆς βρώσεως ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. **3** Ἡ ἐμὴ ἀπολογία οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν ἔστιν αὕτη. **4** μὴ εἶδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πεῖν **5** μὴ εἶς. **5** καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα θεοῦ εἶτε ἐν οὐρανῷ εἶτε ἐπὶ γῆς, ὡς περ περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, **6** οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶ; **6** ἢ μόνος ἀλλ' ἡμῖν εἶς θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα ἐγὼ καὶ Βαρναβᾶς οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἶς κύριος Ἰησοῦς μὴ ἐργάζεσθαι; **7** τίς στρατεύεται ἰδίῳ Χριστῷ, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' ὁψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ αὐτοῦ. **7** Ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἢ γινώσκουσιν τινὲς τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; τίς ποιμαίνει δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνείδησις οὐκ ἐσθίει; **8** Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται. **8** βρῶμα λαλῶ ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; **9** δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ οὔτε γὰρ ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται. Οὐ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ κημώσεις βροῦν ἀλοῶντα. μὴ τῶν βοῶν φάγωμεν, ὑστερούμεθα. **9** βλέπετε δὲ μὴ μέλει τῷ θεῷ, **10** ἢ δι' ἡμᾶς πάντως πως ἢ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ὀφείλει γένηται τοῖς ἀσθενέσιν **10** ἐὰν γὰρ τις ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷ, καὶ ὁ ἴδιος σὲ τὸν ἔχοντα γινώσκουσιν ἐν εἰδωλείῳ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν. **11** εἰ ἡμεῖς κατακείμενοι, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; **12** εἰ τὰ εἰδωλόθута ἐσθίειν; **11** ἀπόλλυται ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῆι γνώσει, ὁ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἀδελφῷ δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. **12** ἐξουσία ταύτη, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα οὕτως δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς μὴ τίνα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν τοῦ Χριστοῦ. **13** οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ταῖερά ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. **13** ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (aiōn g165)

15 Ἐγὼ δὲ ὁὐ κέχηρμαι οὐδενὶ τούτων. **10** Οὐ θέλω ἱγάρυμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ ἐμοί, καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ— τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς τὸ καύχημά μου ὁὐδεὶς κενώσει. **16** ἐὰν θαλάσσης διῆλθον, **2** καὶ πάντες εἰς τὸν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα, Μωϋσῆν ἱέβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ ἱγάρ μοί ἐν τῇ θαλάσῃ, **3** καὶ πάντες τὸ αὐτὸ ἔστιν ἐὰν μὴ ἱεὐαγγελίσωμαι **17** εἰ γὰρ ἱπνευματικὸν βρωμα ἔφαγον **4** καὶ πάντες ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ τὸ αὐτὸ ἱπνευματικὸν ἔπιον πόμα, ἔπινον ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. **18** τίς οὖν γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθοῦσης πέτρας, ἱμουέστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἢ ἱπέτρα δὲ ἦν ὁ Χριστός· **5** ἄλλ’ οὐκ ἐν ἀδάπανον θήσω τὸ ἱεὐαγγέλιον εἰς τὸ τοῖς πλείοσιν αὐτῶν ἠυδόκησεν ὁ θεός, μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. **6** Ταῦτα τῷ εὐαγγελίῳ. **19** Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι πάντων πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι πλείονας κερδήσω· **20** καὶ ἐγενόμην τοῖς ἐπεθύμησαν. **7** μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, ἱουδαίους ὡς ἱουδαῖος, ἵνα ἱουδαίους καθὼς τινες αὐτῶν· ὡσπερ γέγραπται κερδήσω τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ἱεκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν, καὶ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἀνέστησαν παίζειν. **8** μηδὲ πορνεύωμεν, κερδήσω· **21** τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ὢν ἄνομος ἱθεοῦ ἄλλ’ ἔννομος ἱΧριστοῦ ἔπεσαν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. ἵνα ἱκερδάνω τὸς ἀνόμους· **22** ἐγενόμην **9** μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν ἱΧριστὸν τοῖς ἱἀσθενέσιν ἀσθενῆς, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς ἱκαθὼς τινες αὐτῶν ἐπέιρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν κερδήσω· τοῖς πᾶσιν ἱγέγονα πάντα, ἵνα ὄφρων ἱἀπώλλυντο **10** μηδὲ γογγύζετε, πάντως τινὰς σώσω. **23** ἱπάντα δὲ ποιῶ διὰ ἱκαθάπερτινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὄλοθρευτοῦ. **11** ταῦτα ἱδὲ τυπικῶς συνέβαινε ἐκεῖνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων ἱκατήνητηκεν (αἰῶν **g165**) **12** ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέση, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα **13** πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀνθρώπινος πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἀφθαρτον. **26** ἐγὼ τοῖνυν οὕτως τρέχω ὡς ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, οὐκ ἀδήλως, οὕτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀέρα ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν δέρων· **27** ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ ἔκβασιν τοῦ ἱδύνασθαι ὑπενεγκεῖν. **14** Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας. **15** ὡς φρονίμοις λέγω·

κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι. **16** τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; **17** ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν, οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν. **18** βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχοὶ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν; **19** τί οὖν φημι; ὅτι ἐιδωλόθυτόν τί ἐστίν, ἢ ὅτι εἰδωλόν τί ἐστίν; **20** ἀλλ' ὅτι ἂ θύουσιν δαιμονίοις· καὶ οὐ θεῶ θύουσιν, οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. **21** οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων. **22** ἢ παραζηλοῦμεν τὸν κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; **23** Πάντα ἔξοισιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. Πάντα ἔξοισιν· ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. **24** μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου **25** πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν, **26** τοῦ κυρίου γὰρ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, **27** εἴτις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορευέσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· **28** ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπη· Τοῦτο ἱερόθυτόν ἐστιν, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν **29** συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου· ἵνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; **30** εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; **31** Εἴτε οὖν ἐσθίετε

εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε. **32** ἀπρόσκοποι· καὶ Ἰουδαίους γίνεσθε καὶ Ἑλλησιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, **33** καθὼς καὶ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ· σύμφορον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν.

11 μιμηταὶ μου γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ Χριστοῦ. **2** Ἐπαινώ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. **3** θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστὸς ἐστίν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός. **4** πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεῶν κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· **5** πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεῦσα ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐν γὰρ ἐστίν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. **6** εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. **7** ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστίν. **8** οὐ γὰρ ἐστίν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός· **9** καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. **10** διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. **11** πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ· **12** ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. **13** ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστίν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι; **14**

οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνήρ ποτήριον τοῦ κυρίου ἄναξίως ἔνοχος ἔσται μὲν ἐὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἔστιν, 15 γυνὴ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου. 28 δὲ ἐὰν κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἔστιν; ὅτι ἡ κόμη δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἀντὶ περιβολαίου Ἦδέδοται 16 εἰ δέ τις ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην πινέτω 29 ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι ἐαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ τοῦ θεοῦ. 17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ Ἦσῶμα 30 διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς ἐπαινώ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. 31 εἰ τὸ ἦσσαν συνέρχεσθε. 18 πρῶτον μὲν γὰρ Ἦδέεαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω 32 κρινόμενοι δὲ Ἦυπὸ κυρίου παιδευόμεθα, σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος ἴνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. τι πιστεύω. 19 δεῖ γὰρ καιαίρέσεις ἐν 33 Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς ὑμῖν εἶναι, ἴνα Ἦκαὶ οἱ δόκιμοι φανεροὶ τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. 34 Ἦεῖτις γένωνται ἐν ὑμῖν. 20 συνερχομένων οὖν πεινᾶ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἴνα μὴ εἰς κρίμα ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω δεῖπνον φαγεῖν, 21 ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον διατάξομαι.

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. 2 οἶδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἶδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἦγεσθε ἀπαγόμενοι. 3 διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει· Ἀνάθεμα ἮἸησοῦς καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν· Κύριος ἮἸησοῦς εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ. 4 Διαίρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· 5 καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσιν, καὶ ὁ αὐτὸς κύριος· 6 καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσιν, ὁ δὲ Ἦαὐτὸς θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. 7 ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. 8 ὦ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, 9 Ἦτέρωπίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, Ἦἄλλωχαρίσματα Ἦαμάτων ἐν τῷ Ἦἐνὶ πνεύματι, 10 Ἦἄλλωἐνεργήματα δυνάμεων,

Ἔλλωπροφητεία, Ἔλλωδιακρίσεις ὕστεροῦντιπερισσοτέραν δούς τιμήν, 25 πνευμάτων, Ἐτέρωγένη γλωσσῶν, ἵνα μὴ ἦ ἴσχισμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ Ἔλλωἔρμηνεία γλωσσῶν· 11 πάντα δὲ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, 26 καὶ Ἐἴτεπάσχει ἐν μέλος συμπάσχει διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βούλεται. πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἴμελος, 12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστίν καὶ συγκαίρει πάντα τὰ μέλη. 27 Ὑμεῖς δὲ μέλη ἴπολλά ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. 28 ἴσώματοςπολλά ὄντα ἐν ἐστίν σῶμα, οὕτως καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ Χριστὸς· 13 καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι πρῶτον ἀποστόλους, δεῦτερον προφήτας, ἡμεῖς πάντες ἐν ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, τρίτον διδασκάλους, ἔπειταδυνάμεις, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἐλληνας, εἴτε δούλοι ἔπειτα χαρίσματα ἱαμάτων, ἀντιλήμψεις, εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ ἴπάντες ἐν πνεῦμα κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. 29 μὴ πάντες ἐποτίσθημεν. 14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφήται; μὴ πάντες ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ πολλά. 15 ἐὰν εἴπη ὁ διδάσκαλος; μὴ πάντες δυνάμεις; 30 μὴ πούς; Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἱαμάτων; μὴ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; μὴ πάντες σώματος; 16 καὶ ἐὰν εἴπη τὸ οὐς Ὅτι οὐκ διερμηνεύουσιν; 31 ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, τὰ ἴμείζονα καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος ὑμῖν δείκνυμι.

17 εἰ ὄλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὄλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις; 18 ἴνυνιδὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἔκαστον αὐτῶν, ἐν τῷ σώματι καθὼς ἡθέλησεν. 19 εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; 20 νῦν δὲ πολλά ἴμὲνμέλη, ἐν δὲ σῶμα. 21 οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ Χρεῖαν σου οὐκ ἔχω, ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν· Χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω· 22 ἀλλὰ πολλῶ ἴμᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστίν, 23 καὶ ἄ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθημεν, καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει, 24 τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει ἀλλὰ ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ

13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. 2 ἴκαὶ ἐὰν ἔχω προφητεῖαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, ἴκαὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη ἴμεθιστάναι ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. 3 ἴκαὶ ἐὰν ἴψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, ἴκαὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα ἴκαυθῆσομαι ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. 4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ ἡ ἀγάπη, οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, 5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογιζεται τὸ κακόν, 6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγκαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει,

πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. **8** Ἡ τὸ κιθαριζόμενον; **8** καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει εἴτε δὲ προφητεῖαι, ἄφωνην σάλπιγξ δῶ, τίς παρασκευάζεται καταργηθήσονται: εἴτε γλώσσαί, παύσονται εἰς πόλεμον; **9** οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς εἴτε γνώσις, καταργηθήσεται. **9** ἐκ γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς μέρους ἄργινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς προφητεύομεν. **10** ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, ἀέρα λαλοῦντες. **10** τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. **11** φωνῶν εἰσιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἄφωνον ὅτε ἡμῶν νήπιος, ἐλάλουν ὡς νήπιος, **11** ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς ἐφρόνου ὡς νήπιος, ἐλογιζόμεν ὡς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος νήπιος· ὄτε γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. **12** οὕτως νηπίου. **12** βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε ἵνα περισσεύητε. **13** Διὸ λαλῶν γλώσση δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. **13** προσεσχέσθω ἵνα διερμηνεύη. **14** ἐὰν γὰρ νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη· τὰ τρία προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου ταῦτα, μείζων δὲ τούτων ἢ ἀγάπη. προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν.

14 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προσεύχητε. **2** ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἄλλα θεῷ, οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· **3** ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν. **4** ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. **5** θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύη ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ. **6** Ἐν ὑμῶν, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητεῖᾳ ἢ ἐν διδασχῇ; **7** ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν δίδόντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ ἔδῃ πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ **15** τί οὖν ἐστίν; προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοί· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοί· **16** ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῆς πνεύματι ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ Ἀμήν ἐπὶ τῇ σῆ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν· **17** σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. **18** εὐχαριστῶ τῷ θεῷ πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις· λαλῶ **19** ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ νοί μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίου λόγους ἐν γλώσση. **20** Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσίν τέλειοι γίνεσθε. **21** ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι Ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέρων λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου, λέγει κύριος. **22** ὥστε αἱ γλώσσαί εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις,

ή δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ ἐξῆλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν; 37 τοῖς πιστεύουσιν. 23 ἂν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες ἁλῶσιν γλώσσαις, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἔροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; 24 ἂν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, 25 ἡ τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι Ὁντως ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν. 26 Τί οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. 27 εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνά μέρος, καὶ εἷς διερμηνευέτω· 28 ἂν δὲ μὴ ἦ ἡ διερμηνευτὴς σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ θεῷ. 29 προφητῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· 30 ἂν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. 31 δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεῦειν, ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται 32 (καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται, 33 οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ θεὸς ἀλλὰ εἰρήνης), ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. 34 Αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν, οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν· ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. 35 εἰ δέ τι ἡμαθῆιν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν, αἰσχροὺς γὰρ ἐστὶν γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. 36 ἢ ἂν ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν; 37 εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικὸς, ἐπιγινώσκέτω ἂν γράφω ὑμῖν ὅτι κυρίου ἐστίν 38 εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖται 39 ὥστε, ἀδελφοί μου ζηλοῦτε τὸ προφητεῦειν, καὶ τὸ λαλεῖν ἢ μὴ κωλύετε γλώσσαις· 40 πάντα δὲ ἐνεύσημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, 2 δι' οὗ καὶ σῴζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. 3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, 4 καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς, 5 καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἴτα τοῖς δώδεκα· 6 ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ ἐδεχομῆθησαν· 7 ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἴτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· 8 ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη καὶ μοί. 9 ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· 10 χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἢ σὺν ἐμοί. 11 εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε. 12 εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινες ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν; 13 εἰ

δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ ὅλος Χριστὸς ἐγήγερται· 14 εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, ὑπὲρ τῶν 30 τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν ἄκενῃ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν 15 εὐρισκόμεθα πᾶσαν ὥραν; 31 καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ, ὅτι τὴν ὑμετέραν ἑκαύτησιν ἡν ἔχω ἐν Χριστῷ ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἤγειρεν Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. 32 εἰ κατὰ ἄνθρωπον τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν εἶπερ ἄρα ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. 16 εἰ γὰρ νεκροὶ εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, Φάγωμεν καὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· πίωμεν, αὖριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. 33 17 εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἢ μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἡθὴ χρηστὰ πίστις ἡμῶν ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὁμιλίας κακαί. 34 ἐκνήψατε δικαίως καὶ ἡμῶν. 18 ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ μὴ ἀμαρτάνετε, ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινες ἀπώλοντο. 19 εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἔχουσιν πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν ἑλατῶν 35 Ἀλλὰ ἡλικιώτεροι ἐσμὲν μόνον, ἐλεεινότεροι ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί, ποῖω δὲ πάντων ἀνθρώπων ἐσμὲν. 20 Νυνὶ δὲ σώματι ἔρχονται; 36 ἄφρων σὺ ὁ σπείρεις, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· 37 καὶ ἑκοιμημένων 21 ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον ἑθανάτος καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις σπείρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι νεκρῶν· 22 ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν· 38 ὁ δὲ θεὸς ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ ἑδίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἠθέλησεν, καὶ πάντες ζωοποιηθήσονται. 23 ἕκαστος δὲ ἐν ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων ἑδιδόνωμα. 39 οὐ τῷ ἑδίω τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ πᾶσα σὰρξ ἢ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· 24 εἶτα ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη τὸ τέλος, ὅταν ἑαραδιδοῦτην βασιλείαν δὲ ἑσὰρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἑιχθύων 40 καὶ τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν σῶματα ἑπουράνια, καὶ σῶματα ἐπιγεια· ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, ἀλλὰ ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἑπουρανίων δόξα, 25 δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρι ἑοῦθῆ ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. 41 ἄλλη δόξα πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἑλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη 26 ἑσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος, δόξα ἀστέρων, ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει 27 πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας ἐν δόξῃ. 42 Οὕτως καὶ ἢ ἀνάστασις τῶν αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἶπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ ἀφθαρσία· 43 σπείρεται ἐν ἀτιμῃ, ἐγείρεται τὰ πάντα. 28 ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται πάντα, ἑτότε αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ἐν δυνάμει· 44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα ἑνα ἢ ὁ θεὸς ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. ἑἑἑστιν σῶμα ἑπάντα ἐν πᾶσιν. 29 ἑπει τί ποιήσουσιν οἱ ψυχικόν, ἑἑστιν καὶ πνευματικόν. 45 οὕτως

καὶ γέγραπται: Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος **16** Περὶ δὲ τῆς λογιᾶς τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, Ἄδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἄδὰμ εἰς ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς πνεῦμα ζωοποιοῦν. **46** ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. **2** κατὰ πνευματικὸν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ μίαν Ἰαββάτου ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῶ πνευματικόν. **47** ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς τιθέτω θησαυρίζων ὃ τι Ἰαννευδοῶται, ἵνα χοϊκός, ὁ δεῦτερος ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ. μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογιᾶται γίνωνται. **3** **48** οἶος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὐς Ἰανδοκιμάσητε καὶ οἶος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν ἐπουράνιοι. **49** καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἰερουσαλήμ· **4** ἐὰν δὲ τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, Ἰφορέσομεν καὶ Ἰάξιον ἢ τοῦ κάμε πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ. **50** Τοῦτο δὲ πορεύσονται. **5** Ἰελεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν ὅταν Μακεδονίαν διέλθω, Μακεδονίαν θεοῦ κληρονομήσει οὐ Ἰδύναται οὐδὲ ἢ γὰρ διέρχομαι, **6** πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. **51** Ἰαραμενῶ Ἰκαίπαρχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς Ἰδοῦ μυστήριον ὑμῖν λέγω· Ἰάντες οὐ με προπέμψητε οὐ Ἰάν πορεύομαι. **7** κοιμηθησόμεθα πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς Ἰρτι ἐν παρόδῳ Ἰδεῖν, **52** ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῤιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ Ἰεπιζῶ γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς Ἰσχάτη σάλπιγγι· σαλπίζει γὰρ, καὶ οἱ ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος Ἰεπιτρέψη **8** Ἰεπιμενῶ δὲ νεκροὶ Ἰεγερθήσονται Ἰφθαρτοι, καὶ ἢμεῖς ἐν Ἰεφέσω Ἰέως τῆς πεντηκοστῆς· **9** θύρα ἀλλαγησόμεθα. **53** δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν γὰρ μοι ἀνέωγεν μεγάλη καὶ Ἰνεργῆς, τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. **10** Ἰὰν δὲ Ἰλθη τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. **54** ὅταν δὲ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται τὸ Ἰφθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσεται ἀφθαρσίαν πρὸς ὑμᾶς, τὸ γὰρ Ἰργον κυρίου Ἰεργάζεται καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσεται Ἰθανασίαν ὡς Ἰκάγῳ **11** μὴ τις οὖν αὐτὸν Ἰξουθενήσῃ. τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἸρήνῃ, ἵνα Ἰλθη Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. **55** ποῦ πρὸς Ἰμε ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν σου, θάνατε, τὸ Ἰνίκος; ποῦ σου, θάνατε, ἀδελφῶν. **12** Περὶ δὲ Ἰπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, τὸ κέντρον; (Hadēs 986) **56** τὸ δὲ κέντρον πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα Ἰλθη πρὸς τοῦ θανάτου ἢ ἀμαρτία, ἢ δὲ δύναμις τῆς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἀμαρτίας ὁ νόμος· **57** τῶ δὲ θεῶ χάρις τῶ Ἰῆν θέλημα ἵνα νῦν Ἰλθη, Ἰελεύσεται δὲ διδόντι ἢμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυρίου ἢμῶν ὅταν εὐκαιρήσῃ. **13** Γρηγορεῖτε, στήκετε Ἰησοῦ Χριστοῦ. **58** Ὡστε, ἀδελφοί μου ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. ἀγαπητοί, Ἰδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, **14** πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γίνεσθω. **15** περισσεύοντες ἐν τῶ Ἰργῳ τοῦ κυρίου Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἸδατε τὴν πάντοτε, εἸδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι Ἰστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἰαχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις Ἰταξαν

ἐαυτοῦς. **16** ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς
τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ
κοπιῶντι. **17** χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ
Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι
τὸ ἑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν,
18 ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ
ὑμῶν. ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. **19**
Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας.
Ἐσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ
Πρίσκαστος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν ἐκκλησία.
20 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες.
ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **21**
Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου. **22** εἴ τις
οὐ φιλεῖ τὸν κύριον ἢ τὸ ἀνάθεμα. Μαράνα
θά. **23** ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν.
24 ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ

Προς Κορινθίους Β΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ δια-
θελήματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς
τῆ ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ τῆ οὔσης ἐν Κορίνθῳ,
σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὄλῃ
τῇ Ἀχαΐᾳ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν
οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως,
4 ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει
ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν
τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως
ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ.
5 ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ
Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ Χριστοῦ
περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. **6** εἴτε
δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως
καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ
τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης
ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν
καὶ ἡμεῖς πάσχομεν, **7** καὶ ἡ ἐλπίς
ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ἡμῶν εἰδότες ὅτι
ᾧ σκοινῶν ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως
καὶ τῆς παρακλήσεως. **8** Οὐ γὰρ θέλομεν
ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ᾧ ὑπὲρ τῆς θλίψεως
ἡμῶν τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ’
ὑπερβολὴν ὑπὲρ δυνάμιν ἐβαρήθημεν,
ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· **9**
ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ
θανάτου ἐσχίκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες
ᾧμεν ἐφ’ ἑαυτοῖς ἀλλ’ ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ
ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· **10** ὃς ἐκ τηλικούτου
θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύσεται εἰς
ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, **11**

συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῆ
δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς
ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῆ
ὑπὲρ ἡμῶν. **12** Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν
αὕτη ἐστίν, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀγιότητικαὶ εἰλικρινείᾳ
τοῦ θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ’ ἐν
χάριτι θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ,
περισσότερος δὲ πρὸς ὑμᾶς· **13** οὐ γὰρ ἄλλα
γράφομεν ὑμῖν ἀλλ’ ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ
καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἔτι τέλος
ἐπιγνώσεσθε, **14** καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς
ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν
καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ. **15** Καὶ αὕτη τῆ
πεποιομένη ἐβουλόμην πρότερον πρὸς ὑμᾶς
ἐλθεῖν, ἵνα δευτέραν χάριν σχῆτε **16** καὶ δι’
ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν
ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ’
ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. **17**
τοῦτο οὖν βουλόμενος ἦν ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ
ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλευόμενος κατὰ σάρκα
βουλευόμενος, ἵνα ἢ παρ’ ἐμοὶ τὸ Ναὶ ναὶ
καὶ τὸ Οὐ οὐ; **18** πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ
λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν Ναὶ
καὶ Οὐ. **19** ὁ τοῦ θεοῦ γὰρ υἱὸς Ἰησοῦς
Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι’ ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι’
ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ
ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναὶ ἐν αὐτῷ
ἐγένονεν· **20** ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ, ἐν
αὐτῷ τὸ Ναὶ διδοῖται δι’ αὐτοῦ τὸ Ἀμὴν τῷ
θεῷ πρὸς δόξαν δι’ ἡμῶν. **21** ὁ δὲ βεβαιῶν
ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χριστὸς ἡμᾶς
θεός, **22** ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ
δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν. **23** Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν

θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. **24** οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν, τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

2 ἔκρινα ἡμᾶς ἀγαπᾶν τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἔλθειν· **2** εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ ἵτις οὐκ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; **3** καὶ ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ὑμῶν· ὡς εἶδε με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. **4** ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρῶν, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γινώσκῃτε ὅτι ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. **5** εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς. **6** ἵκανὸν τῷ τοιοῦτῳ ἢ ἐπιτιμία αὐτῆ ἢ ἐπιβίασιν ὑμῶν, **7** ὥστε τοῦναντίον ἡμῶν μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μὴ πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῆ ὁ τοιοῦτος. **8** διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· **9** εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα γινώσκῃτε τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. **10** ὧ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ γὰρ ἐγὼ ὁ κεχάρισμαι, εἶ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, **11** ἵνα μὴ πλεονεκτῆθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. **12** Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν κερσίῳ, **13** οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματι μου τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. **14** Τῷ δὲ θεῷ χάρις

ἡμῶν ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· **15** ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμέν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σφωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, **16** οἷς μὲν ὁσμὴ ἕκθανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμὴ ἕκζωῆς εἰς ζωὴν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἵκανός; **17** οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καταπλεονεκτοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εὐαγγελίου, ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ ἡμῶν κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

3 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς ἡμᾶς ἡμῶν ἵνα μὴ χρῆζομεν ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν ἐπιστολῆ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· **3** φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξίν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξίν καρδίαις σαρκίνοις. **4** Πεποιθήσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν. **5** οὐχ ὅτι ἑαυτῶν ἵκανοί ἐσμεν λογίσασθαι τι ὡς ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ἡμῶν ἵκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, **6** ὅς καὶ ἵκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύματος, τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. **7** εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, **8** πῶς οὐκ ἂν μάλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;

9 εἰ γὰρ ἑτῆ διακονία τῆς κατακρίσεως ἐστὶν κεκαλυμμένον, 4 ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ ἀγύγασαι τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. (aiōn g165) 5 οὐ εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ Ἐχριστὸν μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξει. 12 Ἔχοντες Ἰησοῦν κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῆ παρησῖα διὰ Ἰησοῦν. 6 ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν Ἐκ χρώμεθα, 13 καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς σκότους φῶς ἴλαμψεν ὅς ἔλαμψεν ἐν ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ γνῶσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. 14 ἀλλὰ Ἐχριστοῦ 7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τοῦτον ἐν ὄστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ τῆς σήμερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης ἐξ ἡμῶν. 8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ καταργεῖται, 15 ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἐξαπορούμενοι, 9 διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἄν ἀναγινώσκηται Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. 16 ἡνίκα ἔδὲ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' ἔαν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ οὐκ ἀπολλύμενοι, 10 πάντοτε τὴν νέκρωσιν ἐπὶ τῷ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. 11 αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. 12 ὥστε Ἐθάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. 13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, 14 εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. 15 τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. 16 Διὸ οὐκ ἔγκακοῦμεν ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἕξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ

4 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἔγκακοῦμεν 2 ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας Ἐσυνιστάνοντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνειδήσιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 3 εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις

ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. 17 τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, (aīōnios g166) 18 μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα, τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. (aīōnios g166)

5 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομῆν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (aīōnios g166) 2 καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες, 3 εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθισόμεθα. 4 καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. 5 ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός, ὁ δὸς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. 6 θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου, 7 διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους— 8 θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον. 9 διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. 10 τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον 11 εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν

ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. 12 Ἐὐπάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ ἄμην ἐν καρδίᾳ. 13 εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. 14 ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο ὅτι εἶς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν· ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· 15 καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἔγερθέντι. 16 Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἴ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκουμεν. 17 ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαῖα παρήλθεν, ἰδοὺ γέγονεν καινά 18 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, 19 ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. 20 ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ. 21 τὸν μὴ γνόντα ἀμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ.

6 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν ἡμᾶς εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς· 2 λέγει γὰρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβόηθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας· 3 μηδεμίαν ἐν

μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· καὶ γὰρ ἡμῶν ἡ διακονία, **4** ἀλλ' ἐν παντὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· **18** καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς ἑσθιόντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι· πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσθε μοι εἰς υἱοὺς καὶ ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν θυγατέρας, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, **5** ἐν πληγαῖς, **7** ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, **6** ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, **7** ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει θεοῦ· διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, **8** διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, **9** ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, **10** ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες. **11** Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέωγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται· **12** οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· **13** τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. **14** Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας, ἢ τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; **15** τίς δὲ συμφώνησις Ἰησοῦ πρὸς Βελιάρ, ἢ τίς μερὶς πιστῶ μετὰ ἀπίστου; **16** τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἔσμεν ζῶντος καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται ἡμῶν. **17** διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει

7 ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρῶς ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ. **2** Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. **3** Ἐπὶ τὸν κατάκριτον οὐ λέγω, προεῖρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. **4** πολλὴ μοι παρηρσία πρὸς ὑμᾶς, πολλὴ μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. **5** Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι— ἔξωθεν μάχαι, ἔξωθεν φόβοι— **6** ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· **7** οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἣ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὄδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆσαι. **8** ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην (ἔβλεπὲς ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὄραν ἐλύπησεν ὑμᾶς), **9** νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν, ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. **10** ἢ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν

ἀμεταμέλητον ἔργάζεται ἡ δὲ τοῦ κόσμου ἀγίους— 5 καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλ' ἄλυπη θάνατον κατεργάζεται. 11 ἰδοὺ γὰρ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν ἄλυπη θάνατον κατεργάζεται διὰ θελήματος θεοῦ, 6 εἰς τὸ παρακαλέσαι κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἡμᾶς τίτον ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως ἀπολογία, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ταύτην· 7 ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνεστήσατε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ ἑαυτοὺς ἀγνοοῦς ἔϊναι τῷ πράγματι. 12 σπουδῆ καὶ τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ, ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἔνεκεν τοῦ ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. ἀδικήσαντος, ἰδοὺ δὲ ἔνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, 8 οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἀλλ' ἰδέεσθαι τὸ φανερωθῆναι τὴν ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς γνήσιον δοκιμάζων· 9 γινώσκετε γὰρ τὴν ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 13 διὰ τοῦτο χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρακεκλήμεθα. Ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσητε. ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαιται τὸ 10 καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν· 14 ὅτι γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ εἶ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε κατησχύνθη, ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἀπὸ πέρυσι· 11 νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐλάλησαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη. 15 τοῦ θέλειν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ἐκ τοῦ ἔχειν. 12 εἰ γὰρ ἡ προθυμία ὑμᾶς ἐστὶν ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχη ἐπὶ πρόδεκτος, ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. 13 οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἐδέξασθε αὐτόν. 16 χαίρω ὅτι ἐν παντὶ ἄνεσις, ἡμῖν θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος 14 θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, 2 ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισεῖα τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεῖα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· 3 ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ ἡ παράδυναμιν, ἀυθαίρετοι 4 μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης· 15 καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησεν. 16 Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ ἰσοδότην αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, 17 ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων ἀυθαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς. 18 συνεπέμψαμεν δὲ

μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν ἠγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν— προέλθωσιν ἑῖς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσι 19 οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεῖς τὴν ἑπιχορηγούμενην εὐλογία ἐμῶν, ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν ταύτην ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν ἑσῶν ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἐμῶν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. 6 Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων ἡμῶν πρὸς τὴν ἀποστολὴν κυρίου δόξαν φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ καὶ προθυμίαν ἡμῶν— 20 στελλόμενοι ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ τοῦτο μὴ τις ἡμᾶς μωμῆσθαι ἐν τῇ θερίσει. 7 ἕκαστος καθὼς ἑπιχορηγούμενη ἡμῶν ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἐμῶν, 21 ἑπιχοροῦμεν γὰρ καλὰ οὐ γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. 8 ἑπιδοτεῖ δὲ ὁ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον θεοῦ πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἀνθρώπων. 22 συνεπέμφαμεν δὲ αὐτοῖς ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν ἐσῶν ἐπιχοροῦντες εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· πολλοῖς πολλαῖς σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ 9 (καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἕδωκεν δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ τοῖς πένησιν, ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τῇ εἰς ὑμᾶς. 23 εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς τὸν αἰῶνα· (αιῶν g165) 10 ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. ἑπιχορηγούμενοι ἡμῶν καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. 24 τὴν οὖν ἑπιδοξίαν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχίσεως ὑπὲρ ὑμῶν εἰς ὑμῶν) 11 ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν αὐτοῦς ἑπιδοκίμουμενοί εἰς πρόσωπον τῶν ἀποστολῶν ἐκκλησιῶν.

9 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσόν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν, 2 οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἢν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι, καὶ τῶν ἐμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας. 3 ἑπιδοξίαν δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῆ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε, 4 μὴ πως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὐρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους καταστυγνοῦμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ ἑπιδοκίμουμεν ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. 15 ἑπιδοκίμουμεν ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. 15 ἑπιδοκίμουμεν ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. 15 ἑπιδοκίμουμεν ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. 15 ἑπιδοκίμουμεν ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραύτητος καὶ ἐπιεικειᾶς

τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὐ ἔμερισε
ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ
εἰς ὑμᾶς· 2 δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν ὑμῶν— 14 οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς
θαρρήσαι τῇ πεποιθήσει ἣ λογίζομαι ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς, ἄχρι γὰρ
τολμῆσαι ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. 3 Χριστοῦ— 15 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι
ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ ἐν ἄλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες
σάρκα στρατευόμεθα— 4 τὰ γὰρ ὄπλα τῆς ἀύξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν
στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς
τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων— περισσεῖαν, 16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν
λογισμοὺς καθαιροῦντες 5 καὶ πᾶν ὑψωμα εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἄλλοτρίῳ κανόνι
ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. 17 Ὁ δὲ
καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω· 18 οὐ
ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, 6 καὶ ἐν ἐτοίμῳ γὰρ ὁ ἑαυτὸν ἑσυνιστάνων ἐκεῖνός ἐστιν
ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν δόκιμος, ἀλλὰ ὃν ὁ κύριος συνίστησιν.

11 Ὅφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν
ἑταίρῳ ἀφροσύνης ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.
2 ζηλώ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλω, ἡρμοσάμην γὰρ
ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστήσαι
τῷ Χριστῷ· 3 φοβοῦμαι δὲ μὴ πως, ὡς ὁ
ἄφρων ἐξηπάτησεν Εὐάν ἐν τῇ πανουργίᾳ
αὐτοῦ, ἑφθαρῆτὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
ἀπλότητος ἑκαὶ τῆς ἀγνότητος τῆς εἰς τὸν
Χριστόν. 4 εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον
Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ
πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε,
ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε,
καλῶς ἑανέχεσθε 5 λογίζομαι γὰρ μηδὲν
ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων· 6 εἰ
δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει,
ἀλλ' ἐν παντὶ ἑφανερῶσαντες ἐν πᾶσιν εἰς
ὑμᾶς. 7 Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα ἑμαυτὸν
ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν
τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην
ὑμῖν; 8 ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν
ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν, 9

καὶ παρῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ λαλῶ, ὑπὲρ ἐγὼ· ἐν κόποις περισσοτέρως, κατενάρκησα οὐθενός τὸ γὰρ ὑστερημά μου ἐν ‘φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς προσανεπλήρωσαν οἱ ἄδελφοὶ ἐλθόντες ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις 24 ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσεράκοντα παρὰ ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ τηρήσω. 10 μίαν ἔλαβον, 25 τρὶς ἐραβδίσθην, ἅπαξ ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· 26 ὁδοιπορίας ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. 11 διὰ τί; πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ θεὸς οἶδεν. 12 ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ Ὅ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἀφορμῇ τῶν θελώντων ἀφορμῇ, ἵνα ἐρημία, κινδύνοις ἐν θαλάσσει, κινδύνοις ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἐν ψευδαδέλφοις, 27 ἰκόπων καὶ μόχθῳ, ἡμεῖς. 13 οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει ἀποστόλους Χριστοῦ· 14 καὶ οὐ ἑθαῦμα καὶ γυμνότητι· 28 χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται ἑπίστασίς μοι ἡμέραν, ἢ μέριμνα εἰς ἄγγελον φωτός· 15 οὐ μέγα οὖν εἰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. 29 τίς ἀσθενεῖ, καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; 30 εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 16 Πάλιν λέγω, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. 31 ὁ μὴ τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι— εἰ δὲ μὴ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν, γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ μικρόν τι καυχῆσομαι· 17 ὁ λαλῶ οὐ ἑκατὰ ψεύδομαι. (αἰθῆ g165) 32 ἐν Δαμασκῷ ὁ κύριον λαλῶ, ἀλλ’ ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ἐθνάρχῃς Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει ταύτη τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. 18 τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν πιάσαι ἑμε 33 καὶ ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται ἑκατὰσάρκα, κἀγὼ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ καυχῆσομαι. 19 ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν τεύχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· 20 ἀνέχεσθε γὰρ 12 Καυχᾶσθαι ἑδεῖ οὐ συμφέρον μὲν, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, ἐλεύσομαι ἑδεῖς ὀπτασίας καὶ εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ἀποκαλύψει κυρίου. 2 οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων— εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν— ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. 3 καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον— εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἑχωριστοῦ σώματος οὐκ

οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν— 4 ὅτι ἠρπάγη εἰς τέκνοις. 15 ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλήσαι. Ἐπιπερισσοτέρως ὑμᾶς ἄγαπῶν ἦσσαν 5 ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ ἀγαπῶμαι; 16 ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος δόλω ὑμᾶς ἄσθενεῖαις 6 ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, ἔλαβον. 17 μὴ τίνα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; 18 φεῖδομαι δέ, μὴ τι εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ παρεκάλεσα Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει ἄτι ἐξ ἐμοῦ, 7 καὶ ἀδελφόν· μή τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων. Ἐδιόνα οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν; 19 Ἐπάλαιδοκεῖτε ὅτι σαρκί, ἄγγελος Ἐσατανᾶ ἵνα με κολαφίζη, ὑμῖν ἀπολογούμεθα; Ἐκατέναντιθεοῦ ἐν ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. 8 ὑπὲρ τούτου τρὶς Χριστῷ λαλοῦμεν. τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς, 20 φοβοῦμαι γὰρ ἐμοῦ· 9 καὶ εἶρηκέν μοι Ἄρκει σοι ἡ χάρις μὴ πως ἐλθῶν οὐχ οἴους θέλω εὐρῶ ὑμᾶς, μου· ἡ γὰρ Ἐδύναμιζεν ἄσθενεῖα ἔτελεται κἀγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μὴ πως ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἔρις Ἐζήλος θυμοί, ἐριθεῖαι, καταλαλιαί, ἄσθενεῖαις Ἐμου ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· 21 μὴ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. 10 διὸ εὐδοκῶ ἐν πάλιν Ἐλθόντος μου Ἐταπεινώσῃ Ἐμεὸ θεὸς ἄσθενεῖαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν διωγμοῖς Ἐκαίστενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ὅταν γὰρ ἄσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι. 11 ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ Ἐγένονα Ἐφρων ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ ἢ ἔπραξαν.

13 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥήμα. 2 προεῖρηκα καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ δεύτερον καὶ ἄπὼν Ἐνῦν τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι, 3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ· ὅς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἄσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν, 4 καὶ Ἐγάρεσταυρώθη ἐξ ἄσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ. καὶ γὰρ ἡμεῖς ἄσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ Ἐζήσομενσὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς. 5 Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ

ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν εἰ μὴ τι ἀδόκιμοί ἐστε. **6** ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι. **7** εὐχόμεθα δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν. **8** οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. **9** χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. **10** διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρῶν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ κύριος ἔδωκέν μοι, εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. **11** Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. **12** ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. **13** ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. **14** ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν

Προς Γαλατας

1 Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, **2** καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **4** τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέλθῃται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, (αἰθῆ γ165) **5** ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. (αἰθῆ γ165) **6** Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, **7** ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο εἰ μὴ τινὲς εἰσὶν οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. **8** ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. **9** ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. **10** Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἶζέτι ἀνθρώποις ἡρεσκον, Χριστοῦ δούλος οὐκ ἂν ἦμην. **11** Γνωρίζω γὰρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρωπίνον. **12** οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. **13** Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν

αὐτήν, **14** καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὀφείσασ με ἐκ κοιτίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ **16** ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, **17** οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα μετὰ ἕτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορησαὶ Κηφᾶν καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. **19** ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. **20** ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψευδομαι. **21** ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. **22** ἦμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ, **23** μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει, **24** καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.

2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρναβᾶ συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· **2** ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. **3** ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι· **4** διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν

ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν 5 οἷς ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ οὐδὲ πρὸς ὥραν εἶξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἢ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνη πρὸς ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ ὑμᾶς. 6 ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, ὅτι ἐξ ἔργων τι— ὅποιοι ποτε ἦσαν οὐδὲν μοι διαφέρει νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. 17 πρόσωπον θεοῦ ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει— εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκῶντες οὐδὲν προσανέθεντο, εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα 7 ἀλλὰ τὸναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο· 18 τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, Πέτρος τῆς περιτομῆς, 8 ὁ γὰρ ἐνεργήσας παραβάτην ἐμαυτὸν ἔσυνιστάνω 19 ἐγὼ γὰρ Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζήσω ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη, 9 καὶ Χριστῷ συνεσταύρωμαι· 20 ζῶ δὲ οὐκέτι γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ δοκῶντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδότος ἐμοὶ καὶ Βαρναβᾶ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. 21 οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· 10 τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

ὁ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

11 Ὅτε δὲ ἦλθεν Ἐκκλησιαστικὴ Ἀντιόχεια, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν· 12 πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον ὑπέστελλον καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. 13 καὶ ἰσχυροὶ ἐκρίθησαν αὐτῷ· καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρναβᾶς συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. 14 ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Ἐκκλησιαστικῷ προσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς· καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς ζῆς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαίσειν; 15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοὶ, 16 εἰδότες ὅτι οὐ

3 Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἑσταυρωμένος; 2 τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 3 οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; 4 τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ; εἴ γε καὶ εἰκῆ. 5 ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 6 καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν Ἀβραάμ. 8 προῖδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς προευηγγελίαστο τῷ Ἀβραὰμ ὅτι Ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. 9 ὥστε οἱ ἐκ πίστεως

εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. **10** Ὅσοι ὄντως ἐκ νόμου ἂν ἦν ἡ δικαιοσύνη. γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν ὑπὸ κατάραν **22** ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφή τὰ πάντα εἰσὶν, γέγραπται γὰρ ὅτι Ἐπικατάρατος πᾶς ὑπὸ ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως ὅς οὐκ ἔμμενειπᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῆ τοῖς πιστεύουσιν. ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι **23** Πρὸ τοῦ δὲ ἔλθειν τὴν πίστιν ὑπὸ αὐτά. **11** ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται νόμον ἐφρουρούμεθα ἵνα συγκλειόμενοι εἰς παρὰ τῷ θεῷ δῆλον, ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. **24** πίστεως ζήσεται, **12** ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν ἐκ πίστεως, ἀλλ' Ὁ ποιήσας αὐτὰ ζήσεται εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν ἐν αὐτοῖς. **13** Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ **25** ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ παιδαγωγὸν ἔσμεν. **26** πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἡμῶν κατὰρα, ὅτι γέγραπται Ἐπικατάρατος ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **27** πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου, **14** ἵνα εἰς ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐνεδύσασθε· **28** οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ ἐν Ἑλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς **15** Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω ὅμως εἷς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **29** εἰ δὲ ὑμεῖς ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. **16** τῷ δὲ Ἀβραάμ ἵνα ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

4 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὢν, **2** ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπου ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. **3** οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεθα δεδουλωμένοι. **4** ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, **5** ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. **6** ὅτι δὲ ἔστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν κράζον· Ἀββα ὁ πατήρ. **7** ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ. **8** Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ

οἷσι θεοῖς· **9** νῦν δὲ γνόντες θεόν, μᾶλλον τὸ ἄγανθρον ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεῖται πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς ἄρα μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· **26** ἡ δὲ ἄνω πάλιν ἄνωθεν ἔδουλεύειν θέλετε; **10** ἡμέρας Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρᾳ ἐστίν, ἥτις ἐστὶν παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἡμερησίων· **27** γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι, ἐνιαυτοῦς. **11** φοβοῦμαι ὑμᾶς μή πως εἰκῆ στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον, κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. **12** Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα ὅτι καὶ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν οὐδὲν με ἠδικήσατε· **13** οἶδατε δὲ ὅτι ἄνδρα. **28** ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ἐπαγγελίας τέκνα ἐστέ· **29** ἀλλ' ὡςπερ τότε ὑμῖν τὸ πρότερον, **14** καὶ τὸν πειρασμὸν ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδῶκε τὸν κατὰ ἡμῶν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. **30** ἀλλὰ τί λέγει ἡ οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον θεοῦ γραφῆ; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. **15** αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσειὸ υἱὸς τῆς ἡμῶν μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρᾳς. **31** γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἰδοὺ ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα ὑμῶν ἐξορύξαντες ἐδῶκατέ μοι. **16** ὥστε ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρᾳς.

5 τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἡλευθέρωσεν· στήκετε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. **2** Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. **3** μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. **4** κατηργήθητε ἀπὸ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. **5** ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. **6** ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. **7** Ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν τῆ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; **8** ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. **9** μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. **10** ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσω

ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἔάνῃ. **26** μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους **11** ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήρηται **6** Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῆ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. **12** ὄφελον πνεύματι καθαρίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. πνεύματι πραΰτητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ **13** ὄφελον πνεύματι πραΰτητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. καὶ σὺ πειρασθῆς. **2** ἀλλήλων τὰ βάρη ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς βαστάζετε, καὶ οὕτως ἄναπληρώσετε τὸν ἀφορμὴν τῆ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης νόμον τοῦ Χριστοῦ. **3** εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι δουλεύετε ἀλλήλοις· **14** ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν τι μηδὲν ὢν, ἴνα ἐὰν ἐφραπατᾶ ἑαυτὸν· **4** τὸ δὲ ἐνὶ λόγῳ ἴνα ἐὰν ἐφραπατᾶ ἑαυτὸν· **4** τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον, **5** ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. **6** Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχούντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. **7** μὴ πλανᾶσθε, θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἑάνσπειρῆ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει· **8** ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. **(aīōnios g166)** **9** τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἑγκακῶμεν καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν **8** ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. **9** τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἑγκακῶμεν καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. **10** ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. **11** ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. **12** ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἴνα τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ μὴ διώκωνται· **13** οὐδὲ γὰρ οἱ ἑπιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται ἢ ἀγὼ κόσμῳ. **15** ὄυτε γὰρ περιτομή τί ἔστινοῦτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινή κτίσις. **16** καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ. **17** Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα ἢ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. **18** Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν Ἐφέσῳ] καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, **4** καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, **5** προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **6** εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, **7** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ **8** ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει **9** γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ **10** εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ, **11** ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **12** εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ. **13** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας

ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, **14** ὃ ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. **15** Διὰ τοῦτο καὶ ἐγώ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **16** οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἡμεῖς ἀποποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **17** ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψῃ εἰς ἐπιγνώσει αὐτοῦ, **18** πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τί ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, **19** καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ **20** ἣν ἐνήργηκεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις **21** ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· (aīōn g165) **22** καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῆ ἐκκλησίας, **23** ἣτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

2 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν **2** ἐν αἷσι ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν

ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας

(aiōn g165) **3** ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες

ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἠμεθατέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ **4** ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, **5** καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ— χάριτί καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **7** ἵνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις ‘τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ’ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. (aiōn g165) **8** τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι ‘διὰπίστεως καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον· **9** οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι.

10 αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν. **11** Διὸ μνημονεύετε ὅτι ‘ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, **12** ὅτι ἤτετῶ καιρῷ ἐκεῖνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. **13** νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν ‘εγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. **14** αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, **15** τὸν νόμον

τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ‘αὐτῶεις ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, **16** καὶ ἀποκατάλλαξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· **17** καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνηνῶμῖν τοῖς μακρὰν ἐξοχῶν ἐγγύς· **18** ὅτι δι’ αὐτοῦ ἐχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. **19** ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἔστε συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, **20** ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ ‘Χριστοῦ Ἰησοῦ, **21** ἐν ᾧ ‘πᾶσαοἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξεῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, **22** ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

3 Τοῦτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν— **2** εἴ γε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς· **3** ‘κατὰ ἀποκάλυψιν ἔγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, **4** πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ, **5** ὁ ἐτέρας γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι, **6** εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίας ‘ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **7** οὗ ἔγενήθη διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν

τῆς δυνάμεως αὐτοῦ— **8** ἐμοὶ τῷ **4** Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος
ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις ἐν κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς
αὐτῆ— ῥ τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι ἵνα κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, **2** μετὰ πάσης
ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ, **9** ταπεινοφροσύνης καὶ πραΰτητος, μετὰ
καὶ φωτίσαι ἅπαντας τὴν οἰκονομίαν τοῦ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν
μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν ἀγάπῃ, **3** σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητά
αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα ἡκτίσθησαν τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης·
(**αιθῆν g165**) **10** ἵνα γνωρισθῆ νῦν ταῖς ἀρχαῖς **4** ἐν σώμα καὶ ἐν πνεύμα, καθὼς καὶ
καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν
τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποικίλος σοφία τοῦ **5** εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· **6** εἰς
θεοῦ, **11** κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἦν θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ
ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ διὰ πάντων καὶ ἐν ἅσιν **7** Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ
ἡμῶν, (**αιθῆν g165**) **12** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς
παρηρησίαν καὶ προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. **8** διὸ λέγει Ἄναβας
διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. **13** διὸ αἰτούμαι μὴ εἰς ὕψος ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν,
ἔγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις. **9** τὸ δὲ
ἧτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν. **14** Τούτου χάριν Ἄνεβη τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβηεις
κάμπω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα **15** τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; **10** ὁ καταβάς
ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς αὐτὸς ἐστὶν καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων
ὀνομάζεται, **16** ἵνα ἡ δὴ οὖμιν κατὰ τὸ πλοῦτος τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. **11**
τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους,
διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς,
ἄνθρωπον, **17** κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, **12**
τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον
ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος
18 ἵνα ἐξιχύσητε καταλαβέσθαι σὺν ἅσιν τοῦ Χριστοῦ, **13** μέχρι καταντήσωμεν
τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ ὕψος οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως
καὶ βάθος, **19** γινώσκοντες τὴν ὑπερβάλλουσαν καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ,
τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας
πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ. τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, **14** ἵνα
20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι μηκέτι ὤμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι
ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς
κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν διδασκαλίᾳ ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν
ἡμῖν, **21** αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡ καὶ ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης,
Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ **15** ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ ἀξήσωμεν εἰς
αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν. (**αιθῆν g165**) αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός

16 ἔξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. 30 καὶ μὴ καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. ἐκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος 31 πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν 17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν σὺν πάσῃ κακίᾳ. 32 ᾗ γίνεσθε εἰς ἀλλήλους κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς χρηστοί, εὐσπλαγχνοὶ, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καὶ ᾗ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο νοδὸς αὐτῶν, 18 ᾗ ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ᾗ ὑμῖν ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, 5 γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά, 2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὴν πύρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, 19 καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ οἵτινες ἀπηληγότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν τῇ ἀσελείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. ἐν πλεονεξίᾳ. 20 ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως 3 Πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ ἐμάθετε τὸν Χριστόν, 21 εἴ γε αὐτὸν πλεονεξία μὴδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς καθὼς πρέπει ἁγίοις, 4 καὶ αἰσχροῦς καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, ᾗ οὐκ ἀνήκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. 5 τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες ὅτι ἡ πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, 6 ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. 6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. 7 μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν 8 ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, 9 ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθῶσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, 10 δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ 11 καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκοτοῦ, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, 12 τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπὸ αὐτῶν αἰσχροῦς ἐστὶν καὶ λέγειν 13 τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται, 14 πᾶν γὰρ τὸ

φανερούμενον φῶς ἐστίν. διὸ λέγει· Ἐγειρε, σώματος ἑαυτοῦ **31** ἀντὶ τούτου καταλείψει ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, ἄνθρωπος ἑαυτοῦ πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ ἐπιφάσει σοὶ ὁ Χριστός. **15** Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. **32** τὸ ἄλλ' ὡς σοφοί, **16** ἐξαγοραζόμενοι τὸν προσκολληθήσεται ἑαυτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. **32** τὸ καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν. **17** διὰ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. **33** πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ τὸ θέλημα τοῦ κυρίου· **18** καὶ μὴ μεθύσκεσθε γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ οἴνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

6 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ, τοῦτο γὰρ ἐστὶν δίκαιον· **2** τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, **3** ἵνα εὖ σοὶ γένηται καὶ ἔση μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. **4** Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου. **5** Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς ἑαυτοῦ κυρίοις μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ Χριστῷ, **6** μὴ καθ' ὄφθαλμοδουλίαν ὡς ἄνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἐκ ψυχῆς **7** μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, **8** εἰδότες ὅτι ἕκαστος, ὁ ἄν' ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο ἑαυτοῦ κομίζεται ἑαυτοῦ παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. **9** Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ ἑαυτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ. **10** Τοῦ λοιποῦ ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. **11** ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβόλου· **12** ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ

σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ Χριστὸν ἐν ᾿ἀφθαρσίᾳ
᾿σκοτότουςτούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς
πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. (αἰῶν g165) **13**
διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ
θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι
στῆναι. **14** στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν
ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι
τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, **15** καὶ
ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ
τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, **16** ἔνπᾳσιν
ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως,
ἐν ᾧ δυνησεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ
᾿πονηροῦπεπυρωμένα σβέσαι· **17** καὶ τὴν
περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου ᾿δέξασθε
καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶν
ῤῆμα θεοῦ, **18** διὰ πάσης προσευχῆς καὶ
δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ
ἐν πνεύματι, καὶ εἰς ᾿αὐτὸἀγρυπνοῦντες
ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ
πάντων τῶν ἀγίων, **19** καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα
μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός
μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον
τοῦ εὐαγγελίου **20** ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν
ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ
με λαλῆσαι. **21** Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς
τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ἄγνωστοι
ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ
πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ, **22** ὃν ἔπεμψα
πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ
περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέση τὰς καρδίας
ὑμῶν. **23** Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη
μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ. **24** ἡ χάρις μετὰ πάντων

Προς Φιλιππησιους

1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος δούλοι Ἰησοῦ
Ἰησοῦ πᾶσιν τοῖς ἀγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τοῖς οὓσιν ἐν Φιλίπποις σὺν ἐπίσκοποις
καὶ διακόνοις· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ
πάσῃ τῇ μνεΐᾳ ὑμῶν **4** πάντοτε ἐν πάσῃ
δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, μετὰ χαρᾶς
τὴν δέησιν ποιούμενος, **5** ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ
ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης
ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, **6** πεποithῶς αὐτὸ
τοῦτο ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον
ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Ἰησοῦ
Ἰησοῦ· **7** καθὼς ἐστὶν δίκαιον ἔμοι τοῦτο
φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν
με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς
μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει
τοῦ εὐαγγελίου συγκαινωνούς μου τῆς
χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας· **8** μάρτυς
γὰρ μου ὁ θεός, ὡς ἐπιποthῶ πάντας ὑμᾶς
ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Ἰησοῦ. **9** καὶ
τοῦτο προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι
μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει
καὶ πάσῃ αἰσθήσει, **10** εἰς τὸ δοκιμάζειν
ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς
καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, **11**
πεπληρωμένοι ἄκαρπὸν δικαιοσύνης τὸν
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον
θεοῦ. **12** Γινώσκω δὲ ὑμᾶς βούλομαι,
ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς
προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, **13**
ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ
γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς
λοιποῖς πᾶσιν, **14** καὶ τοὺς πλείονας τῶν

ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ πεποithότας τοῖς δεσμοῖς
μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν
Ἰησοῦ λαλεῖν. **15** Τινὲς μὲν καὶ διὰ φόβον
καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν
Χριστὸν κηρύσσουν· **16** οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης,
εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου
κεῖμαι, **17** οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν
καταγγέλλουσιν, οὐκ ἀγνῶς, οἴομενοι
θλίψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. **18** τί
γάρ; πλὴν ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει
εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ
ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι,
19 οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτο μοι ἀποβήσεται
εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ
ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
20 κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα
μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυρθήσομαι, ἀλλ'
ἐν πάσῃ παρηρησία ὡς πάντοτε καὶ νῦν
μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου,
εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. **21** ἔμοι γὰρ
τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος.
22 εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτο μοι καρπὸς
ἔργου— καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω· **23**
συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν
ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ
εἶναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον, **24** τὸ
δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ ἀναγκαϊότερον δι'
ὑμᾶς. **25** καὶ τοῦτο πεποithῶς οἶδα ὅτι μενῶ
καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν
προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, **26** ἵνα τὸ
καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ἐν ἔμοι διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς
ὑμᾶς. **27** Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ
Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ
ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούσῃτε περὶ ὑμῶν,
ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ

συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, νῦν πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, **28** καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν ἀντικειμένων (ἥτις ἔστιν αὐτοῖς ἔνδειξις σωτηρίαν κατεργάζεσθε, **13** Ἐθεοσγάρ ἐστιν ἀπωλείας, ἔμῶνδὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἀπὸ θεοῦ, **29** ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. **14** Πάντα Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦειν ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν), **30** τὸν **15** ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἶδετε ἐν ἐμοὶ τέκνα θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιάς καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς

2 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τις παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, **2** πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες, **3** μηδὲν κατ' ἐριθείαν ἔμῃδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, **4** μὴ τὰ ἑαυτῶν ἔκαστοι σκοποῦντες ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἔκαστοι **5** τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **6** ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, **7** ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκέκωσεν μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σῆματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος **8** ἔταπεινῶσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ **9** διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸ ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, **10** ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, **11** καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς. **12** Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ

φωστῆρες ἐν κόσμῳ **16** λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα. **17** ἀλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συχαίρω πᾶσιν ὑμῖν **18** τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συχαίρετέ μοι. **19** Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ γνοῦς τὰ περὶ ὑμῶν. **20** οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει, **21** οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **22** τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. **23** τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξ αὐτῆς **24** πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. **25** Ἄναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, **26** ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ ἀδημονῶν διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν. **27** καὶ γὰρ ἠσθένησεν παραπλήσιον ἑαυτῷ ὡς ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτόν

δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην αὐτοῦ καὶ ἱκοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, ἐπὶ λύπην σχῶ. **28** σπουδαιότερως οὖν ἱκοινωνοῦμαι τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, **11** ἕπειτα αὐτὸν ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν εἶπω καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν χαρῆτε καὶ γὰρ ἀλυπότερος ὢ. **29** προσδέχεσθε τὴν ἐκ νεκρῶν. **12** Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε, **30** καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην ὅτι διὰ τὸ ἔργον Ἰησοῦ μέχρι θανάτου ὑπὸ Ἰησοῦ **13** ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν ἠγγισεν, ἱκοινωνοῦμαι τῇ ψυχῇ ἵνα ἱκοινωνῶμαι κατελιφέναι ἐν δέ, τὰ μὲν ἀναπληρῶσθαι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας, ὅπως ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, **14** κατὰ σκοπὸν διώκω

3 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. **2** Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. **3** ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἢ περιτομή, οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Ἰησοῦ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, **4** καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον. **5** περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, **6** κατὰ ζήλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. **7** Ἀλλὰ ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. **8** ἀλλὰ ἡμεοῦνγεκαὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἠγοῦμαι ἱκοινωνῶμαι τὸν Χριστὸν κερδήσω **9** καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, **4** μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί. **2** Εὐδοκίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ.

ἱκοινωνῶμαι τῇ ἀνω κλήσει τοῦ θεοῦ ἐν Ἰησοῦ Ἰησοῦ. **15** ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει. **16** πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ ἱκοινωνῶμαι **17** Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. **18** πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὐς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, **19** ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἢ κοιλία καὶ ἢ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. **20** ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτήρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, **21** ὃς μετασηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν συμμορφῶν τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξει αὐτῶν τὰ πάντα.

4 ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί. **2** Εὐδοκίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ.

3 ναί ἐρωτῶ καί σέ, ἴσθι σὺ ζυγε, καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν μοι ἐπέμψατε. **17** συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὑμῶν. **18** ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. **4** Χαίρετε πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. **5** τὸ τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμὴν εὐωδίας, θυσίαν ἐπικεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις, δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ θεῷ. **19** ὁ δὲ θεὸς ὁ κύριος ἐγγύς· **6** μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸ ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετ' **20** τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. (aiōn g165) **21** ἢ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **22** Χριστῷ Ἰησοῦ. **8** Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. **23** ἡ χάρις τοῦ ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετῆ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· **9** ἢ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. **10** Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε ἠκαιρεῖσθε δέ. **11** οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω, ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι· **12** οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι· **13** πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί ἑμε **14** πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. **15** Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι, **16** ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ

Προς Κολοσσαεις

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς **2** τοῖς ἐν Ἑκκολλοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν **3** Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε ἑπιθυμῶν προσευχόμενοι, **4** ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἁγίους **5** διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου **6** τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ ἀξιοζήτου καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· **7** καθὼς ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν ὅς ἐστιν πιστὸς ὑπὲρ ἡμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, **8** ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. **9** Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παύομεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ, **10** περιπατήσαι ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκίαν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ ἀξιοζήτου ἐν τῇ ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ, **11** ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς, **12** εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἰκανῶσαντι

ὑμᾶς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί, **13** ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκοτοῦ καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, **14** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· **15** ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, **16** ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· **17** καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν, **18** καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων, **19** ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι **20** καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, [δι' αὐτοῦ]· εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· **21** καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς— **22** νυνὶ δὲ ἄποκατηλλάγητε ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου— παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ, **23** εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν Ἑκκολλοσσαῖς τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος. **24** Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ

τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία, 25 ἣς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, 26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, — Ἐνδὲ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, (αἰῶν g165) 27 οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅ ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης 28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Ἰησοῦ 29 εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

2 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἐόρακαν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί, 2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, Ἰσχυρισθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ Χριστοῦ, 3 ἐν ᾧ εἰσὶν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ ἰσχυροῦ ἀπόκρυφοι. 4 Ἐγὼ ἵνα ἡμῶν παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. 5 εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἶμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν. 6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, 7 ἔρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ Ἰσχυρισθέντες ἐν τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, Ἰσχυρισθέντες ἐν εὐχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστὸν 9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, 10 καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, 11 ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ Ἰσχυρισθέντος σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, 12 ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγγείραντος αὐτὸν Ἰσχυρισθέντων. 13 καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας Ἰσχυρισθέντες παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ Ἰσχυρισθέντες ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, 14 Ἰσχυρισθέντες τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ. 15 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτούς ἐν αὐτῷ. 16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νομηνίας ἢ σαββάτων, 17 ἃ ἐστὶν σκια τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα Ἰσχυρισθέντων. 18 Ἰσχυρισθέντες ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, Ἰσχυρισθέντες ἐμβατεύων, εἰκῆ φουσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ Ἰσχυρισθέντες ἐπιχορηγούμενον αὐξοῦσιν τὴν αὐξήσιν τοῦ θεοῦ. 20 Εἰ ἀπεθάνετε

σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, πραϋτῆτα, μακροθυμίαν, **13** ἀνεχόμενοι τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε· **21** ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν Μὴ ἄψη μηδὲ γεύση μηδὲ θίγης, **22** ἃ ἔστιν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ πάντα εἰς φθοράν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἱκύνιος ἐχαρίσατο ὑμῖν οὕτως καὶ ὑμεῖς· **14** ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥ ἔστιν **23** ἅτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας σύνδεσμος τῆς τελειότητος. **15** καὶ ἡ ἐν ἐθελοθησκία καὶ ταπεινοφροσύνη καὶ εἰρήνη τοῦ Ἰησοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς ἀφειδία σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν πλησμονῇ τῆς σαρκός.

3 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθημένος· **2** τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, **3** ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· **4** ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡ ὑμῶν τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε οὖν τὰ ἡμέλιτὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, **6** δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· **7** ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζήτε ἐν ἑτούτοις· **8** νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· **9** μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, **10** καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, **11** ὅπου οὐκ ἔστι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ ἡ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός. **12** Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην,

ἐνὶ σώματι καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. **16** ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ἡ ψαλμοῖς ἡ ὕμνοις ὡδαῖς πνευματικαῖς ἡ ἐν χάριτι, ἡ ἄδοντες ἐν ἑταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ ἑθεῷ· **17** καὶ πᾶν ὅ τι ἡ ἐάν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἡ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ ἑθεῷ πατρὶ δι' αὐτοῦ. **18** Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε ἑ τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν κυρίῳ. **19** οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. **20** Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα, τοῦτο γὰρ ἡ εὐάρεστόν ἐστιν ἐν κυρίῳ. **21** οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἄθυμῶσιν. **22** οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ἑ ὀφθαλμοδουλίαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν ἑ κύριον· **23** ἡ δὲ ἐάν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, **24** εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου ἡ ἀπολήμψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· ἡ τῷ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· **25** ὅ γὰρ ἀδικῶν κομίζεται ὁ ἡ δίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσωπολημψία.

4 οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς

ἔχετε κύριον ἐν ἱουρανῶ 2 Τῆ προσευχῆ ὑμῶν ἢ ἐπιστολῆ, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν Ἱλαδικῶν ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῆ, καὶ τὴν εὐχαριστίαν, 3 προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. 17 ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῶν θύραν τοῦ καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν λόγου, λαλήσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. δι' ὃ καὶ δέδεμαι, 4 ἵνα φανερώσω αὐτὸ 18 Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου. ὡς δεῖ με λαλήσαι. 5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. ἢ χάρις μεθ' ὑμῶν πρὸς τοὺς ἕξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ἱμῶν 6 ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. 7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῶν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ, 8 ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα ἱγῶτετὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, 9 σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῶν γνωρίσουσιν τὰ ὧδε. 10 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρναβᾶ (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς, ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν), 11 καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστὸς, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνον συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. 12 ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δούλος Ἱησοῦ πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα ἱσταθῆτετέλειοι καὶ ἱπεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ. 13 μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ἱπολὸν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. 14 ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἱατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. 15 ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ Ἱνύφαν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς ἐκκλησίαν. 16 καὶ ὅταν ἀναγνωσθῆ παρ'

Προς Θεσσαλονικεις

Α΄

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη **2** Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως ἐπὶ τῶν προσευχῶν ὑμῶν, ἀδιαλείπτως **3** μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, **4** εἰδότες, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ ἑαυτῶν τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, **5** ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐνδυναμεί καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· καὶ πληροφῶρ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἔν ὑμῖν δι' ὑμᾶς· **6** καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγίου, **7** ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς ἑαυτοῦ ἑαυτῶν πιστεῦουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἔν τῇ Ἀχαΐᾳ. **8** ἄφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλ' ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι· **9** αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔσομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, **10** καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

2 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. **3** ἢ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης οὐδ' ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδ' ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἄνθρωποι ἀρέσκοντες ἀλλὰ ἑαυτῶν δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. **5** οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἑαυτῶν προφάσει πλεονεξίας, θεὸς μάρτυς, **6** οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων, **7** δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἀλλὰ ἐγενήθημεν ἑαυτῶν μὲσθ' ὑμῶν, ὡς ἑαυτῶν θάλπη τὰ ἑαυτῆς τέκνα· **8** οὕτως ὁμειρόμενοι ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε **9** Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον ἡμετέρας καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν ἐκρηύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. **10** ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θεός, ὡς ὀσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν, **11** καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ **12** παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ ἑαυτῶν περιπατεῖν ὑμᾶς εἰς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. **13** Καὶ διὰ

τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· 4 ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν, προελέγομεν ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἀληθῶς ἐγένετο καὶ οἶδατε. 5 διὰ τοῦτο ἀγῶ μῆκέτι ἐστὶν λόγον θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῖν τοῖς πιστεῦουσιν. 14 ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ὑμῶν, μὴ πῶς ἐπειράσεν ὑμᾶς ὁ πειράζων ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. 6 θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων 15 τῶν καὶ μνειάν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες τὸν κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, 7 διὰ τὸς προφῆτας καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἡμῶν διὰ τῆς ἐναντίων, 16 κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν ὑμῶν πίστεως, 8 ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι στήκετε ἐν κυρίῳ. 9 τίνα γὰρ εὐχαριστίαν αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. ἔφθασεν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἢ ὀργῆεις τέλος. 17 ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἢ χαίρομεν δι' ὑμᾶς Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, 10 νυκτὸς καὶ ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; 11 Αὐτὸς δὲ 18 διότι ἠεθήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν μὲν Παῦλος καὶ ἅπαξ καὶ δῖς, καὶ ἐνέκοψεν Ἰησοῦς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. 19 τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ ὑμᾶς. 12 ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι καὶ χαρὰ ἢ στέφανος καυχίσεως— ἢ οὐχὶ καὶ περισεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς ὑμεῖς— ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, 13 εἰς ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; 20 ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἢ τὸ στηρίζαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ

3 Διὸ μῆκέτι στέγοντες εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, 2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ συναργόν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίζαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑπερτῆς πίστεως ὑμῶν 3 τὸ μῆδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις,

4 Λοιπὸν οὖν ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ἵνα καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ, καθὼς καὶ περιπατεῖτε, ἵνα περισσεύητε

μᾶλλον. 2 οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. 16 ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν 3 τοῦτο γὰρ ἐστὶν θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ φωνῆ ἄρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ, ἀγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν πορνείας, 4 εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, 17 ἔπειτα σκευὸς κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ, 5 μὴ ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις μὴ εἰδότα τὸν θεόν, 6 τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. 18 αὐτοῦ, διότι ἕκδικος ἔστι κύριος περὶ πάντων ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ τούτοις.

διεμαρτυράμεθα. 7 οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς 5 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. 8 καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ γράφεσθαι, 2 αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν ἑκατέδιδόντα τὸ πνεῦμα ἑστέ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς. 9 Περὶ δὲ τῆς οὕτως ἔρχεται. 3 ὅταν λέγωσιν Εἰρήνη καὶ φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν, ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοὶ ἐστε εἰς τὸ ὄλεθρος ὥσπερ ἡ ὠδὴν τῆ ἐν γαστρὶ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. 10 καὶ γὰρ ποιεῖτε ἐχούση, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. 4 ὑμεῖς αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ὅλη τῇ Μακεδονίᾳ. παρακαλοῦμεν δὲ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς ἑκατέδιδόντα καταλάβῃ, 5 πάντες ἑκατέδιδόντα υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας. οὐκ ἐσμέν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· 6 ἄρα οὐ μὴ καθεύδωμεν ἑκατέδιδόντα λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. 7 οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν· 8 ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας. 9 ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 10 τοῦ ἀποθανόντος ἑκατέδιδόντα ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. 11 διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς

τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. **12** Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, **13** καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ἵππερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς **14** παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. **15** ὄρατε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν ἱδιώκετε εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. **16** πάντοτε χαίρετε, **17** ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, **18** ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. **19** τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, **20** προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· **21** πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε, **22** ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. **23** Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖ. **24** πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει. **25** Ἀδελφοί, ἱπροσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. **26** ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **27** Ἔνορκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν ἱτοις ἀδελφοῖς. **28** ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν

Προς Θεσσαλονικείς Β΄

1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ ἑαυτοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους, **4** ὥστε αὐτοὺς ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἔγκραυθαίεν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε, **5** ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε, **6** εἶπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν **7** καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνεσιν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ **8** ἐν ἑσπερῶν πυρός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι θεὸν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, **9** οἵτινες δίκην τίσουσιν ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, (aiōnios g166) **10** ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν, ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **11** εἰς δὲ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν

εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει, **12** ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, **2** εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοῦς ἡμῶν ἐθροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου **3** μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, **4** ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθίσει ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν θεός. **5** οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; **6** καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ· **7** τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται. **8** καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ κύριος Ἰησοῦς ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσῃ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, **9** οὗ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους **10** καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἁδικίας τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς· **11** καὶ διὰ τοῦτο ἔπέμψα αὐτοῖς ὁ

θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι παράδοσιν ἦν ἑπαρελάβοσαν παρ' ἡμῶν. 7
 αὐτοὺς τῷ ψεύδει, 12 ἵνα κριθῶσιν αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς,
 ἑπάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῆ ἀληθείᾳ ἀλλὰ ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν 8 οὐδὲ
 εὐδοκῆσαντες ἑτῆ ἀδικίᾳ. 13 Ἡμεῖς δὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφαγόμεν παρὰ τινος, ἀλλ'
 ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ ἑνυκτὸς καὶ ἡμέρας
 περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα
 κυρίου, ὅτι εἶλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἑπαπαρχήνευσε ὑμῶν. 9 οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν,
 σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν
 ἀληθείας, 14 εἰς ἑδὲ κάλεσεν ὑμᾶς διὰ εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. 10 καὶ γὰρ ὅτε
 τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν ἤμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν
 δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 15 ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι
 ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε μὴδὲ ἐσθιέτω. 11 ἀκούομεν γὰρ τινος
 τὰς παραδόσεις ἅς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μὴδὲν
 λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. 16 ἐργαζομένους ἀλλὰ περιεργαζομένους 12
 Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τοῖς δὲ τοιοῦτοις παραγγέλλομεν καὶ
 καὶ ἑθεὸς ὁ πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ
 ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν
 ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, (aīthnios g166) ἄρτον ἐσθίωσιν. 13 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί,
 17 παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ μὴ ἑγκακήσητε καλοποιοῦντες. 14 εἰ
 ἑστηρίξαι ἐν παντὶ ἑργῷ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ. 15 δεῖ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν
3 Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε,
 ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχη ἑμῆ συναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῆ 15
 καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, 2 καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγεῖσθε, ἀλλὰ νοθετεῖτε
 καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ ὡς ἀδελφόν. 16 Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς
 πονηρῶν ἀνθρώπων, οὐ γὰρ πάντων εἰρήνης δῶν ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς
 ἢ πίστις. 3 πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ κύριος, ἐν παντὶ τρόπῳ. ὁ κύριος μετὰ πάντων
 ὅς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ ὑμῶν. 17 Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἑμῆ χειρὶ Παύλου,
 πονηροῦ. 4 πεποιθήσαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἑφ' ὅ ἐστιν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως
 ὑμᾶς, ὅτι ἅ ἑπαγγέλλομεν καὶ ποιεῖτε γράφω. 18 ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 καὶ ποιήσετε. 5 ὁ δὲ κύριος κατευθύναι Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν
 ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ
 θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.
 6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν
 ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ
 ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ κατὰ τὴν

Προς Τιμοθεον Α΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Ἰησοῦ Ἰησοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν
2 Τιμοθέω γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.
3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλης τισὶν μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν
4 μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει—
5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου,
6 ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν,
7 θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἄ λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.
8 Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται,
9 εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις,
10 πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται,
11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ.
12 Ἐγὼ ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Ἰησοῦ Ἰησοῦ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο θέμενος εἰς διακονίαν,
13 τὸ πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν·

ἀλλὰ ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ,
14 ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Ἰησοῦ Ἰησοῦ.
15 πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ,
16 ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Ἰησοῦς τὴν ἄπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166)
17 τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, ἁμόνῳ, τιμῇ καὶ δόξῃ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. (aiōn g165) **18** Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαι σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγοῦσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,
19 ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν·
20 ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

2 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιῆσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντευξίς, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων,
2 ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.
3 τὸ τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ,
4 ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.
5 εἷς γὰρ θεός, εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς,
6 ὁ δὸς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίαις·
7 εἰς ὃ ἐτέθη

ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος— ἀλήθειαν σεμνούς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνω πολλῶν
᾿λέγω οὐ ψεύδομαι— διδάσκαλος ἐθνῶν προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, 9 ἔχοντας
ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. 8 Βούλομαι οὖν τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ
προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ συνειδήσει. 10 καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν
τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς πρῶτον, εἶτα διακονεῖτωσαν ἀνέγκλητοι
ὀργῆς καὶ ᾿διαλογισμοῦ 9 ὡσαύτως ὄντες. 11 γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ
᾿καίγυναϊκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ διαβόλους, νηφαλίου, πιστὰς ἐν πᾶσιν. 12
αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες,
ἐν πλέγμασιν ᾿καὶ ᾿χρυσίῳ ἢ μαργαρίταις τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων
ἢ ἱματισμῶ πολυτελεῖ, 10 ἄλλ᾿ ὃ πρέπει οἴκων. 13 οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες
γυναίξιν ἐπαγγελλομέναις θεοσεβείαν, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ
δι᾿ ἔργων ἀγαθῶν. 11 γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ
μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. 12 ᾿διδάσκειν ᾿Ιησοῦ. 14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων
δὲ γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἐλθεῖν πρὸς σὲ ἐν τάχει, 15 ἐὰν δὲ
ἄνδρὸς, ἄλλ᾿ εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. 13 Ἀδὰμ γὰρ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ
πρῶτος ἐπλάσθαι, εἶτα Εὐᾶ. 14 καὶ Ἀδὰμ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία
οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ᾿ἐξαπατηθεῖσα ἐν θεοῦ ζῶντος, στυλὸς καὶ ἑδραῖωμα τῆς
παραβάσει γέγονεν. 15 σωθήσεται δὲ διὰ ἀληθείας. 16 καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν
τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· ᾿Ὅς ἐφανερώθη
καὶ ἀγάπη καὶ ἀγιασμῶ μετὰ σωφροσύνης. ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη
ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη

3 Πιστὸς ὁ λόγος εἴ τις ἐπίσκοπὸς ὀρέγεται,
καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. 2 δεῖ οὖν

τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίλημπτον εἶναι, μιᾶς
γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα,
κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, 3 μὴ
πάροινον, μὴ ᾿πλήκτην ἀλλὰ ἐπιεικῆ,
ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, 4 τοῦ ἰδίου οἴκου
καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν
ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος. 5 (εἰ
δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστεῖναι οὐκ
οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;
) 6 μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς
κρίμα ἐμπέση τοῦ διαβόλου. 7 δεῖ ᾿δὲ καὶ
μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἕξωθεν,
ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέση καὶ παγίδα
τοῦ διαβόλου. 8 Διακόνους ὡσαύτως

ἐν κόσμῳ, ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

4 Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν
ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς
πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις
καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων 2 ἐν ὑποκρίσει
ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν
ἰδίαν συνείδησιν, 3 κωλυόντων γαμεῖν,
ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς
μετάλημψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς
καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. 4 ὅτι πᾶν
κτίσμα θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον
μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον, 5
ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ
ἐντεύξεως. 6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς
ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος ᾿Χριστοῦ

Ἰησοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς ἡλπικεν ἐπὶ θεὸν καὶ προσμένει ταῖς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣ δέησεν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς παρηκολούθησας, 7 τοὺς δὲ βεβήλους καὶ ἡμέρας· 6 ἡ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ. γύμναζε τέθνηκεν. 7 καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· 8 ἡ γὰρ ἀνεπίλημπτοι ὦσιν· 8 εἰ δέ τις τῶν σωματικῆς γυμνασίᾳ πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ἰδίων καὶ ἡμάλιστα οὐκ εἶδον οὐκ ἔστιν ἀπίστου ὠφέλιμος, ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα τὴν πίστιν ἡρνηται καὶ ἔστιν ἀπίστου ὠφέλιμος ἐστὶν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς χειρῶν. 9 Χίρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. 9 πιστὸς ὁ ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονυῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, 10 εἰς γυνή, 10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ τοῦτο ἡγάροκοπιῶμεν καὶ ἡνειδιζόμεθα ὅτι ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενόδοχησεν, εἰ ἀγίων ἡλπίκαμεν ἐπὶ θεῶ ζῶντι, ὅς ἐστιν σωτὴρ πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. 11 εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. 12 μηδεὶς 11 νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ ὅταν σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ Χριστοῦ, τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν γαμεῖν θέλουσιν, 12 ἔχουσαι κρίμα ἀναστροφῆς, ἐν ἀγάπῃ ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐᾳ. ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν· 13 ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ 13 ἅμα δὲ καὶ ἀργαί μανθάνουσιν, παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. 14 μὴ ἀμέλει περιερχόμενα τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ ἀργαί ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. 14 βούλομαι πρεσβυτερίου. 15 ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ἡπᾶσιν· 16 οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν· 15 ἦδη γὰρ αὐτοῖς τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. 16 καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

5 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, 2 πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνεΐᾳ. 3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. 4 εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις, τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 5 ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη

εἴ τις πιστὴ ἔχει χήρας, ἔπαρκεῖται αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκεῖται. 17 Οἱ καλῶς προσετώτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· 18 λέγει γὰρ ἡ γραφὴ· Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις, καὶ Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. 19 κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων· 20 τὸς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων

ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. **8** ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ **21** διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἄρκεσθησόμεθα. **9** Ἐπιθυμίας ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος, εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. **22** χεῖρας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον ἀμαρτίας ἀλλοτρίαις σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. καὶ ἀπώλειαν. **10** ρίζα γὰρ πάντων **23** μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλὰ οἴνω ὀλίγῳ τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς χρῶ διὰ τὸν ἱστόμαχον καὶ τὰς πυκνάς σου τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς ἀσθενείας. **24** Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύνας πολλαῖς. **11** Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε θεοῦ ταῦτα δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν. **25** ὡσαύτως καὶ φεῦγε δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, τὰ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα καὶ τὰ ἄλλως πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραῦπαθίαν. **12** ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύναται.

6 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότης πάσης τιμῆς ἀξίους ἠγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηθῆται. **2** οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότης μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβάνομενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. **3** εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, **4** τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, **5** διαπαραιτριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. **6** ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκειᾶς. **7** οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι

ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. (aiōnios g166) **13** παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, **14** τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **15** ἦν καιροῖς ἰδίως δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, **16** ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν. (aiōnios g166) **17** Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἠλπικένοι ἐπιπλοῦτου ἀδελότητι, ἀλλ' ἐπὶ θεῶ τῶ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, (aiōn g165) **18** ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς,

19 ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον
καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται
τῆς ὄντως ζωῆς. 20 Ὡ Τιμόθεε, τὴν
παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς
βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις
τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, 21 ἦν τινες
ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν.
Ἡ χάρις ἔμεθ' ὑμῶν.

Προς Τιμοθεον Β΄

1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ δια-
θελήματος θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς
τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ **2** Τιμοθέω ἀγαπητῷ
τέκνω· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ
πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου
ἡμῶν. **3** Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω
ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς
ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν ἐν
ταῖς δεήσεσίν μου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας **4**
ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν
δακρῶν, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ **5** ὑπόμνησιν
Ἰαβὼντις ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως,
ἣτις ἐνώκησεν πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου
Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκη, πέπεισμαι δὲ
ὅτι καὶ ἐν σοί. **6** δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω
σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ
ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν
μου· **7** οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα
δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ
σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ
μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν
δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον
τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ, **9** τοῦ
σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει
ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ
ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων,
(**aiōnios g166**) **10** φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ
τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον
φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ
τοῦ εὐαγγελίου, **11** εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κῆρυξ
καὶ ἀπόστολος καὶ ἰδιδάσκαλος **12** δι'
ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ

ἐπαισχύνομαι, οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ
πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶν τὴν παραθήκην
μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
13 ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων
ᾧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ
ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· **14** τὴν καλὴν
παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἀγίου
τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. **15** Οἶδας τοῦτο
ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
ᾧν ἐστὶν Φύγελος καὶ Ἐρμογένης. **16** δῶη
ἔλεος ὁ κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι
πολλάκις με ἀνέψυξεν, καὶ τὴν ἄλυσίν μου
οὐκ ἐπαισχύνθη· **17** ἀλλὰ γενόμενος ἐν
Ῥώμῃ Ἰσπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὔρεν—
18 δῶη αὐτῷ ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ
κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ— καὶ ὅσα ἐν
Ἐφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ
χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** καὶ ἃ
ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων,
ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες
ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. **3**
Ἰσυγκακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης
Ἰησοῦ. **4** οὐδεὶς στρατευόμενος
ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις,
ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· **5** ἐὰν
δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ
νομίμως ἀθλήσῃ· **6** τὸν κοπιῶντα γεωργὸν
δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.
7 νόει ὀλέγω· δῶσει γὰρ σοὶ ὁ κύριος
σύνησιν ἐν πᾶσιν. **8** Μνημόνευε Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ
σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν
μου· **9** ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς
κακοῦργος. ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ
δέδεται· **10** διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ

τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας
τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης
αἰωνίου. (αιθῖνος g166) **11** πιστὸς ὁ λόγος
εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν
12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν
εἰ ἄρνησόμεθα κάκεῖνος ἀρνήσεται
ἡμᾶς **13** εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς
μένει ἄρνήσασθαι ἐαυτὸν οὐ δύναται. **14**
Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρούμενος
ἐνώπιον τοῦ ἑκείνου ἡγετοῦ, ὅτι
ἔπ' οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ
τῶν ἀκούοντων. **15** σπούδασον σεαυτὸν
δόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ, ἐργάτην
ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας. **16** τὰς δὲ βεβήλους
κενοφωνίας περίστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ
προκόψουσιν ἀσεβείας, **17** καὶ ὁ λόγος
αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει ὧν ἔστιν
Ἰμέβαιος καὶ Φίλιτος, **18** οἵτινες περὶ τὴν
ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες ἀνάστασιν
ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν
πίστιν. **19** ὁ μέντοι στερεὸς
θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν
σφραγίδα ταύτην· Ἔγώ κύριος τοὺς ὄντας
αὐτοῦ, καὶ Ἄποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς
ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου. **20** Ἐν
μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον σκευὴ
χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ
ὄστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ εἰς
ἀτιμίαν· **21** ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν
ἀπὸ τούτων, ἔσται σκευὸς εἰς τιμὴν,
ἡγιασμένον, ἑὺχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς
πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. **22** τὰς
δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, δίδωκε
δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην
μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ

καθαρᾶς καρδίας. **23** τὰς δὲ μωρὰς καὶ
ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι
γεννώσι μάχας· **24** δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ
μάχεσθαι, ἀλλὰ ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας,
διδακτικόν, ἀνεξίκακον, **25** ἐν πραύτητι
παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους,
μήποτε ἡδωμένοι οὗτοι ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς
ἐπίγνωσιν ἀληθείας, **26** καὶ ἀνανήψωσιν
ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι

3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις
ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί· **2** ἔσονται
γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι,
ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι,
γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, **3**
ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, **4** προδόται,
προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι
μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, **5** ἔχοντες μὲν ἄσβεστον
εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι
καὶ τούτους ἀποτρέπου. **6** ἐκ τούτων γὰρ
εἰσὶν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ
ἄχρηστοι κατασκευάζοντες σαρκοθήκας
σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίας ποικίλαις,
7 πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς
ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. **8** ὁ
τρόπος δὲ Ἰάκωβου καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν
Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀντίστησονται
τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι
τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. **9** ἀλλ'
οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον, ἡ
γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν,
ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. **10** Σὺ δὲ
ἑπαινεῖσθε τὸν ἑαυτοῦ ἡγήσαντα τὴν
ἡλικίαν σου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ,
τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ
μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, **11** τοῖς

διωγοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, πίστιν τετήρηκα· 8 λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ οἶος διωγμὸς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει με ἔρρύσατο ὁ κύριος. 12 καὶ πάντες δὲ οἱ μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος θέλοντες ἕξιν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν διωχθήσονται· 13 πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, 9 σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· 10 πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. 14 σὺ δὲ μένε Δημᾶς γὰρ με ἔγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, ἑρῶντος εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν· ἑρῶντος εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν· ἑρῶντος εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν· 11 Λουκᾶς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ. σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Μᾶρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ, ἑρῶντος γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν, 12 Χριστῷ Ἰησοῦ· 16 πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον. 13 τὸν καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς Φαιλόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ ἑρῶντος πρὸς ἐπαιδείαν, πρὸς παιδείαν Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, 17 ἵνα ἄρτιος ἦ ὁ τοῦ μάλιστα τὰς μεμβράνας. 14 Ἀλέξανδρος θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο— ἐξηρητισμένος.

4 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἑρῶντος τοῦ μέλλοντος κρίνειν Χριστοῦ Ἰησοῦ, τοῦ ζῶντος καὶ νεκροῦ, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· 2 κήρυξον αὐτοῦ καὶ τὸν λόγον, ἐπίσθητι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἑρῶντος ἑλγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. 3 ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσιν διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, 4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. 5 σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἑρῶντος ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφορήσον. 6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν. 7 τὸν ἑρῶντος ἀγῶνα ἀποδώσει αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἑρῶντος ἑρῶντος— 15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀντέστητοῖς ἡμετέροις λόγοις. 16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς μοι ἑρῶντος ἀλλὰ πάντες με ἑρῶντος ἐγκατέλιπον μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν— 17 ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἑρῶντος ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἑρῶντος, καὶ ἑρῶντος ἐκ στόματος λέοντος. 18 ἑρῶντος ἀπὸ παντὸς ἑρῶντος πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ἑρῶντος ἡ δὲ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. (aiōn g165) 19 Ἀσπασαί Πρίσκαν καὶ ἑρῶντος Ἀκύλαν καὶ τὸν ἑρῶντος Ὀνησιφόρου οἶκον. 20 ἑρῶντος ἑρῶντος ἑρῶντος ἐμμενεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἑρῶντος Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. 21 Σπουδάσον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταιται

σε Εἵβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ
Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. 22 Ὁ
Ἰκύριος μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις
μεθ' ἡμῶν

Προς Τιτον

1 Παῦλος δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν **2** ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδῆς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων (aīōnios g166) **3** ἐφανερώσεν δὲ καιροῖς ἰδίους, τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὁ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, **4** Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. **5** Τούτου χάριν ἠρέπῳ ἐπέλεξε ἐν Κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃ κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην, **6** εἴ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. **7** δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, **8** ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, ἐγκρατῆ, **9** ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. **10** Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, **11** οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. **12** εἶπέν τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, Κρητὲς αἰεὶ ψεύσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί· **13** ἡ μαρτυρία αὕτη

ἐστὶν ἀληθής, δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, **14** μὴ προσέχοντες Ἰουδαίκοις μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν. **15** Πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. **16** θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

2 Σὺ δὲ λάλει ἅ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ. **2** πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. **3** Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους ἢ μηδεοῖνω πολλῶν δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, **4** ἵνα ἠσώφρονιζοῦσιν νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, **5** σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροὺς ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημηθῇ. **6** Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλεῖ σωφρονεῖν· **7** περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἄφθοριαν ἢ σεμνότητα **8** λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῆ μὴδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον. **9** Δούλους ἰδίους δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν, εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, **10** μὴ νοσηζομένους, ἀλλὰ ἠσώφρονιζομενους ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμήσιν ἐν πᾶσιν. **11** Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις **12** παιδεύουσα ἡμᾶς,

ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, (αἰῶν **g165**) **13** προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **14** ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρισις ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. **15** Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς μηδεὶς σου περιφρονεῖτω.

3 Ὑπομίμησε αὐτοὺς ἄρχαῖς ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι, **2** μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραῦτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. **3** ἦμεν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. **4** ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, **5** οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἠἴσθησαν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἀγίου, **6** οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, **7** ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι ᾗμεν κατὰ τὴν ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. (αἰῶνιος **g166**) **8** Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προῖστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. ταῦτά ἔστιν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς

ἀνθρώποις. **9** μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεικας μάχας νομικὰς περιῖστασο, εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. **10** αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοουθεσίαν παραιτοῦ, **11** εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει, ὡν αὐτοκατάκριτος. **12** Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν, ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. **13** Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἐπολλῶν σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. **14** μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προῖστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. **15** Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν

Προς Φιλημονα

1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν **2** καὶ Ἀφρία τῇ ἄδελφῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνεῖαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **5** ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις ἑπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ· τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Ἰησοῦν· **7** ἡ χάρις γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαιται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. **8** Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ— **10** παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς Ὀνήσιμον, **11** τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, **12** ὃν ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα· **13** ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἑμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου, **14** χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἢ ἄλλὰ κατὰ ἐκούσιον· **15** τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης, (αἰῶνιος g166) **16** οὐκέτι

ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ. **17** Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. **18** εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἔλλογα· **19** ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις. **20** ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Ἰησοῦ· **21** πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἧς ἐλέγω ποιήσεις. **22** ἅμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν, ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. **23** Ἄσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **24** Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκάς, οἱ συνεργοί μου. **25** Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν

Προς Εβραίους

1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις **2** ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας· **(αἰὼν g165)** **3** ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως, 'δι' αὐτοῦ καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, **4** τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσω διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. **5** Τίτι γὰρ εἶπεν ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; **6** ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. **7** καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· **8** πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, 'καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος ῥάβδος τῆς βασιλείας Ἰησοῦ **(αἰὼν g165)** **9** ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου· **10** καί· Σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· **11** αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, **12**

καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, ὡς ἱμάτιον καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. **13** πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέν ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; **14** οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

2 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μήποτε παραρυῶμεν. **2** εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, **3** πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας, ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλειῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, **4** συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείους τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν; **5** Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν· **6** διεμαρτύρατο δέ ποῦ τις λέγων· Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμηθήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; **7** ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· **8** πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἐν τῷ γὰρ ὑποτάξαιτὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ οὕτω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· **9** τὸν δὲ βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως ἡχωρῆσθεοῦ ὑπὲρ

παντὸς γεύσεται θανάτου. **10** Ἔπρεπεν ὁ ἑαυτὸν κατασκευάσας θεός. **5** καὶ γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα αὐτοῦ ὡς θερατῶν εἰς μαρτύριον τῶν τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ λαληθησομένων, **6** Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ παθημάτων τελειῶσαι. **11** ὅτε γὰρ ἀγιάζων τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὁδοῦ ἡμεῖς, καὶ οἱ ἀγιάζομενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἧς ἐάντην παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἡμετέρας αἰτίας οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς ἑλπίδοςκατάσχωμεν. **7** Διό, καθὼς λέγει τὸ αὐτοὺς καλεῖν, **12** λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἀκούσητε, **8** μὴ σκληρύνητε τὰς ἐκκλησίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, ἔσομαι πεπορθῶς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· Ἰδοὺ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. **14** ἐρήμῳ, **9** οὗ ἑπίερασανοὶ πατέρες ὑμῶν Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκεν αἵματος ἐν δοκιμασίᾳ καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου **10** καὶ σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως τεσεράκοντα ἔτη διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου ταύτηκαὶ εἶπον· Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου **11** ὡς θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, **15** καὶ ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ εἰσελεύσονται ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. **12** βλέπετε, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἕν τινι ὑμῶν **16** οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. ἀπὸ θεοῦ ζῶντος, **13** ἀλλὰ παρακαλεῖτε **17** ὅθεν ὠφείλειν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ τὸ Σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸ τίς ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας **14** ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· **18** ἐν ᾧ μέτοχοι γὰρ τοῦ Χριστοῦ γεγονάμεν, γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. **15** ἐν τῷ

3 Ὅθεν, ἀδελφοί ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν **2** πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. **3** πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωϋσῆν ἠξίωται καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· **4** πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος,

λέγεσθαι· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. **16** τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως; **17** τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσεράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; **18** τίσιν δὲ ὥμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ εἰ

μη τοῖς ἀπειθήσασιν; **19** καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

4 Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι· **2** καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ ἀκεῖνοι, ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ ἱσχυκερασμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. **3** εἰσερχόμεθα γὰρ ἑῖς κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν· Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου, καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων, **4** εἶρηκεν γὰρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως· Καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, **5** καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. **6** ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν, **7** πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προεῖρηται Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν· **8** εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. **9** ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ· **10** ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. **11** σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέση τῆς ἀπειθείας. **12** Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν

μάχαιραν δίστομον καὶ διῆκνούμενος ἄκρι μερισμοῦ ψυχῆς ἑκαὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· **13** καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. **14** Ἐχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· **15** οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, ἑπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. **16** προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

5 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, **2** μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθενείαν, **3** καὶ ὅτι αὐτὴν ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ αὐτοῦ προσφέρειν ἑπερὶ ἁμαρτιῶν. **4** καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἑκαθὼς περκαὶ Ἁαρῶν. **5** Οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· **6** καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ, (αἰθὼν g165) **7** ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς

ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας καὶ υἷον τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. 7 εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, 8 καίπερ γῆ γὰρ ἡ πιουσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἔρχόμενον ὦν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν πολλακίς ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην ὑπακοήν, 9 καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο ἅπασιν εὐθροτον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ ἄτιος σωτηρίας μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ αἰωνίου, (aīōnios g166) 10 προσαγορευθεὶς 8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν ἀδόκιμος καὶ κατάρως ἐγγύς, ἧς τὸ τέλος Μελχισέδεκ. 11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ εἰς καῦσιν. 9 Πεπεύσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, λόγος καὶ δυσερμηνευτος λέγειν, ἐπεὶ ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· 12 καὶ σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν· 10 οὐ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμῶν ἡκαίτης ἀγάπης ἧς ἐνεδειξάσθε εἰς τὸ ὑμᾶς ἡτινάτ' ἀστοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρεῖαν διακονοῦντες. 11 ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ἔχοντες γάλακτος, ἡοῦστερεᾶς τροφῆς. ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν 13 πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γὰρ ἐστίν· 14 τέλους, 12 ἵνα μὴ νωθοὶ γένησθε, μιμηταὶ τελείων δὲ ἐστίν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας. 13 ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

6 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν, 2 βαπτισμῶν ἡδιδαχὴν ἐπιθέσεως τε χειρῶν, ἀναστάσεως ἡτε νεκρῶν καὶ κρίματος αἰωνίου. (aīōnios g166) 3 καὶ τοῦτο ἡποιήσομεν ἕάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ θεός. 4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας γευσάμενους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἀγίου 5 καὶ καλὸν γευσάμενους θεοῦ ἡῤῃμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, (aīōn g165) 6 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν

ὡμοσεν καθ' ἑαυτοῦ, 14 λέγων· Ἐὶμὴν εὐλογῶν εὐλογῆσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· 15 καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. 16 ἡἄνθρωποι γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· 17 ἐν ᾧ περισσότερο βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκω, 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι ἡθεὸν ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· 19 ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἡἀσφαλῆτε καὶ βεβαίαν

καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, 20 ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσήλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα. (αιῶν g165)

7 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισέδεκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν, 2 ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὁ ἐστὶν βασιλεὺς εἰρήνης, 3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. 4 ερωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος ᾧ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθίνων ὁ πατριάρχης. 5 καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ· 6 ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἐβραάμ καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. 7 χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. 8 καὶ ᾧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. 9 καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται, 10 ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ Ἐλχισέδεκ 11 εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἑνομοθετῆται

τίς ἔτι χρεια κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; 12 μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. 13 ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θουσιαστηρίῳ· 14 πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν ἑπερί ἱερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν. 15 Καὶ περισσότερο ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοίότητα Μελχισέδεκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, 16 ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς ἑσαρκίνης γέγονεν ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου, 17 ἑμαρτυρεῖται γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ. (αιῶν g165) 18 ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγοῦσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, 19 οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. 20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, 21 ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὡμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, (αιῶν g165) 22 κατὰ τὸ τοσοῦτο κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἕγγυος Ἰησοῦς. 23 Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσὶν γεγονότες ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτω κωλύεσθαι παραμένειν· 24 ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην· (αιῶν g165) 25 ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. 26

Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἱερεὺς καὶ ἔπρεπε ἀρχιερεὺς, καινὴν, 9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἢ ὄσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν τῶν οὐρανῶν γενόμενος· 27 ὃς οὐκ ἔχει ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὡσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀγὰρ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει κύριος. 10 ὅτι ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ (τοῦτο αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας) Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει 28 ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱόν, αὐτοῦς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. (αἰθῆ γ165)

8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις,

τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, 2 τῶν ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπρξεν ὁ κύριος, ἱερεὺς καὶ ἀνθρώπος. 3 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ. 4 εἰ μὲν οὖν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντωντων προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα· 5 (οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεκηρημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν, Ὅρα γάρ, φησὶν, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δεῖχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει)· 6 ἱερεὺς δὲ διαφορωτέρας λέγομένη Ἄγια Ἁγίων, 4 χρυσοῦν ἔχουσα τέτυχεν λειτουργίας, ὅσω καὶ κρείττονός ἐστιν διαθήκης μεσίτης, ἣτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. 7 εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκεῖνη ἦν ἄμεμπος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος· 8 μεμφόμενος γὰρ αὐτοὺς λέγει· Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα διαθήκην

καὶ ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γνωθὶ τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδήσουσιν με ἀπὸ τῆς μικροῦ ἔξω μεγάλου αὐτῶν. 12 ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. 13 ἐν τῷ λέγειν Καινὴν πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην, τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

9 εἶχε μὲν οὖν πρώτη δικαιοσύνη καὶ ἀγαθὴ ἔργα καὶ ἅγιον κοσμικόν. 2 σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ἣ ἢ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἄγια· 3 μετὰ τὸ δευτέρον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἄγια Ἁγίων, 4 χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἣ ἡ στάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, 5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶν δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἴλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. 6 Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων, εἰς

μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαισι ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· 17 οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, 7 διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμίσηται ὅτι ζῆ ὁ διαθέμενος. 18 ὅθεν μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται· ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ 19 λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ λαοῦ ἀγνωμάτων, 8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ ἑτονόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι λαβὼν τὸ αἷμα τῶν ἑμόσχωμετὰ ὕδατος τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν ἕτι τῆς πρώτης σκηνῆς καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὕσώπου αὐτὸ τε ἐχούσης στάσι, 9 ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν, καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἡνδῶρα τε 20 λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι ἥς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· 21 καὶ κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκευὴ τῆς 10 μόνον ἐπὶ βρώμασιν καὶ πόμασιν καὶ λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν. διαφοροῖς βαπτισμοῖς, ἑδικαιώματασαρκὸς 22 καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. 11 κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν οὐ γίνεται ἄφεις. 23 Ἀνάγκη οὖν τὰ ἑγενομένων ἀγαθῶν διὰ τῆς μερίζονος καὶ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τελειοτέρας σκηνῆς οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' οὐτοῖς καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια ἕστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, 12 οὐδὲ κρεῖττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας. 24 οὐ γὰρ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων διὰ δὲ εἰς χειροποιήτα ἑεῖηλθεν ἅγια Χριστός, τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· 25 οὐδ' ἵνα πολλάκις ταύρων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὡσερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν σαρκὸς καθαρότητι, 14 πόσω μᾶλλον τὸ αἷματι ἄλλοτρίῳ, 26 ἐπεὶ ἕδει αὐτὸν αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θεῷ, ἑνυλιδὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν εἰς ἀθέτησιν ἑαμαρτίας διὰ τῆς θυσίας ἕργων εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ ζῶντι. (αἰθῖος 27 καὶ 166) 15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ μεσίτης ἕστιν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, 28 οὕτως ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ καὶ ὁ Χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἑμαρτίας, ἐκ δευτέρου κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. χωρὶς ἑμαρτίας ὁφθήσεται τοῖς αὐτὸν (αἰθῖος 166) 16 ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

10 Σκιάν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετὰ μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν γὰρ τὸ εἰρηκέναι **16** Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν ἐκεῖνας, λέγει κύριος, διδούς νόμους μου εἰς τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε ἑδύναται τοὺς ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν προσερχομένους τελειῶσαι **2** ἐπεὶ οὐκ αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς, **17** καὶ τῶν ἄν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἀμαρτιῶν οὐ μὴ ἠμνησθήσομαι ἔτι **18** ὅπου δὲ ἄφεις τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ ἑκαθαρισμένους τούτων, οὐκέτι προσφορά περὶ ἀμαρτίας. **3** ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησιν ἀμαρτιῶν κατ' **19** ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς ἐνιαυτόν, **4** ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας. **5** διὸ **20** ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει· Θυσίαν καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, **21** καὶ ἱερέα μέγαν κατηρίσω μοι· **6** ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, **22** προσερχώμεθα ἀμαρτίας οὐκ εὐδόκησας, **7** τότε εἶπον· Ἰδοὺ μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ πίστεως, ῥεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ ἑμοῦ, τοῦ ποιῆσαι, ὁ θεός, τὸ θέλημά σου. **8** συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουσμένοι τὸ ἀνώτερον λέγων ὅτι ἑθυσίας καὶ προσφορὰς σῶμα ὕδατι καθαρῶ· **23** κατέχωμεν τὴν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινη, πιστὸς γὰρ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας, αἵτινες κατὰ ὁ ἐπαγγειλόμενος **24** καὶ κατανοῶμεν ἑθὺς ἡμῶν προσφέρονται, **9** τότε εἶρηκεν· Ἰδοὺ ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ ἤκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ἀναιρεῖ καλῶν ἔργων, **25** μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. **10** ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἑσμὲν διὰ τῆς ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτ' ἄλλο προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅσ' ὄψα βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν. **26** ἐφάπαξ. **11** Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκεν καθ' ἑαυτοῦ ἑκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, δύνανται περιελεῖν ἀμαρτίας. **12** ὁὗτος δὲ **27** φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς μίαν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, **28** ἀθετήσας τις νόμον Μωϋσέως χωρὶς **13** τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μάρτυσιν ἐχθροῦ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀποθνήσκει **29** πόσω δοκεῖτε χείρονος **14** μιᾶ γὰρ προσφορᾶ τετελείωκεν εἰς τὸ ἀξιωθῆσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ διηνεκὲς τοὺς ἀγιαζομένους. **15** μαρτυρεῖ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης

κοινὸν ἠγησάμενος ἐν ᾧ ἠγιασθη, καὶ τὸ δώροισ ἀυτοῦ 'τοῦ θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας. 30 οἶδαμεν ἀποθανῶν ἔτι 'λαλεῖ 5 Πίστει 'Ενώχ γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ 'ἀνταποδώσω καὶ ἄλιν· Ἐκρινεῖ κύριος τὸν ἠύρισκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός· λαὸν αὐτοῦ. 31 φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς πρὸ γὰρ τῆς 'μεταθέσεως μεμαρτύρηται χεῖρας θεοῦ ζῶντος. 32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ εὐαρεστηκέναι τῷ θεῷ, 6 χωρὶς δὲ πίστεως τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες ἀδύνατον εὐαρεσθῆσαι, πιστεῦσαι γὰρ πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ θεῷ ὅτι ἔστιν 33 τοῦτο μὲν ὄνειδιμοῖς τε καὶ θλίψεσιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν γίνεται. 7 πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ οὕτως ἀναστρεφομένων γεννηθέντες· 34 τῶν μηδέπω βλεπομένων εὐλαβηθεὶς καὶ γὰρ τοῖς 'δεσμίοις συνεπαθήσατε, καὶ κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινεν τὸν κόσμον, χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο 'ἑαυτοῦσ κρείττονα 'ὑπαρξιν καὶ μένουσαν. κληρονόμος. 8 'Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ 35 μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑπήκουσεν ἐξεληθῆν εἰς 'τόπον ὃν ἤμελλεν ὑμῶν, ἧτις ἔχει 'μεγάλην μισθαποδοσίαν, λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν 36 ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. 9 πίστει θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε παρῶκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς τὴν ἐπαγγελίαν· 37 ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ἄλλοτριαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονίσει· 38 ὁ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς δὲ δίκαιός 'μου ἐκ πίστεως ζήσεται, καὶ ἐὰν ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· 10 ἐξεδέχετο γὰρ τὴν ὑποστείλῃται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης αὐτῷ. 39 ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμέν ὑποστολῆς εἰς καὶ δημιουργὸς ὁ θεός. 11 πίστει καὶ 'αὐτῇ ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν 'ἡλικίας ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον· 12 διὸ καὶ ἄφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἢ ἀναρίθμητος. 13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ 'λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοὶ εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. 14 οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες

11 Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων· 2 ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. 3 πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων 'τὸ βλεπόμενον γεγονέναι. (aiōn g165) 4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάιν προσήνεγκεν τῷ θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς

ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. **15** πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἱμνημονεύουσιν ἀφ' ἧς ἵνα μὴ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγη ἔξέβησαν εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι. **16** αὐτῶν. **29** Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν νῦν δὲ κρεῖττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς ἧς πεῖραν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν. **30** θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν, ἠτοίμασεν πίστει τὰ τεῖχη Ἱεριχὼ ἔπεσαν κυκλωθέντα γὰρ αὐτοῖς πόλιν. **17** Πίστει προσενηόχεν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. **31** πίστει Ῥαὰβ ἡ Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν πόρνη οὐ συναπόλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, μονογενῆ προσέφερον ὁ τὰς ἐπαγγελίας δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης. ἀναδεξάμενος, **18** πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι **32** Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει ἄγε γὰρ Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα, **19** διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ, λογιζάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν Ἑσαμψὼν Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ δυνατὸς ὁ θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν καὶ τῶν προφητῶν, **33** οἱ διὰ πίστεως παραβολῆ ἐκομίσατο. **20** Πίστει καὶ περὶ κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, καὶ τὸν Ἡσαῦ. **21** πίστει Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἔφραξαν στόματα λεόντων, **34** ἔσβησαν ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησεν, καὶ δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρης προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου ἔδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν αὐτοῦ. **22** πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἰσχυροῦ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν, ἀλλοτριῶν. **35** ἔλαβον γυναῖκες ἐξ καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. **23** ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως ἀστεῖον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ τύχωσιν. **36** ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ διάταγμα τοῦ βασιλέως. **24** πίστει Μωϋσῆς μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς καὶ φυλακῆς **37** ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν θυγατρὸς Φαραῶ, **25** μᾶλλον ἐλόμενος ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον, περιῆλθον συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, **26** μείζονα πλουτὸν ἠγησάμενος τῶν **38** ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος ἐπίερμημιας Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις τοῦ Χριστοῦ, ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς **39** καὶ πάντες μισθαποδοσίαν. **27** πίστει κατέλιπεν μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, **40** τοῦ θεοῦ βασιλέως, τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρων περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα ἐκαρτέρησεν. **28** πίστει πεποίηκεν τὸ μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος γόνατα ἀνορθώσατε, **13** καὶ τροχιάς ὀρθὰς μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ ἱποκρίσεως ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς ἐκτραπῆ, ἰαθῆ δὲ μᾶλλον. **14** Εἰρήνην τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, **2** διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον, **15** τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινεν σταυρὸν αἰσχύνης χάριτος τοῦ θεοῦ, μὴ τις ρίζα πικρίας ἄνω καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου φύουσα ἐνοχλῆ καὶ δι' αὐτῆς μιανθῶσιν τοῦ θεοῦ κεκάθικεν. **3** Ἀναλογίσασθε γὰρ ἅπολλοί **16** μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν Ἰησοῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδετο ἀμαρτωλῶν εἰς ἑαυτοῦ ἀντιλογίαν, ἵνα τὰ πρωτοτόκια ἑαυτοῦ **17** ἴστε γὰρ ὅτι μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλύομενοι. καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομησαί τὴν **4** οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε εὐλογίαν ἀπεδοκιμάσθη, μετανοίας γὰρ πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, **5** τόπον οὐχ εὔρεν, καίπερ μετὰ δακρῶν καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ἐκζητήσας αὐτήν. **18** Οὐ γὰρ προσελήλυθατε ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται, Υἱέ μου, μὴ ἠψηλαφωμένω καὶ κεκαυμένω πυρὶ καὶ ὀλιγῶρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου γνώφω καὶ ἱζόφω καὶ θυέλλῃ **19** καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. **6** ὃν γὰρ ἀγαπᾷ σάλπιγγος ἤχη καὶ φωνῆ ῥημάτων, ἧς οἱ κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι ὃν παραδέχεται. **7** εἰς παιδείαν ὑπομένετε αὐτοῖς λόγον. **20** οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός· τίς διαστελλόμενος· Ἐὰν θηρίον θίγῃ τοῦ γάρυδος ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; **8** εἰ δὲ ὄρους, λιθοβοληθήσεται. **21** καί, οὕτω χωρὶς ἔστε παιδείας ἧς μέτοχοι γεγόνασι φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς πάντες, ἄρα νόθοι· καὶ οὐχ υἱοὶ ἔστε. **9** εἶπεν· Ἐκφοβὸς εἶμι καὶ ἔντρομος. **22** εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας ἀλλὰ προσελήλυθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει εἵχομεν παιδευτὰς καὶ ἐντροπέμεθα· οὐ θεοῦ ζῶντος, Ἰερουσαλήμ ἐπουρανίω, ἡ πολὺμᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει **23** καὶ πνευμάτων καὶ ζήσομεν; **10** οἱ μὲν γὰρ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐν οὐρανοῖς, καὶ κριτῆ θεῷ πάντων, καὶ ἐπαιδεύον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὸ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, **24** καὶ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. **11** πᾶσα διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ἡ δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν Ἄβελ. **25** Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον ἐπὶ ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης. **12** Διὸ τὰς γῆς παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα,

ἄποστρεφόμενοι· 26 οὗ ἢ φωνή τὴν γῆν ἐσάλειψεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ ἰσείσω οὐ μόνον τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. 27 τὸ δὲ Ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τῶν σαλευομένων μετὰθεσιν ὡς πεπονημένων, ἵνα μείνη τὰ μὴ σαλευόμενα. 28 διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς ἑμεῖς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ θεῷ μετὰ εὐλαβείας καὶ δέους, 29 καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. 2 τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. 3 μιμηθήσεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχομένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. 4 τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους γὰρ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός. 5 ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μὴ σε ἀνῶ οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω 6 ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, οὐφοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος; 7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμήσθε τὴν πίστιν. 8 Ἰησοῦς Χριστὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. (αἰθῆν g165) 9 διδασκαίς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες 10 ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῆ σκηνῆ

λατρεύοντες. 11 ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. 12 διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγίασῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. 13 τοίνυν ἐξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες. 14 οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. 15 δι' αὐτοῦ οὐκ ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. 16 τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός. 17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ μὴ στενάζοντες, ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. 18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν, ἡμεῖς γὰρ οἴμεθα ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. 19 περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. 20 Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, (αἰθῆν g166) 21 καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν ἑπιτηδεύματι εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. (αἰθῆν g165) 22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως, καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. 23 γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν

ἤμῶν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ ἐάν
τάχιον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς. 24 ἀσπάσασθε
πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας
τοὺς ἀγίους. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς
Ἰταλίας. 25 ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν

Ἰακωβου

1 Ἰάκωβος θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
δοῦλος ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν
τῇ διασπορᾷ χαίρειν. **2** Πᾶσαν χαρὰν
ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς
περιπέσητε ποικίλοις, **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ
δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται
ὑπομονήν· **4** ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον
ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι,
ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. **5** Εἰ δέ τις ὑμῶν
λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος
θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ ἡμῶν διδόντος, καὶ
δοθήσεται αὐτῷ· **6** αἰτείτω δὲ ἐν πίστει,
μηδὲν διακρινόμενος, ὁ γὰρ διακρινόμενος
ἔοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ
ῥιπιζομένῳ· **7** μὴ γὰρ οἴεσθω ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος ὅτι λήμψεται τι παρὰ τοῦ κυρίου· **8**
ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ. **9** Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς
ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, **10** ὁ δὲ
πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς
ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. **11** ἀντέειλεν
γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσῳ καὶ ἐξήρανε
τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν
καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ
ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς
πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. **12** Μακάριος
ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δοκιμὸς
γενόμενος λήμψεται τὸν στέφανον τῆς
ζωῆς, ὃν ἔπηγγέλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
13 μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἄπο
θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπείραστός
ἐστίν· κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα.
14 ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας
ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος

15 εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει
ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα
ἀποκτείνει θάνατον. **16** μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί. **17** Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν
δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστίν, καταβαῖνον
ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ
ἐνὶ παραλλαγῇ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. **18**
βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας,
εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν
αὐτοῦ κτισμάτων. **19** Ἦστε ἀδελφοί μου
ἀγαπητοί. ἔστω ἄνθρωπος ταχὺς
εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι,
βραδὺς εἰς ὀργήν, **20** ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς
δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργάζεται. **21** διὸ
ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν
κακίας ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον
λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς
ὑμῶν. **22** Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ
ἄκροαταὶ μόνον παραλογιζόμενοι ἑαυτοῦς.
23 ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστίν καὶ οὐ
ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι
τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν
ἐσόπτρῳ, **24** κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν
καὶ ἀπελήλυθεν καὶ εὐθέως ἐπελάθετο
ὅποῖος ἦν. **25** ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον
τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας,
οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος
ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν
τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. **26** Εἴ τις δοκεῖ
θηρσκὸς εἶναι μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν
αὐτοῦ ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ τούτου
μάταιος ἢ θρησκείας. **27** θρησκεία καθαρὰ
καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ φεῶ καὶ πατρὶ αὕτη
ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὄρφανούς καὶ χήρας
ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν
ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωπολημψίαις ἑαυτῶν ἀνάδελφός ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ καὶ ἑλεῖσθε τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ὅσοι ἐπιμένουσιν ἐν πίστει καὶ ἔργῳ, 16 Χριστοῦ τῆς δόξης; 2 ἂν γὰρ εἰσέλθῃ εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰς συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος εἰρήνη, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς δώτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι, 3 ἐπιβλέψατε δὲ ἐπὶ τὸν ἑλεῖσθε τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ὅσοι ἐπιμένουσιν ἐν πίστει καὶ ἔργῳ, 17 οὕτως καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ φοροῦνται τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ ἔχη ἔργα, νεκρὰ ἐστὶν καθ' ἑαυτήν. 18 Ἄλλ' εἶπτε Σὺ κάθου ὧδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ ἐρεῖ τις· Σὺ πίστιν ἔχεις καὶ γὰρ ἔργα ἔχω. εἶπτε· Σὺ στήθι ἢ κάθου ἐκεῖ ὑπὸ τὸ δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἑλεῖσθε τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ὅσοι ἐπιμένουσιν ἐν πίστει καὶ ἔργῳ, 19 σὺ πιστεύεις ὅτι ἔστιν ὁ θεός; 5 ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. οὐχ ὁ καλῶς ποιεῖς καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ καὶ φρίσσουσιν. 20 θέλεις δὲ γινῶναι, ὧ πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς ἀνθρωπίνης κενεῖ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων βασιλείας ἧς ἐπηγγέλατο τοῖς ἀγαπῶσιν ἑλεῖσθε τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ὅσοι ἐπιμένουσιν ἐν πίστει καὶ ἔργῳ, 21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ αὐτόν; 6 ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνεγένετο Ἰσαὰκ τὸν οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; 22 βλέπεις καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; 7 ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη, 23 καὶ τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; 8 Εἰ μέντοι ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσεν νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφὴν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, δικαιοσύνην, καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. 24 καλῶς ποιεῖτε· 9 εἰ δὲ προσωπολημπεῖτε, ὁρᾶτε ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. 25 ὁμοίως δὲ καὶ νόμου ὡς παραβάται. 10 ὅστις γὰρ ὅλον ἑλεῖσθε τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ὅσοι ἐπιμένουσιν ἐν πίστει καὶ ἔργῳ, 11 ὅστις γὰρ ὅλον ἑλεῖσθε τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ὅσοι ἐπιμένουσιν ἐν πίστει καὶ ἔργῳ, 12 οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. 13 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 14 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 15 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 16 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 17 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 18 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 19 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 20 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 21 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 22 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 23 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 24 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 25 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 26 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 27 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 28 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 29 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 30 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 31 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 32 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 33 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 34 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 35 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 36 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 37 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 38 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 39 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 40 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 41 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 42 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 43 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 44 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 45 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 46 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 47 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 48 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 49 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 50 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 51 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 52 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 53 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 54 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 55 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 56 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 57 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 58 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 59 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 60 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 61 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 62 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 63 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 64 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 65 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 66 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 67 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 68 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 69 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 70 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 71 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 72 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 73 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 74 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 75 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 76 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 77 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 78 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 79 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 80 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 81 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 82 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 83 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 84 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 85 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 86 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 87 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 88 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 89 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 90 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 91 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 92 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 93 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 94 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 95 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 96 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 97 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 98 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 99 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ; 100 ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλκος τῷ κρινομένῳ;

πειθεσθαι αὐτούς ἡμῖν, καὶ ὄλον τὸ σῶμα αὐτῶν μεταγομεν. 4 ἴδου καὶ τὰ πλοῖα, πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. 17 ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν ἐλαυνόμενα, μεταγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὄπου ἡ ὄρμη τοῦ εὐθύνοντος βούλεται· 5 οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ ἡμεγάλα ἀρχεῖ. Ἴδου ἡλικὸν πῦρ ἡλικὴν ὕλην ἀνάπτει· 6 καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὄλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. (Geenna g1067)

7 πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ· 8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων· ἀκατάστατον κακόν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. 9 ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν κύριον καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας· 10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. οὐκ ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. 11 μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; 12 μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὔτε ἄλυκτον γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. 13 τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεῖξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραῦτητι σοφίας. 14 εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθειάν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. 15 οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης· 16 ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. 17 ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος ἀνυπόκριτος· 18 καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπεῖρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

4 Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; 2 ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· 3 αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. 4 ἡ μοιχαλίδες οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστίν; ὅς ἐάνοῦν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. 5 ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὁ κατώκισεν ἐν ὑμῖν; 6 μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν· διὸ λέγει· Ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσει ταπεινοὺς δὲ δίδωσιν χάριν. 7 ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεταί ἄφ' ὑμῶν· 8 ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. καθαρίσατε χεῖρας, ἀμαρτωλοί, καὶ ἀγνίστατε καρδίας, δίψυχοι. 9 ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετατραπήτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν· 10 ταπεινώθητε ἐνώπιον κυρίου καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. 11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἡ κρινῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ

εἶ ποιητῆς νόμου ἀλλὰ κριτῆς. 12 εἷς ἑαυτῶ ἕως ἁβήθη πρόϊμον καὶ ὄψιμον. 8 ἔστιν νομοθέτης καὶ κριτῆς, ὁ δυνάμενος μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς σῶσαι καὶ ἀπολέσαι σὺ δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου τὸν πλησίον 13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες ἤγγικεν. 9 μὴ στενάζετε, ἀδελφοί, κατ' Σήμερον ἡ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τὴνδε ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ ὁ κριτῆς τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. 10 ὑπόδειγμα ἔμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν 14 οἵτινες λάβετε, ἀδελφοί τῆς κακοπαθίας καὶ τῆς οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον ποία ἡ μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν ζωὴ ὑμῶν· ἀτμὶς γάρ ἐστε ἡ πρὸς ὀλίγον ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου. 11 ἰδοὺ μακαρίζομεν φαινομένη, ἔπειτα καὶ ἀφανιζομένη. 15 τοὺς ὑπομείναντας τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος κυρίου εἶδετε καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. ὅτι πολὺ σπλαγχνὸς ἐστὶν ὁ κύριος καὶ 16 νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις οἰκτίρμων. 12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρὰ ἐστίν. μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε 17 εἰδότες οὐκ ἀγαθὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινα ὄρκον· ἦτω δὲ ἀμαρτία αὐτῷ ἐστίν. ὑμῶν τὸ Ναὶ ναὶ καὶ τὸ Οὐ οὐ, ἵνα μὴ

5 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὑπὸ κρίσιν πέσητε. 13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς τάλαιπωρίαις ὑμῖν; προσευχέσθω εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. 2 ὁ πλοῦτος προσκαλεσάσθω 14 ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; ἐπιπροσεύχεται τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες τὸν ἐλαίω ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου. 15 καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· κἂν ἀμαρτίας ἦ πεποικηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. 16 ἐξομολογεῖσθε ὁμῶς ἀλλήλοις τὰς ἀμαρτίας καὶ ἑυχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. 17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῆ προσήυξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτὸς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ 18 καὶ πάλιν προσήυξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑπέταξε ἕδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. 19 Ἀδελφοί μου ἔάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, 20

Γινωσκέτωθτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ
πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦσώσει ψυχὴν ἑαυτοῦ ἐκ
θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, **2** κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη. **3** Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, **4** εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς **5** τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἔσχατῳ. **6** ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι εἰ Ἰδόντες ἀγαπᾶτε, ὀλίγον ἄρτι εἰ Ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύοντες δὲ Ἰγαλλιᾶσθε χαρᾶ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως Ἰμῶν σωτηρίαν ψυχῶν. **10** Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηραύνησαν προφηταὶ οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, **11** ἔραυνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας **12**

οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων Ἰμᾶσπνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι. **13** Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες τελείως, ἐλπύσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. **14** ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, **16** διότι γέγραπται Ἰὸτι Ἄγιοι Ἰξεσεθε ὅτι ἐγὼ Ἰάγιος **17** Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε **18** εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, **19** ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, **20** προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' Ἰεσχάτουτων χρόνων δι' ὑμᾶς **21** τοὺς δι' αὐτοῦ Ἰπιστοῦσεῖς θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν. **22** Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς Ἰἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον Ἰέκκαρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς, **23** ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ Ἰμένοντος (αἰθῆ g165) **24** διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα Ἰαυτῆς ὡς

ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν· 25 τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. (aiōn g165)

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς, 2 ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, 3 εἰδέγυσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος. 4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεῶ ἐκλεκτὸν ἔντιμον 5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομησθε οἶκος πνευματικὸς εἰς ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· 6 διότι περιέχει ἐνγραφῆ Ἰδοῦ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον ἐκλεκτὸν ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεῦων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασυνθῆ. 7 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπιστοῦσιν δὲ λίθος ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας 8 καὶ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες· εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν. 9 Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· 10 οἱ ποτε οὐ λαὸς νῦν δὲ λαὸς θεοῦ, οἱ οὐκ ἠλημένοι νῦν δὲ ἐλεηθέντες. 11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· 12

τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντες δοξάσωσι τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. 13 Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον· εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, 14 εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν 15 (ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποιῶντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν)· 16 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς θεοῦ δούλοι. 17 πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε. 18 Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. 19 τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως· 20 ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιῶντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ θεῶ. 21 εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· 22 ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· 23 ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· 24 ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ μῶλω πιθήσῃτε. 25 ἦτε

γὰρ ὡς πρόβατα ἄγανόμενοι ἀλλὰ ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

3 Ὁμοίως γυναικες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα ἡκαίεῖ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθῆσονται ἀναστροφῆν ὑμῶν. **2** ὣν ἔστω οὐχ ὁ ἕξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, **4** ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφάρτῳ τοῦ ἡραέως καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελής. **5** οὕτως γὰρ ποτε καὶ αἱ ἄγαι γυναικες αἱ ἐλπίζουσαι ἑἰς θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, **6** ὡς Σάρρα ὑπήκουσεν τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα ἥς ἐγενήθητε τέκνα ἀγαθοποιῶσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. **7** Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικούντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ ἡσυκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. **8** Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, ἡταπεινόφρονες **9** μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας τοῦναντίον δὲ ἡεὐλογοῦντες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα ἡεὐλογία κληρονομήσητε. **10** ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν ἡγῶσαν ἀπὸ κακοῦ καὶ ἡχείλητοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον, **11**

ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν· **12** ὅτι ὁφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὠτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακά. **13** Καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ ἡζηλωταί γενήσθε; **14** ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε, **15** κύριον δὲ τὸν ἡΧριστὸν ἀγαπίσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἡέτοιμοὶ εἰ πρὸς ἀπολογία πάντι τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, **16** ἡἀλλὰ μετὰ πραῦτητος καὶ φόβου, συνειδησιν ἔχοντες ἀγαθῆν, ἵνα ἐν ᾧ ἡκαταλαλεῖσθε καταισχυθῶσιν οἱ ἡπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφῆν. **17** κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιῶντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιῶντας. **18** ὅτι καὶ Χριστὸς ἡπαξ περὶ ἡμαρτιῶν ἡέπαθεν δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡὑμᾶς προσαγάγη τῷ θεῷ, θανατωθεῖς μὲν σαρκὶ ζῶποιοιθεῖς δὲ πνεύματι. **19** ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεῖς ἐκήρυξεν, **20** ἀπειθήσασιν ποτε ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ εἰς ἡν ὀλίγοι τοῦτ' ἔστιν ὁκτώ ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος. **21** ὁ ἡκαὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σῶζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἡεπερώτημα εἰς θεόν, δι' ἀναστάσεως ἡησοῦ Χριστοῦ, **22** ὅς ἐστιν ἐν ἡδεξιᾷ τοῦ θεοῦ πορευθεῖς εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων αὐτῷ ἡαγγέλων καὶ ἡέξουσιων καὶ δυνάμεων.

4 Χριστοῦ οὖν ἡπαθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἡεννοίαν ὀπλίσασθε, ὅτι

ὁ ἴπαθὼνσαρκὶ πέπαυται ἴαμαρτίαις 2 δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις ἴαναπαύεται 15 μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς σαρκὶ βιώσαι χρόνον. 3 ἀρκετὸς ἴγάρὸ ἀλλοτριεπίσκοπος 16 εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, παρεληλυθὼς ἴχρόνοςτὸ ἴβούληματῶν μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν ἐθῶν ἴκατειργάσθαι πεπορευμένους ἐν τῷ ὄνόματιτοῦτω. 17 ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἶνοφυλγυαίαις, ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν εἰδωλολατρίαίαις. 4 ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ ἀπειθούτων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ; 18 συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σῶζεται, ἴἀσεβῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες 5 οἱ καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; 19 ὡστε ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἐτοίμως ἴέχοντι καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς 6 εἰς τοῦτο ἴθεοῦπιστῶ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς γάρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη ἴνα κριθῶσι ψυχὰς ἴαυτῶν ἐν ἀγαθοποιῖαι.

μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι. 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἴγγικεν. σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε ἴεἰςπροσευχάς 8 πρὸ ἴπάντωντὴν εἰς ἴαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἴέχοντες, ὅτι ἀγάπη ἴκαλύπτειπλήθος ἀμαρτιῶν. 9 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἴνευ ἴγογγυσμοῦ 10 ἴεκάστος καθὼς ἴλαβεν χάρισμα, εἰς ἴαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ. 11 εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ. εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἴσχύος ἴἡςχορηγεῖ ὁ θεὸς ἴνα ἐν πᾶσιν δοξάζηται ὁ θεὸς διὰ ἴησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἴἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν. (αἰθὴ g165) 12 ἴΑγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος, 13 ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασιν χαίρετε, ἴνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. 14 εἰ ὄνειδίξεσθε ἐν ὄνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς

5 Πρεσβυτέρους ἴοὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, 2 ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ, ἴἐπίσκοποῦντεςμὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως ἴκατὰ θεόν, μὴδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, 3 μὴδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. 4 καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. 5 ὁμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις. πάντες δὲ ἴἀλλήλοιστὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβῶσασθε, ὅτι Ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. 6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ, ἴνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, 7 πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. 8 νήψατε, γρηγορήσατε. ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος

περιπατεῖ ζητῶν ἵνα καταπιεῖν 9 ὧ
ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ
αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν ἑστέρω κόσμῳ
ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. 10 ὁ δὲ
θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν
αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν ἑστέρω ὀλίγον
παθόντας αὐτὸς ἑκαταρτίσει στηρίξει,
σθενώσει, ἑμελιώσει (aiōnios g166) 11
ἑστέρω κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας ἑστέρων
αἰώνων· ἀμήν. (aiōn g165) 12 Διὰ Σιλουανοῦ
ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι,
δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ
ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν
τοῦ θεοῦ· εἰς ἣν ἑστήτε 13 ἀσπάζεται ὑμᾶς
ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος
ὁ υἱός μου. 14 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἀγάπης, εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς
ἐν ἑστέρω

Πετροῦ Β΄

1 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀποστόλου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. **2** χάρις καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖν ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. **3** Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ, **4** δι' ὧν τὰ τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα δεδωρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιθυμίας φθορᾶς. **5** καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδῆν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνώσιν, **6** ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, **7** ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην· **8** ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν· **9** ὧς γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶν μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτημάτων **10** διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε· **11** οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεσθε ὑμῖν ἢ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. (aiōnios g166) **12**

Διὸ ἠμελλήσωαί ὑμᾶς ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων, καίπερ εἰδὼτας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. **13** δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, **14** εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι· **15** σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι. **16** Οὐ γὰρ σεσοφισμένοι μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. **17** λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦτα ἐπὶ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· Ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητὸς μου οὗτός ἐστιν, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα— **18** καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει. **19** καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν ἀσχηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· **20** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ὅτι πᾶσα προφητεῖα γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται, **21** οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ἡ προφητεῖα ποτέ, ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἁπλοῦς ἀνθρώποι.

2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα

αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἠγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν, ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν· 2 καὶ σπίλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες ἐν πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ταῖς ἁπάταις αὐτῶν συνευχούμενοι ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ὑμῖν, 14 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς βλασφημηθήσεται· 3 καὶ ἐν πλεονεξίᾳ μοιχαλίδος καὶ ἁκαταπαύστους ἀμαρτίας, πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύονται· οἷς δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίας τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, αὐτῶν οὐ ἔνυστάζει· 4 Εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων κατάρας τέκνα, 15 ἁκαταλιπόντες εὐθεϊαν ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες ἁμαρτίας ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαάμ τοῦ Βοσοῦδος μισθὸν κρίσιν τηρουμένους, (Tartarō g5020) 5 καὶ ἀδικίας ἠγάπησεν 16 ἔλεγχον δὲ ἔσχεν ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδοον ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξεν, ἀνθρώπου φωνῆ φθηγζάμενον ἐκώλυσε κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 6 καὶ τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. 17 Οὗτοί πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι· καὶ ὀμίχλαι ὑπὸ ἁκαταστροφῆκατέκρινεν, ὑπόδειγμα λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ μελλόντων ἁσεβέσιν τεθεικῶς, 7 καὶ ἁσκότους τετήρηται. (questioned) 18 ὑπέρογκα δίκαιον Ἰωὺ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς γὰρ ματαιότητος φθηγζόμενοι δελεάζουσιν τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ἐρρύσατο— 8 βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ἁλίγως ἁποφεύγοντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἁδίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἀναστρεφομένους, 19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες ἐβασάνιζεν— 9 οἷδεν κύριος εὐσεβεῖς τῆς φθορᾶς ἧ γὰρ τις ἠττηται, τούτῳ ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἁκαίδεδούλωται. 20 εἰ γὰρ ἁποφυγόντες τὰ ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, 10 μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ ἁκυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τούτοις μiasμοῦ πορευομένους καὶ κυριότητος δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠττωνται, γέγονεν ἁκαταφρονούντας. Τολμηταί, αὐθάδεις, αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων. 21 δόξας οὐ τρέμουσιν, βλασφημοῦντες, 11 κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι ὅπου ἁγγελιοῖ ἰσχύι καὶ δυνάμει μείζονες τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν βλάσφημον ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς κρίσιν. 12 οὗτοι δέ, ὡς ἁλογα ζῶα ἁγίας ἐντολῆς 22 ἁσυμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ ἁγεγνημένα φυσικὰ εἰς ἁλωσιν καὶ τῆς ἁληθοῦς παροιμίας Κύων ἐπιστρέψας φθορὰν, ἐν οἷς ἁγνοοῦσιν βλασφημοῦντες, ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ ἁΥς λουσαμένη ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν ἁκαὶ φθαρήσονται, εἰς ἁκυλισμὸν βορβόρου.

13 ἁδικούμενοι μισθὸν ἀδικίας ἠδονὴν

3 Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας, δι' γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἦν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται καὶ ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, **2** στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται. **13** καινοὺς μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ δικαιοσύνη κατοικεῖ. **14** Διό, ἀγαπητοί, σωτήρος, **3** τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἄσπιλοι ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἰδίας **15** καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι **4** καὶ σωτηρίαν ἠγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν ἴδοθεισαν παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, **16** ὡς καὶ ἐν ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' πάσαις ἑταῖς ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς ἀρχῆς κτίσεως. **5** λανθάνει γὰρ αὐτοὺς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα, ἃ τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι ἵσχυροῦσιν ὡς καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ, **6** ὅτι ὧν ὁ τότε αὐτῶν ἀπώλειαν. **17** ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· **7** οἱ προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσῃτε τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ, **18** αὐξάνετε δὲ ἐν εἰρήνῃ καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ ἀσεβῶν ἀνθρώπων. **8** Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα πρὸς τὸν κύριον ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. **9** οὐ βραδύνει ὁ κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἠγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς μὴ βουλόμενός τις ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. **10** ἤξει δὲ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν ἧ ὅτι οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα ἑσθῆναι καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα ἑσθῆναι. **11** Τούτων ὁὕτως πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, **12** προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν

Ιωαννου Α΄

1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς— **2** καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν— (αἰθῆριος g166) **3** ὃ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **4** καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἢ πεπληρωμένη· **5** Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶν καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία· **6** ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· **7** ἐὰν γὰρ δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἶμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας· **8** ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν· **9** ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρσις ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας· **10** ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε· καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον, **2** καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου· **3** Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· **4** ὁ λέγων ὅτι ἔγνωκα αὐτόν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν· **5** ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείεται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν· **6** ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς περιπατεῖν· **7** Ἀγαπητοὶ οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε **8** πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει· **9** ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι· **10** ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· **11** ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· **12** Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· **13** γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρὸν· **14** Ἐγραψάμην, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν

πατέρα· ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. **15** Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἔάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ. **16** ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν· **17** καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(**aiōn g165**) **18** Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. **19** ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν, μεμενῆκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. **20** καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἀγίου· καὶ οἴδατε· πάντες **21** οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν. **22** τίς ἐστὶν ὁ ψεῦστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. **23** πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει. **24** Ὑμεῖς δὲ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· ἔάν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. **25** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (**aiōnios g166**) **26** Ταῦτα

ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. **27** καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ μένει ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρειάν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, γέμετε ἐν αὐτῷ. **28** Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐάν φανερωθῇ ἡ σὺν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνομένη ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. **29** ἐάν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστιν, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

3 ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἐσμέν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. **2** ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἴδαμεν ὅτι ἐάν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστίν. **3** καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστιν. **4** Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. **5** καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **6** πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. **7** τεκνία μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· **8** ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. **9** πᾶς ὁ γεγεννημένος

ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν, **22** καὶ ὁ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ οὐ δύναται ἑαυταίτωμεν λαμβάνομεν ἄπ' αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. **10** τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἄρεστὰ ἐν τούτῳ φανερά ἐστίν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. **23** καὶ αὕτη καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν ἐστὶν ἢ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα ἰσχυροῦμεν τὴν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. **11** Ὅτι αὕτη καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐστὶν ἢ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐντολὴν ἡμῖν **24** καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. **12** οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· τὸ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

4 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφηταὶ ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. **2** ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, **3** καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. **4** ὁ μὴ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. **5** αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. **6** ὁ μὴ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκουμεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. **7** Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν. **8** ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν. **9**

13 μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί· εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. **14** ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. **15** πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν, καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. **(αἰθῆριος 9166)** **16** ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς ἑθελῆσαι. **17** ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἢ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; **18** Ἐκτεκνία μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ τῇ γλώσσῃ ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. **19** Ἐν τούτῳ γινώσκουμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμεν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν καρδίαν ἡμῶν. **20** ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἢ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. **21** Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν,

ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακεν, τὸν θεὸν ὃν ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ οὐ ἐώρακεν ἵνα αὐτὴν τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. **10** ἐν τούτῳ ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἢ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγάπηκαμεν τὸν αὐτοῦ.

θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. **11** ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. **12** θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ἐν ἡμῖν τετελειωμένη ἐστίν. **13** Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. **14** καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. **15** ὃς ἠἐάνομολόγησεν ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. **16** καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει. **17** ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνος ἐστίν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. **18** φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξωβάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. **19** ἡμεῖς ἠγαπῶμεν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. **20** ἐὰν τις εἴπῃ ὅτι ἠγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ ἵνα καὶ τὸν γεγεννημένον ἔξ αὐτοῦ. **2** ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἠποιῶμεν. **3** αὕτη γάρ ἐστίν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν, **4** ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστίν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν. **5** τίς δέ ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; **6** Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐντῷ ὕδατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνευμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνευμά ἐστίν ἡ ἀλήθεια. **7** ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες, **8** τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἶμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. **9** εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστίν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. **10** ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. **11** καὶ αὕτη ἐστίν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζῶν

αἰώνιον ἔδωκεν ὁ θεὸς ἡμῖν, καὶ αὕτη ἡ
ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. (αἰῶνιος g166) **12** ὁ
ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν
υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. **13** Ταῦτα
ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε
αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. (αἰῶνιος g166) **14** καὶ αὕτη
ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν,
ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ
ἀκούει ἡμῶν. **15** καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει
ἡμῶν ὁ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν
τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν ἅπ' αὐτοῦ. **16** ἐάν
τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα
ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ
δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ
πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον
οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. **17** πᾶσα
ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία
οὐ πρὸς θάνατον. **18** Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ
γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει,
ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ αὐτόν
καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. **19**
οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος
ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. **20** οἴδαμεν δὲ
ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν
διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν·
καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ
Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς
καὶ ζωὴ αἰώνιος. (αἰῶνιος g166) **21** Τεκνία,
φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων

Ἰωαννου Β΄

1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῆ κυρία καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, **2** διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· (aiōn g165) **3** ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. **4** Ἐχάρην λίαν ὅτι εὑρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός. **5** καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν ἡ καινὴν γράφων σοι ἀλλὰ ἣν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. **6** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντολή ἐστίν, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. **7** ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἔξῃλθονεῖς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. **8** βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσητε· εἰργασάμεθα ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβετε **9** πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. **10** εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· **11** ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. **12** Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθη διὰ χάρτου καὶ

μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν πεπληρωμένη ᾖ. **13** Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς

Ιωαννου Γ΄

1 Ὁ πρεσβύτερος Γαΐω τῷ ἀγαπητῷ, ὄν
ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. **2** Ἀγαπητέ,
περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ
ὕγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχὴ.
3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν
καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς
σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. **4** μειζοτέραν
τούτων οὐκ ἔχω ἡχαράν ἵνα ἀκούω τὰ
ἐμὰ τέκνα ἐν ἁγίᾳ ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.
5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ
εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἁγιοφίλους, **6**
οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον
ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας
ἀξίως τοῦ θεοῦ. **7** ὑπὲρ γὰρ τοῦ
ὀνόματος ἐξῆλθον μηδὲν λαμβάνοντες
ἀπὸ τῶν ἔθνικῶν **8** ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν
ὑπολαμβάνειν τοὺς τοιοῦτους, ἵνα συνεργοὶ
γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** Ἐγραψά ἔτι τῇ
ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
Διοτρέφης οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. **10** διὰ
τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ
ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν
ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὔτε
αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς
βουλομένους κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας
ἐκβάλλει. **11** Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν
ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐστίν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἑώρακεν τὸν θεόν.
12 Δημητρίω μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων
καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ
μαρτυροῦμεν, καὶ ὁ οἶδας ὅτι ἡ μαρτυρία
ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν. **13** Πολλὰ εἶχον ἡμεῖς
γράψαι σοι, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου
σοι ἡμεῖς γράφειν **14** ἐλπίζω δὲ εὐθέως σε ἰδεῖν,

καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη
σοι. ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. ἀσπάζου τοὺς
φίλους κατ' ὄνομα.

Ιουδα

1 Ἰουδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἠγαπημένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. **2** ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. **3** Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. **4** παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον ἑδεδεσπότησαν καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. **5** Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ ἅπαντα ὅτι Ἰησοῦς λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, **6** ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. **(aiidios g126)** **7** ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τρόπον τούτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. **(aiōnios g166)** **8** Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μαινοῦσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. **9** ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν

Ἐπιτίμησαι σοι κύριος. **10** οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. **11** οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καὶν ἐπορευθήσαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογία τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. **12** οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δις ἀποθανόντα ἐκρίζωθέντα, **13** κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. **(aiōn g165)** **14** Προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώχ λέγων Ἰδοὺ ἦλθεν κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει ἅπαντας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. **16** οὗτοί εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας ἑαυτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. **17** Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **18** ὅτι ἔλεγον ὑμῖν Ἐπ' ἐσχάτου χρόνου ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. **19** οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. **20** ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς

τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν πνεύματι
ἀγίῳ προσευχόμενοι, **21** ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ
θεοῦ τηρήσατε προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **22** καὶ οὓς μὲν
ἔλεᾶτε ἑδρακρινόμενους, **23** οὓς δὲ σῶζετε
ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες, οὓς δὲ ἐλεᾶτε ἐν
φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς
ἐσπιλωμένον χιτῶνα. **24** Τῷ δὲ δυναμένῳ
φυλάξαι ἑὺμᾶς ἀπταίστους καὶ σῆσαι
κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους
ἐν ἀγαλλιάσει **25** ἑμὸν ἠθεῶ σωτῆρι ἡμῶν
ἑδιὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν
ἑδόξαμεγαλωσύνῃ κράτος καὶ ἐξουσία ἑπρὸ
παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας ἀμήν. (aiōn g165)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, **2** ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδεν. **3** μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα, ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. **4** Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἅπλοῦς καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, **5** καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ Ἰωάννῃ ἡμῶν ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ— **6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ— αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. (aiōn g165) **7** Ἴδου ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ’ αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν. **8** Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, λέγει κύριος, ὁ θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. **9** Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκαινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. **10** ἐγενόμην ἐν

πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος **11** λεγούσης· Ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν. **12** Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλει μετ’ ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς, **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσαῖν. **14** ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκόν, ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, **15** καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, **16** καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χεῖρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτὰ, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. **17** Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ’ ἐμὲ λέγων· Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, **18** καὶ ὁ ζῶν— καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾄδου. (aiōn g165, Hadēs g86) **19** γράψον οὖν ἃ εἶδες καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. **20** τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων· οὐδεὶς ἐπιτῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῖς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ

ἐκκλησιῶν εἰσίν, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

2 Τῷ ἀγγέλῳ ἡ τῆσέν Ἐφέσω ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· **2** Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν ἄκοπον καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βασιλεύσασαι κακοῦς, καὶ ἐπειράσας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἄποστόλους καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· **3** καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐ κεκοπίακες· **4** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκες· **5** μνημόνευε οὖν πόθεν ἔπεπτωκας καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσης· **6** ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ· **7** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ· **8** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ ἡ τῆσέν Σμύρνη ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν· **9** Οἶδά σου τὴν θλιψὴν καὶ τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ, καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ· **10** ἡ μὴ δὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις παύσασθαι· ἰδοὺ μέλλει βάλλινόν διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε θλιψὴν ἡμερῶν δέκα· γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς· **11** ὁ

ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου· **12** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆσέν ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν· **13** Ὁ ἴδα ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀντιπᾶς, ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς μου, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ· **14** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ Βαλακ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν ἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι· **15** οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Νικολαϊτῶν ὁμοίως· **16** μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου· **17** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τὸ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων· **18** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ ἡ τῆσέν ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνω· **19** Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων· **20** ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι ἀφῆς τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἡ λέγουσα ἐαυτὴν προφητιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς

ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ εἰδωλόθυτα. **21** καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἴνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν. **5** ὁ νικῶν ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. **22** ἰδοὺ βάλλω ἑοῦτως περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας καὶ οὐ μὴ ἔξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ἑμετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς. **23** καὶ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ· καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. **6** ὁ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησῖαι ὅτι ἐγὼ εἶμι ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ὁ ἔραυνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ δώσω ταῖς ἐκκλησίαις. **7** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. **24** ὑμῖν δὲ Φιλαδελφεῖα ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν' Δαυὶδ οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, 'καὶ κλείων οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ, ὡς καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει. **8** Οἶδά σου τὰ ἔργα— ἰδοὺ λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἠνεωγμένην, **25** πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἦξω. ἦν οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν— ὅτι **26** καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. τῶν ἔθνῶν, **27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν **9** ἰδοὺ ἑδιδῶ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, ῥάβδῳ σιδηρᾶ ὡς τὰ σκευὴ τὰ κεραμικὰ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ ἑσυντρίβεται. **28** ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψευδονται— ἰδοὺ ποιήσω πατρός μου, καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα αὐτοὺς ἵνα ἦξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν τὸν πρωῖνόν. **29** ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γινώσιν ὅτι τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. ἑγὼ ἡγάπησά σε. **10** ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγὼ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. **11** ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. **12** ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἰερουσαλήμ, ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. **2** γίνου γρηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλον ἀποθανεῖν, οὐ γὰρ εὗρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου. **3** μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας καὶ τήρει, καὶ μετανόησον· ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἤξωώς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γινῶς ποίαν ὥραν ἦξω ἐπὶ σέ. **4** ἀλλὰ ἔχεις ὀλίγα

μου τὸ καινόν. **13** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. **14** Καὶ θρόνον καθήμενος, **3** καὶ ὁ καθήμενος τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικεῖα ἐκκλησίας ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ, γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ καὶ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως ὁράσει σμαραγδίνῳ. **4** καὶ κυκλόθεν τοῦ τοῦ θεοῦ **15** Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε θρόνου ἑθρόνοιεῖκοσι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός. ὄφελον ψυχρὸς ἑθρόνουσεῖκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους ἧς ἢ ζεστός. **16** οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ καθημένους περιβεβλημένους ἑνίματίοις καὶ οὔτεζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. **17** ὅτιλέγεις στεφάνους χρυσοῦς. **5** καὶ ἐκ τοῦ ὅτι Πλουσίος εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ οὐδὲν χρεῖαν ἔχω, καιοῦκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ καιόμενα ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἄεισιν τυφλὸς καὶ γυμνός, **18** συμβουλεύω σοι ἑτάπητα πνεύματα τοῦ θεοῦ, **6** καὶ ἐνώπιον ἀγοράσαι ἄπαρ ἑμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνῃ ὁμοία ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμάτια λευκὰ κρυστάλλῳ. Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλούριον ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν· **7** καὶ ἔγχρισταιτοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἵνα βλέπῃς. τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ **19** ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ ἑζήλευεοὺν καὶ μετανόησον. **20** ἰδοὺ ἔστηκα τὸ τρίτον ζῶον ἔχων τὸ πρόσωπον ὡς ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀκούσῃ ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ ἀετῷ πετομένῳ **8** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω ἐν ἑκάστῳ ἐν αὐτῶν ἔχων ἀνά τὰ πτέρυγας ἔξ, μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. **21** ὁ νικῶν κυκλόθεν καὶ ἔσθωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ μου, ὡς ἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ νυκτὸς λέγοντες Ἄγιος ἄγιος ἄγιος κύριος, τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. **22** ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ ὁ ἐρχόμενος. **9** καὶ ὅταν ἑδώσουσιντὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, (αἰῶν g165) **10** πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἠκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων· Ἀνάβα ὦδε, καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι. μετὰ ταῦτα **2** εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ

στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες (αἰὼν g165) **11** Ἄξιος εἶ, ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας ἅπαντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. **2** καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἄξιός ἀνοίξει τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ; **3** καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοίξει τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **4** καὶ ἔγυῤῥκλειον πολὺ ὅτι οὐδεὶς ἄξιός εὐρέθη ἀνοίξει τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **5** καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυὶδ, ἀνοίξει τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. **6** Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, οἷοῖσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ, ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. **7** καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. **8** καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, νικήσῃ. **3** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ ἄρνιου, λέγοντος· Ἐρχου. **4** καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἔχων χρυσαῖα γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσὶν αἰπρόσευχαὶ τῶν ἁγίων. **9** καὶ ἄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες· Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. **5** Καὶ ὅτε ἤνοιξε

βιβλίον καὶ ἀνοίξει τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, **10** καὶ ἐποίησας αὐτούς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστιν τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. **13** καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἄρνιῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων (αἰὼν g165) **14** καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον Ἀμήν. καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

6 Καὶ εἶδον ὅτε ἦνοιξεν τὸ ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος ὡς φωνῇ βροντῆς· Ἐρχου. **2** καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. **3** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· Ἐρχου. **4** καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξουσιν καὶ ἐδόθη ὠδὴν καινὴν λέγοντες· Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. **5** Καὶ ὅτε ἤνοιξε

τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, **14** τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου. καὶ εἶδον καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. **6** καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῶν δηναρίου καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης. **7** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου **8** καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἠκολούθει (μετ’ αὐτοῦ), καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. (Hadēs 986) **9** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυριανὴν εἶχον. **10** καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· Ἔως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; **11** καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ στολὴ λευκὴ, καὶ ἔρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσονται ἐτι χρόνον μικρόν ἕως πληρωθῶσιν καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτενεσθαι ὡς καὶ αὐτοί. **12** Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα, **13** καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ βάλλει τοὺς ὀλύνθους

αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, **14** τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου. καὶ εἶδον καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. **6** καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῶν δηναρίου καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης. **7** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου **8** καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἠκολούθει (μετ’ αὐτοῦ), καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. (Hadēs 986) **9** Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυριανὴν εἶχον. **10** καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· Ἔως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; **11** καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ στολὴ λευκὴ, καὶ ἔρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσονται ἐτι χρόνον μικρόν ἕως πληρωθῶσιν καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτενεσθαι ὡς καὶ αὐτοί. **12** Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα, **13** καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ βάλλει τοὺς ὀλύνθους

7 Μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. **2** καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, **3** λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρισφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **4** Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσεσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἑσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν Ἰσραὴλ. **5** ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἑσφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες, **6** ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλίμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα

χιλιάδες, 7 ἐκ φυλῆς Συμεῶν δώδεκα χιλιάδες, 8 χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, 9 ἐκ φυλῆς Ἰσασαῦρ δώδεκα χιλιάδες, 10 ἐκ φυλῆς Ζαβουλῶν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες ἑσφραγισμένοι. 11 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι ἑαυτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 12 καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες Ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ. 13 καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσαρῶν ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, 14 λέγοντες Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχύς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν. (αἰθῆ γ165) 15 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς τίνας εἰσὶν καὶ πόθεν ἦλθον; 16 καὶ εἶρηκα αὐτῶν· Κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ εἶπέν μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν ἑαυτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου. 17 διὰ τοῦτο εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. 18 οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ

μη πέση ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα, 19 ὅτι τὸ ἄρνιον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ἔκλειψεν τὸ ἕλκος ἀπὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ ὁδηγήσει αὐτούς ἐπὶ τῆς ζωῆς πηγᾶς ὕδατων· καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς τὸ ἕλκος ἀπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν. 20 Καὶ ὅταν ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωριον. 21 καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἄγγελους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. 22 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ ἵνα ἑνώσει ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. 23 καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. 24 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐβάλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. 25 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν. 26 Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. 27 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ὡς ὄρος μέγα ἑπύρικαίετο ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, 28 καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν 29

Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἔπεσεν καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. **6** καὶ ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ ὑδάτων. **11** καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος εὐρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν λέγεται· ῥῶψινθος. καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον ἀποθανεῖν καὶ ῥεύγει ὁ θάνατος ἀπὸ τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν αὐτῶν. **7** Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, ἐπικράνθησαν. **12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου ὅμοιοι χρυσοῦ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν πρόσωπα ἀνθρώπων, **8** καὶ εἶχον τρίχας ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ὡς λεόντων ἦσαν, **9** καὶ εἶχον θώρακας ἡ νύξ ὁμοίως. **13** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἐνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. **10** καὶ ῥουσοῦσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. **11**

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου· **(Abyssos g12)** **2** καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου ῥεῖ καὶ ἡμεῖς ἠκούσαμεν τὴν φωνὴν τῆς μεγάλης καὶ ἔσκοτώθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. **(Abyssos g12)** **3** καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. **4** καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ῥάδικήσουσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων **5** καὶ ἐδόθη ῥαυτοῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα ῥασανισθῶσιν αὐτοὺς μῆνας πέντε·

ῥέχουσιν ἐπὶ αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, ῥκαὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

(Abyssos g12) **12** Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχεται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα. **13** Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν κεράτων τοῦ θουσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, **14** ῥλέγοντατῶ ἕκτω ἄγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα· Λύσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. **15** καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν ῥκαὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἔνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. **16** καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ῥῥπικουῦ δισμυριάδες μυριάδων ἤκουσα τὸν

ἀριθμὸν αὐτῶν. **17** καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὀράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. **18** ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἕκτοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. **19** ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστὶν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν ἔχουσαι κεφαλάς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. **20** Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, ἠὲ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἔπροσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ ἀργυροῦ καὶ τὰ χαλκοῦ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν ἔδύνανται οὔτε ἀκούειν οὔτε περιπατεῖν, **21** καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

10 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός, **2** καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἠνεωγμένον. καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς, **3** καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται. καὶ

ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς. **4** καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, ἤμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς. **5** καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἤρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τὸν οὐρανόν, **6** καὶ ἔειπεν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται. (αἰῶν g165) **7** ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθῃ τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφήτας. **8** Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἡκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν ἔειπεν· Ἐλάλησαν ἑπτὰ βρονταὶ λέγουσαι· Ὑπαγε λάβε τὸ βιβλίον τὸ ἠνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **9** καὶ ἔειπεν αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλαρίδιον καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. **10** καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. **11** Καὶ λέγουσίν μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς· καὶ ἔθνεσιν καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖς.

11 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, λέγων· Ἐγειρε καὶ μέτρησον τὸν

ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ προφηταὶ ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας
 τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. **2** καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς
 τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἡμέρας καὶ ἡμῖς πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ
 ἔξωθεν, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη θεοῦ εἰσῆλθεν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν
 τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας
 πατήσουσιν μῆνας ἑτεσεράκονταδύο. **3** Ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτοῦς
 καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου, καὶ **12** καὶ ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ
 προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας οὐρανοῦ λέγουσιν αὐτοῖς Ἐνάβατε ὧδε,
 ἐξήκοντα, περιβεβλημένοισάκκου. **4** καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ
 οὐτοῖ εἰσὶν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο νεφέλη, καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ
 λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς αὐτῶν. **13** καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο
 ἔστωτες **5** καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως
 πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ἔπεσεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ
 καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν καὶ εἴ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ, καὶ
 τις θελήσῃ αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο καὶ ἔδωκαν
 αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. **6** οὗτοι ἔχουσιν τὴν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. **14** Ἡ οὐαὶ
 ἐξουσίαν κλείσει τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ ἕτερος ἢ δευτέρα ἀπῆλθεν ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἢ τρίτη
 βρέχη τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν, ἔρχεται ταχύ. **15** Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος
 καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐσάλπισεν καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι
 ἐν τῷ οὐρανῷ λέγοντες Ἐγένετο ἡ
 ἐν πάσῃ πληγῇ ὀσάκις ἐὰν θελήσωσιν. **7** βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει
 τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (aiōn g165)
 ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσει **16** Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ
 αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. (Abyssos g12) ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς
8 καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας θρόνους αὐτῶν ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα
 τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, **17**
 πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου λέγοντες Εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε, ὁ
 καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. **9** θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὅτι
 καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν εἴληφας τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην καὶ
 καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὸ πτώμα αὐτῶν ἐβασίλευσας. **18** καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν,
 ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμῖς, καὶ τὰ πτώματα καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν
 αὐτῶν οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνημα. **10** νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν
 καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς
 ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφραίνονται καὶ δῶρα ἀγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα
 Ἐπέψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο σου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους,

καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. **19** Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

12 Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα, **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα· καὶ κράζει ὠδίνουσα καὶ βασιανίζομένη τεκεῖν. **3** καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων ἄγγελος πύργου, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα, **4** καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκη τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη. **5** καὶ ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. **6** καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. **7** Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, **8** καὶ οὐκ ἴσχυσεν οὐδὲ τόπος εὐρέθη αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. **9** καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφεις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην—

ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **10** Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. **11** καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. **12** διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες, οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει. **13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρσεν. **14** καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ αἰδύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. **15** καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφεις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. **16** καὶ ἐβόηθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν τὸν ποταμόν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **17** καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ·

13 καὶ ἑστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς εἷ τις ἐν μαχαίρῃ ἄποκτανθῆναι αὐτὸν θαλάσσης. Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι. ὧδέ ἐστιν ἡ θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἀγίων. **11** Καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ αὐτοῦ ἄνόματα βλασφημίας. **2** καὶ τὸ ἐλάλει ὡς δράκων. **12** καὶ τὴν ἐξουσίαν θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ αὐτοῦ. καὶ ἔποιε τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος. καὶ αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσουσιν τὸ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἔθεραπεύθη ἡ αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν πληγῆ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. **13** καὶ ποιεῖ μεγάλην. **3** καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ ἐκ αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον, καὶ ἡ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνειν εἰς τὴν γῆν πληγῆ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔθεραπεύθη. καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. **14** καὶ πλανᾷ ἑθαυμάσθη ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, **4** ἑτοῦς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι ὅτι ἔδωκεν σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς ἔχει τὴν θηρίῳ, καὶ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' πληγὴν τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν. **15** καὶ αὐτοῦ; **5** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ μεγάλα καὶ βλασφημίας καὶ ἐδόθη αὐτῷ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου ἔξουσία ποιῆσαι μῆνας ἑσσεράκοντα δύο. καὶ ποιῆσῃ ἵνα ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν **6** καὶ ἠνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν. **16** βλασφημίας πρὸς τὸν θεόν, βλασφημῆσαι καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. **7** καὶ πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν δούλους, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς ἀγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ αὐτῶν, **17** καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι γλῶσσαν καὶ ἔθνος. **8** καὶ προσκυνήσουσιν ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ γῆς, οὗ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν ὀνόματος αὐτοῦ. **18** ὧδε ἡ σοφία ἐστὶν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **9** θηρίου, ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶν· καὶ ὁ εἷ τις ἔχει οὗς ἀκουσάτω. **10** εἷ τις εἰς ἀριθμὸς αὐτοῦ ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἕξ. αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἄρνιον ἑστὸς ἐπὶ λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις προσκυνεῖ τὸ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἕκατον θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει τεσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, **10** καὶ αὐτὸς πίεται αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ αὐτῶν. **2** καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασιανισθήσεται ἐν ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον ἀγγέλων ἁγίων ἦν ἤκουσα ὡς κιθαρῶδῶν κιθαριζόντων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἄρνιου. **11** καὶ ὁ καπνὸς ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. **3** καὶ ἄδουσιν τοῦ βασιανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἑως ᾧδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἀναβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, οἱ προσκυνοῦντες τὸ πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. **(αἰθῆ g165)** **12** Ὡδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ἐμολύνθησαν, παρθένοι γὰρ εἰσιν· οὗτοι οἱ πίστιν Ἰησοῦ. **13** Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγοῦσης· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἄρνιῳ, **5** καὶ ἐν ἑναί, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαήσονται ἐκ τῶν στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη ψεῦδος τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἄμωμοί εἰσιν. **6** Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. **14** Καὶ εἶδον, καὶ πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίαι· ἐπιτοὺς καθήμενος ὅμοιον ἑαυτῶν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν, **(αἰθῆnios g166)** καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὄξύ. **15** **7** λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τὸν θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθήμενῳ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, ἑκαὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων. **8** Καὶ ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. **16** καὶ ἄλλος ἑ δεύτερος ἄγγελος ἠκολούθησεν ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ λέγων· Ἔπεσον, ἔπεσον βαβυλῶν ἡ μεγάλη, δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας ἡ γῆ. **17** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ αὐτῆς πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη. **9** Καὶ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς δρέπανον ὄξύ. **18** καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐκ

τοῦ θουσιαστηρίου, ἴδωμεν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη πυρός, καὶ ἐφώνησεν ἡ φωνὴ μεγάλη τῶ ζώνας χρυσαῖς. 7 καὶ ἕν ἐκ τῶν τεσσαρῶν ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὄξυ λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὄξυ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. 19 καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ καὶ ἐκ καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν. 20 καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ. 2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ θεοῦ. 3 καὶ ἄδουσιν τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, κύριε, ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων. 4 τίς οὐ μὴ φοβηθῆι κύριε, καὶ ἴδοι τὸ ὄνομα σου, ὅτι ὁ μόνος ὁσίων ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἠξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανέρωθησαν. 5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, 6 καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἔνδεδυμένοι ἰλίνον καθαρὸν λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῖς. 7 καὶ ἕν ἐκ τῶν τεσσαρῶν ζῶων ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσαῖς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζώντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αἰθῆ γ165) 8 καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

16 Καὶ ἤκουσα ἡμετέρας φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ λεγουσῆς τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε καὶ ἔκχετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν. 2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. 3 Καὶ ὁ δευτέρος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἠζωήσατο θάλασση. 4 Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς· καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα. 5 καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος· Δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας, 6 ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῦ· ὁ δὲ δὲ δώκασι πεινῶν· ἄξιοί εἰσιν. 7 καὶ ἤκουσα τοῦ θουσιαστηρίου λέγοντος· Ναί, κύριε, ὁ θεός, ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου. 8 Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί. 9 καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα

μέγα· καὶ ἔβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ τηλικούτου σεισμὸς οὕτω μέγας, **19** καὶ θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. **10** Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, **11** καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. **12** Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου. **13** καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα ἑξήκοντα ὡς βάτραχοι· **14** εἰσὶν γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος— **15** Ἴδου ἔρχομαι ὡς κλέπτης, μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσημοσύνην αὐτοῦ— **16** καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραῖστί Ἀρμαγεδών. **17** Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα— καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα· Γέγονεν— **18** καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ ἄφωναί καὶ βρονταί, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἄφ' οὗ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς,

17 Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων· Δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων πολλῶν, **2** μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς. **3** καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι. καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, ἡ γέμοντα ὀνόματα βλασφημίας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. **4** καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσοῦν καὶ λίθω τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας αὐτῆς, **5** καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, μυστήριον, βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς. **6** καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων· καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα

μέγα· 7 καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος· Διὰ τί καὶ ἐθαύμασας; ἐγὼ ἐρῶ σοι τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα· 8 τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει καὶ θαυμασθήσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται ἔτι τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέπόντων ἑαυτὸ θηρίον ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ παρέσται. (Abyssoς g12) 9 Ὡδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ ἑπτὰ ὄρη εἰσὶν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπὶ αὐτῶν. καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσὶν· 10 οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθεν, καὶ ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι, 11 καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστιν. καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐστίν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. 12 καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσὶν, οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον, ἀλλὰ ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. 13 οὗτοι μίαν ἰσχυρὰν ἔχουσιν, καὶ τὴν δύναμιν ἑαυτῶν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδούσιν. 14 οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἐστίν καὶ βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετὰ αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. 15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι. 16 καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην, καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν καὶ ἡρυμνήν καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται,

καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρὶ· 17 ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι ἑλεσθῆσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ. 18 καὶ ἡ γυνὴ ἦν εἶδες ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

18 Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. 2 καὶ ἔκραξεν ἑνίσχυρῶ φωνῇ λέγων· Ἔπεσαν, ἔπεσαν βαβυλῶν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς θηρίου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου, 3 ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἔπετταν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετὰ αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν. 4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· Ἐξέλθατε ὁ λαὸς μου, ἐξ αὐτῆς, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε· 5 ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. 6 ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν, καὶ διπλώσατε τὰ διπλά κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασεν κέρασατε αὐτῇ διπλοῦν· 7 ὅσα ἐδόξασεν αὐτήν καὶ ἐστηνίασεν, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασιανισμὸν καὶ πένθος, ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι Κάθημαι βασίλισσα,

καὶ χήρα οὐκ εἰμί, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω. **8** καὶ λίθω τιμίῳ καὶ ἑμαργαρίτη **17** ὅτι διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ Καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρὸς κύριος πλέων, καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ὁ θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν. **9** Καὶ κλαύσουσιν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν **18** καὶ κόψονται ἐπ' αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ἔκραξαν βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ στήνιάν σου, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν πόλει τῇ μεγάλῃ; **19** καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τῆς πυρώσεως αὐτῆς, **10** ἀπὸ μακρόθεν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραξαν κλαίοντες ἔστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ καὶ ἑπενθούντες λέγοντες· Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ αὐτῆς λέγοντες· Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἔπλουτήσαν πάντες μεγάλη, Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι μιᾷ οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. **11** Καὶ οἱ ἔμποροι τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη. τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτήν **20** Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ οἱ ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει ἄγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, οὐκέτι, **12** γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ λίθου τιμίου καὶ ἑμαργαριτῶν καὶ βυσσίνου αὐτῆς. **21** Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς καὶ ἑπορεύετο καὶ σιρικῶν καὶ κοκκίνου, λίθον ὡς ἑμύλινον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος τὴν θάλασσαν λέγων· Οὕτως ὁρμήματι ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου βληθήσεται Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι. **22** καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν μαρμάρου, **13** καὶ κιννάμωμον καὶ ἄμωμον καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ ἑκτὴν καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ῥεδῶν καὶ σωματίων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων. ἔτι, **23** καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ **14** καὶ ἡ ὥρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ μὴ αὐτὰ εὐρήσουσιν. **15** οἱ ἔμποροι τούτων, σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, **24** καὶ ἐν οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν αὐτῇ ἑαίμαπροφητῶν καὶ ἀγίων εὐρέθη καὶ στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς. αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, **16** **19** Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν ἑμὴν ἡ μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ ἡ μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν λεγόντων· Ἀλληλουῖα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ καὶ κόκκινον καὶ ἑκεχρυσωμένη χρυσίῳ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡμῶν, **2**

ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις αὐτοῦ· αὐτὸν ἰσχυρὸν καὶ ἀληθινόν, ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. **12** Ἐφθειρεντὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλόξ πυρός, καὶ καὶ ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ, ἐκ χειρὸς αὐτῆς. **3** καὶ δευτέρον εἶρηκαν ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰς Ἀλληλουϊά· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει μὴ αὐτός, **13** καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (αἰθῆ **g165**) **4** καὶ βεβαμμένον αἵματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα ἔπασαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες αὐτοῦ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. **14** καὶ καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, λέγοντες Ἀμὴν, Ἀλληλουϊά. **5** Καὶ φωνὴ ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρὸν. **15** ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα· Αἰνεῖτε καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, ῥομφαία ὀξεία, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ καιοὶ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ ἔθνη, καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ οἱ μεγάλοι. **6** καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν σιδηρᾶ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, τοῦ παντοκράτορος. **16** καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ λεγόντων Ἀλληλουϊά, ὅτι ἐβασίλευσεν ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα κύριος, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. **7** χαίρωμεν γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων καὶ καὶ ἀγαλλιῶμεν καὶ δώσομεν τὴν δόξαν κύριος κυρίων. **17** Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἄρνιου, ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν φωνῇ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν, **8** μεγάλη λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε λαμπρὸν καθαρὸν, τὸ γὰρ βύσσινον τὰ συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστίν. **9** Καὶ λέγει Θεοῦ, **18** ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν γάμου τοῦ ἄρνιου κεκλημένοι. καὶ λέγει καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσιν. αὐτῶν καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων **τε** **10** καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. **19** προσκυνησάμενος αὐτῷ. καὶ λέγει μοι· Ὅρα καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος Ἰησοῦ ἐστίν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. **11** αὐτοῦ. **20** καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν

τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης ἐν θείῳ. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐξελεύσει ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἄβυσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. (Abyssos g12) 2 καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὃς ἐστὶν Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, 3 καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἴπλανήσῃ τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ ταῦτα δεῖ ἴθνηναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον. (Abyssos g12) 4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ’ αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ χριστοῦ ἑξήκοντα ἑπτὰ ἔτη. 5 οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. 6 μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ’ ἔσονται ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ’ αὐτοῦ

ἑξήκοντα ἑπτὰ ἔτη, 7 καὶ ὅταν τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, 8 καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτούς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἢ ἄμμος τῆς θαλάσσης. 9 καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην. καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς· 10 καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θεοῦ, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθημένον ἐπ’ αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. 12 καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοιχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνοιχθη, ὃ ἐστὶν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 13 καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. (Hadēs g86) 14 καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς. οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν, ἡ λίμνη τοῦ πυρὸς. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 καὶ εἶ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος,

ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. (Limnē Pyr g3041 g4442)

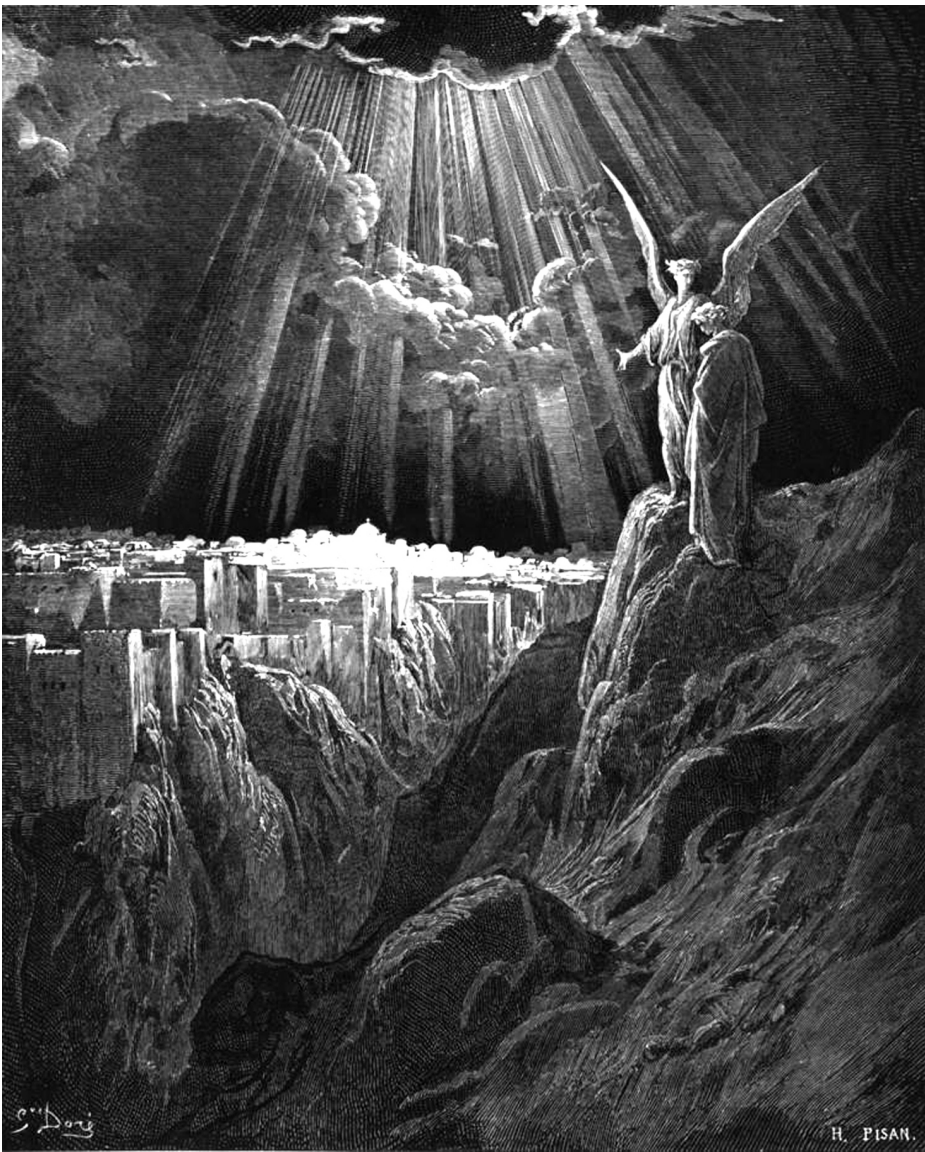
21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. **2** καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. **3** καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ἑθρόνου λεγούσης· Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται, **4** καὶ ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἑκτῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι. τὰ πρῶτα ἀπῆλθαν. **5** Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· Ἴδου· καινὰ ποιῶ πάντα. καὶ λέγει Γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσιν. **6** καὶ εἶπέν μοι· Ἐγένονα. ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. **7** ὁ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι υἱός. **8** τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσιν τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶν ὁ θάνατος ὁ δεῦτερος. (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** Καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, τῶν γεμόντων τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησεν

μετ' ἐμοῦ λέγων· Δεῦρο, δεῖξω σοὶ τὴν ἑνύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου. **10** καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν πνεύματι ἐπὶ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, **11** ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι. **12** ἔχουσα τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα ἅ ἑστῆσι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν Ἰσραήλ. **13** ἀπὸ ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς. **14** καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχων θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου. **15** Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. **16** καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον τὸ πλάτος. καὶ ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίου· δώδεκα χιλιάδων τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστίν. **17** καὶ ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου. **18** καὶ ἡ ἐνδύμησις τοῦ τεύχους αὐτῆς ἴασις, καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν ὅμοιον ὑάλῳ καθαρῷ. **19** οἰθεμέλιοι τοῦ τεύχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· θεμέλιος ὁ πρῶτος ἴασις, ὁ δεῦτερος σάπφιρος, ὁ τρίτος χαλκηδών, ὁ τέταρτος

σμάραγδος, 20 ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῶ, 4 καὶ ἔκτος σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος, ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα ὁ ὄγδοος βήρυλλος, ὁ ἔνατος τοπάzion, αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 καὶ ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἐνδέκατος νύξ οὐκ ἔσται ἔτι καὶ οὐκ ἔχουσιν χρεῖαν ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος· 21 καὶ ἴσως οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται, ἴσως οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλῶνων ἦν ἐξ ἐνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως 6 καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαυγής. 22 καὶ ναδὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ, ὁ γὰρ κύριος, ὁ πνευμάτων τῶν προφητῶν, ἀπέστειλεν θεός, ὁ παντοκράτωρ, ναδὸς αὐτῆς ἐστίν, τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις καὶ τὸ ἄρνιον. 23 καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· 7 καὶ ἴδου τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς αὐτῆς, ἡ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. 24 καὶ 8 Κἀγὼ Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς ταῦτα. καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα αὐτῆς καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἄγγελου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. 9 καὶ πύλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας, λέγει μοι· Ὅρα μὴ σύνδουλός σου εἰμι καὶ νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ, 26 καὶ οἴσουσιν τὴν τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν. τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῶ θεῶ προσκύνησον. 10 καὶ λέγει μοι· Μὴ 27 καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστίν. 11 ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἀγιασθήτω ἔτι. 12 Ἴδου ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἔστιν αὐτοῦ. 13 ἐγὼ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἰσχύς. 14 Μακάριοι οἱ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. 15 ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φάρμακοι καὶ οἱ πόρνοι

22 καὶ ἔδειξέν μοι ἡ ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἄρνιου 2 ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ξύλον ζωῆς ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕκαστον ἄποδιδοῦντων καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. 3 καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἄρνιου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ

καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς
φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. **16** Ἐγὼ Ἰησοῦς
ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν
ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα
καὶ τὸ γένος Δαυὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρός, ὁ
πρωτῖνος. **17** καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη
λέγουσιν· Ἔρχου· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω·
Ἔρχου· καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων
λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. **18** Μαρτυρῶ
ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις
ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἔπιθήσει ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν
τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ. **19** καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν
λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης,
ἄφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς
ἀγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ. **20** Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναί·
ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν· ἔρχου κύριε Ἰησοῦ. **21**
Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μετὰ πάντων

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ἑθρόνου λεγούσης· Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔμετ' αὐτῶν ἔσται,

Ἀποκαλυψὶς Ἰωαννοῦ 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-SBL/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α΄ 1:20
Προς Κορινθιους Α΄ 2:6
Προς Κορινθιους Α΄ 2:7
Προς Κορινθιους Α΄ 2:8
Προς Κορινθιους Α΄ 3:18
Προς Κορινθιους Α΄ 8:13
Προς Κορινθιους Α΄ 10:11
Προς Κορινθιους Β΄ 4:4
Προς Κορινθιους Β΄ 9:9
Προς Κορινθιους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α΄ 1:23

Πετρον Α΄ 1:25
Πετρον Α΄ 4:11
Πετρον Α΄ 5:11
Πετρον Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēṣē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Ἀριθμοί 16:30
Ἀριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειῶν Α΄ 2:6
Βασιλειῶν Β΄ 22:6
Βασιλειῶν Γ΄ 2:6
Βασιλειῶν Γ΄ 2:9
Ἰώβ 7:9
Ἰώβ 11:8
Ἰώβ 14:13
Ἰώβ 17:13
Ἰώβ 17:16
Ἰώβ 21:13
Ἰώβ 24:19
Ἰώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

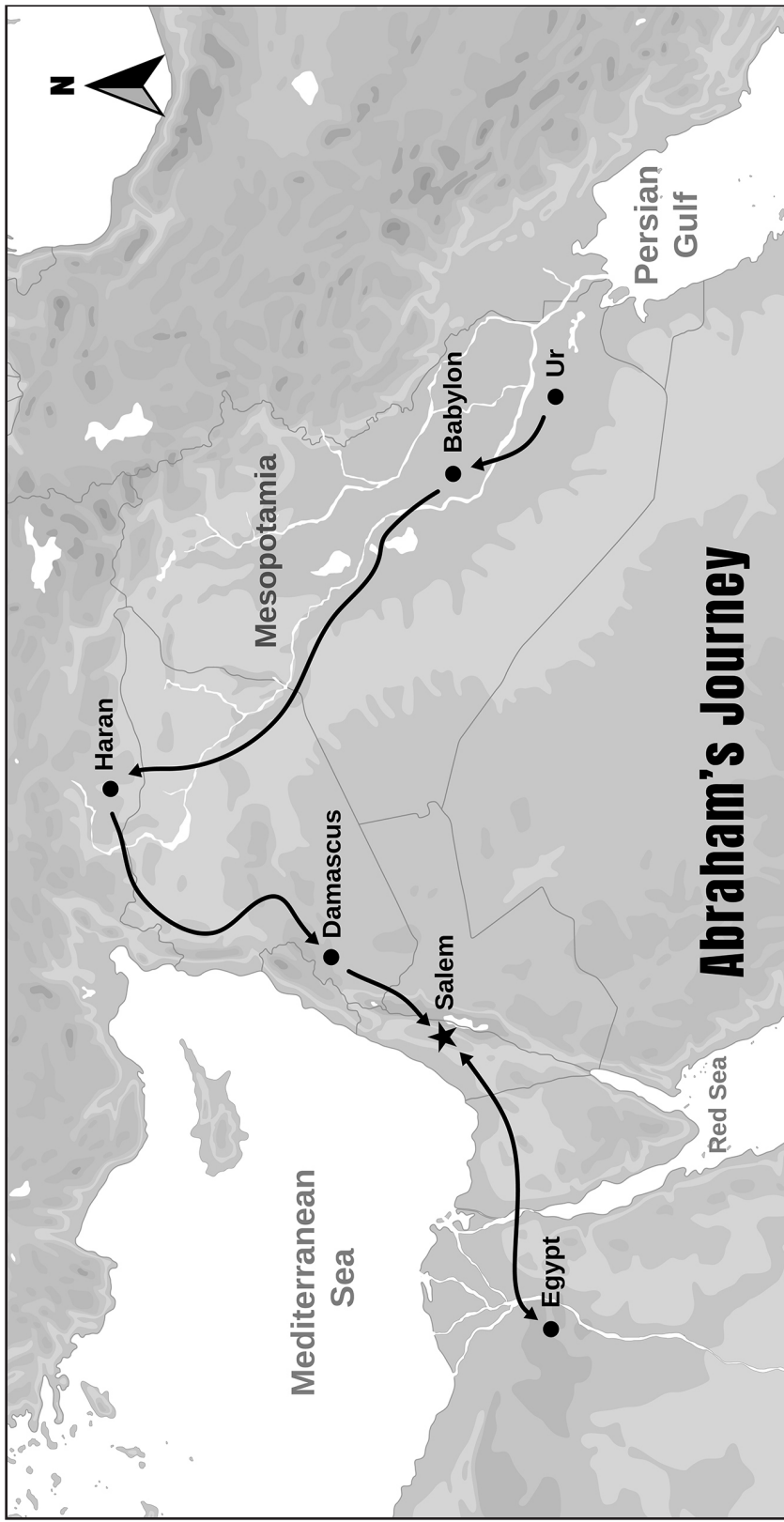
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμία 1:12
Παροιμία 5:5
Παροιμία 7:27
Παροιμία 9:18
Παροιμία 15:11
Παροιμία 15:24
Παροιμία 23:14
Παροιμία 27:20
Παροιμία 30:16
Ἐκκλησιαστής 9:10
Ἰσμία Ἀσμάτων 8:6
Ἰσμία 5:14
Ἰσμία 7:11
Ἰσμία 14:9
Ἰσμία 14:11
Ἰσμία 14:15
Ἰσμία 28:15
Ἰσμία 28:18
Ἰσμία 38:10
Ἰσμία 38:18
Ἰσμία 57:9
Ἰεζεκιήλ 31:15
Ἰεζεκιήλ 31:16
Ἰεζεκιήλ 31:17
Ἰεζεκιήλ 32:21
Ἰεζεκιήλ 32:27
Ὁσηέ΄ 13:14
Ἀμώς΄ 9:2
Ἰωνᾶς΄ 2:2
Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

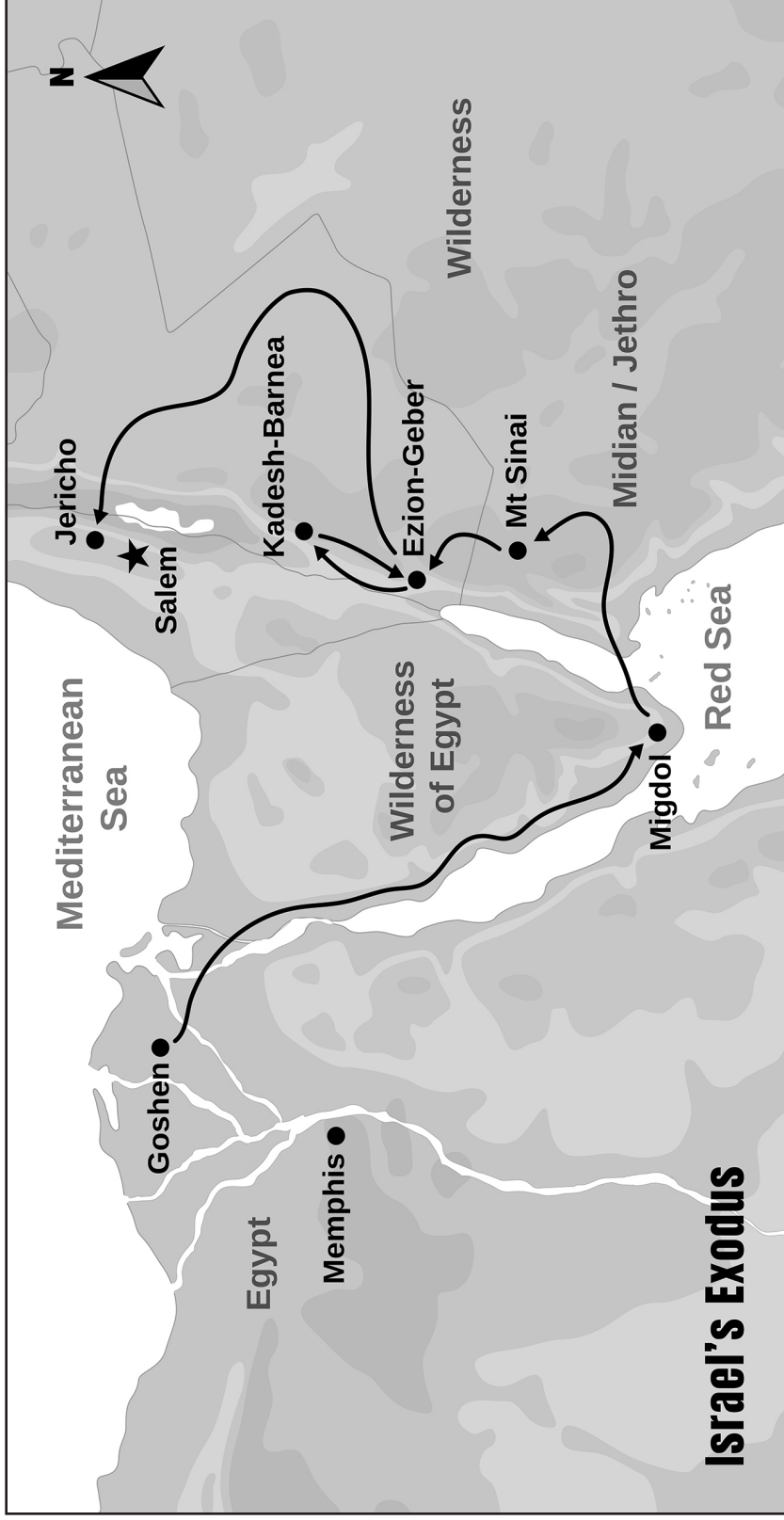
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

Πετρου Β΄ 2:17

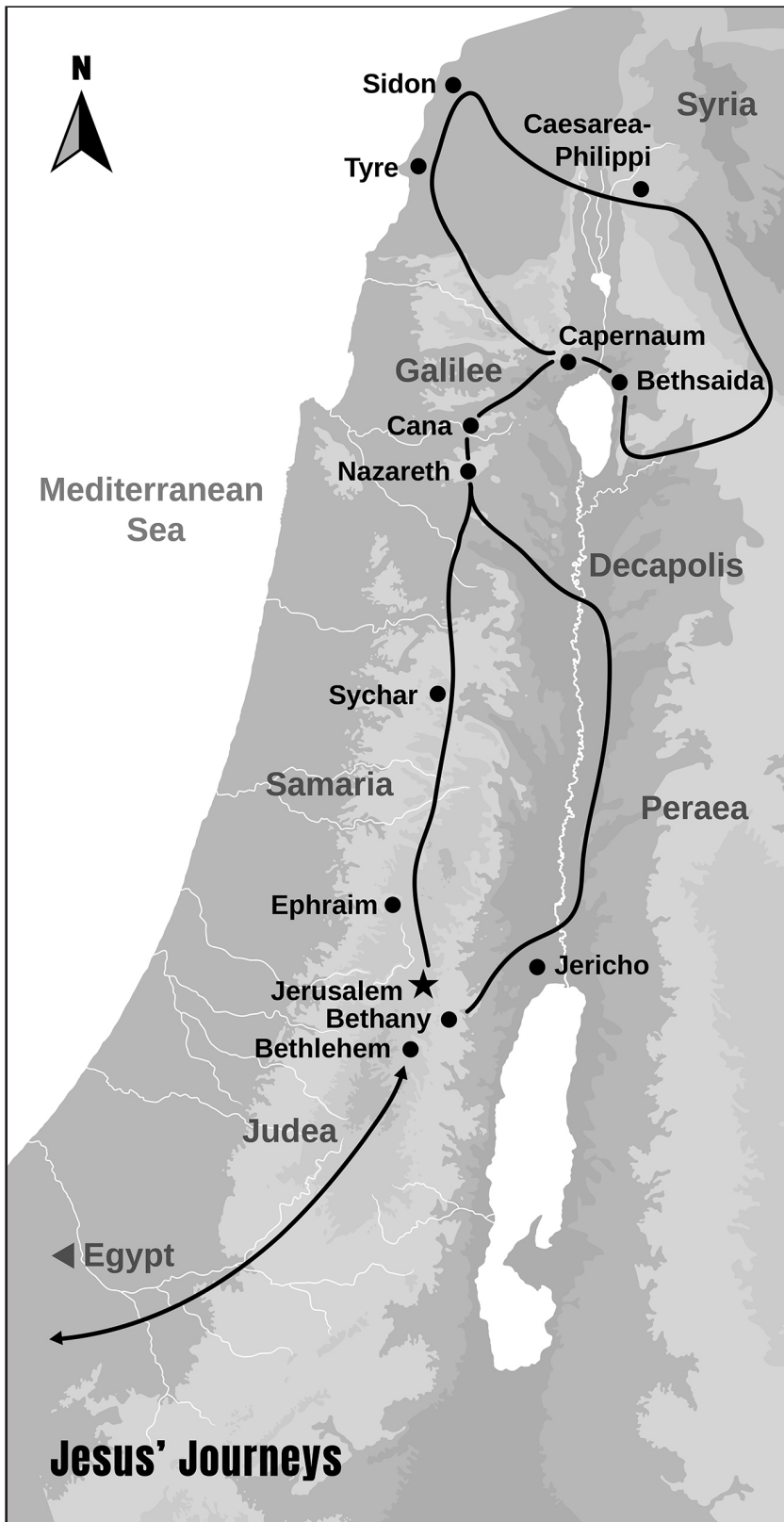

Ἡ πιστευκαλούμενος Ἀβραάμ ὑπῆρκευσεν ἐξελεθεῖν εἰς τὸ πόπονδ ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. - Προς Εβραίους 11:8

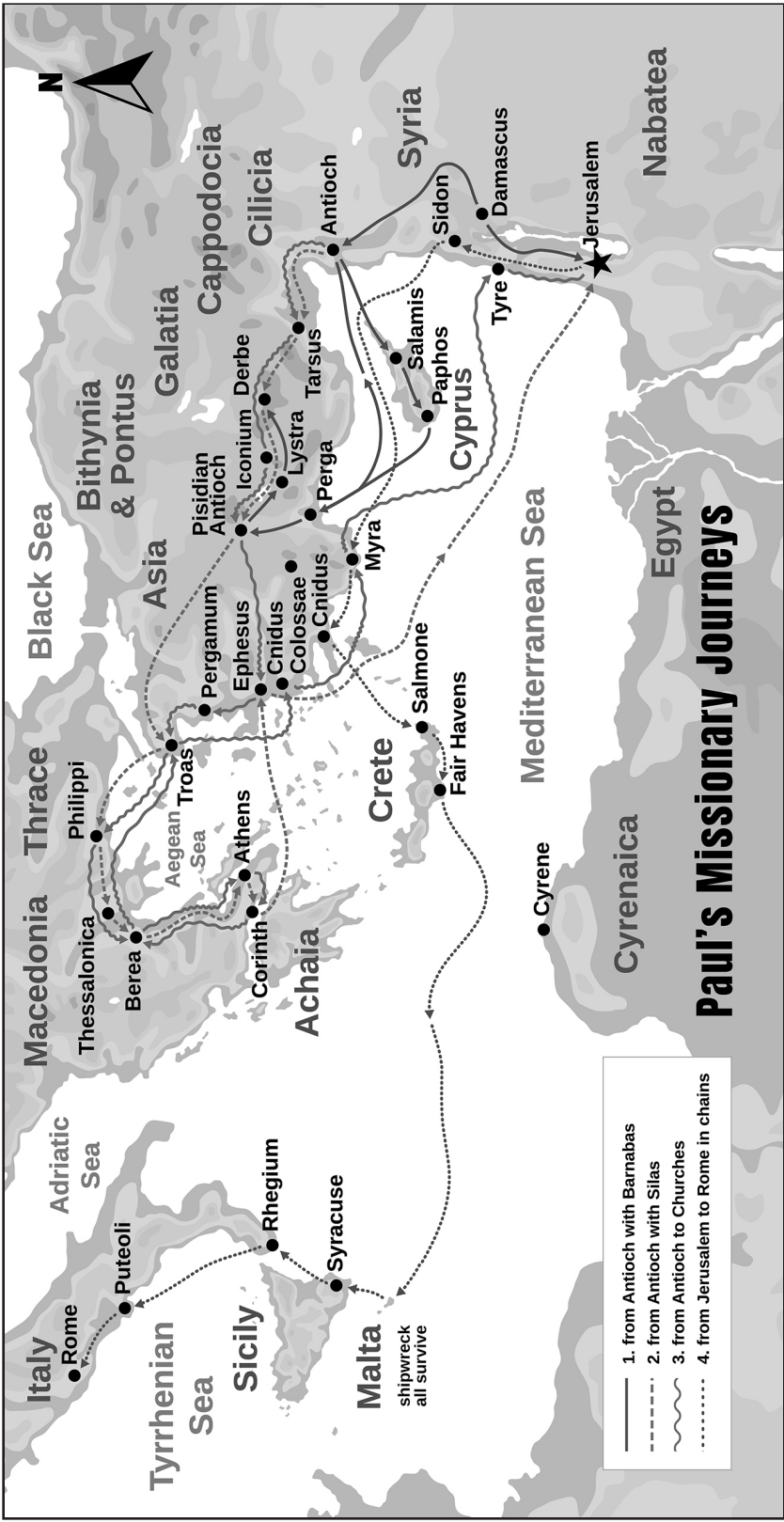
Israel's Exodus

ὡς δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραὼ τὸν λαὸν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιμῆ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - Ἔξοδος 13:17

Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντι πολλῶν. - Κατὰ Μάρκον 10:45

Jesus' Journeys

Παῦλος δούλος Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		
Where are we? ◀			Innocence		
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Son			
		Holy Spirit			
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing			
		Deceased unbelieving			
	Angels	Holy			
		Imprisoned			
		Fugitive			
		First Beast			
		False Prophet			
		Satan			
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Πορευθέντες οὐνημαθητέοι πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, - Κατὰ Ματθαῖον 28:19

